

Giới thiệu Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi

Dịch: Nguyệt Phạm

Edit: Diệp Y Vi

Làm nữ nhi thường rất chú trọng đến nhan sắc vậy mà trời lại khéo trêu chọc nàng khi cho nàng một vẻ ngoài xấu xí, tiểu thư phé vật người người đều biết ở Long Lăng quốc, một chén độc được, lần thứ hai mở mắt, nghênh đón là sát thủ kim bài của thế kỉ 21, không thể tu luyện linh lực, không có nguyên tố thiên phú, không có kế ước thú....

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Trọng sinh

Ban đêm, tinh quang bên trong không trung lập lờ, đột nhiên, một đạo tinh quang cực kì không giống với những đạo tinh quang khác hiện lên, thậm chí che dấu đi nguyên bản của tinh quang.

Theo sau biến mất ở Long Lăng Quốc,

Long Lăng quốc, Tướng quân phủ.

Bên trong đình viện tinh xảo, một thiếu nữ mặc y phục hồng nhạt ngã xuống trên đất, chung quanh trên bàn đá, còn có một chén được chưa uống xong.

Nhưng vào lúc này, tinh quang biến mất bỗng hiện lên giống như một đạo mũi tên nhọn tiến thẳng vào thân thể thiếu nữ, lướt qua giấy lát.

Gió thổi qua, bên trong đình viện đột nhiên có rất nhiều người chạy đến, vừa thấy thiếu nữ ngã trên mặt đất, đều bị dọa đứng tại chỗ.

"Tiểu thư, tiểu thư." Một nha hoàn nhanh chóng tiến lên, đem thiếu nữ trên mặt đất ôm lên, đối với đám người đang thất thần nói, "Các người còn chờ cái gì, còn không mau đi thông báo lão gia."

Mọi người nghe vậy, đồng thanh đáp, "Vâng."

Không lâu sau, chủ nhân tướng quân phủ Mộc Tiêu liền mang theo hai gã đại phu cùng một đan dược sư đi đến.

Trong phòng, đại phu bắt mạch cho thiếu nữ bắt đầu đi lắc đầu, đối với Mộc Tiêu nói, "Mộc tướng quân, Mộc tiểu thư đã độc phát sinh vong."

"Không có khả năng."

Đại phu nói xong, Mộc Tiêu liền phản bác nói, "Tiểu nữ tuy rằng thân thể có điểm yếu đuối, nhưng là như thế nào lại bị trúng độc?"

"Tướng quân, độc tiểu thư trúng chính là ly cương, vô sắc vô vị." Mặt khác, một người đại phu cũng nói.

Vừa nghe đến lời này, Mộc Tiêu cả người lui về phía sau một bước, sao có thể, hần tuy gieo độc được trên người nàng từ nhỏ, nhưng cũng không phải là ly cương a, như thế nào lại bị trúng độc ly cương?

Chẳng lẽ là nữ nhân kia?

"Là Lướt, trông chừng tiểu thư, đừng cho người tới gần nàng, người khác, đều lui xuống cho ta."

"Vâng."

Mọi người đồng thời đáp, theo sau nhau rời đi khỏi nơi này.

Mộc Tiêu nhìn người trên giường, bước nhanh rời đi, hướng tới Bắc viện mà đi.

Đến Bắc viện, Mộc Tiêu trực tiếp đi vào trong đại sảnh.

Trong đại sảnh, Mộc Thiên Khải đang cùng với nương mình uống trà, thấy cha mình tới liền vội vàng đứng lên.

Ai biết còn không đợi hần mở miệng thăm hỏi, Mộc Tiêu đã giáng một cái tát vào trên mặt Đỗ Duyệt.

Mộc Thiên Khải sùng sốt, ngay sau đó căn Mộc Tiêu, để ngửa hẳn tiếp tục đánh nương, hỏi, "Cha, người làm sao vậy? Làm gì đột nhiên lại đánh nương?"

Mộc Tiêu nghe vậy, lui ra phía sau hai bước, lạnh giọng nói, "Cái đồ tiện nhân nhà người, người cư nhiên hạ độc nàng."

Đỗ Duyệt biểu tình dữ tợn, cả giận nói, "Chính là ta hạ độc, thế nào? Mộc Tiêu, nàng đã chết, người hẳn là hết hy vọng đi?"

Mộc Thiên Khải kinh ngạc đứng ở một bên, hẳn thế nào cũng không hiểu cha và nương đang nói cái gì, còn có, nương hạ độc ai?

Cùng lúc đó, trong lam viện, nguyên bản thiếu nữ đang hôn mê đột nhiên học ra một búng máu, ngay sau đó lại ngã xuống.

Là Lướt thấy vậy, có chút không thể tin được, run rẩy đi qua, sợ hãi hỏi, "Tiêu...tiểu thư, người..."

"Nước...."

Vốn dĩ Là Lướt cho rằng đây là hiện tượng xác chết vùng dậy, lại nghe thấy âm thanh rất nhỏ truyền đến.

Tuy rằng nhỏ, Là Lướt chớp chớp mắt, nàng thực sự nghe được, lập tức liền chạy qua hỏi, "Tiểu thư, người không có việc gì?"

Trên giường, Mộc Già Lam nghe vậy, trong lòng giận dữ, không có việc gì mới lạ, vừa mới bị người dùng súng bắn thành một cái tổ ong vỡ vụn, đến lúc lên trời được chiếu cố cho nàng trọng sinh, không nghĩ tới trong thân thể này lại nóng như hỏa thiêu, khó chịu muốn chết, thật vất vả mới mở mắt lại phun ra một búng máu, phỏng chừng hiện tại chỉ còn nửa cái mạng.

Trong đầu còn hiện ra nhiều hình ảnh của kí chủ, nàng còn chưa tiêu hóa được đây.

"Tiểu thư, nó đi tìm lão gia." Là Lướt nói xong, không đợi Mộc Già Lam kêu, liền chạy ra khỏi phòng.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Kim bài sát thủ

Mộc Già Lam có chút ảo não, nàng không phải chỉ là muốn uống nước thôi sao?

Đành vậy, thừa dịp cơ hội này nàng liền đem kí ức trong não chải chuốt rõ ràng một chút...

Trời cao đại lục, chia năm xẻ bảy, cường quốc cùng tồn tại, chinh phạt lẫn nhau.

Mà đại lục này vẫn chưa là toàn bộ, còn có Thần giới, Ma giới, Linh giới, Thủy tộc, thậm chí có thể cùng chúng giới tồn tại ở Thánh linh học viện!

Tại đại lục này phân ra ba loại người, vô linh lực nhưng có nguyên tố thiên phú, chỉ có thể trở thành chiến sĩ bảo vệ quốc gia, có linh lực thiên phú và nguyên tố thiên phú có thể trở thành linh lực sư, linh lực qua cam giai, liền có thể nghĩ cách khế ước ma thú, được xem như là thiên tài, mà thiên tài chính là đã có thể tu luyện linh lực khổng lồ chế nguyên tố.

Nguyên tố chia làm sáu loại, "Phong, thổ, lôi, hỏa, thủy, mộc."

Chỉ cần có thể khống chế một loại nguyên tố, liền có thể trở thành một nhân vật mà cả quốc gia chạm tay là bóng, mà nguyên tố sư yêu cầu cần thiết nhất là phải bắt đầu từ cơ sở là linh lực sư.

Nói cách khác, người có thể trở thành một nguyên tố sư, trước tiên phải là một linh lực sư.

Tiếp theo chính là luyện được sư, nếu nói nguyên tố sư là giữa một ngàn người xuất hiện một, thì luyện được sư chính là một người xuất hiện giữa một vạn người, hi hữu có thể nghĩ được trình độ cao siêu như thế nào.

Linh lực cấp bậc chia làm, "Đỏ, cam, vàng, lục, thanh, lam, tím, mỗi giai đoạn phân một thập cấp"

Còn có ma thú trong truyền thuyết, thần thú, cùng với linh thú, người bình thường có thể khế ước linh thú, mà ma thú cùng thần thú còn lại ở nơi nguy hiểm nhất trong rừng hoang cổ huyền mới có, phân đến mười lăm cấp, đương nhiên, linh thú không thể nào cùng thần thú và ma thú so sánh!

Mà thân thể nàng chiếm cứ lại là con vợ lẽ, Tam tiểu thư của tướng quân phủ Long Lăng Quốc, Mộc Già Lam, mà mẫu thân nàng lai lịch không rõ, trong trí nhớ tựa hồ không có thông tin gì liên quan tới người này, đến nỗi cha nàng, Mộc Tiêu nhưng lại đem nàng xem như bảo vật, cho dù không thể tu luyện linh lực, cũng không có nguyên tố thiên phú, chỉ cần nàng muốn cái gì đều sẽ cấp nàng cái đó.

Nàng còn cùng Long Lăng Quốc nhị hoàng tử có hôn ước, chẳng qua, Nhị hoàng tử kia hận không thể một chân đá chết nàng!

Lấy lại tinh thần, Mộc Gia Lam thở dài một hơi, chẳng lẽ là bởi vì trùng tên trùng họ cho nên nàng mới trọng sinh ở thân thể này?

Mạnh mẽ ngồi dậy, nhìn đến máu đen trên mặt đất, Mộc Gia Lam cười lạnh một tiếng, xem ra độc này không đơn giản....

Lúc này, ngoài cửa truyền đến một ít tiếng bước chân, nghe tiếng động, Mộc Gia Lam liền ngã xuống trên giường, suy yếu trợn tròn mắt, chờ những người kia đến!

Nguyên bản đang ở Bắc viện cùng Đỗ Duyệt tính sổ, Mộc Tiêu vừa nghe Lã Lướt nói Mộc Gia Lam sống, liền lại lần nữa mang theo hai đại phu theo tới, mà Đỗ Duyệt tự nhiên là không tin, bởi vì nàng ta tự tay hạ ly cương, cho nên cũng theo lại đây, Mộc Thiên Khải cũng theo sau nương mình tới.

Chờ mọi người tiếng vào một lúc, Mộc Gia Lam quét mắt thật nhanh quanh phòng, kinh ngạc, Đỗ Duyệt trên mặt đầy khiếp sợ cùng mất tự nhiên.

Không người nào biết, một chén độc được, lần nữa tỉnh dậy lại không phải là nguyên bản Mộc Gia Lam mà là kim bài sát thủ đến từ thế kỷ 21!

Nhìn ánh mắt của những người ở đây đầy kinh ngạc, Mộc Gia Lam nhắm hai mắt lại, nàng hiện tại một chút sức lực đều không có, có sức lực chống được nhìn những người này tới đã là kỳ tích!

Vừa thấy Mộc Gia Lam nhắm hai mắt lại, Mộc Tiêu lo lắng nói, "Các người còn chờ làm gì, còn không mau qua cấp Gia Lam hảo hảo xem xem."

Hai đại phu nghe vậy, vội vàng đi qua, bắt đầu bắt mạch, ước chừng một lúc sau, thần sắc hơi buồn lòng, nói, "Tướng quân, tam tiểu thư đã không có việc gì."

"Không có việc gì, thật sự không có việc gì." Lã Lướt kích động nói, nước mắt ở trong hốc mắt rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Kim đồng không gian

"Lã Lướt, người trước đừng khóc. Đi theo đại phu lấy được cho tiểu thư đi." Mộc Tiêu phân phó nói.

Mộc Gia Lam không chết, lại có hi vọng được đến Thân quang tháp, Mộc Tiêu khoe miệng hơi hơi giương lên, liếc mắt nhìn Đỗ Duyệt một cái, không vui nói, "Từ hôm nay trở đi, tăng số nhân thủ bảo hộ tam tiểu thư, trừ ta cùng Lã Lướt, ai cũng không được tiến vào nơi này."

Những người bảo hộ ở ngoài cửa nghe vậy, đồng thanh đáp, "Vâng, tướng quân."

Đỗ Duyệt thấy vậy, khuôn mặt đều trở nên vẩn vơ, vung tay áo rời khỏi nơi này.

Mộc Thiên Khải thấy nương mình đi rồi, cũng theo đi ra.

Đến khi tất cả mọi người đều đi khỏi, Mộc Gia Lam lại lần nữa mở mắt, thật là khó chịu, cái gì mà không có việc gì, thân thể nàng cả người tựa hồ như bị hỏa thiêu, phá đại phu.....

Một hồi sau, Mộc Gia Lam hôn mê ngất đi.

Lần nữa mở mắt, nhìn đến lại là một chỗ thế ngoại đào nguyên, hơn nữa thân thể giống như không còn khó chịu!

"Đây là nơi nào?" Mộc Gia Lam có chút nghi hoặc, theo lý thuyết hiện tại nàng không phải đang nằm trên giường sao?

Chẳng lẽ đang nằm mơ?

"Đây là nơi trời sinh sở hữu không gian." Một đạo thanh âm ở đằng sau lưng nàng vang lên.

"Ai?" Mộc Gia Lam xoay đầu lại, không thấy bất cứ người nào.

"Kỳ quái, rõ ràng nghe được âm thanh."

"Ta ở chỗ này."

Mộc Gia Lam liền xoay người hết sức, một ái đồ vật màu đen đột nhiên hướng nàng nhảy tới, vốn tưởng nàng sẽ tiếp được nó, ai ngờ trực tiếp xuyên thấu qua!

.....

Đồ vật kia có chút ảo não, vươn móng vuốt gãi gãi đầu, bất đắc dĩ nói, "Quên mất hiện tại ngươi là linh hồn."

Mộc Gia Lam nghe vậy, ngồi xổm trước mặt nó, hỏi, "Ngươi là ai, ta như thế nào lại ở chỗ này?"

Tiểu gia hỏa màu đen vừa thấy nàng, có thể nói là nước mắt lưng tròng, "Chủ nhân, ngươi rốt cuộc đã trở lại, ta đợi ngươi đã lâu, ngươi đã trở lại, chúng ta liền có thể liên thủ sát tiến Thần tộc, lấy đi đầu của tên cầu Đế quân kia."

"Thần tộc?" Mộc Gia Lam hơi hơi nhíu mày, "Ngươi là cái gì?"

Nói muốn diệt thần tộc, lại là một con động vật. chẳng lẽ là ma thú?

Không phải chỉ có thập cấp ma thú mới có thể mở miệng nói chuyện sao?

Như thế nào một tiểu gia hỏa cũng có thể mở miệng nói chuyện?

"Chủ nhân, ngươi như thế nào đến ta cũng không nhớ rõ, ta là Thí Thiên, là chiến thú của ngươi."

Mộc Gia Lam hiện tại rối mù, sắc mặt bất thiện nói, "Ngươi có thể nói cho ta như thế nào để trở về sao?"

Nàng cũng không nghĩ ở chỗ này đã mười lăm phút....

Ai biết tên tiểu hắc cầu kia lại cười hắc hắc, "Chủ nhân, thân thể ngươi hiện tại đang rửa sạch độc tố, ngươi xác định phải về để chịu khổ sao?"

Mộc Gia Lam ngẩn ra, nhớ tới cảm giác lửa đốt kia, ngồi xuống, hỏi, "Ngươi vừa nói thân thể ta đang rửa sạch độc tố, là chuyện như thế nào?"

Nàng cho tới bây giờ đều chưa hề nghe tới thân thể có thể tự rửa sạch độc tố.....

Tiểu hắc cầu liền nhìn nàng ngồi đối diện, nói, "Chủ nhân, sự tình trước kia ta tạm thời sẽ không nói cho ngươi, trừ phi ngươi đủ cường đại, nhưng ngươi nhớ kỹ, người nào cũng có thể, trăm triệu không thể cùng thần tộc có quan hệ."

Mộc Gia Lam gật gật đầu, không đánh gãy nó, nghe nó tiếp tục nói, "Nơi này một không gian trong ánh mắt ngươi, cũng chính là kim đồng không gian, ta rất nhàm chán, mỗi ngày đều xuyên thấu qua đôi mắt ngươi nhìn mấy cái địa phương kia."

Mộc Gia Lam giờ phút này lần thứ hai kinh ngạc, không gian trong mắt, kim đồng.....

Nhima, đây rốt cuộc là cái địa phương quý quái nào a?

"Từ từ, ngươi nói ngươi xuyên thấu qua đôi mắt ta nhìn bên ngoài, có biết lần này vì sao ta bị trúng độc không?"

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Có thể tu luyện

Nghĩ đến máu đen kia, Mộc Già Lam sắc mặt liền trở nên khó coi, nếu đã chiếm cứ thân thể của người khác thì phải báo đáp nhân gia, nàng sẽ tìm ra bằng được kẻ chủ mưu.

"Là cha ngươi cùng lão bà của hần. " Tiểu hắc cầu nói, "Bất quá trong họa có phúc, lão bà kia hạ độc ly cung với ngươi liền khiến cho những nạn tính độc được cha ngươi hạ những năm gần đây đều bị phá hủy. "

Mộc Già Lam là người thông minh, nghe tiểu hắc cầu nói như vậy, trong đầu nghĩ tới chữ Khai viết trên tay sẽ biết được một chút sự tình, chồn cấp gà chúc tết, tất có ý đồ!

"Tính, không nói, chỉ là đáng thương cho chủ nhân của thân thể này. " Mộc Già Lam ngã trên mặt đất, nhàn nhạt nói.

Nơi thế ngoại đào nguyên này thật thoải mái a, chẳng lẽ tiểu gia hỏa này vẫn luôn đợi ở nơi này?

Thực sự có phúc khí.

Trong lúc ngắm phong cảnh, Mộc Già Lam không có nhìn đến tiểu hắc cầu đang gật gật khoe miệng, người ta đáng thương, chính ngươi còn đáng

thương hơn, nếu nửa hồn phách kia trở về, biết người có ý tưởng như thế này, không biết sẽ nghĩ như thế nào!

"Người đã trở lại, độc tố trong thân thể cũng đã không còn, hơn nữa phong ấn kim đồng đã được giải phong, người có thể chậm rãi tu luyện. "

Mộc Già Lam nghe vậy, soát một chút ngồi dậy, "Người vừa rồi nói ta có thể tu luyện? "

"Đương nhiên. " Tiểu hắc cầu kiều ngạo gật đầu một cái, " Lúc trước không thể tu luyện bởi vì chủ hồn đều không đồng đều, một mảnh hồn phách, tu luyện cái rắm, hiện tại chủ hồn đã trở về, thân thể tàn khuyết cũng đã trở nên đầy đủ hết, tự nhiên có thể tu luyện. "

Chủ hồn trở về, không phải trọng sinh sao?

Mộc Già Lam đem nghi hoặc đề ở đáy lòng, không có hỏi lại, mà là tiếp tục cùng tiểu hắc cầu hàn huyên.

Đối với thế giới này, nàng cần hiểu biết nhiều hơn.

Sáng sớm hôm sau, Già Lam vừa mở mắt đã thấy Lã Lướt ngủ gục bên người nàng.

Thân thể không còn loại cảm giác như lửa đốt, cũng nhẹ nhàng đi rất nhiều, cúi đầu liền nhìn thấy trên giường cùng chăn lay dính nhiều vết bản màu đen.

Không cần suy nghĩ cũng biết đây là độc tố trong thân thể được đào thải ra ngoài.

Nhìn Lã Lướt còn đang ngủ, nàng khoanh hai chân lại, bắt đầu dựa theo phương pháp trong ký ức hấp thu linh khí thiên địa, một lúc sau, nàng tựa hồ có cảm giác được thân thể trở nên uyển chuyển, nhẹ nhàng hơn, linh thức chuyển động, liền thấy được bên trong đan điền có một cỗ lực lượng màu đỏ tụ tập.

Mộc Già Lam trong lòng vui vẻ, thu tay, hồng giai linh lực, tuy rằng là cấp thấp nhất, nhưng mà so với thân phận phế tài thì tốt hơn nhiều!

Không vội, một ngày nào đó nàng sẽ trở nên mạnh mẽ, đến lúc đó phải hỏi tiểu hắc cầu vì cái gì không cho nàng cùng người thân tộc có liên lụy.

"Lộc cộc ~ Lộc cộc " Hai tiếng động vang lên, Mộc Già Lam sờ sờ bụng, lúc này mới nhớ, nàng đã một ngày rồi chưa ăn gì.

Thân thể này cũng không phải giống ở kiếp trước, kiếp trước nàng có thể kiên trì ba ngày không ăn gì, nghĩ đến kiếp trước, nàng không khỏi có chút không nói nên lời!

Đều do cái nhiệm vụ đáng chết kia, đối phương cư nhiên bỏ vụ làm ăn này, mời bộ đội đặc chủng tới đối phó nàng, nếu không phải thân thể đột nhiên mất khống chế, một đám bộ đội đặc chủng đó làm sao khiến nàng chịu thiệt.

Đến bây giờ nàng đều không nghĩ ra, vì sao trong nháy mắt kia thân thể nàng lại mất khống chế.....

Nhìn nhìn Lã Lướt ở một bên, Mộc Già Lam suy nghĩ có nên vô tâm vô phổi đem nàng đánh thức, bắt quá trong trí nhớ của nguyên chủ, Lã Lướt này đối với nàng rất tốt, nếu đánh thức nàng lúc đang ngủ say thế này, quả thực không có đạo đức, vẫn là nên chờ nàng tỉnh thôi!

Nghĩ đến đây Mộc Già Lam liền nằm xuống, tự hỏi, Mộc Tiêu vì cái gì mà từ nhỏ đã hạ độc với nàng, nàng chỉ là một hài tử, rốt cuộc là hắn muốn làm gì, hay là nói còn có nguyên nhân nào khác ẩn sâu trong đó?

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Dung nhan xấu xí

Edit by: Diệp Y Vi

wattpad.com/user/VillVill

Vấn đề này lại đến vấn đề khác, cuối cùng Mộc Già Lam dứt khoát không suy nghĩ nữa, một ngày nào đó nàng sẽ biết, trước hết nàng phải trở nên mạnh mẽ.

Thời gian trầm rãi trôi đi, thời gian đã qua nửa ngày.

Lã Lướt mơ hồ ngẩng đầu lên, tiếp đó xoa xoa đôi mắt, nhìn thấy Mộc Già Lam đã tỉnh, kinh hô nói, "Tiểu thư, thực xin lỗi, ta không phải cố ý ngủ."

Mộc Già Lam nghe vậy giật giật khóe miệng, không phải cố ý, ngủ còn có hay không có cố ý sao?

"Không có việc gì,Lả Lurót, ta muốn ăn cơm."

Lả Lurót nghe vậy, nói,"Vâng, tiểu thư, ta đây liền đi chuẩn bị."

Cũng đúng, tiểu thư từ ngày hôm qua tới giờ đã không ăn gì, đến giờ hẳn là rất đói.

"Từ từ." Nhìn Lả Lurót vội vàng đi ra ngoài, Mộc Già Lam có chút không nói nên lời, chẳng lẽ nàng không thấy trên giường này có tạp chất màu đen hay sao?

"Tiểu thư, có chuyện gì sao?" Lả Lurót quay đầu lại, có chút khó hiểu hỏi.

Mộc Già Lam chỉ chỉ chăn cùng giường, ý bảo nàng đem đi rửa sạch.

Lả Lurót vừa thấy, có chút nghi hoặc,"Kỳ quái, làm sao lại có nhiều tạp chất dơ như vậy?"

"Lả Lurót, đừng quan tâm những thứ này từ đâu tới, trước đem chăn giường thu thập một chút, chuẩn bị nước giúp ta, ta muốn tắm gội."

Ai ngờ Lả Lurót đứng tại chỗ, ấp a ấp úng nói,"Tiểu thư, thấy nước thật sự không có chuyện gì chứ?"

Trước kia mỗi lần tiểu thư tắm rửa đều che đi đôi mắt.

"Thấy nước có chuyện gì sao?" Mộc Già Lam hỏi ngược lại.

Chuyện Lả Lurót lo lắng nàng biết, chủ nhân thân thể này chính là xấu đến không còn gì để nói, nhưng diện mạo không phải máu chó, nàng thừa nhận được.....

"Vậy được rồi, ta đây liền đi giúp người chuẩn bị." Lả Lurót nói xong liền rời khỏi phòng, ra tới bên ngoài, Lả Lurót lắc đầu, thật kỳ quái, tiểu thư ngày thường đều ghét những đồ vật phản quang, sợ hãi nhất là nhìn đến dung mạo của chính mình, hôm nay là làm sao vậy?

Lả Lurót ra ngoài không bao lâu liền chuẩn bị tốt nước tắm cùng với một bộ y phục hồng nhạt.

Vừa thấy màu sắc kia, Mộc Già Lam liền lắc đầu,"Lả Lurót, còn bộ y phục màu sắc khác không?"

"Tiểu thư không phải thích nhất màu hồng nhạt sao?" Lả Lurót đặt y phục xuống,nói,"Tiểu thư nói hồng nhạt nhìn tương đối đáng yêu."

Mộc Già Lam nghe vậy, đi đến thùng nước nhìn, nhìn đến gương mặt trong nước kia, lòng nàng kêu rên, quả thật rất xấu, xấu đến nghẹt thở, mụ mụ nó, còn thường xuyên mặc y phục hồng nhạt đi ra ngoài, trực tiếp có thể dọa chết người!

"Tìm được rồi, tiểu thư, còn có một bộ y phục màu trắng." Lả Lurót cao hứng đem đến một bộ y phục,"Tiểu thư, cái này có thể chứ?"

Mộc Già Lam liếc nhìn một cái, gật gật đầu,"Lả Lurót, ngơoi ra ngoài trước đi."

"Tiểu thư, không cần Lả Lurót hầu hạ sao?" Lả Lurót hỏi, tiểu thư trước kia tắm gội đều kêu nàng hầu hạ, như thế nào sau khi tỉnh lại vào hôm qua, tiểu thư liền kỳ lạ?

"Không cần, chính ta có thể lo liệu."

"Vậy Lả Lurót ra ngoài trước, tiểu thư, nếu có việc gì cứ gọi ta." Lả Lurót nói xong, liền lui khỏi phòng.

Chờ Lả Lurót đi rồi, Mộc Già Lam mới bắt đầu cởi quần áo ra, thân mình mới mười sáu tuổi, phát dục chưa hoàn toàn thành thực nhưng đường cong thân thể cùng dáng người khá ra hình, một thân da thịt trắng tuyết mang theo một chút phấn, nếu không phải bởi vì có dung mạo như thế này, thực sự là một mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành.

"Kỳ thật ngơoi lớn lên khá xinh đẹp!"

Thời điểm Mộc Già Lam đang đánh giá thân thể này, một đạo thanh âm vang lên.

Lúc này đây Mộc Già Lam không có kinh ngạc khi nghe tới thanh âm này như ban đầu, bởi vì nàng biết mình có thể cùng tiểu hắc cầu câu thông nha.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Kim sắc hiện, thiên hạ loạn

Edit by Diệp Y Vi

wattpad.com/user/VillVill

"Chuyện là như thế nào?"

Gương mặt này, tiểu hắc cư nhiên nói xinh đẹp.....

Bên trong kim đồng, tiểu hắc lười biếng nằm trên cỏ, nhàn nhạt nói, "Người ăn hũy nhan đan."

Mộc Già Lam nghe vậy, thân thể chấn động, nàng kinh ngạc không phải bởi vì diện mạo, mà là, một hài tử nhỏ tuổi, Mộc Tiêu đối với nàng hạ độc, lại có người cho nàng ăn hũy nhan đan, hết thấy rốt cuộc là vì cái gì?

Không tiếp tục nghĩ nhiều, Mộc Già Lam đi vào thùng tắm.

Kiếp trước cả đời giết chóc, đôi tay dính đầy máu tươi, trong nháy mắt kia bị đánh trúng, vốn dĩ cho rằng sinh mệnh như vậy liền kết thúc, không nghĩ tới cư nhiên đi tới

đại lục này.

Trùng hợp cũng được, cái gì cũng được, từ đây, nàng chính là Mộc Già Lam, kim bài sát thủ thế kỷ 21. hai người đều là một người.

Người hạ độc nàng, nàng tất nhiên sẽ không bỏ qua!

Tắm rửa xong, Mộc Già Lam liền kêu người đem quần áo bẩn cùng đồ vật không cần thiết nữa ra ngoài, mà Lã Lướt cũng bụng một ít ăn tiến vào.

Nhìn đồ ăn trước mắt, Mộc Già Lam không nói hai lời cầm lấy chiếc đĩa liền ăn, thật là đói a, thân thể này quá kém, phải rèn luyện!

Cơm nước xong, Mộc Già Lam liền lấy lý do mệt mỏi muốn nghỉ ngơi, kêu Lã Lướt đi ra ngoài.

Đến khi không còn ai, mới dựa theo phương pháp tiểu hắc dạy cho nàng tiến vào không gian kim đồng.

Vừa tiến vào kim đồng, Mộc Già Lam liền thấy tiểu hắc ngủ ở trên cây, không khỏi cười, đem nó ôm xuống dưới, ngày hôm qua tiểu hắc nói hắn là chiến long, chỉ là, bộ dáng này, rốt cuộc nơi nào giống rồng?

Tiểu hắc lười biếng mở mắt ra, nhưng mà ngay sau đó liền mở to hai mắt nhìn, nhìn Mộc Già Lam nói, "Người..... Người!"

Mộc Già Lam thấy vậy, có chút tò mò hỏi, "Ta làm sao vậy?". Tiểu hắc người làm kinh ngạc như vậy?

Không nói nhiều, tiểu hắc từ trong lòng ngực nàng nhảy xuống mặt đất, sau đó phóng tới địa phương có một đồng đồ vật, cuối cùng nửa ngày mới lấy ra một cái gương.

Sau khi tìm được gương, liền kéo gương hướng bên người Mộc Già Lam đi đến.

"Người nhìn xem." Tiểu hắc đem gương đặt ở trên mặt đất, nghiêm túc nói.

Thấy tiểu hắc không giống như là nói giỡn, Mộc Già Lam cầm lấy gương chiếu lên, không chiếu lên không biết, khi chiếu lên nàng bị dọa nhảy dựng, không biết khi nào, nguyên bản con người màu đen đã biến thành kim sắc.

Không sai, chính là kim sắc!

Mộc Già Lam luôn bình tĩnh, lúc này cũng bị dọa sợ, một đôi mắt đang bình thường, như thế nào lại biến thành kim sắc?

"Người có biết khi nào nó biến thành kim sắc không?" Tiểu hắc ở một bên qua lại đi lại, nói, "Kim sắc hiện, thiên hạ loạn."

Mộc Già Lam đem gương trả lại cho nó, nói, "Có cần khoa trương như vậy không? Bất quá hắn là lúc vừa tiến vào đây liền biến màu."

Nếu vừa rồi ở bên ngoài bị thay đổi màu sắc hắn là Lã Lướt đã sớm kêu lên.

"Lúc vừa tiến vào?" Tiểu hắc nghe vậy vui vẻ, nói, "Ta hiện tại dạy người khẩu quyết giúp người đem kim sắc che dấu đi."

Mộc Già Lam thấy vậy, cũng không hàm hồ, nghiêm túc nghe tiểu hắc chỉ dạy.

Nửa canh giờ sau, Mộc Già Lam cuối cùng đã nắm giữ toàn bộ khẩu quyết, đem màu sắc con người thay đổi trở về.

"Thật thông minh, hiện tại người đã có thể tu luyện, không có việc gì liền ở bên trong này tu luyện đi." Tiểu hắc nói xong, liền chạy đi.

Mộc Già Lam cũng không hỏi nó làm gì, liền hai chân khoanh chân, bắt đầu tu luyện.

Ngồi trên cây, tiểu hắc lăng lăng nhìn Mộc Già Lam đang tu luyện, ánh mắt không có một chút nào lười biếng giống lúc ban nãy, thầm nghĩ trong lòng, "Già lam, một đời nafym chúng ta nhất định phải làm Thần tộc không được an bình, bọn họ thiếu người, đời này sẽ phải trả toàn bộ."

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Mộc Thừa Phong

Edit by Diệp Y Vi

Giờ phút này Mộc Già Lam hoàn toàn đắm chìm ở bên trong tu luyện, căn bản không có phát hiện chung quanh nàng có một ngọn lửa như ẩn như hiện.

Nếu để những người khác thấy, tất nhiên sẽ kinh ngạc không thôi, bởi vì ngọn lửa xuất hiện, đại biểu cho người kia rất có khả năng không chế năng lực hỏa nguyên tố!

Kết thúc tu luyện, tiểu hắc vẫn không xuất hiện, điều này làm cho Mộc Già Lam có chút buồn bực, là ngủ rồi, hay là đang làm gì đi?

Không chờ tiểu hắc xuất hiện, Mộc Già Lam liền ra khỏi không gian, về tới trong phòng.

Vừa ra tới liền nghe được bên ngoài có âm thanh ầm ĩ, nhần nhần mày, Mộc Già Lam mở cửa phòng đi ra ngoài.

Bên ngoài, thị vệ Mộc Tiêu an bài đang ngăn lại hai nữ tử, vừa thấy đến hai nữ tử này, Mộc Già Lam tâm tình không tồi liền biến mất, biểu tình lạnh nhạt.

"Nhị tỷ, Ngũ muội, các người không hảo hảo ở viện các người, chạy tới nơi này của ta làm gì?"

Trước kia hai người này thường xuyên khi dễ nàng, lấy roi đánh nàng, mà nàng cũng chưa từng nói cho Mộc Tiêu, liền khiến hai người cảm thấy uy phong càng lúc càng lấn tới, nhưng hiện tại nàng tuyệt đối không phải Mộc Già Lam trước kia, ai dám động nàng, nàng nhất định trả đủ.

"Mộc Già Lam, mấy ngày không thấy, lá gan của người biến to rồi có phải hay không, cư nhiên dám cùng chúng ta nói chuyện như vậy. "Nói chuyện đúng là nhị tỷ Mộc Già Lam, cũng chính là nữ nhi của nữ nhân đã hạ độc chết nguyên chủ - Mộc Thiên Tuyết, cùng đại thiếu gia Mộc Thiên Khai là huynh muội.

Mà mặt khác, người còn lại là ngũ tiểu thư Mộc gia, nàng là Mộc Ngữ Yên.

Hai người đều là linh lực sư, một người là hoàng giai nhị cấp, một người là hoàng giai một bậc.

"Lá gan ta luôn luôn như vậy, nhị tỷ, ngũ muội, các người nếu là không có sự tình gì nói thì không cần ở chỗ này kêu, sẽ làm người khác tưởng cẩu đang sủa."

Một đám nha hoàn cùng thị vệ nghe vậy, đều nở nụ cười.

Những lời này của Mộc Già Lam khiến Mộc Ngữ Yên tức giận, giờ tay tạo một đạo linh lực màu vàng đánh tới Mộc Già Lam.

Mà những thị vệ này đều là chiến sĩ, nơi nào đánh thắng được Mộc Ngữ Yên, lập tức cũng không ai dám tiến lên ngăn cản.

Nghìn cân treo sợi tóc, một đạo linh lực màu xanh lục nhanh chóng đánh tới ngăn cản công kích của Mộc Ngữ Yên.

Mọi người thấy vậy, quay đầu nhìn lại, liền thấy một nam tử đang đứng cách đây không xa không xa.

Ngũ quan như điêu khắc, trần ngập dương cương chí khí, một bộ áo đen phối hợp làn da màu đồng, cho người ta cảm giác chính là dương cương hữu lực.

"Tứ đệ." Mộc Già Lam nhần nhần mày, hỏi, "Không phải nói ra ngoài rèn luyện sao? Nhanh như vậy liền đã trở lại."

Người này là tứ thiếu gia Mộc gia - Mộc Thừa Phong, tuổi còn trẻ đã là linh lực sư lục giai tứ cấp, khiến Mộc Tiêu vô cùng yêu thích.

Chỉ là hắn cùng Mộc Thiên Khai bất đồng, Mộc Thiên Khai đại bộ phận thời gian đều đi theo bên người những vương tôn quý tộc, mà hắn, hàng năm đều ra ngoài rèn luyện, mà nguyên nhân, Mộc Già Lam biết.

Bất quá là khi còn nhỏ vui đùa!

"Tứ đệ, tứ ca." Mộc Thiên Tuyết cùng Mộc Ngữ Yên đồng thời hô.

Đối với Mộc Thừa Phong, bọn họ không dám trêu chọc, tuy rằng Mộc Thừa Phong là con vợ lẽ, nhưng ai bảo đây là một đại lực lấy thực lực làm đầu.

Không liếc mắt nhìn đến hai nữ nhân này, Mộc Thừa Phong lập tức đi tới bên người Mộc Già Lam, từ bên trong nhẫn trữ vật lấy ra một ít điểm tâm, nói, "Thời điểm ta trở về có mua một ít bánh hoa quế, Tam tỷ, người thử xem."

Bị Mộc Thừa Phong làm lơ Mộc Thiên Tuyết cùng Mộc Ngữ Yên hừ lạnh một tiếng, rồi khỏi. Có mộc thừa phong ở đây, các nàng làm sao dám xuống tay đối với Mộc Già Lam.

Mộc Già Lam ánh mắt hơi lóe, tiếp nhận điểm tâm, nhẹ giọng hỏi, "Thừa Phong, lần này đi ra ngoài rèn luyện vất vả không?"

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Phục nhan đan

Edit by Diệp Y Vi, dịch: Nguyệt Phạm

Mộc thừa nghe vậy lắc đầu, "Không vất vả, Tam tỷ, ta nghe nói người đã xảy ra chuyện, rốt cuộc là chuyện như thế nào?"

Mộc Già Lam hơi hơi mỉm cười, nói, "Thừa Phong, ta không có chuyện gì, người không cần đem ta xem như trước kia đối đãi."

Mộc Thừa Phong cả kinh, trầm mặc nửa ngày, lúc sau gật gật đầu, "Ta rõ."

Dứt lời, Mộc Thừa Phong lấy ra một viên đan dược đặt trong tay Mộc Già Lam, ngay sau đó không thèm để ý nói, "Tam tỷ, cha còn đang tìm ta, ta đi trước."

Nói xong, liền rời khỏi nơi này.

Nắm đan dược trong tay, Mộc Già Lam nhướng mày nhìn bóng dáng Mộc Thừa Phong rồi đi xa dần, xoay người đi vào phòng, đóng cửa lại.

Vào tới trong phòng, Mộc Già Lam mới mở tay ra, trong lòng bàn tay có một viên đan dược cùng một tờ giấy.

Mộc Già Lam thấy vậy, cầm lấy tờ giấy, mặt trên tờ giấy viết ba chữ "phục nhan đan".

Mộc Già Lam trong lòng cả kinh, Mộc Thừa Phong như thế nào sẽ biết dung mạo nàng là do huyễn nhan đan tạo thành.

Nếu không phải tiểu hắc nói cho nàng, chính nàng cũng không biết.

"Già lam, người đừng xem thường hắn, hắn trên người có hơi thở rất cường đại, ta có thể cảm giác được, là người mạnh nhất Mộc Gia." Trong không gian, tiểu hắc nghiêm túc nói.

"Ta đã biết." Mộc Già Lam lên tiếng, cũng không có ăn phục nhan đan, mà là cầm một cái bình sứ đem phục nhan đan cất vào.

Hiện tại, cho dù biến trở về dung mạo thật thì cũng chẳng có ích gì.

Không nghĩ nhiều, Mộc Già Lam lại bắt đầu tu luyện, lần tu luyện này chính là đến tận lúc trời tối.

Cũng may Là Lướt không biết có việc gì, đều không thấy xuất hiện.

Kiểm tra linh lực một chút, Mộc Già Lam có chút kinh ngạc, xác nhận lại một chút, bỗng kinh hi, không lầm đi, nàng cư nhiên nhảy vọt qua hồng giai, tiến đến cam giai!

Chẳng lẽ có quan hệ với kim đồng?

Nhắc tới kim đồng, Mộc Già Lam nghĩ nghĩ, liên hệ với tiểu hắc, hỏi, "Tiểu hắc, kim đồng thật sự có thể che dấu cấp bậc linh lực ta không bị người khác phát hiện sao?"

Phải biết rằng nàng ở long Lăng Quốc chính là phế vật tiểu thư dung mạo xấu xí có tiếng, nếu đột nhiên tu luyện linh lực, khó bảo toàn Mộc Tiêu sẽ không nghĩ biện pháp khác đối phó nàng, rốt cuộc cũng là nam nhân hạ độc nàng từ nhỏ, nàng là thật sự không có khả năng tin tưởng hắn!

Trong không gian trầm mặc một hồi, mới truyền ra thanh âm của tiểu hắc, "Người yên tâm đi, kim đồng là thiên địa dị bảo, năng lực nó vượt quá tưởng tượng của người."

Xác định thật sự có thể che dấu, Mộc Già Lam liền mở cửa đi ra ngoài, kỳ quái chính là, ngay cả thị vệ canh giữ ngoài cửa đều không còn nữa.

Mà tiền viện bỗng truyền đến thanh âm hát tuồng.

Đây là ở vì Mộc Thừa Phong ăn mừng sao?

Nghĩ đến Mộc Thừa Phong, Mộc Già Lam hơi hơi mỉm cười, từ nhỏ đến lớn, cũng chỉ có y che chở nàng, không khi dễ nàng, sẽ không bởi vì diện mạo nàng xấu xí mà phi nhổ nàng.

Tựa hồ, trong kí ức tới giờ, Thừa Phong chính là như vậy!

Đã không có thị vệ, Mộc Già Lam cũng liền lớn mật đi ra sân, nếu là vì Thừa Phong mà tổ chức, nàng lạng lẽ đi xem cũng không sao.

Trong đêm tối, Mộc Già Lam thân mình mạnh mẽ đi tới viện phía trước, giống như một con mèo con ẩn thân đi trong đêm tối!

Không lâu sau, Mộc Già Lam liền đến tiền viện.

Đứng ở một góc, nhìn tiền viện náo nhiệt, Mộc Già Lam cũng coi như là yên tâm, lúc chuẩn bị rời đi, toàn bộ sân lại đột nhiên quất lên gió to.

Cảm nhận được lực lượng cổ phong, Mộc Già Lam sắc mặt biến đổi, này tuyệt đối không phải tự nhiên nổi gió, ở gần đây có nguyên tố sư hệ phong!

Nghĩ vậy, Mộc Già Lam cắn răng, từ trên quần áo xé xuống một khối vải, che khuất khuôn mặt, sau đó sử dụng công pháp kiếp trước rời khỏi nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Thần Quang tháp

Edít by Diệp Y Vi, dịch: Nguyệt Phạm

Nhất cử nhất động của Mộc Già Lam bên này đều bị mấy người Mộc Tiêu nhìn thấy, đang định đuổi theo, lại bỗng nhiên xuất hiện mười hắc y nhân.

Những người này vừa xuất hiện, liền nhìn về phía mộc tiêu, ngay sau đó lớn tiếng, "Mộc tiêu, thần quang tháp thế mà lại ở trong tay ngươi."

Mộc Già Lam nín thở khí tức đứng một bên nghe vậy, nhớ kỹ đồ vật này.

Người tới nhắm vào Thần Quang tháp mà đến, người ở đây đều rất nghi hoặc, cái gì mà Thần Quang tháp, bọn họ căn bản không biết.....

Chỉ có Mộc Tiêu cùng Mộc Thừa Phong sắc mặt bình tĩnh, ngay cả Đỗ Duyệt cũng bình tĩnh ôm một loại tâm tình xem diễn nhìn Mộc Tiêu.

"Cái gì mà Thần Quang tháp, ta không biết." Mộc Tiêu nhàn nhạt nói, sắc mặt bình tĩnh.

"Mộc Tiêu, ngươi gạt được người khác nhưng không qua mắt khỏi chủ nhân nhà ta." Nam tử nói xong, tay cao cao nâng, vung lên, một trận gió to quất lên, cơ hồ làm người khác đứng thẳng không xong.

"Ai dám ở Mộc gia làm càn?"

Liền tại trung tâm ngọn gió, một đạo tiếng hét phần nộ xuyên thấu tiếng gió, truyền tới lỗ tai mỗi người một cách rõ ràng.

Mộc Già Lam đang nghe lén bỗng nghe thấy tiếng hét kia, thậm kêu một tiếng, không tốt!

Dựa vào uy lực của gió, nàng lách mình rời khỏi nơi này.

Đáng chết, Mộc Chính cư nhiên xuất quan.Chẳng lẽ là đột phá tím giai?

Nghĩ đến cái người gọi là gia gia này, Mộc Già Lam từ nhỏ đến lớn, đều không có ý tưởng tốt.

Rời khỏi nơi đó, trong lồng ngực vẫn cuộn cuộn áp lực. "Chết tiệt, cư nhiên một tiếng gầm có thể khiến nàng bị thương."

Chậm rãi đi trở về sân, Mộc Già Lam nhanh chóng thay y phục trắng trên người xuống, thời điểm vừa rời nàng rời đi,mặc chính là y phục trắng, Mộc Tiêu bọn họ tất nhiên là thấy, nói không chừng xử lý xong những hắc y nhân kia liền sẽ tới nơi này của nàng.

Thay xong y phục, Mộc Già Lam hiện tại cũng không dám tiến vào không gian, sợ Mộc Tiêu bọn họ đột nhiên tới, đến lúc đó nhìn không thấy người, cho dù nhảy vào sông Hoàng Hà cũng không rửa sạch, đành phải lấy phương thức câu thông linh hồn hỏi, "Tiểu hắc, Thần Quang tháp là thứ gì?"

Người tới có nguyên tố sư hệ phong, e là chủ nhân sau lưng không phải người tầm thường, đến Mộc gia chính là vì tìm Thần Quang tháp, Thần Quang tháp rốt cuộc là thứ gì?

"Già Lam, người như thế nào đột nhiên hỏi tới Thần Quang tháp?" Tiểu hắc lười biếng hỏi, thanh âm vừa mới ngủ dậy.

"Vừa rồi có người mang theo nguyên tố sư hệ phong tới Mộc gia, câu đầu tiên lên tiếng chính là Thần Quang tháp!" Mộc Già Lam nghĩ nghĩ, nói tiếp, "Mộc Tiêu nói hẳn không biết Thần Quang tháp là cái gì."

"Thần quang tháp là một loại bảo vật, người đến Thần Quang tháp có thể ở đó hấp thu linh lực, thay đổi cấp chính mình, chỉ là một kiện bảo vật hấp thu linh lực mà thôi." Tiểu hắc nhàn nhạt nói, "Không tác dụng gì lớn, so với kim đồng còn kém gấp 10 lần."

Mộc Già Lam nghe vậy, khóe miệng giật giật, "Nghe người nói như vậy, Thần Quang tháp này giống như không có gì để dùng a."

"Cũng không phải." Tiểu hắc nói, "Đối với người thì không có gì để dùng, bởi vì người có kim đồng, đối với bọn người Mộc Tiêu, Thần Quang tháp chính là một liều dự hoặc cực lớn."

"Thì ra là thế." Mộc Già Lam nỉ non một câu, hỏi, "Tiểu hắc, người có bao nhiêu cường đại."

Mặc kệ là thứ gì, đều phải tới thập cấp mới có thể nói chuyện, tiểu hắc chỉ là một con thú nhỏ, có thể nói chuyện, còn có thể nói cho nàng một ít công pháp, cũng biết rất nhiều chuyện...

Như vậy rốt cuộc là thú cấp mấy?

"Già Lam, ta hẳn kêu người là chủ nhân, năng lực ta là theo sự trưởng thành của người mà thay đổi." Tiểu hắc trầm mặc một chút, có chút bất đắc dĩ nói, "Lực lượng hiện tại của người làm ta đến cả bảo trì hình thể ban đầu cũng không được."

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Trần trụi đả kích

Edit by Diệp Y Vi

*****

Mộc Già Lam nghe vậy, khóe miệng vừa kéo, đã kích, trần trụi đả kích!

Xem ra cần phải nhanh chóng tu luyện, nói cách khác, với thực lực nàng bây giờ mà đối đầu, chỉ có bị Mộc Tiêu đả thương đến thổ huyết!

Thời điểm Mộc Già Lam tự hỏi làm thế nào để có thể tránh Lã Lướt mà an tâm tu luyện, Mộc Tiêu mang theo những người liên can vội vàng tới nơi này.

Nghe tiếng bước chân bên ngoài, Mộc Già Lam ám đạo một tiếng, "Thật đúng là rất nhanh, tốc độ của Mộc Chính cũng thật mau."

Cư nhiên một hồi liền giải quyết xong những người đó.....

Không nghĩ nhiều, Mộc Già Lam nhắm hai mắt lại, làm bộ dáng ngủ say.

Mộc Tiêu đến cửa liền ngừng lại, phân phó bọn họ chờ, mà chính mình mang theo Lã Lướt đi vào.

Trong phòng, Mộc Già Lam an tĩnh nằm ở trên giường, hô hấp bình tĩnh, một chút cũng chưa phát giác có người tới.

Mộc tiêu thấy vậy, nhìn nhìn mọi nơi, không thấy y phục màu trắng, không khỏi sắc mặt tối sầm.

Lã Lướt nói Mộc Già Lam nơi này có y phục là màu trắng, hẳn vốn dĩ cũng không muốn đến xem, rốt cuộc Mộc Già Lam cũng chỉ là một phế vật, nhưng vừa rồi người nọ rời đi trước tầm mắt bọn họ có thể nói là thân thủ thoăn thoắt, Mộc Già Lam như thế nào lại có thân thủ như vậy được.

Bất quá cha muốn hẳn tới xác nhận một chút, hẳn liền tới, để tránh cha nói cái gì.

Tìm khắp nơi một hồi, đều không tìm được bộ y phục trắng nào, Mộc Tiêu nghi hoặc, trên đường đến đây cũng không thấy bộ y phục trắng nào bị ném a?

Như thế nào lại tìm không thấy.....

Bọn họ đương nhiên tìm không thấy, bởi vì Mộc Già Lam đem bộ y phục kia ném vào kim đồng không gian.

Dù có đem Mộc Già Lam giết chết cũng không tìm thấy!

Tìm không thấy y phục, mấy người Mộc Tiêu đành phải thôi, rời khỏi nơi này.

Đến khi bọn họ đều đi rồi, Mộc Già Lam mới mở mắt, chờ một hồi, xác định không có người, liền tiến vào kim đồng không gian, vừa tiến vào không gian, Mộc Già Lam liền nhìn thấy tiểu hắc đang ngủ, mà trên người hắn còn bị phủ bởi kiện y phục trắng, trong lúc nhất thời không khỏi có chút không nói nên lời, bước nhanh qua, lấy y phục đặt ở một bên, xoa xoa tiểu hắc đang ngủ.

"Tiểu hắc, tỉnh tỉnh, ta có chuyện hỏi ngươi."

"....."

"Tiểu hắc, tiểu hắc, heo, mau tỉnh tỉnh."

Trầm mặc, vẫn là trầm mặc, Mộc Già Lam hít sâu một hơi, ôn nhu hô, "Thí Thiên, ngươi tỉnh tỉnh, ta có chút việc muốn hỏi ngươi."

Lời này thốt ra, tiểu hắc mới chậm rì rì mở mắt, còn không mở miệng hỏi sự tình gì, đã bị Mộc Già Lam giọng lên cao!

Đầu có cảm giác thật sự không tốt, tiểu hắc vội vàng hỏi, "Chủ nhân, ngươi làm gì, mau buông ta xuống."

"Còn biết ta là chủ nhân ngươi a." Mộc Già Lam hừ lạnh một tiếng, nhẹ buông tay, tiểu hắc thành công hoa hoa lệ lệ rơi xuống đất.

"Ngươi....." Tiểu hắc ngồi thẳng, vốn dĩ muốn phát giận, nhưng là nghĩ đến Mộc Già Lam là chủ nhân hắn, liền bỏ qua, nhỏ giọng nói, "Ta đã nói với ngươi ta kêu Thí Thiên, ngươi còn luôn kêu ta là tiểu hắc."

Mộc Già Lam nghe vậy, khóe miệng giật giật, hóa ra là bởi vì cái này a, ngay sau đó nói

lời thăm thía, "Tiểu hắc, hiện tại thân hình ngươi như vậy kêu Thí Thiên có điểm kì quái, ngươi nghĩ xem, ngươi hiện tại đáng yêu như vậy, tên Thí Thiên khí phách vậy tuyệt không thể có bộ dáng dễ thương, chờ ngươi về sau trở về nguyên hình ban đầu, ta sẽ kêu Thí Thiên được không?"

"Tùy tiện ngươi." Tiểu hắc nhàn nhạt nói, "Ngươi vừa rồi nói có chuyện hỏi ta, rốt cuộc là chuyện gì?"

Mộc Già Lam nghe vậy, thu hồi tâm tư vui đùa, nói, "Ta muốn hỏi ngươi, ngươi có biết công pháp gì hay không, tỷ như ngự kiếm thuật linh tinh gì đó?"

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Về sau, ngươi liền theo bên người ta đi

Edit by Diệp Y Vi

"Ngươi còn rảnh để học những cái đó?" Tiểu hắc có chút kinh ngạc, nàng có thiên phú khổng lồ chế hỏa nguyên tố, còn có thời gian học tập những công pháp kia?

Hơn nữa, hắn cũng không biết công pháp gì a, có một số việc bởi vì lâu lắm đều quên mất.

"Vì sao không rảnh?" Mộc Già Lam khó hiểu, "Hiện tại trừ bỏ tu luyện cũng không có chuyện gì có thể làm, sao lại không rảnh được."

"Ngươi là nguyên tố sư, đương nhiên phải học cách khống chế nguyên tố!" Tiểu hắc vẻ mặt hận sát không thành thép nói.

Mộc Già Lam nghe vậy, trong lòng vui vẻ, cao hứng hỏi, "Ngươi nói ta là nguyên tố sư?"

Không đợi tiểu hắc trả lời, Mộc Già Lam liền dựa theo phương pháp trong ký ức bắt đầu ngưng tụ, không lâu sau, xung quanh nàng liền hiện lên thật nhiều ngọn lửa, tuy rằng nhỏ, nhưng là tồn tại chân thật!

Hỏa hệ, hỏa hệ, là hỏa hệ triệu hoán sư!

Sau khi cao hứng, Mộc Già Lam nhanh chóng bình tĩnh, cũng không hỏi công pháp gì tiếp, chuyên tâm ngưng tụ ngọn lửa, bắt đầu luyện tập khống chế

nguyên tố!

Tiểu hắc thấy vậy, cũng mừng rỡ im lặng.

Thời gian trôi qua từng ngày, trong nháy mắt, một tháng liền đi qua, thời tiết mùa hè cũng ngày càng nóng bức!

Không người nào biết, Mộc Già Lam đã là hoàng giai ngũ cấp linh lực sư, chưa có ai có thể thăng lên hoàng giai ngũ cấp trong một tháng nhanh chóng, đây là thiên phú kinh người cỡ nào.

Mà trong một tháng này, Mộc Tiêu cũng thường tới xem qua nàng, điều khiến nàng nghi hoặc chính là thời điểm Mộc Tiêu tới luôn nói bóng nói gió hỏi nàng có biết chuyện về thân quang thấp hay không.

Nima, nàng làm sao biết đồ vật kia, cũng chưa từng thấy qua.

"Tiểu thư, nho đã rửa sạch." Lã Lướt nhìn nhìn bốn phía, đem đĩa nho đặt ở một nơi, bắt đầu lột da, một bên lột một bên nhỏ giọng nói, "Tiểu thư, chuyện lần trước người nhờ ta đã làm xong, Say Nguyệt Lâu hiện tại chính là của tiểu thư, khế đất ta đã để ở trong phòng."

Mộc Già Lam nghe vậy, lười biếng nói, "Lã lướt, vì sao không đem chuyện ta có thể tu luyện nói cho Mộc Tiêu?"

Có một lần nàng tu luyện, bị Lã Lướt nhìn thấy nhưng nàng lại không đem chuyện này nói cho Mộc Tiêu, điều này làm cho nàng có chút tò mò, Lã Lướt tuy rằng vẫn luôn đối với nàng thực tốt, nhưng là nàng cũng rất nghe lời Mộc Tiêu nói.....

"Tiểu thư, mặc kệ là trước đây hay bây giờ, Lã Lướt đều là nha hoàn của người."

Năm ấy trời đông giá rét, nếu không phải tiểu thư, nàng đã sớm chết ở giữa tuyết, chuyện tiểu thư không muốn để người khác biết, nàng chết cũng sẽ không nói ra ngoài, hơn nữa tiểu thư có thể tu luyện linh lực là chuyện tốt, nếu tiểu thư không muốn cho ai biết, nàng tuyệt đối sẽ không nói cho bất luận kẻ nào!

Mộc Già Lam thở dài một tiếng, "Lã Lướt, về sau ngươi liền đi theo bên người ta đi, không cần nghe theo mệnh lệnh của Mộc Tiêu nữa."

Lã Lướt là do nàng cứu trở về, nàng muốn cho Mộc phủ này ngày càng đi xuống, bởi vì lão cha đối với nàng hạ độc kia, nàng sẽ cho hắn một cú ngã đau không đứng dậy được!

Đến lúc đó, nếu Lã Lướt nguyện ý cùng nàng đi, nàng liền mang theo nàng.

"Tiểu thư, lời người vừa nói là thật ư?" Lã Lướt kích động hỏi, nàng trước nay cũng chỉ muốn đi theo tiểu thư, bởi vì là tiểu thư mới là người có ân với nàng!

"Thật sự."

Mộc Già Lam nhìn nhìn bộ dáng kích động của nàng, từ tâm cười, kiếp trước không có người thân, nàng tuy rằng là sát thủ, nhưng cũng không phải tuyệt đối vô tình.

Ăn xong nho, Mộc Già Lam liền chuẩn bị về phòng đi nghỉ ngơi, dư quang khóe mắt lại nhìn thấy một đám người đi tới!

Người tới có mộc Thiên Khải, Mộc Thiên Tuyết, Mộc Ngữ Yên, còn có mấy người nàng chưa gặp qua.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Tin tức

Edit by Diệp Y Vi

wattpad.com/user/VillVill

*****

Mộc Già Lam thấy vậy, hơi hơi mỉm cười, nhóm người này ơ là tới không có ý gì tốt!

Vừa thấy bộ dáng Mộc Già Lam nhàn nhã, trong lòng Mộc Ngữ Yên liền có một loại tâm tình tức giận không nói nên lời.

Đáng chết, một phế vật, phế vật còn chưa tính, còn lớn lên xấu vậy, cư nhiên bá chiếm Nhị hoàng tử!

Long Lăng Quốc ai không biết Nhị hoàng tử xuất sắc, tuổi còn trẻ đã là thanh giai một bậc linh lực sư, còn có chiến thú là thất cấp Nham Hòa thú, là thiên tài đệ nhất Long Lăng Quốc, nhưng nữ nhân phế vật này cư nhiên lại cùng Nhị hoàng tử có hôn ước.

Hôn ước này lại do Hoàng Hậu nương nương tự mình định ra.

Cũng không biết Hoàng Hậu nương nương đầu bị nước vào hay không.

Đương nhiên, những lời này đều là trong lòng Mộc Ngữ Yên, nàng là không có nói ra.

"Mộc Già Lam."

Nhìn Mộc Già Lam, Mộc Thiên Khải vẫn là không thể tin được tin tức nương nói cho mình, Mộc Già Lam không phải người Mộc gia, là do lúc cha giết người đem về, mục đích chính là vì Thần Quang tháp mà những hắc y nhân tối qua nhắc tới.

Thần Quang tháp hẳn cũng biết, khó trách cha tức giận khi biết nương hạ độc giết Mộc Già Lam, chỉ là, mệnh Mộc Già Lam có phải hay không quá lớn, uống kịch độc ly cương lại có thể còn sống?

"Không biết đại ca tới nơi này có chuyện gì?" Mộc Già Lam ngoài cười nhưng trong không cười hỏi. Một bên Lã Lướt còn lại là làm lơ mọi người, chính mình cầm đĩa thủy tinh đựng vỏ nho rời khỏi.

"Cái kia....." Mộc Ngữ Yên vốn muốn chửi nha hoàn này, nhưng không biết vì sao, khi Mộc Già Lam liếc mắt nhìn nàng, liền không dám nói tiếp, nàng vừa rồi giống như Mộc nhìn thấy trong mắt Già Lam sát ý, là nàng nhìn lầm rồi sao?

"Là cha để cho ta tới nói cho người, bảy ngày sau, hoàng cung mở tiệc, vì Nhị hoàng tử thắng lợi trở về mà chúc mừng, đến lúc đó, người thân là vị hôn thê của hắn, tất nhiên phải tới." Mộc Thiên Khải chậm chạp nói.

Theo hắn biết, Hoàng Thượng đã đáp ứng rồi Nhị hoàng tử một yêu cầu, cái gì đều có thể, phỏng chừng Nhị hoàng tử lúc đó liền từ hôn nàng trước mặt mọi người, đến lúc đó, Mộc Già Lam dù có đào một cái lỗ để chui xuống cũng không xong.

Vốn dĩ đã xấu, còn là phế vật, bị người từ hôn thì có ai còn lấy nàng nữa, trừ khi quý lấy!

Mộc Thiên Khải không nghĩ tới, trong tương lai, thật đúng là xuất hiện một tên quý muốn lấy nàng.....

"Ta biết, đại ca nếu không có chuyện khác thì có thể trở về." Mộc Già Lam không chút nào để ý nói.

Vị hôn thê, nàng còn đang suy nghĩ làm sao bỏ cái hôn ước này, bằng không về sau làm sao có thể tiêu dao tự tại, xem ra tối nay phải đi đến Say Nguyệt Lâu một chuyến, hỏi thăm tin tức của Nhị hoàng tử kia.

Mộc Thiên Khải sắc mặt có chút đen, bất quá nghĩ đến cha, cũng không dám gây sự với Mộc Già Lam, tức giận vung tay áo, liền mang theo mấy người Mộc Thiên Tuyết rời khỏi nơi này.

Nhìn Mộc Thiên Khải nổi giận đùng đùng đi mất, Mộc Già Lam có chút nghi hoặc, đang yên đang lành tức giận cái gì a?

Bệnh tâm thần.....

Sau khi mấy người Mộc Thiên Khải rời khỏi, Mộc Thừa Phong liền đi tới.

Mộc Già Lam nhướn mày, "Thừa Phong, người cũng tới nói chuyện hoàng cung cho ta biết?"

Mộc Thừa Phong nghe vậy lắc đầu, mày kiếm nhíu lại, nói, "Tam tỷ, người nếu không muốn đi có thể không đi."

Mộc Già Lam ngẩn ra, nguyên lai là bởi vì cái này a, gia hỏa này là sợ nàng bị người chê cười sao?

Trong lòng chảy qua một dòng nước ấm, Mộc Già Lam nở nụ cười, một đôi linh đồng tinh quang lộng lẫy, cho dù đang ban ngày cũng đều loá mắt, làm Mộc Thừa Phong trong lúc nhất thời thế nhưng nhìn nàng cười đến thất thần!

Mộc Già Lam nhìn bộ dáng của hắn, cười nói, "Thừa Phong, đối với gương mặt này của ta mà người còn có thể thất thần?"

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Dạ Túc

Edit by Diệp Y Vi

Mộc Thừa nghe vậy, xấu hổ nghiêng mặt sang một bên, "Mới không phải."

Mộc Già Lam hơi hơi mỉm cười, nói, "Hào, chuyện ngươi lo lắng ta đều biết, ngươi yên tâm, ta sẽ không có việc gì."

Nếu là trước kia, Mộc Già Lam sẽ sợ hãi, nhưng hiện tại nàng không phải Mộc Già Lam trước kia.

"Tam tỷ, cẩn thận Mộc Tiêu." Mộc Thừa Phong nói xong câu này liền xoay người rời đi.

Nhìn bóng dáng Mộc Thừa Phong, Mộc Già Lam có chút kinh ngạc, Thừa Phong vì sao lại nói như vậy?

Mộc Tiêu là cha hấn, hấn tại sao lại nói như vậy, chẳng lẽ Mộc Tiêu cũng đối với Thừa Phong làm chuyện gì không tốt?

Nhưng tiểu hắc đã nói, năng lực của Thừa Phong hấn là cường đại nhất Mộc gia, lấy việc này, cũng không có người có thể xuống tay với hấn, kia rốt cuộc là vì cái gì?

Lắc đầu, không nghĩ nhiều, xoay người đi vào trong phòng.

Mộc Thừa Phong ẩn thân đứng một bên thấy vậy, đôi tay nắm chặt, biểu tình mặt luôn luôn bình tĩnh hiện ra một tia hận ý.

"Mộc Tiêu, ngươi đối xử với tỷ của ta như vậy, ta nhất định sẽ không bỏ qua ngươi."

.....

Ban đêm dần dần đến, trong phòng, Lã Lướt lấy ra một bộ y phục dạ hành màu đen, vẫy vẫy tay với Mộc Già Lam, "Tiểu thư, bên ngoài đã không còn ai."

Mộc Già Lam thấy vậy, lấy y phục mặc lên.

Bên ngoài không phải không có ai, mà là những người trong bóng tối năng lực so với Lã Lướt cao hơn rất nhiều, tiểu nha đầu này đương nhiên cho rằng không có ai.

Thay y phục dạ hành, Mộc Già Lam nói, "Lã Lướt, ngươi ở chỗ này trông chừng, nhớ, không thể cho bất luận kẻ nào biết ta không có ở đây."

"Tiểu thư, ngươi yên tâm đi, ta nhất định hoàn thành nhiệm vụ." Lã Lướt hơi hơi mỉm cười, tìm một bộ quần áo mặc lên, khóa cửa lại, ngồi ở trong phòng.

Mộc Già Lam thấy vậy, tâm tình hơi thả lỏng, từ chỗ cửa sổ lặng lẽ đi ra ngoài.

Trong tối, không một ai phát hiện người mà bọn họ vâng mệnh trong coi đã sớm rời đi.

Ra khỏi Mộc phủ, Mộc Già Lam liền đi đến Say Nguyệt Lâu.

Hiện giờ nàng đã mua nơi đó, nàng đã phân phó Lã Lướt dùng tên Dạ Túc để mua, có lẽ nên đến đó xem thử một chút.

Dưới ánh trăng, một đạo hắc ảnh nhanh chóng từ trong phòng phi thân đi, trong nháy mắt liền biến mất.

Đường phố phồn hoa, một hoa lâu tên Say Nguyệt Lâu giờ phút này náo nhiệt phi thường, người đến người đi.

Mặt chính hoa lâu, bày biện tinh xảo, mỗi cô nương ở đây mặc ớm cao thấp, mỗi người mỗi vẻ.

Mà mặt sau của hoa lâu, còn có một chỗ lầu các, là nơi chường quầy hoa lâu tiếp đãi.

Mộc Già Lam nhìn nhìn mọi nơi, phát hiện không có người, mới lặng lẽ tiến vào lầu các.

Vừa tiến vào lầu các, Mộc Già Lam liền thấy được nữ tử đang kiểm kê sổ sách, cũng chính là chủ nhân trên danh nghĩa của Say Nguyệt Lâu.

"Ai?" Susan thấy người tới, liền cảnh giác.

Mộc Già Lam nhìn nàng một cái, nhàn nhạt nói, "Đừng khẩn trương như vậy, ta sẽ không thương tổn ngươi."

Dung mạo Susan xinh đẹp, quần áo mặc tạo cho dáng người càng là lướt hấp dẫn, đúng là một mỹ nhân tuyệt sắc, chẳng trách những người hoàng thân quốc thích kia lại thường đến nơi này.

"Ta có khẩn trương gì." Susan buông bút, đứng dậy đi qua, "Mời ngồi."

Mộc Già Lam cũng không chối từ, lập tức ngồi xuống, đạm nhiên cười, "Ngươi thật có can đảm."

"Các hạ chê cười, không biết xưng hô như thế nào?"

Mộc Già Lam hằng chung trà lên, tỉnh té nháp một ngụm, " Dạ Túc."

Hai chữ thật bình tĩnh, lại làm Susan nhảy mắt kinh ngạc, phục hồi tinh thần lại, hỏi, "Ngươi chính là người mua Say Nguyệt Lâu?"

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Ngự Quang thuật

Edit by Diệp Y Vi

"Ấn."

Susan cũng không phải một người dễ đổi phó, ngồi ở đối diện Mộc Già Lam, nhíu mày hỏi, "Ngươi nói, ta dựa vào cái gì tin tưởng ngươi?"

Mộc Già Lam nghe vậy cười, "Tô cô nương, chuyện Say Nguyệt Lâu đổi chủ nhân ngươi có nói cho ai sao? Còn có, thời điểm mua Say Nguyệt Lâu, nha hoàn ta đã nói qua, ta rất nhanh sẽ đến."

"Như vậy, ngươi vì sao đã mua Say Nguyệt Lâu rồi còn đưa ta xử lý?" Susan thật sự có chút khó hiểu.

Người ở bên ngoài không biết, Say Nguyệt Lâu sinh ý rục rịch, trên thực tế chỉ có chính nàng biết, những hoàng thân quốc mỗi một lần tới đều muốn cô nương, ăn cái gì đều muốn các nàng phục vụ, nữ tử nhu nhược như nàng sao có thể cùng bọn họ đối kháng, cho nên thời điểm có người tìm nàng nói muốn mua Say Nguyệt Lâu, nàng không nói hai lời liền bán đi, chỉ là không nghĩ tới, đối phương cứ nhiên tiếp tục cho nàng làm chủ nhân Say Nguyệt Lâu.

Mộc Già Lam thờ dài một tiếng, "Ta không có thời gian, mà Tô cô nương nguyên bản chính là chủ nhân Say Nguyệt Lâu, mọi chuyện của Say Nguyệt Lâu để Tô cô nương xử lý là tốt nhất."

Hai người hàn huyên một lúc, Mộc Già Lam liền hỏi, "Tô cô nương, ta muốn nghe một chút, Long Lăng Quốc nhị hoàng tử là người như thế nào?"

Vừa nghe Dạ Túc muốn hỏi thăm về Nhị hoàng tử, Susan san có chút kinh ngạc, bất quá chỉ một lúc, nhanh chóng đem chuyện mình biết nói ra.

"Long Lăng Quốc Nhị hoàng tử, tên là Long Thần Hàn, cùng Thái tử Long Lăng Ngọc, Tứ công chúa Long Vũ Thanh đều do Hoàng Hậu sinh ra, mà Nhị hoàng tử này tuổi còn trẻ đã là thanh giai lĩnh lực sư một bậc, lần này đánh giặc ở Phong Tây Quốc, đắc thắng trở về, có thể nói là thiên tài đệ nhất Long Lăng Quốc."

Mộc Già Lam khóe mắt co giật, như thế nào đều là chuyện tốt, không có gì xấu sao?

"Hắn có cái gì không thích không?"

Susan nghe vậy, nhanh chóng nói, "Không thích, chính là vị hôn thê hắn, Mộc tướng quân phủ tam tiểu thư Mộc Già Lam."

Đang uống trà, Mộc Già Lam nghe vậy một cái ho khan.

Susan thấy vậy, có chút khẩn trương hỏi, "Ngươi không sao chứ?"

Mộc Già Lam lắc đầu, nói, "Ta không có việc gì, ngươi tiếp tục nói đi."

Đáng chết, hắn không thích, cho rằng bản cô nương thích hắn ư!

Cùng Susan hàn huyên hồi lâu, sự tình về Thần Long Hàn đại khái nàng liền hiểu một chút, nàng thuận tiện nói cho Susan một số cách thức quy hoạch của Say Nguyệt Lâu sau này rồi mới rời đi.

Ra khỏi Say Nguyệt Lâu, nhìn đêm tối, thế mà đã hai canh giờ trôi qua, có chút cảm thán, Say Nguyệt Lâu sẽ là thế lực đầu tiên của nàng, tại đại lục này, chẳng những phải có thực lực, còn phải có thế lực.

Đường đến Tịch Nguyệt Lâm khá gần đường đến Mộc phủ, đi bên kia tương đối mau.

Nghĩ đến, Mộc Già Lam liền hướng phương hướng Tịch Nguyệt Lâm mà đi.

Thân hình nhỏ nhắn xuyên qua khe hở trong ngõ hẹp, một lúc sau liền đến Tịch Nguyệt Lâm, vừa tiến vào tịch nguyệt lâm, Mộc Già Lam liền thả chậm

bước chân.

Tịch Nguyệt Lâm tuy rằng gần Mộc phủ, nhưng là địa phương không ít độc vật lui tới, đến đây phải cẩn thận gấp bội,

Thời điểm Mộc Già Lam tiếp tục đi về phía trước, không trung chợt đánh xuống một đạo lôi điện, dọa Mộc Già Lam nhảy dựng.

Còn không kịp nghĩ nhiều, Mộc Già Lam liền nhìn thấy bên trên lôi điện có vài người, bản năng phản ứng, vội vàng ngừng thở, trốn đến một góc khuất.

Lấy hình thức lôi điện xuất hiện, chẳng lẽ những người này là ngự quang thuật?

Muốn ngự quang thuật phải là thanh giai lĩnh lực sư, tất cả bọn họ đều là thanh giai?

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Phượng hoàng viêm

Edit by Diệp Y Vi

wattpad.com/user/VillVill

Tránh ở một góc Mộc Già Lam đến thở cũng không dám, âm thầm ảo não, sao lại xui xẻo như vậy, chỉ đến xem một chút, như thế nào lại gặp một số người này.....

Tuy rằng núp vào, nhưng Mộc Già Lam vẫn là muốn nhìn một chút, rốt cuộc là dạng người gì.

Khẽ nghiêng đầu, thật cẩn thận nhìn ra.

Chỉ thấy địa phương tia chớp rơi xuống, xuất hiện bảy người, mỗi người trên người đều thoáng hiện ánh sáng màu tím.

Ánh sáng màu tím?

Mộc Già Lam hít hà một hơi, một quốc gia còn chưa có đến ba tím giai lĩnh lực sư, lần này cứ nhiên xuất hiện bảy người.

Lão thiên a.

Bảy người cùng tạo thành một vòng tròn, đem một người nam nhân vây lại ở giữa, nam nhân kia đưa lưng về phía Mộc Già Lam, bộ áo tím đem bóng dáng hần lộ rõ vẻ thon dài, ba ngàn sợi tóc chỉ dùng một sợi dây cột hơi hơi trói chặt tùy ý phiêu tán ở sau lưng hần.

Chỉ một bóng dáng, Mộc Già Lam liền cảm thấy người nam nhân này không bình thường.

Mà bảy cao thủ tím giai toàn thân trên dưới đều che kín, trừ bỏ một đôi mắt lộ ở bên ngoài, nhìn không ra bất luận dung mạo gì.

"Phượng Hoàng Viêm, ngươi đã trúng hần độc, còn không buông tay chịu trời?" Một người nam nhân nói.

Phượng Hoàng Viêm?

Mộc Già Lam ngẩn ra, cái tên thật kỳ quái, nhưng cũng đủ khí phách.

Nam nhân không nói gì, chỉ là hơi thở thanh lãnh quanh thân bắt đầu phát ra, hần như vậy lẳng lặng đứng ở nơi nào cũng đều làm người khác vô pháp bỏ qua.

Nhìn nam nhân kia, Mộc Già Lam lại trong nháy mắt kinh hãi, không có sát khí, lại làm người ta cảm giác được tử vong đang tới gần.

Này, rốt cuộc là một người nam nhân thế nào?

Lúc Mộc Già Lam tò mò, nguyên bản nam nhân vẫn không nhúc nhích bắt đầu động, áo tím hiện lên, hóa thành một đạo hư ảnh, Mộc Già Lam hoàn toàn không thấy rõ được tốc độ của hần.

Bảy nam nhân quanh hần cũng không chậm, một lúc sau liền phản ứng đuổi theo.

Trong nháy mắt, ánh sáng tím chiếu rọi khắp nơi này, nhưng Mộc Già Lam lại rõ ràng nhìn thấy, dưới tình huống ánh sáng tím ngày một lan rộng, một đạo lôi điện màu lam tựa như lợi kiếm rơi xuống, đem ánh sáng tím xé rách.

Lôi điện chỉ lực!

Chẳng lẽ người này là nguyên tố sư hệ lôi?

Chính là cũng không đúng a, nàng không có cảm giác được nguyên tố dao động, hay là nói, hẳn chỉ đơn thuần dùng linh lực triệu hồi ra lôi điện?

Nếu thật là như vậy, Mộc Già Lam có chút nghi mà sợ, đơn thuần dùng linh lực triệu hồi ra lôi điện, người nam nhân này rốt cuộc có bao nhiêu khủng bố?

Hiện đang trong giai đoạn đuổi giết, nàng vẫn là trước trốn đi.....

Chỉ là, lúc này Mộc Già Lam muốn chạy trốn đã là không còn kịp rồi, chỉ thấy nam nhân kia một cái nháy mắt di động, liền đến trước mặt Mộc Già Lam.

Nhìn người vừa rồi còn ở phía trước đã xuất hiện trước mặt nàng, Mộc Già Lam có chút kinh hãi.

Xong rồi, lần này xong rồi.....

Ngẩng đầu, Mộc Già Lam liền thấy được diện mạo nam nhân, mày kiếm dưới một đôi mắt tím không hề dao động, ánh mắt nhìn nàng giống như đang xem người chết, mũi cao thẳng, môi mỏng gọi cảm mân khăn, mặt tựa như điêu khắc, tìm không thấy một chút tí vết, chỉ là dưới ánh trăng, sắc mặt quá mức tái nhợt.

Một bộ áo tím giống như vì hắn mà chế tác, khiến hắn trở nên cao quý không thể xâm phạm, gió thổi lên, mùi hoa nhàn nhạt chui vào mũi Mộc Già Lam, đặc biệt là nàng lại phân biệt không ra đó là hương vị hoa gì!

Mỹ nam, mỹ nam hủy thiên diệt địa!

Này đôi Mộc Già Lam nói tuyệt đối là 200% lực sát thương, chỉ là nàng so bất luận kẻ nào đều minh bạch, hiện tại không phải lúc thưởng thức mỹ nam.....

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Cứu hấn

Edit by Diệp Y Vi

Thân mình thấy không thể tiếp tục lui về phía sau, Mộc Già Lam giơ hai tay lên cao, nói, "Soái ca, ta cái gì cũng chưa nhìn thấy, chỉ là đi ngang qua....."

Nhưng mà, người nam nhân đối diện nhìn cũng không nhìn nàng, một bàn tay khê ngưng tụ một đạo ánh sáng màu đỏ.

Mộc Già Lam thấy vậy, tức khắc cả kinh, người nam nhân này muốn đuổi tận giết tuyệt, đủ tàn nhẫn!

Tuy rằng biết người nam nhân này biến thái, nhưng nàng cũng không thể chết ở chỗ này, nàng mới đến nơi này không bao lâu, như vậy liền chết, nghĩ cũng không muốn a!

Ngay sau đó điều động linh lực, chuẩn bị chặn lại một kích của nam nhân, chỉ là nàng không nghĩ tới, lúc nàng chuẩn bị hết thảy, hướng tới nàng không phải linh lực, mà là nam nhân kia.

Trong lòng cả kinh, linh lực trong tay liền đánh vào trên người nam nhân.

Nháy mắt, chỉ nghe một tiếng kêu rên, sau đó không còn bất kỳ âm thanh nào.

Linh lực đánh vào cũng không có làm phương hướng của nam nhân thay đổi mà trực tiếp đè nặng Mộc Già Lam ngã xuống trên mặt đất.

"Đáng chết." Mộc Già Lam còn chưa kịp né tránh đã bị áp đảo ở trên mặt đất.

Mà lúc nam nhân ngã xuống, môi vừa vắn hôn trên mặt Mộc Già Lam.

Liền như vậy nhìn nam nhân, Mộc Già Lam nuốt nuốt nước miếng, mỹ nam tuyệt sắc như thế, nàng ở kiếp trước cho tới bây giờ cũng không thấy nhiều.

Làm sao bây giờ, nên hay không trộm thân mật một chút?

Không được, người nam nhân này vừa rồi thiếu chút nữa giết nàng, nàng tuyệt đối không thể không tiền đồ như vậy!

"Thật nặng." Thở dài một tiếng, Mộc Già Lam cố sức đem hán đẩy ngã ra.

Ngay sau đó đứng lên, vỗ vỗ tro bụi trên quần áo, nhìn nam nhân trên mặt đất hừ lạnh một tiếng, "Nể tình ngươi là một mỹ nam tuyệt sắc khó gặp, bồng cô nương không giết ngươi, bất quá cũng phải lấy đồ vật bồi thường."

Âm hiểm cười hai tiếng, Mộc Già Lam liền duỗi tay trên người hán sờ soạng lên, chỉ là, tay mới vừa tiếp xúc đến thân thể nam nhân liền lập tức rút trở về.

Thật lạnh, lạnh đến xương.....!

Nhăn nhăn mảy, bỗng nhiên nhớ tới những lời đám người kia nói, trúng hàn độc.

Nhìn hán thống khổ, bộ dáng hai mắt nhắm nghiền, Mộc Già Lam rối rắm, rốt cuộc là cứu hay không cứu?

Cuối cùng, Mộc Già Lam thở dài một tiếng, nhện xuống cổ lạnh băng kia, gian nan nâng hán dậy, hướng vào sâu trong Tịch Nguyệt Lâm đi.

Đi vào bên trong, Mộc Già Lam ngoài ý muốn phát hiện một sơn động bị những cây tử đằng la che khuất, nếu không phải nàng có nhãn lực hơn người, thật đúng là nhìn không ra nơi này còn có một cái sơn động.

Đỡ nam nhân đi đến, tách những lá tử đằng la sang một bên, mang theo nam nhân khom lưng đi vào.

Vừa vào trong sơn động, Mộc Già Lam liền ngưng tụ ra ngọn lửa, trải qua một tháng nỗ lực, lửa này cũng không phải ngọn lửa lúc trước, mà là liệt hỏa.

Liệt hỏa chiếu rọi khắp xung quanh, xác định trong động này không có độc vật gì, Mộc Già Lam mới thả nam nhân xuống, tùy ý hán rớt trên mặt đất.

Nhìn tay đã cứng đờ, còn có nhè nhẹ hàn khí toát ra, Mộc Già Lam nhíu mày, không hổ là hàn độc, độc như tên, một hồi như vậy liền muốn kết băng, thật sự lợi hại.

Liếc mắt nhìn nam nhân một cái, Mộc Già Lam đi ra ngoài, một hồi sau liền ôm một đồng nhánh cây khô khốc tới.

Đem nhánh cây dọn ra, Mộc Già Lam liền dùng liệt hỏa đốt. Trong nháy mắt, nhánh cây liền bị đốt cháy, chiếu sáng toàn bộ động.

Nhưng mà, cho dù có ngọn lửa chiếu rọi, Mộc Già Lam vẫn cảm giác được người bên cạnh không ngừng lan tràn hàn khí!

Duỗi tay tìm tòi, Mộc Già Lam mi chau đến lợi hại hơn.

Càng lạnh, làm sao bây giờ, nếu đã tính toán muốn cứu hán, thì không thể chỉ cứu một nửa!

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Ôm nhau một đêm

Edit by Diệp Y Vi

Nghĩ nghĩ, Mộc Già Lam lại lần nữa đi ra ngoài, ôm càng nhiều nhánh cây tiến vào, đem lửa thiêu đốt lớn hơn một ít.

Đem nam nhân nằm trên mặt đất di di đến đồng lửa bên cạnh, có thể cho hán ấm áp một ít.

Chỉ là mặc kệ nàng làm như thế nào, hàn khí đều không ngừng lan tràn.

Mộc Già Lam thấy vậy, nhíu mày, biện pháp giữ độ ấm thân thể, tuy rằng nàng không kiêng kị cái gì nam nữ, nhưng cũng tuyệt đối không có khả năng đem thân mình sưởi ấm nam nhân này.

Luôn mãi cân nhắc, Mộc Già Lam cời y phục dạ hành bên ngoài ra, chỉ ăn mặc một kiện áo trong, duỗi tay, nhanh chóng đem quần áo nam nhân cời ra.

Lan da hán tương đối trắng, cũng không giống những nam nhân cơ bắp kia, nhưng có cơ bụng rõ ràng, cường tráng hữu lực, mỗi một khối cơ bắp đều cất giấu lực lượng cường đại.

Duỗi tay sờ sờ thân thể hán, sờ một cái, quả thực giống như là đang sờ một khối hàn băng ngàn năm.

Không có nghĩ nhiều, Mộc Già Lam duỗi tay ôm lấy hán, đem đầu nhẹ nhàng đặt ở trên vai hán, nghe mùi hương sợi tóc, nhện xuống cơn lạnh thấu xương,

liền như vậy ngồi ở phía trước đồng lửa.

Điều động lực lượng hòa nguyên tố, miễn cưỡng giữ ấm.

Một đêm qua đi, thời điểm ánh sáng chiếu rọi vào, Mộc Già Lam giật giật mi mắt, nhìn nhìn nam nhân, buông tay đem hân phóng ra.

Đôi tay đỏ bừng, cứng đờ không thôi, Mộc Già Lam dám cam đoan, nếu không phải bởi vì nàng là hỏa hệ nguyên tố sư, ôm người nam nhân như vậy suốt một đêm nàng tuyệt đối cũng chết cứng.

Y phục dạ hành là tuyệt đối không thể mặc, nhìn nhìn áo tím của nam nhân, Mộc Già Lam không nói hai lời cầm lấy áo tím mặc ở trên người, đem y phục dạ hành quăng lên trên người nam nhân.

Sau đó liếc mắt nhìn nam nhân một cái, rời khỏi nơi này.

Đi ra ngoài động, Mộc Già Lam nhìn nhìn quần áo, thờ dài một tiếng, "Vất vả cả đêm, liền chỉ có một kiện quần áo như vậy, thật không thú vị."

Nói xong, liền hướng Mộc phủ nhanh chóng mà đi.

Thời điểm nàng rời đi không lâu, nam nhân mở mắt trong động, mắt tím liễm liễm, nhìn hoàn cảnh xung quanh, lập tức bắt đầu điều động khí tức.

Y phục dạ hành đắp trên người cũng rơi xuống đất, tóc đen phiêu động, có vài sợi dừng trên gương mặt, nửa trên thân thể trần trụi nửa ngồi, môi mỏng ním lại, không thể nghĩ ngờ là đệ hoặc người vô cùng.

Nhìn khắp nơi, không thấy y phục tím của mình, xem đến nhánh cây khô cháy rụi bên cạnh, cùng y phục dạ hành trên mặt đất.

Liền biết là chuyện như thế nào.

Nữ nhân kia cứu hân.

Cầm lấy y phục dạ hành trên mặt đất, có mùi hương thật tự nhiên, không nói gì, tùy tay cầm quần áo ném vào không gian.

Ngón tay vừa động, một đạo linh lực màu đỏ liền phiêu tán đi ra ngoài.

Một hồi sau, trên không Tịch Nguyệt Lâm liền xuất hiện một chiếc xe ngựa tinh xảo, mà ngựa kéo xe là ngựa tam thất tuyết trắng. Cùng với ngựa bình thường không giống nhau, trên đầu có một chiếc sừng, một đôi cánh dài, mỗi con ngựa cách nhau một khoảng cách.

"Thanh Phong, chính là nơi này, ta cảm nhận được hơi thở của chủ nhân." Một người nam tử nói.

"Còn chờ cái gì, nhanh đi xuống a." Thanh Phong nói.

Dứt lời, hai người liền phi thân rơi xuống phía dưới Tịch Nguyệt Lâm, vừa lúc ở phía trước cửa động.

"Nơi này có một cái động, Thanh Mạt, chẳng lẽ chủ nhân ở bên trong này?" Thanh phong hỏi.

Thời điểm Thanh Mạt tính đáp trả, một đạo thanh âm trầm thấp vang lên, "Còn không mau tiến vào."

Bên ngoài hai người ngẩn ra, có chút kinh ngạc, là thanh âm của chủ nhân, nhìn nhau, liền khom lưng đi vào.

Vừa tiến vào sơn động, nhìn đến cảnh tượng bên trong, hai người ngẩn người một chút, chủ nhân bọn họ, cư nhiên nửa trên không mặc gì.....

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Y phục tuyệt thế mỹ nam mặc qua

Edit by Diệp Y Vi

Phượng Hoàng Viêm ngược mắt, nhàn nhạt liếc mắt nhìn hai người một cái, nói, "Quần áo!"

Thanh Phong nghe vậy, nhanh chóng lấy ra một kiện trường bào màu tím đưa tới.

Ánh mắt lại không ngừng hướng khắp nơi, kỳ quái, quần áo của chủ nhân đâu?

"Sự tình làm tốt sao?" Thanh âm lạnh nhạt xa cách, lại phi thường hấp dẫn người!

"Đã làm tốt, chủ nhân, chúng ta hiện tại liền về Huyết Thành sao?" Một bên thanh âm cung kính hỏi.

"Tạm thời không cần." Phượng Hoàng Viêm hơi hơi nheo mắt, cười như không cười nói, "Hiện tại ở Long Lăng Quốc một đoạn thời gian."

Nữ nhân kia, hẳn nhất định phải tìm được, khó có được một người có thể gọi cho hắn hứng thú, dám cời hắn quần áo.....

Thanh Phong cùng Thanh Mạt nhìn chủ nhân nhà mình cười, không biết vì sao, trực giác da đầu tê dại!

Không biết lại là gia hỏa nào xui xẻo.....

"Chủ nhân, Thần tộc có người tìm kiếm tung tích của chủ nhân." Nói đến Thần tộc, Thanh Mạt cùng Thanh Phong trong mắt đều chợt lóe sát khí!

Phượng Hoàng Viêm không chút nào để ý đứng lên, "Cứ để cho bọn họ tìm, người kia không phải đã trở lại sao, Thần tộc về sau cũng không vội....."

"Rõ!"

Thanh Phong cùng Thanh Mạt lên tiếng, không nói thêm cái gì nữa.

Chủ nhân nếu đã không để ý bọn họ cũng liền không cần lo lắng!

Thần tộc, sớm hay muộn có một ngày phải vì những chuyện trước kia mà trả giá đại giới.....

Lúc Mộc Già Lam trở lại Mộc phủ, Lã Lướt đã mơ mơ màng màng ngủ rồi, không có kinh động Lã Lướt, Mộc Già Lam đem quần áo trên người cời xuống, vốn dĩ tính toán vứt đi, bất quá thật sự luyến tiếc, đây chính là y phục mà tuyệt thế mỹ nam kia mặc qua!

Lưu lại làm kỷ niệm cũng tốt.....

Nghĩ đến, Mộc Già Lam thật cẩn thận bỏ quần áo vào một tay nải, ném vào kim đồng không gian!

Tiểu hắc đang ngủ nhìn thấy tay nải bị quăng vào, có chút vô ngữ nói, "Chủ nhân, kim đồng là thiên địa dị bảo, không phải địa phương để người vứt rác, không thể đi mua một cái nhẫn trữ vật sao?"

Mộc Già Lam khỏe miệng vừa kéo, nói, "Người hiểu cái gì, đó là quần áo mà tuyệt thế mỹ nam mặc qua, không phải cái gì rác rưởi!"

Thật không biết nhìn hàng.....

Hừ nhẹ một tiếng, Mộc Già Lam liền nằm xuống trên giường, giường này đủ lớn, cho nên nàng cùng Lã Lướt nằm tuyệt không vướng víu!

"Tuyệt thế mỹ nam? Có bao nhiêu mỹ?" Tiểu hắc chạy tới, muốn mở tay nải tìm tòi, lại bị Mộc Già Lam phát hiện!

"Tiểu hắc, không được lộn xộn, về sau còn phải trả lại cho người ta." Mộc Già Lam nghiêm túc nói, ở trong lòng bỏ thêm một câu, "Kiếp sau cũng không trả!"

Tiểu hắc cũng không đi xem, ngoan ngoãn ngủ ở một bên!

Lúc Mộc Già Lam trở về đã là sáng sớm, vừa chớp mắt một hồi đã bị Lã Lướt đánh thức!

Trở mình, hỏi, "Lã lướt, còn sớm như vậy người kêu ta dậy làm gì?"

Phải biết rằng đêm qua nàng chính là ôm một khối băng ngủ cả đêm, đến bây giờ thân thể đều tựa hồ có chút lạnh.

Lã Lướt nói lấp lờ, "Tiểu... Tiểu thư, người... Người chừng nào thì trở về, ta như thế nào không biết?"

Mộc Già Lam nghe vậy, lúc này mới hơi hơi mở mắt, ánh mắt lười biếng, một bộ dáng chưa ngủ tỉnh, "Lúc ta trở về người đã ngủ rồi!"

Lã Lướt nghĩ nghĩ, đúng là không lâu..... Nàng xác thật ngủ mất!

Nhưng là tiểu như thế nào sẽ đi lâu như vậy?

Không cho Lã Lướt cơ hội hỏi chuyện, Mộc Già Lam liền tiếp tục ngủ.....

Lã Lướt thấy vậy, bất đắc dĩ cười, trước kia tiểu thư đều là dậy sớm, không có thói quen ngủ nướng, không nghĩ tới lần này tỉnh lại, tiểu thư cả người đều thay đổi.....

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Bạch y nam nhân thần bí

Edit by Diệp Y Vi

Bắt quá tiểu thư như vậy càng tốt!

Thời gian bảy ngày nói mau không mau, nói chậm cũng không chậm, mấy ngày nay cũng không có người tới kiếm chuyện với nàng làm nàng cảm thấy có điểm ngoài ý muốn!

Lã Lurót sau khi ra ngoài nghe ngóng mới nói cho nàng biết tin Nhị hoàng tử sắp trở về, Mộc Thiên Tuyết cùng Mộc Ngữ Yên đều vội vàng trang điểm cho chính mình!

Mà Mộc Thừa Phong, tựa hồ lại đi ra ngoài.....

“Tiểu thư, không bằng chúng ta ra ngoài đi dạo, đi mua trang sức gì đó, Nhị hoàng tử trở về chúng ta cũng nên chuẩn bị!” Lã Lurót cao hứng nói.

Hiện giờ tiểu thư có thể tu luyện tin tưởng Nhị hoàng tử biết được nhất định sẽ không ghét bỏ tiểu thư!

Mộc Già Lam nghe vậy, liếc mắt nhìn Lã Lurót một cái, nói, “Lã Lurót, còn nhớ chuyện ta nói với ngươi không?”

Lã Lurót gật gật đầu, “Lã Lurót nhớ.”

Không nhiều lời, Mộc Già Lam đứng lên, nói, “Nhớ rõ liền tốt, nhớ lấy không được nói cho bất luận kẻ nào!”

“Nhị hoàng tử.....!”

“Cũng không được!” Mộc Già Lam thở dài một tiếng, “Lã Lurót, thử người khác thích, tiểu thư ngươi không nhất định thích!”

Long Thần Hân, trước sau nàng phải đem cái hôn ước kia hủy bỏ!

“Vâng” Lã Lurót cũng không tiếp tục nói chuyện này, mà dời sang đề tài khác, “Tiểu thư, chúng ta ngày mai phải vào cung sao?”

“Tự nhiên phải đi.”

Nàng muốn đi giải trừ hôn ước, như thế nào có thể không đi!

Dứt lời, Mộc Già Lam liền xoay người tiến vào phòng.

Sau khi vào phòng, Mộc Già Lam cũng không có giống như bình thường tiến vào không gian, mà là ở trong phòng tĩnh tâm suy nghĩ.....

Lần này Long Thần Hân tất nhiên cũng sẽ thừa dịp đánh thắng trận mà hướng Hoàng Thượng yêu cầu cùng nàng giải trừ hôn ước, tuy rằng nàng cũng rất muốn giải trừ hôn ước, nhưng tuyệt đối không phải là Long Thần Hân giải trừ với nàng, mà là nàng giải trừ với hắn!

“Dùng biện pháp gì có thể không cho bọn họ biết nàng là nguyên tố sư còn có thể giải trừ hôn ước?” Một lát Mộc Già Lam liền khó xử.

Ngồi ở trên giường suy nghĩ đến phát ngốc.

Bảo vật, bảo vật gì mới có thể?

Nhìn nhìn phòng, Mộc Già Lam có chút vô ngữ, nàng làm gì có bảo vật nào.....

Roi vào đường cùng, Mộc Già Lam đành phải tiến vào không gian tiếp tục tu luyện!

Mà bên ngoài phòng nàng, một người bạch y nam tử nhìn về phía cửa, ngóng nhìn một lúc sau liền biến mất khỏi nơi này!

Trên lầu khách điểm xa hoa nhất của Long Lăng Quốc, bên trong một gian ghé lò, Mộc Thừa Phong ngồi ở bên cửa nhìn phía dưới quân đội đi ngang qua, cười lạnh một tiếng, “Thật dơ bẩn!”

Cũng không biết Tam tỷ rốt cuộc thích hán chỗ nào!

“Thừa Phong.” Lúc này, một người bạch y nam tử đi đến, đúng là nam tử vừa rồi biến mất ngoài phòng Mộc Già Lam.

Thấy người tới, Mộc Thừa Phong vừa rời về mặt còn chán ghét, hiện tại liền nở nụ cười, cao hứng hô, “Đại ca!”

Hai người đối mặt nhau, ánh mắt có vài phần tương tự, mà người này lại không phải Mộc Thiên Khai.....

“Đại ca, Long Thần Hàn đã trở lại, hẳn nhất định sẽ nghĩ cách từ hôn, chẳng lẽ thật sự khiến cho tỷ tỷ bị từ hôn như vậy sao?”

Nam tử nghe vậy, mặt mày lạnh lùng, “Sao có thể, Già Lam là muội muội ta, há là người bọn họ có thể khinh nhục!”

“Đại ca, lần trước ở Mộch phủ, có sát thủ tiến đến, là truy tìm tin tức Thần Quang tháp, mà Mộc Tiêu đem tỷ tỷ giữ lại, nhất định cũng là đang đợi Thần Quang tháp!” Nói đến Mộc Tiêu, Mộc Thừa Phong hận không thể giết chết hẳn!

Lúc trước hẳn cho rằng y cùng đại ca đều đã chết, liền mang đi tỷ tỷ, nhưng hẳn lại không biết đại ca đã giết nhi tử của hẳn, đưa y tiến vào Mộch phủ, nhiều năm như vậy, chẳng những tâm phải nhịn xuống caem giác muốn giết hẳn, còn phải luôn mồm kêu hẳn là cha, ai biết y thống khổ cỡ nào!

Nam tử trầm mặc một chút, hỏi, “Thừa Phong, sự tình Thần Quang tháp ngươi có nói cho Già Lam biết hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Nghi vấn của Mộc Già Lam

Edit by Diệp Y Vi

Mộc thừa phong lắc đầu, “Đại ca, ngươi không cho ta nói cho tỷ tỷ, cho nên ta chưa nói, nhưng lần này có chuyện tình rất kỳ quái, cho nên ta mới mời đại ca đến!”

Nam tử nghe vậy, híp híp mắt, “Ngươi là nói Già Lam trúng độc ly cương sau đó chết đi sống lại?”

“Àn, ly cương là kịch độc, đại ca ngươi cũng biết, nhưng là tỷ tỷ.....!”

“Việc này ta đã hỏi qua sư phó, sư phó nói chỉ có một loại nguyên do, đó là do nguyên bản trong cơ thể Già Lam đã có độc, trúng ly cương, sau đó lấy độc trị độc tạo thành hiện tượng chết giả, hai loại độc biến mất, người cũng tự nhiên sẽ sống lại.....”

Nam tử nói xong, chợt dạ ho khan hai tiếng, hiển nhiên, loại chuyện này nói ra chính hẳn cảm thấy thật chợt dạ!

Mộc Thừa Phong khước miệng hơi trừu, trầm mặc nửa ngày, lúc sau mới nói, “Đại ca, ngươi nói tỷ tỷ nếu biết chúng ta không phải người thân nàng sẽ thế nào?”

Mộc Thừa Phong nói xong, nhớ tới chuyện kia!

Năm ấy hẳn ba tuổi, ca ca bảy tuổi, Phiếu Miểu Phong một mảnh an bình, một ngày mùa đông khắc nghiệt, cha cùng nương ra ngoài mang về một nữ hài, chỉ nói từ nay về sau nàng chính là tỷ tỷ hẳn, mặt khác cha mẹ cũng không có nói.

Hắn có thêm một tỷ tỷ, ca ca nhiều thêm một muội muội, hẳn cùng ca ca thực quý trọng, chỉ là không nghĩ tới một năm sau, những người đó giết cha mẹ, ca ca tám tuổi chỉ kịp đem hẳn dẫn đi trốn vào bên trong hầm, còn không kịp cứu tỷ tỷ đã bị Mộc Tiêu mang đi.....

Nam tử trầm mặc nửa ngày mới nói, “Mặc kệ thế nào, Già Lam đều là muội muội ta, tỷ tỷ ngươi!”

Một năm thời gian tuy rằng không dài, nhưng bọn họ đều thực yêu quý Già Lam!

Mộc Thừa Phong gật gật đầu, hẳn cũng nghĩ như vậy, cho nên, mặc kệ là ai, đều đừng nghĩ khinh nhục tỷ tỷ!

.....

Trong không gian, Mộc Già Lam nhìn tiểu hắc, nhớ tới sự tình trước kia, tiểu hắc trước kia ngươi nói nhìn thấy Mộc Tiêu đối với ta hạ độc, vậy ngươi có biết hay không hẳn vì sao lại hạ độc ta?”

Tiểu hắc nghe vậy, nói, “Ta không biết, chính là bởi vì Mộc Tiêu hạ độc ngươi liền kích thích tới huyết mạch của ngươi, ta mới tỉnh lại!”

Mộc Già Lam nghe vậy ngăn ra, “Ý của ngươi là trước kia ngươi đều ngủ say?”

“Xem như vậy đi!” Tiểu hắc ánh mắt có chút né tránh, kỳ thật không phải ngủ say, mà là trước khi chủ nhân chết đã hạ phong ấn trên người hẳn, khiến cho hẳn ngủ say, nếu không phải chín năm trước Mộc Tiêu hạ độc chủ nhân khiến cho huyết mạch chịu kích thích, linh hồn trở nên thống khổ, bằng

không hẳn cũng sẽ không tỉnh lại sớm như vậy, ít nhất phải chờ tới lúc hồn phách chủ nhân trở về!”

"Thời điểm Mộc Tiêu hạ độc với ta là lúc nào?" Mộc Già Lam hỏi.

Lúc trước tỉnh lại đã quên hỏi cái này, thêm lúc sau biết chính mình là hỏa hệ nguyên tố sư, liền vội vàng tu luyện, nếu không phải nhờ câu nói kia của Thừa Phong, nàng đã không hỏi tiểu hắc!

"Năm ngươi bảy tuổi!" Tiểu hắc không chút suy nghĩ liền nói ra, hẳn chính là tỉnh dậy vào chín năm trước, hiện giờ chủ nhân mười sáu tuổi, chính là thời điểm nàng bảy tuổi.

Mộc Già Lam cả kinh, nháy mắt ngồi dậy, thần sắc dị thường!

Tiểu hắc bị hoảng sợ, hỏi, "Chủ nhân, ngươi, ngươi làm sao vậy?"

"Nếu là bảy tuổi bị hạ độc, ngươi vì cái gì nói là từ nhỏ, hơn nữa, vì sao kí ức trước năm bảy tuổi của ta lại không có?"

Thông thường nói tới, một hài tử từ ba tuổi liền bắt đầu có ký ức, dù mơ hồ, nhưng là tuyệt đối nhớ rõ, mà đầu nàng lại trống rỗng!

Trước năm bảy tuổi, không hề ký ức!

Tiểu hắc sờ sờ đầu, nói, "Bảy tuổi không phải là khi còn nhỏ sao? Mộc Tiêu đối đãi với người ngoài rất tàn nhẫn, cũng không biết vì cái gì lại hạ độc ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Ngươi là ma

Edit by Diệp Y Vi

Mộc Già Lam không hỏi cái khác, mà bắt được lời nói mấu chốt của tiểu hắc, ánh mắt nửa眯, nói, "Ngươi vừa rồi nói cái gì, đối với người ngoài tàn nhẫn?"

Tiểu hắc nghe vậy, lời nói thăm thá, "Chủ nhân, nếu ta nói cho ngươi, ngươi có thể tiếp thu sao?"

Mộc Già Lam gật đầu, tỏ vẻ nàng có thể.

Chết đi sống lại, sự tình trọng đại như vậy nàng đều có thể bình tĩnh, còn có cái gì là không thể bình tĩnh.

Trầm mặc thật lâu sau, tiểu hắc mới nói, "Ngươi không phải nữ nhi Mộc Tiêu, thân thể của ngươi bên trong chảy huyết thống thuần túy nhất của Ma Tộc, ngươi là ma."

Nếu không có là huyết thống Ma Tộc, độc được kích thích đến huyết mạch, nó cũng không có khả năng sẽ tỉnh.

Nguyên nhân chính là vì huyết thống của Ma Tộc, nó tỉnh.

Mộc Già Lam chỉ cảm thấy một đạo sấm sét đánh xuống.

Ma.....

Tới đây một tháng, nàng làm sao không biết ma là cái gì.

Đại lục có liên tiếp không gian, ăn thịt người, thích uống máu, là đối tượng người người chán ghét cùng sợ hãi.

Nàng, nữ nhi của Long Lăng Quốc tướng quân cư nhiên là ma, chuyện này nếu để người Long Lăng Quốc biết sợ là cả quốc gia sẽ truy giết nàng đi.

Khó trách tiểu hắc hỏi nàng có thể hay không tiếp thu.

Không phải thần, không phải Linh giới, không phải thủy tộc, mà là ma, thiên hạ thương sinh đều chán ghét.....

Tiểu hắc thấy nàng như thế, an ủi nói, "Chủ nhân, là ma không có gì không tốt, Ma tộc so người Thần tộc đối trá tốt hơn nhiều."

Hắn trước nay đều không thích người Thần tộc, tự nhận thanh cao, kỳ thật đê tiện vô si.

Kính ngạc thật lâu, Mộc Già Lam nhìn về phía tiểu hắc, thanh âm nhỏ nhẹ nói, "Tiểu hắc, ngươi là ma thú đi."

Nếu là thần thú, tiểu hắc không có khả năng chán ghét Thần tộc, mà tiểu hắc nếu là linh thú, cũng không có lá gan đi bôi nhọ Thần tộc, khả năng duy nhất chính là tiểu hắc là ma thú.

Hơn nữa lúc trước hấn hấn là ma thú phi thường cường đại.

"Ân." Tiểu hắc gật đầu, cũng không có phủ nhận.

Hấn xác thật là ma thú không sai, điểm này liên tính là chủ nhân không hỏi, nó cũng sẽ nói cho nàng.

Lúc biết chính mình là ma, Mộc Già Lam suy nghĩ rất nhiều, trời cao nếu cho nàng cơ hội tái sinh, là cái gì thì có quan hệ gì.

Thế nhân toàn nói Phật độ người, lại không biết Ma độ Phật.

Già Lam nàng ở kiếp trước giết người vô số, thế nào cũng là ma quỷ, trọng sinh vì ma.

Thì tính sao, nàng sẽ tồn tại.

Nghĩ thông suốt hết thảy, Già Lam đối với tiểu hắc cười, nói, "Tiểu hắc, ngươi đừng dùng ánh mắt lo lắng như vậy nhìn ta, ta không có việc gì."

Nghe nàng nói như vậy, tiểu hắc mới xem như thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hấn sợ nhất chính là chủ nhân không nghĩ thông, như thế nào lập tức tự sát, nó liền phải chờ nàng chuyển thế.

"Tiểu hắc, nếu ta là ma, vì cái gì ta không cảm giác được hơi thở?" Theo lý thuyết người có huyết thống Ma tộc cùng người khác không giống nhau, nhưng nàng lại cảm giác cùng người thường như nhau.

Tiểu hắc lắc đầu, nói, "Có người phong ấn khí tức của ngươi, đem ma khí ngươi đều che dấu đi."

Người nọ làm vậy hẳn là muốn cho chủ nhân sinh hoạt giống người thường đi.

"Nói cách khác, người ngoài là sẽ không biết ta là ma, đúng không?" Già Lam hỏi.

"Ân." Tiểu hắc gật đầu, "Trước khi phong ấn không bị phá vỡ, ai đều sẽ không phát hiện ngươi là ma, bao gồm người Thần tộc."

"Phong ấn khi nào sẽ phá?" Già Lam biết, không có đồ vật luôn luôn tồn tại, nàng trong cơ thể phong ấn sớm hay muộn cũng sẽ bị phá, nàng hiện tại hỏi tiểu hắc, cũng coi như là có chuẩn bị tâm lý.

Nếu một ngày kia phong ấn bị phá, nàng cũng sẽ có đối sách tốt!

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Tiến cung (1)

Edit by Diệp Y Vi

Tiểu hắc nghe vậy, có chút bất đắc dĩ, "Chủ nhân, phong ấn này rất cuộc khi nào bị phá ta cũng không biết, nhưng ta biết phong ấn này sẽ không cản trở việc ngươi tu luyện."

Hơn nữa, chủ nhân bởi vì có được huyết thống ma tộc thuần túy nhất, tốc độ tu luyện sẽ nhanh hơn so với người thường.

Chủ nhân chính là chiến thần của Ma giới, trừ bỏ nam nhân kia, không ai có thể là đối thủ của ngươi.

Thời gian xa xăm, mơ hồ trong trí nhớ nó đã quên đi rất nhiều chuyện.

Nhưng Thần tộc khuyh thiên nhất kiếm cùng Tru ma chi trận nó vĩnh viễn đều sẽ không quên.

Sờ sờ đầu tiểu hắc, Già Lam cười, nói, "Mặc kệ là người, là ma, ta đều trở nên cường đại, đến lúc đó tiểu hắc ngươi cũng có thể bảo trì bộ dáng uy phong của mình."

Tuy rằng chưa thấy qua nguyên hình tiểu hắc là cái gì, nhưng nàng có thể đoán được, nhất định rất lợi hại.

“Đó là tự nhiên.” Tiểu hắc kiêu ngạo vung đầu, hẳn chính là chiến thú, đã từng là chiến thú duy nhất của chiến thần Ma giới.

Sao có thể không lợi hại.

Từ lúc tiểu hắc nói những hiểu biết của mình về Già Lam lúc nhỏ, nàng đối với Mộc Tiêu càng thêm không sắc mặt tốt, nàng là ma, xuất hiện ở chỗ này xem ra cũng là có nguyên nhân.

Nếu Mộc Tiêu biết nàng là ma, không biết có thể hay không khóc chết.....

Kiếp trước nàng tên thật là Vi Già Lam, hiện giờ Mộc phủ không quan hệ, tự nhiên không cần hơn nữa cái họ kia.

Lúc từ kim đồng không gian ra tới, đã là hoàng hôn.

Tịch dương tốt vô hạn, chỉ là gần hoàng hôn, Già Lam cảm thấy, sinh mệnh nàng cùng với hoàng hôn mỹ lệ này giống nhau, tùy thời có thể biến mất.

Hoàng giai ngũ cấp linh lực sư, ở Long Lăng Quốc tới xem là tương đối có thiên phú, nhưng là đại lục này không phải chỉ có mỗi người Long Lăng Quốc, những người đó hẳn là đều là biến thái đi.

Lực lượng a, cần phải biến cường.

Trong nháy mắt này, ý tưởng cần thiết biến cường ở Già Lam trong lòng mọc rễ, bắt đầu nảy mầm.

Thấy Già Lam từ trong phòng ra tới, Lã Lướt đang làm việc nhà liền cao hứng đi qua.

“Tiểu thư, người có đói bụng không?”

Tu luyện một buổi trưa, khẳng định đói bụng.

Khó được lúc Già Lam lắc đầu, “Lã lướt, ta không đói bụng.”

Lã lướt có chút kinh ngạc, tiểu thư ngày thường tu luyện xong đều phải ăn cái gì, hôm nay là làm sao vậy?

Thời điểm Lã Lướt còn đang nghi hoặc, Già Lam xoay người, nói, “Lã Lướt, ngày mai ta muốn vào cung đi, người không cần đi theo ta.”

Lần này tiến cung, chỉ sợ là gió nổi mây phun, nàng còn không có năng lực bảo vệ tốt Lã Lướt, để nàng ở lại Mộc gia sẽ tốt hơn so với nàng tiến cung.

“Tiểu thư, ta không đi thì ai chiếu cố người?” Lã Lướt sắc mặt quýnh lên, “Hay là Lã Lướt làm sai cái gì, tiểu thư không cần Lã Lướt?”

Già Lam lắc đầu, vỗ vỗ vai nàng, “Người không có làm sai cái gì, chỉ là ngày mai tiến cung sẽ phát sinh một ít chuyện không thoải mái, người nha đầu này như vậy che chở ta, đến lúc đó sẽ bị người khi dễ, mà ta lại ản tàng chuyện có thể tu luyện, cho nên không có biện pháp bảo hộ người, nghĩ tới nghĩ lui vẫn là chỉ có đem người lưu lại Mộc phủ.”

Lã lướt không có chú ý tới, Già Lam dùng chính là Mộc phủ, mà không phải trong phủ.

Bởi vậy có thể thấy được, Già Lam cũng không đem nơi này coi như nhà!

Cẩn thận suy nghĩ một chút, Lã Lướt cảm thấy tiểu thư nói có lý, cũng liền miễn cưỡng đáp ứng không đi, nhưng vẫn luôn mãi dặn dò Già Lam chú ý an toàn.

Già Lam bật cười, nha đầu này như thế nào lại giống lão thái bà như vậy a, bất quá loại này nàng thích.

Một đêm trôi qua, sáng sớm hôm sau, Mộc Tiêu liền cho người tới kêu nàng.

Rửa mặt xong, đi theo nha hoàn đến đại sảnh, Già Lam ngược mắt liền nhìn thấy Mộc Thiên Tuyết cùng Mộc Ngữ Yên một thân trang phục lộng lẫy đứng ở nơi đó.

Thấy nàng đã đến, hai người mắt đều không chút nào che dấu chán ghét.....

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Tiến cung (2)

Edit by Diệp Y Vi

Thấy vậy, Già Lam cũng không để ý, nàng không cần những người này thích!

Nhìn qua Mộc Thiên Tuyết cùng Mộc Ngữ Yên, ánh mắt Già Lam liền dừng ở trên người Đỗ Duyệt.

Thấy Mộc Già Lam nhìn nàng, Đỗ Duyệt chỉ cười môi cười, cũng không hoảng loạn.

Già Lam thấy vậy, trong lòng cười lạnh một tiếng, một chén ly cương, nàng sớm hay muộn sẽ trả lại cho nàng ta!

“Già Lam, đã chuẩn bị tốt?” Thấy Mộc Già Lam lại đây, Mộc Tiêu lạnh mặt hỏi.

Hắn như thế nào lại không biết, lúc này đây Mộc Già Lam một khi tiến cung, không những bị từ hôn, cùng lúc đó Hoàng Hậu cũng sẽ không kiểm chế được, Thần Quang tháp vẫn không chiếm được, chỉ có giết Mộc Già Lam, cứ như vậy, ai cũng đừng nghĩ được đến Thần Quang tháp.....

Nhìn sắc mặt Mộc Tiêu, Già Lam liền biết đây tuyệt đối không chỉ là một cuộc từ hôn đơn giản như vậy, mà nàng cũng sớm có điều tra, cho nên mới đem Lá Lướt lưu lại Mộc phủ, nhưng hiện tại xem ra không được!

Lúc này nếu nàng xảy ra chuyện, Lá Lướt tự nhiên cũng trốn không thoát, rốt cuộc nàng hầu hạ nàng lâu như vậy, lại là nàng đem Lá Lướt cứu về, bọn họ tất nhiên sẽ cho rằng nàng đã nói cho Lá Lướt gì đó!

Thần Quang tháp đáng chết, lão nương thấy cũng chưa thấy qua, hiện giờ cứ nhiên đưa tới như vậy một thân tai họa.....

Trong lòng tuy rằng khó chịu, nhưng trên mặt nàng vẫn là ý cười doanh doanh, giống như thật cao hứng được tiến cung.

Mộc Tiêu hừ lạnh một tiếng, đứng dậy liền hướng bên ngoài đi, cũng không hề đi quản Già Lam.

Mộc Thiên Tuyết cùng Mộc Ngữ Yên cũng theo sau cao ngạo rời khỏi nơi này!

Thờ dãi, Già Lam liền hướng bên ngoài đi đến, phải nghĩ cách thông tri Lá Lướt rời khỏi nơi này, nhưng hiện tại lại không kịp đi tìm Tô San San (Susan), nên làm cái gì bây giờ, nếu hiện tại trở về, Mộc Tiêu tất nhiên sẽ nghi ngờ, đến lúc đó cung cũng không cần tiến, trực tiếp liền sẽ ở chỗ này xử lý nàng.

Trời tháng tư, không nóng không lạnh, Già Lam lại cảm thấy một cỗ hàn ý.

“Thừa Phong, xe ngựa này đã chuẩn bị sao rồi?” Phía trước Mộc Tiêu đi tới Mộc Thừa Phong, hỏi.

Đưa con trai này hẳn thực vừa lòng, tuổi còn trẻ đã là lục giai linh lực sư.

Đúng rồi, Thừa Phong, có thể nhờ ý!

Hạ quyết tâm, Già Lam bước nhanh qua.

Giờ phút này mấy người Mộc Tiêu đều đã từng người lên xe ngựa, Mộc Thừa Phong đi lướt qua chỗ nàng.

“Đem Lá Lướt mang đi khỏi nơi này, có nguy hiểm”

“Cẩn thận.”

Gặp thoáng qua trong nháy mắt, hai người từng người nói một câu nói, sau đó ai cũng không thấy ai, đi ngược lại phương hướng nhau.

Ngồi ở trong xe ngựa, Già Lam hai tay nắm chặt, chỉ mong Thừa Phong có thể minh bạch lời nói của nàng, đem Lá Lướt từ Mộc phủ mang đi ra ngoài.....

Nguyên bản đang đi được mấy bước, Mộc Thừa Phong liền nghe âm thanh xe ngựa rời đi, híp híp mắt, xoay người đi đến viện của Mộc Già Lam.....!

Xe ngựa chạy một mạch tới hoàng cung, không một hồi, liền ở trước cửa cung ngừng lại.

Xe ngựa không được vào cung, đây là quy định từ xưa đến nay.

Mộc Tiêu vừa xuống xe ngựa, liền có một ít quan viên xông tới.

Mộc Tiêu là tướng quân, tay cầm một phần tư binh lực Long Lăng Quốc, tự nhiên có không ít người nịnh bợ hắn.

Mà Mộc Thiên Tuyết là mỹ nhân nổi danh Long Lăng Quốc, Mộc Ngữ Yên diện mạo cũng không kém, cho nên lần này khi xuống xe ngựa tất cả mọi người đều vội vàng nói chuyện với nhau, duy độc Mộc Già Lam một người lẻ loi đứng ở nơi đó.

Đừng nói thế gia tiểu thư, ngay cả những nha hoàn cùng gã sai vặt đều nhìn nàng khinh thường!

Đối với việc này, Già Lam xem ở trong mắt, cũng không có ý nghĩ gì, thái độ nóng lạnh, nàng so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng từ ngữ này!

“Ngươi là Già Lam tỷ tỷ?” Thời điểm Già Lam một người phát ngôn, một nữ tử mặc y phục hỏa hồng tới trước mặt nàng!

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Tiến cung (3)

Edit by Diệp Y Vi

Già Lam ngẩng đầu, nhìn nữ tử trước mắt hơi hơi mỉm cười, “Hong Lăng, tuổi còn nhỏ không nên mặc y phục đỏ a.”

Lời này nói ra, nữ hài tên Hong Lăng bĩu môi, “Già Lam tỷ tỷ, Hong Lăng đã 14 tuổi!”

Già Lam bật cười, vẻ mặt chính trực nói, “Thừa Phong mới 13 tuổi!”

Dứt lời, nữ hài đối diện giống như bóng cao su nhụt chí, nàng so với Thừa Phong lớn tuổi hơn, không có biện pháp.....

Duỗi tay vỗ vỗ nàng vai, “Tuổi không là vấn đề!”

Ngay sau đó hướng tới bên trong hoàng cung đi đến.

Long Lăng Quốc binh lực bốn phần, Nhị hoàng tử Long Thần Hàn tay cầm một phần tư, người hoàng tộc tay cầm một phần, Mộc Tiêu nắm giữ một phần tư, mà một phần tư còn lại là do An Dương Vương nắm giữ.

An Dương Vương này là do hoàng thượng Long Lăng Quốc phong Vương gia, người này kiêu dũng thiện chiến, có dũng có mưu, mà An Dương Vương nắm lại chỉ có một nữ nhi, đó là An Hong Lăng!

Lúc trước An Hong Lăng tới Mộc phủ tìm Thừa Phong, kết quả Thừa Phong không tìm được, lại trượt chân rơi xuống nước, lúc ấy không có người nào tại đó, là nàng nhảy xuống đem nàng ấy kéo lên.

Lúc ấy nàng có nghị lực lớn quyết tâm đem nàng cứu lên, bằng không nàng cùng Hong Lăng ai đều cũng sống không được.

Cũng chính vì lý do này mà Hong Lăng nguyện ý cùng nàng nói chuyện!

“Nha, ta đoán xem đây là ai a, này không phải Mộc Già Lam sao?”

Thanh âm chanh chua, làm Già Lam hơi hơi nhíu mày, nhìn về phía người tới, trong nháy mắt liền biết nàng là ai.

Long Vũ Thanh, Tử công chúa Long Lăng Quốc, cũng chính là muội muội ruột Long Thần Hàn.

Muốn nói vì sao nàng biết, phải nói đến Say Nguyệt Lâu!

Bởi vì sau khi nàng phân phó, không riêng nữ tử, còn có nam tử, mà hai ngày trước nàng đi tìm Tô San San có việc thương lượng, vừa lúc nhìn thấy nàng cùng một người nam tử vào phòng, lúc ấy khoan thai thân mật, lúc sau liền biết nam tử này ở Say Nguyệt Lâu, Long Vũ Thanh này hẳn là hai ngày trước vừa đi!

“Mộc Già Lam, ngươi nhìn thấy bản công chúa cư nhiên không hành lễ?”

Thấy Mộc Già Lam nửa ngày không có ý tứ hành lễ, Long Vũ Thanh có chút sinh khí.

Nhị ca thiên tài của nàng cư nhiên có hôn ước cùng một phế vật, phế vật còn chưa tính, còn xấu vô cùng!

Cái này kêu nàng như thế nào có thể không sinh khí.

“Tử công chúa, ta là tẩu tử tương lai của ngươi, này lễ, ngươi chịu nổi sao?” Già Lam sắc mặt có chút khó coi, nàng che dấu, không đại biểu nàng có thể tùy ý để người khác khinh nhục.

Muốn nàng hướng nàng ta hành lễ, nằm mơ!

“Ngươi.....!” Long Vũ Thanh ghen hòng, tựa hồ là nghĩ tới cái gì, cười lạnh hai tiếng, “Mộc Già Lam, ngươi chờ xem, đợi lát nữa cho ngươi đẹp mặt!”

Nhị ca lát nữa không cùng ngươi giải trừ hôn ước mới là lạ, còn tẩu tử, tương bô!

Dứt lời, Long Vũ Thanh liền mang theo những thế gia tiểu thư kia rời đi!

Thấy bọn họ đi rồi, Già Lam thu lại điệu bộ đi khi diễn tuồng, đi tới phía trước.

Mười lăm phút lúc sau, Già Lam bị ai phát hiện, nàng, lạc đường.....

Nhìn phong cảnh duyên dáng trước mắt, Già Lam lại không có nửa điểm tâm tình thương thức, còn có nửa khắc nữa là yến hội bắt đầu rồi.

Đến lúc đó mọi người đều đến đông đủ, nàng một người tới trễ, phỏng chừng nàng sẽ trở thành tâm điểm!

Đáng chết.....

“Ngươi là ai?” Thời điểm trong lòng Già Lam nóng như lửa đốt, một đạo thanh âm mềm nhẹ vang lên.

Bình đạm tựa như mùa xuân, làm người vừa nghe liền cảm thấy chủ nhân của thanh âm này nhất định là một vị nam tử như ngọc.

Già Lam quay đầu lại, liền thấy một vị nam tử, hấn một thân áo bào trắng đứng thẳng dưới ánh mặt trời, một đầu dùng một ngọc quan cố định, không giống nam nhân áo tím ngày đó, hấn có một đôi mắt đào hoa, lại không có cảm giác quyến rũ!

Mũi cao thẳng, một đôi môi mỏng mím lại, ngũ quan ôn nhu, không giống nam nhân áo tím, một vẻ sắc bén!

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Phong Thiên Sao

Edit by Diệp Y Vi

Hắn thực tuấn mỹ, hơi thở sạch sẽ trên người khiến dung mạo hấn càng thêm hấp dẫn người.

Trong nháy mắt, Già Lam cảm thấy, hơi thở hắc ám che dấu của mình gần như bại lộ.

Hắn mỹ không giống người trần thế gian, giống như thần sạch sẽ nhất.

Hắn là ánh sáng, ở trước mặt hấn, hết thảy hắc ám đều không chỗ che dấu.

Loại cảm giác này, Già Lam thực không thích, cảm giác chính mình bại lộ hơi thở hắc ám ra ngoài.

"Ngươi là ai?" Nàng dung mạo xấu xí như thế, hấn là dọa đến hấn đi!

Giờ khắc này, Già Lam thể nhưng có chút để ý dung mạo nàng!

"Thiên Sao." Thanh âm vang lên, một loại âm thanh làm người thoải mái.

Sao trời?

Già Lam nao nao, nỉ non nói, "Thật sự giống sao trời, sạch sẽ a.....!"

Nghe câu nói thế, thân mình Thiên Sao đối diện khẽ giật mình, không khỏi nhìn Già Lam vài lần.

Khuôn mặt nữ tử đối diện không thể được xem như là xinh đẹp lắm.....

"Ngươi kêu gì?" Thiên Sao hơi hơi mỉm cười, "Ta nói cho ngươi tên, có qua có lại, ngươi có phải nên nói cho ta tên của ngươi không?"

Nhìn hấn tươi cười, Già Lam toàn thân đều thả lỏng, cuối cùng là nói ra tên của mình, "Già Lam."

Một cái tên tương đối giống nam nhân!

Người lớn lên không đẹp, ngay cả tên đều khó nghe như vậy.

Hắn hẳn là sẽ ghét bỏ nàng đi.....

"Người là lạc đường sao?" Thiên Sao hỏi.

Hắn là lạc đường đi, bằng không có ai sẽ đến nơi này, một địa phương giam giữ con tin bệnh tật của địch quốc.

Tới nơi này người người đều cảm thấy đen đui.....

"Ân." Già Lam gật đầu, cũng không phủ nhận!

"Người là muốn đi chính điện sao? Ta mang người đi!" Thiên Sao nói xong, liền hướng chính điện đi đến.

Già Lam thấy vậy, chỉ nói một tiếng cảm ơn liền đi theo.

Hai người một trước một sau, đi bất quá một hồi, liền đến cửa chính điện.

"Ta không thể đi vào, người vào đi thôi!" Thiên Sao cười nói.

Không thể đi vào?

Già lam có chút nghi hoặc, nếu ở tại hoàng cung, vì cái gì không thể đi chính điện?

"Phong Thiên Sao, người như thế nào ở chỗ này?" Một đạo thanh âm trầm thấp vang lên, hai người hướng tới nhìn đến nơi phát ra thanh âm.

Vài tên nam tử đã đi tới, cầm đầu chính là một nam tử thân mặc tử y, trên tử y, thêu một con mãng.

Khí thế cương ngạnh, ngũ quan tuy rằng không bằng với Thiên Sao, lại cũng coi như là Phan An, chỉ là trong mắt lạnh nhạt làm người chán ghét.

"Chúc mừng Nhị hoàng tử đắc thắng trở về." Phong Thiên Sao nhàn nhạt nói.

Đứng trước mặt hai người, Long Thần Hàn nhìn nhìn Già Lam, trong ánh mắt là chán ghét, ngay sau đó cười lạnh một tiếng, "Phong Thiên Sao, tốt xấu người cũng là Phong Tây Quốc hoàng tử, không nghĩ tới cư nhiên đối với nữ nhân xấu đến không thể xấu hơn có hứng thú."

Vài tên nam tử đi theo nghe vậy, đều là bừa bãi nở nụ cười.

"Con tợn cùng xấu phé vật, Nhị hoàng tử, không bằng người liền thành toàn bọn họ, người không phải tính toán hưu Mộc Già Lam sao?"

Con tin, phong Tây Quốc hoàng tử?

Già lam xem như minh bạch, Thiên Sao chính là hoàng tử năm bảy tuổi Phong Tây Quốc đưa đến Long Lăng Quốc, nói trắng ra chính là hoàng tử bị từ bỏ của Phong Tây Quốc.

Khó trách hắn nói hắn không thể đi vào chính điện, con tin không có Hoàng Thượng triệu kiến, là không thể tiến vào chính điện.

"Già Lam cũng không xấu." Phong Thiên Sao không có nói cái khác, chỉ là nói một câu như vậy.

"Không xấu?" Mấy người nghe kia vậy, cười càng thêm bừa bãi, "Phong Thiên Sao, đôi mắt người có vấn đề đi, nữ nhân này không xấu thì ai xấu a?"

Không biết vì sao, Già Lam nổi giận, không phải vì những người này nhục nhã nàng, mà là vì nam tử thân không nhiễm bụi này.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Giải trừ hôn ước

Edit by Diệp Y Vi

Ngay cả Long Thần Hàn cũng đều chăm chọc nở nụ cười.

"Bang~~" một cái tát, không hề dự tính đánh vào trên mặt người vừa nói.

"Người đủ rồi." Mộc Già Lam lạnh giọng nói.

Long Thần Hàn mấy người đều kinh ngạc, không nghĩ tới luôn luôn yếu đuối Mộc Già Lam sẽ dũng tay đánh người, ngay trước mặt hắn, nàng không phải luôn chú ý hình tượng sao?

Hay là nói nàng hôm nay uống lộn thuốc?

Phong Thiên Sao đứng ở sau lưng nàng, một đôi con ngươi sạch sẽ nhìn chăm chăm vào bóng dáng nàng, trong lòng không biết suy nghĩ cái gì.

"Mộc Già Lam, ngươi dám đánh ta?" Người nọ nổi giận gầm lên một tiếng, lúc chuẩn bị đánh trả, lại bị một đạo ánh sáng màu xanh lục ngăn cản.

Sau lưng bọn họ, Mộc Thừa Phong lạnh nhạt, "Lý công tử, muốn đánh tỷ của ta ngươi chính là tìm chết."

Mọi người quay đầu lại, liền nhìn thấy Mộc Thừa Phong đứng ở nơi đó.

Đối với Mộc Thừa Phong bọn họ tất nhiên biết, mười ba tuổi tuổi đã là lục giai linh lực sư.

Mộc Thừa Phong tới, muốn đánh Mộc Già Lam tự nhiên là không có khả năng.

"Đi thôi." Long Thần Hàn cũng không có tiếp tục ở lại, mà là mang theo mấy người kia tiến vào chính điện.

Chờ bọn họ đều đi rồi, Già Lam quay đầu lại nhìn nhìn Thiên Sao, "Xin lỗi, đã làm cho bọn họ giấu cột ngươi."

Thiên Sao ngẩng đầu nhìn nàng hơi hơi mỉm cười, "Già Lam, ngươi thật xinh đẹp."

"Tỷ, đi rồi." Mộc Thừa Phong đi tới.

Già Lam gật đầu, "Tái kiến."

Dứt lời, liền cùng Mộc Thừa Phong cùng nhau đi vào.

Nhìn các nàng đi vào, sau lưng Phong Thiên Sao đột nhiên xuất hiện một bóng người.

"Chủ tử, có gì phân phó?" Nam tử nói thực nhẹ, thật giống như căn bản không nói chuyện.

Phong Thiên Sao xoay người, đối với kia nam nhân nói, "Ta phải đi về, ngươi đi đem chuyện này làm tốt."

"Là." Nam nhân cung kính gật đầu, liền biến mất tại chỗ.

Gió thổi lên, y phục nhẹ bay, khóe miệng ngậm một nụ cười, ni non tên một người, "Già Lam."

Trong chính điện, nhìn Mộc Già Lam cùng Mộc Thừa Phong đi tới, mọi người cũng không dám nói cái gì.

Nếu chỉ có Mộc Già Lam bọn họ sẽ cười nhạo một phen, nhưng ở đây còn có Mộc Thừa Phong.

Sau khi từng người đã an vị, Hoàng Thượng Long Lăng Quốc Long Diệu Thiên mang theo Hoàng Hậu, cùng hai vị Quý Phi đi đến.

Khi đi ngang qua trước mặt Mộc Già Lam, Hoàng Hậu nhần nhần mày, hiển nhiên là đã đưa ra quyết định gì đó.

Già Lam ngẩng đầu, chỉ nhìn nàng một cái, cũng không có biểu tình gì.

Hoàng Thượng Hoàng Hậu đã đến, yến hội liền chính thức bắt đầu.

Long Diệu Thiên nhìn Long Thần Hàn ngồi phía dưới, cao hứng cười, hỏi, "Hàn nhi, lần này đánh bại hoàn toàn Phong Tây Quốc, ngươi muốn ban thưởng gì?"

Chủ đề chính tới, những quan viên đều ôm tâm tình xem diễn nhìn Mộc Già Lam.

Quả nhiên, sau khi Long Thần Hàn cảm tạ, liền lập tức nói, "Hồi phụ hoàng, hải nhi lần này không nghĩ muốn ban thưởng, nhưng cầu phụ hoàng cho phép hải nhi một việc."

Long Diệu Thiên không đáp ứng trước, mà là hỏi, "Hàn nhi, muốn phụ hoàng cho phép ngươi sự tình gì?"

"Ta muốn giải trừ hôn ước cùng Mộc Già Lam." Long Thần Hàn lạnh giọng nói.

Lời này vừa nói ra, ngồi ở bên người Già Lam, Mộc Thừa Phong lập tức tản ra sát khí.

Già Lam như thế nào sẽ cảm ứng được sát khí này, thờ dài một tiếng, cầm tay Mộc Thừa Phong.

Mộc Thừa Phong thấy vậy, nhìn về phía nàng.

Chỉ thấy Già Lam đối với hắn hơi hơi lắc đầu.

Biết nàng lo lắng, cho nên hắn thu hồi sát khí trên người, trầm mặc không nói.

Long Diệu Thiên nghe vậy, ánh mắt mang cười, nhìn về phía Mộc Già Lam, hỏi, "Mộc tiểu thư, ngươi có cái gì muốn nói không?"

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Tím giai linh lực sư

Edit by Diệp Y Vi

Mộc Già Lam ngẩng đầu, không kiêu ngạo không siểm nịnh nhìn Long Diệu Thiên, một đôi con ngươi bình đạm vô thường.

"Ta không lời nào để nói."

Nàng sẽ không nói nàng xứng với Long Thần Hàn, nhưng cũng tuyệt đối sẽ không nói nàng không xứng với hắn.

Nàng, Già Lam, kim bài sát thủ thế kỉ 21, cho dù ẩn giấu, cũng có tôn nghiêm của chính nàng.

Lời này, làm người ở đây đều kinh ngạc một chút.

Ai không biết Mộc Già Lam thích nhất chính là Nhị hoàng tử, theo lý thuyết loại tình huống này không phải hắn là cậu Nhị hoàng tử không từ hôn sao?

"Hào, một khi đã như vậy, hôn ước này từ nay về sau liền trở thành phế thái." Long Diệu Thiên cười lớn hai tiếng, nói, "Hôm nay là vì Hàn nhi thiết khánh công yến, chuyện nhà đều không nhắc tới."

Long Thần Hàn mất lạnh lùng nhú lại, nguy hiểm nhìn Mộc Già Lam.

Trước khi xuất chinh Mộc Già Lam sống chết đều muốn đưa tiễn hắn, thời gian ngắn ngủn nửa năm nàng như thế nào liền thay đổi?

Bất quá cũng tốt, hắn cũng không cần lo lắng nàng quán lấy hắn.....

"Một khi đã như vậy, chúng ta liền cáo từ." Mộc Thừa Phong đứng lên lạnh giọng nói.

Địa phương này, nếu không vì an toàn của tỷ tỷ hắn mới không thêm tới.

Mộc Thừa Phong vô lễ làm quan viên đều kinh ngạc một chút, cho dù là thiên phú cao cũng không thể lúc này đi, cho dù đệ nhất thiên tài cũng không thể thất lễ như vậy.

"Đi thôi." Mộc Thừa Phong nắm lấy tay Mộc Già Lam liền hướng bên ngoài đi đến, thân nhiên không đem những người này để vào mắt.

Già Lam kinh ngạc một chút, đây là có chuyện gì, lá gan Thừa Phong có phải hay không quá lớn, nơi này còn có Hoàng Thượng bọn họ a.

Hoàng Hậu ở trên cao thấy vậy quát lạnh một tiếng, "Mộc Thừa Phong, ngươi thật to gan, cư nhiên dám vô lễ."

Lâm Uyển không nói lời nào còn tốt, lời nói vừa ra trực tiếp chọc tới Mộc Thừa Phong.

Đem Mộc Già Lam bảo hộ ở sau người, năm ngón tay trong hư không ngưng tụ, một đạo ánh sáng màu tím tạo thành vũ khí xuất hiện ở trong tay, nhìn Lâm Uyển ánh mắt tràn ngập căm hận.

"Lâm Uyển, lúc trước Phiếu Miểu Phong cùng thế tục vô tranh, mà các ngươi lại vì Thần Quang tháp huyết tẩy Phiếu Miểu Phong ta, thù diệt môn, sẽ có một ngày đến báo."

Dứt lời, kiếm trong tay liền hướng tới chính điện chém xuống, ngay sau đó một tay bắt lấy Mộc Già Lam liền dùng ngự quang thuật rời đi nơi này.

Màu tím, Mộc Tiêu cả kinh, Thừa Phong cư nhiên là tím giai.

Nhưng là vừa rồi lời nói kia là có ý tứ gì, Thần Quang tháp?

Phiếu Miếu Phong, chẳng lẽ hắn là người Phiếu Miếu Phong?

Nghĩ đến này, Mộc Tiêu cả kinh, lúc trước xác thật tìm hiểu biết được gia chủ Phiếu Miếu Phong có hai nhi tử, mà lúc bọn họ đuổi tới một người cũng không phát hiện, chỉ phát hiện Mộc Già Lam, đều nghĩ bọn chúng đều đã chết, không nghĩ tới cư nhiên bên người hắn ẩn núp nhiều năm như vậy, khó trách Mộc Già Lam không biết Thần Quang tháp ở đâu, hiện tại xem ra, tất nhiên là ở trên người hắn.

Nhìn chính diện, một vết chém thật dài, các vị quan viên đều bị sợ tới mức không nhẹ, bao gồm Hoàng Hậu Hoàng Thượng trên cao.

Long Diệu Thiên vỗ mạnh lên mặt bàn, phần nộ, "Mộc Tiêu, Hoàng Hậu, các ngươi không cần cấp bốn hoàng một công đạo sao?"

Thân là hoàng đế Long Lăng Quốc, hắn đương nhiên biết chuyện năm đó Phiếu Miếu Phong bị huyết tẩy, nhưng hắn không nghĩ tới Hoàng Hậu cũng có phần trong này!

Hai vị Quý Phi cũng bị sợ tới mức không nhẹ, cũng không dám nói chuyện.

Còn tốt, còn tốt hải tử các nàng bởi vì rèn luyện không thể trở về, ở trong học viện.

Long Thần Hàn nhìn vết chém thật dài, lãnh khí tỏa ra, đều nói hắn là đệ nhất thiên tài Long Lăng Quốc, không nghĩ tới Mộc Thừa Phong cư nhiên là tím giai linh lực sư, mười ba tuổi tím giai linh lực sư, so với hắn hai mươi tuổi thanh giai một bậc linh lực sư thì y mới chính là thiên tài.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Tiên hạ thủ vi cường

Edit by Diệp Y Vi

Chuyện lớn như vậy, Long Diệu Thiên nào còn tâm tình mở yến tiệc, để Mộc Tiêu, Lâm Uyển, Long Thần Hàn lưu tại nơi này, những người khác đều lui. ....

Lúc không còn những người khác, Long Diệu Thiên đi thẳng vào vấn đề nói, "Các ngươi vì Long Lăng Quốc trên chóc một vị tím giai linh lực sư, các ngươi muốn như thế nào?"

Tím giai linh lực sư a, Long Lăng Quốc cũng bắt quá chỉ mới có năm vị tím giai linh lực sư, mà trong đó ba vị còn đang bế quan bên trong, bởi vậy hiện tại, hoàng thành thời khắc đều lâm vào nguy hiểm!

Hắn ở chính diện nói, thù diệt môn, sớm hay muộn có một ngày sẽ báo.

Năm đó, cả Phiếu Miếu Phong đều bị huyết tẩy .....

Thảm trạng kia người người nghe xong đều không khỏi run rẩy!

"Hoàng Thượng, năm đó thần thiếp làm như vậy cũng là vì hoàng thất, Thần Quang thái là bảo vật chuyển linh, một khi có nó, người hoàng thất đều có thể lợi dụng nó để tu luyện, liền lấy hôm nay Mộc Thừa Phong mà nói, hắn như thể tuổi trẻ đã là tím giai linh lực sư, tất nhiên cũng là dựa vào Thần Quang tháp." Đối mặt với sự tức giận của Long Diệu Thiên, Lâm Uyển đành phải giải thích nói.

"Ngu xuẩn." Long Thần Hàn quát chói tai một tiếng, "Lúc trước Phiếu Miếu Phong chính là bởi vì có Thần Quang tháp mới đưa tới họa diệt môn, nếu Thần Quang tháp ở Mộc gia, hoặc là ở hoàng thất, sau đó kết quả chính là cùng Phiếu Miếu Phong giống nhau, các ngươi vì sao không rõ điểm này."

Những người này, thật sự là bị bảo vật làm cho đầu óc trở nên ngu muội.

Long Diệu Thiên nghe vậy, tán thưởng gật gật đầu, hỏi, "Hàn nhi, theo ngươi thấy, chuyện tới hiện giờ nên xử lý như thế nào?"

Một bên Mộc Tiêu đứng ở một bên, nghe vậy lập tức nói, "Hoàng Thượng, ta xem không bằng tiên hạ thủ vi cường?"

Long Diệu Thiên nhíu mày, ý tứ của Mộc Tiêu hắn hiểu, chỉ là một tím giai linh lực sư, không thể tự mình động thủ!

"Mộc Tiêu, ngươi phụ trách phát ra tin tức, lấy việc hôm nay làm cơ sở, chiêu cáo thể nhân, Thần Quang tháp ở trên người Mộc Thừa Phong, đến lúc đó những người đó tự nhiên sẽ hướng về phía bọn họ mà đi." Long Thần Hàn híp híp mắt, "Điều ra một vị tím giai hộ pháp, ta muốn đích thân truy tung bọn họ!"

Long Diệu Thiên gật gật đầu, thờ dài một tiếng nói, "Hiện tại cũng chỉ được như thế, các ngươi ra ngoài đi!"

Chỉ mong, Long Lăng Quốc bình an không có việc gì.

Hoàng thành, tại một khách điểm, Mộc Thừa Phong mang theo Già Lam tiến vào khách điểm, quen thuộc đi tới một tầng lầu trên cao, lập tức đi vào một phòng.

Vừa tiến vào phòng, Già Lam liền nhìn thấy một người nam tử cùng Lả Lướt ngồi ở bên trong.

“Đại ca, ta đem tỷ tỷ mang đến!” Mộc Thừa Phong cao hứng nói.

Nam tử nghe vậy, không có xoay người, mà là đưa lưng về phía hai người.

“Thừa phong, ngươi có biết hay không ngươi đã gây ra đại họa?”

Già Lam nâng chân đi qua, từ phương hướng hần đứng thẳng nhìn qua, đúng là phương hướng hoàng cung.

"Ngươi là ai?" Già Lam dù hỏi, trong lòng lại sớm có đáp án.

Thừa Phong nói chính mình là người Phiếu Miếu Phòn, mà người nam nhân này cùng hần có vài phần tương tự, Thừa Phong lại gọi hần đại ca, chỉ sợ cũng là người Phiếu Miếu Phong đi. ....

“Đại ca của Thừa Phong, cũng là ca ca của ngươi.” Nam tử xoay người nói, “Ta kêu Quân Lan.”

“Các ngươi là người sao?” Già lam không thể hiểu được hỏi một câu.

Có lẽ mặt khác cảm thấy nàng không thể hiểu được, nhưng chính nàng rất hiểu vì sao mình lại hỏi như vậy.

Nếu là người, những người này cũng không phải thân nhân nàng, nhưng nàng có thể cảm giác được, Thừa Phòn đối với nàng rất tốt!

Vì cái gì bọn họ biến thành thân nhân nàng, bên trong tất nhiên có nguyên nhân!

Nam tử nhún nhún mày, “Chúng ta đương nhiên là người, Già Lan, ngươi như thế nào lại hỏi vấn đề này?”

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Trốn

Edit by Diệp Y Vi

Già Lam nghe vậy, cũng không nói cho Quân Lan vì sao nàng hỏi như vậy, chỉ là lắc lắc đầu, nhìn về phía hoàng cung.

"Đem ta đưa tới nơi này, cần gì phải dấu điểm với ta, chuyện các ngươi biết đến đều nói cho ta đi....."

Già Lam thanh âm thực nhẹ, đã trải qua thấu triệt mọi sự tình, nàng, kiếp trước lấy tiền làm việc, tuy không phải đứng ở trên cao thế giới, nhưng cũng tuyệt đối không có người nào xứng làm kẻ địch của nàng.

Nàng không phải là lãnh khốc vô tình, ở thế giới kia, nàng đã từng có một đối thủ, một đặc công, một sát thủ, sau bên trong rừng cây Phi Châu, nàng đã từng cùng nữ nhân kia giao thủ, chỉ tiếc, nàng kia bị người bắn xuyên qua khắp người mà chết, còn nàng, lại chết do nổ mìn.

"Già Lam."

Quân Lan nhíu lại ánh mắt nhìn nàng, bộ dáng này của Già Lam làm hần thấy không rõ lắm, làm hần cảm thấy một mảnh cô đơn tiều tụy, có lẽ, Già Lam nguyên bản chính là một người trải qua cô đơn!

"Tỷ, ngươi là người Phiếu Miếu Phong, chín năm trước, Phiếu Miếu Phong bị huyết tẩy, ca ca lúc tới cứu ngươi, ngươi đã bị Mộc Tiêu mang đi!"

Nói đến Mộc Tiêu, Quân Thừa Phong có chút hối hận, sớm biết vậy ở hoàng cung nên giết Mộc Tiêu.

"Theo ta được biết, lúc trước huyết tẩy Phiếu Miếu Phong không chỉ có Mộc Tiêu cùng Lâm Uyển." Già Lam đạm nhiên cười, "Còn có thể lực khác nhúng vào đi?"

Lâm Uyển để nàng cùng Long Thần Hàn định ra hôn ước, tất nhiên là vì Thần Quang tháp.

Nhiều năm như vậy không chiếm được Thần Quang tháp, nàng ta cũng không có khả năng thật sự để cho Long Thần Hàn cưới nàng, việc từ hôn, đã sớm chủ định.

Quân Lan có chút kinh ngạc, chuyện về Già Lam những năm gần đây hẳn đều biết.

Yếu đuối, phế vật, xấu xí, này đó hẳn đều biết, nhưng hiện tại Già Lam nơi nào giống như trong miệng những người kia nói yếu đuối?

Kinh ngạc, Quân Lan nói, "Lúc trước huyết tủy Phiếu Miểu Phong có năm thể lực, hoàng cung Lâm Uyển, Mộc Tiêu, Vân tông, Phong Tây Quốc ngự kiếm các, cùng với một cô thể lực thần bí."

"Thế lực thần bí?" Già lam nhưong mầy, "Nói cách khác ngươi cũng không biết cô thể lực kia đến từ phương nào?"

"Thiếu chủ."

Thời điểm Quân Lan cùng Già Lam nói chuyện, một người nam tử chạy tiến vào, thần sắc hoảng loạn nói, "Thiếu chủ, Mộc Tiêu đem tin tức về Thần Quang tháp truyền ra, nói là ở trên người Tam thiếu chủ, hoàng cung đã phái ra một vị tím giai linh lực sư, để Long Thần Hàn tự mình dẫn dắt, Mộc Tiêu cũng phái một ít người ra tới."

"Rời đi nơi này." Quân Lan sắc mặt nghiêm túc, không phải bởi vì vị tím giai linh lực sư kia, mà là bởi vì tin tức Thần Quang tháp vừa ra, thế tất sẽ đem cô thể lực thần bí kia đưa tới.

Thừa Phong lúc này đây, quả nhiên là gây đại họa.....

Già Lam nhưong mầy, "Thừa Phong, Thần Quang tháp thật sự ở trên người của ngươi?"

Nếu thật sự ở trên người Thừa Phong liền không an toàn!

Những người đó tất nhiên sẽ đem Thừa Phong giết, đặc biệt là Long Thần Hàn, vì Thừa Phong ở chính điện đã nói muốn báo thù.

Thừa Phong gật gật đầu, lấy ra Thần Quang tháp.

Nhìn thấy Thần Quang tháp, Già Lam liền minh bạch, tháp vừa ra, phòng đều có linh lực dao động.

Rực rỡ lung linh, tuyệt xinh đẹp.

"Giao cho ta." Già Lam nhìn nhìn không trung bên ngoài, nhỏ giọng nói, "Ta đi dẫn dắt bọn họ đi khỏi, các ngươi trước rời đi nơi này, đến lúc đó chúng ta ở thánh linh học viện gặp nhau."

"Không được." Lời này vừa nói ra, lập tức bị Quân Lan phủ định.

"Ngươi không có linh lực, Thần Quang tháp ở trong tay ngươi sẽ muốn mạng ngươi."

Già Lam nghe vậy, cười hắc hắc, bàn tay mở ra, một đạo màu vàng quang mang thoáng hiện ở trong tay, hơn nữa quang mang kia bên trong còn mang theo một chút màu xanh lục, đây là.....

Đây là linh lực tượng trưng qua hoàng giai ngũ cấp linh lực sư!

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Tái ngộ Phượng Hoàng Viêm

Edit by Diệp Y Vi

"Tỷ, ngươi.....!"

Quân Thừa Phong đã khiếp sợ nói không ra lời, tỷ khi nào có thể tu luyện, lại khi nào tới hoàng giai ngũ cấp rồi?

Hắn như thế nào không biết.

Quân Lan nhìn Già Lam, trong mắt nghi hoặc.

"Tình huống cụ thể các người hỏi Lã Lướt đi, nàng giao cho các người!"

Dứt lời, Già Lam liền từ trong tay Quân Thừa Phong lấy cầm lấy Thần Quang tháp, đi khỏi khách điểm.

"Thừa Phong, mặc kệ vì sao các người đem ta xem như thân nhân, nhưng ta tuyệt đối sẽ bảo vệ các người."

"Thiếu gia, làm sao bây giờ a?" Sau khi Già Lam biến mất Lã Lướt mới phản ứng được.

"Đi thánh linh học viện." Quân Lan tỉnh táo cân nhắc.

Già lam nếu làm như vậy, thì nhất định đã nắm chắc.

Bọn họ tuyệt đối không thể kéo chân nàng.

Sau khi quyết định, Quân Lan liền mang theo Quân Thừa Phong cùng Lã Lướt rời đi nơi này.

"Đứng lại, đứng lại cho ta."

Trên đường cái, Mộc Tiêu trong cơn giận dữ, hắn đang muốn trở về, không nghĩ tới lại ở chỗ này đụng phải Mộc Già Lam, trong tay nàng cầm đúng là Thần Quang tháp.

Già Lam cũng không nghĩ tới vừa ra tới liền đụng phải Mộc Tiêu, không khỏi có chút ảo não.

"Kẻ ngốc mới đứng lại." Già Lam cũng không quay đầu lại nói, ý niệm vừa động, liền đem Thần Quang tháp ném vào bên trong kim đồng.

Đáng chết, không tới thanh giai, sẽ không thể ngự quang thuật, cũng không có kiếm để ngự, thật mệt!

Nhưng vào lúc này, một chiếc xe ngựa chạy thẳng đến, Già Lam thấy vậy, trong lòng vui vẻ, xem chuẩn thời cơ, liền nhảy lên.

"Đại ca, đi nhờ một chút." Thanh Phong đang lái xe còn chưa kịp phản ứng, Già Lam liền tiến vào xe ngựa.

"Chủ tử." Thanh Phong dừng xe ngựa, hô một tiếng.

Giờ phút này, trong xe ngựa, không khí quý dị an tĩnh.

Nhìn nam nhân dựa vào trên đệm mềm, Già Lam hít hà một hơi, là hân.....

Thế giới như thế nào sẽ nhỏ như vậy, tùy tùy tiện tiện lên một chiếc xe ngựa lại gặp một người quen.

Phượng Hoàng Viêm hơi hơi mờ mắt, hai mảnh lông mi dài giống như hai sợi lông tơ mềm, khẽ chớp một chút, liền giống như chớp ở trong lòng người, mắt tím có chút mê mang, một tay chống đầu, không chút để ý, từ y trên người hơi hơi rộng mở một ít, lộ ra xương quai xanh gợi cảm, lồng ngực vững chắc, môi mỏng nhẹ nhấp.

Cả người chính là một loại trạng thái vừa mới tỉnh ngủ.

Đột nhiên, Già Lam cảm giác được cái mũi phía dưới có điểm nóng, duỗi một tay sờ, vừa thấy, mới phát hiện là máu mũi.

Trong nháy mắt, Già Lam hận không thể tìm cái hàm ngậm chui vào, cư nhiên chảy máu mũi.....

Đây chính là lần đầu gặp người chảy máu mũi a!

Bình tĩnh lấy ra một chiếc khăn, lau máu mũi.

"Soái ca, ngưng ngưng, có thể mạng ta cùng nhau rời đi nơi này không?"

Người nam nhân này có thể một chiêu xử lý bảy tám giai linh lực sư, chứng minh hân cấp bậc ở trên tím giai, đối với phía trên tím giai là cái gì nàng tạm thời không biết, dù sao người nam nhân này rất cường đại.

Nghe mùi hương bên chớp mũi nhàn nhạt, nghe nàng xưng hô, Phượng Hoàng Viêm con người thâm thúy xẹt qua một đạo quang mang, đối với Thanh Phong bên ngoài nói, "Đi thôi."

Tuy rằng biết nữ nhân kia còn ở bên trong, nhưng chủ tử quyết định, không tiếp tục nghi ngờ, liền đánh xe rời đi.

"Chờ một chút." Mộc Tiêu bắt lấy Thanh Phong, "Vị tiểu ca này, xin đem nữ tử vừa rời đi vào kia giao ra."

Trong xe ngựa, Già Lam nhìn Phượng Hoàng Viêm đối diện nhướng mày, hắn là không nhận ra nàng đi, nếu nhận ra hắn cũng sẽ không bình tĩnh như vậy.

Phải biết rằng, nàng cỡi y phục hần, đương nhiên, đó là vì cứu hần.....

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Không biết tự lượng sức mình

Edit by Diệp Y Vi

Nhìn thần sắc của nàng, Phượng Hoàng Viêm câu môi cười, không nói chuyện.

"Tránh ra."

Bên ngoài xe ngựa, nhìn Mộc Tiêu ngăn lại xe ngựa, Thanh Phong tức giận nói.

Vừa rồi như vậy để nữ nhân kia chạy vào, không chừng lát nữa chủ nhân sẽ trách phạt hần.

Nhìn chiếc xe ngựa bình thường, Mộc Tiêu cũng nổi giận.

"Hôm nay không đem nữ nhân vừa rồi giao ra đây, các người đừng nghĩ đi."

Nơi này là Long Lăng Quốc, mà Mộc Tiêu lại không biết nam nhân bên trong là ai, cho nên liền nói như vậy.

Nghe được Mộc Tiêu nói, trong xe ngựa Già Lam khòe miệng khẽ kéo, Mộc Tiêu, ta vì người bị ai!

Quả nhiên, ngay sau đó, liền nghe được một đạo thanh âm vật thể nặng rơi xuống đất.

"Mộc tướng quân."

Thời điểm Già Lam tính đuổi tay vén màn ra nhìn, thanh âm Long Thần Hàn truyền tới.

Vừa nghe thanh âm hần, Già Lam liền thu hồi tay, nàng không quên, vừa rồi ở khách điểm, người nọ nói bên người Long Thần Hàn có một vị tím giai linh lực sư.

Nhìn nam nhân đang nhắm mắt dưỡng thần, Già Lam cảm thấy, chính mình lo lắng dư thừa, người nam nhân này lợi hại như thế, tùy tùng hần cũng không kém đi.....

"Nhị hoàng tử, Mộc Già Lam ở bên trong, Thần Quang tháp ở trên người nàng."

Vừa thấy Long Thần Hàn tới, Mộc Tiêu nhanh chóng từ trên mặt đất đứng lên, cười lạnh nói, "Nhưng người nam nhân này không giao ra Mộc Già Lam."

Nhị hoàng tử bên người mang theo tím giai linh lực sư, tin tưởng tên nam nhân này chết chắc rồi.

Ở Long Lăng Quốc, còn không có nghe nói có tím giai linh lực sư khác,

"Long Nhất, người đem Mộc Già Lam mang ra." Long Thần Hàn nhíu mày, đối với một lão già đầu bạc phía sau nói.

Người này đúng là tím giai linh lực sư Long Diệu Thiên đưa hần, Tam hộ pháp chi nhất của hoàng gia, linh lực đã ở tím giai ba cấp.

"Là." Long Nhất vừa nghe lệnh, tiến lên vài bước, liền đến bên cạnh xe ngựa, đuổi tay liền muốn chạm vào xe ngựa.

Thanh Phong thấy vậy, ánh mắt tối sầm lại, nhanh như tia chớp bắt được tay Long Nhất, hung hăng vặn.

Chỉ nghe một tiếng răng rắc vang lên.

Đây là thanh âm xương cốt đứt gãy, cùng lúc đó, biểu tình Long Nhất vô cùng thống khổ.....

Bất lấy tay Long Nhất, Thanh Phong hừ lạnh một tiếng, "Không biết tự lượng sức mình."

Ngay sau đó vung tay lên, Long Nhất đã bị một cỗ lực lượng đánh ngã văng ba mét.

Lồng ngực cuộn cuộn, áp chế không được, một ngụm máu tươi liền phun ra.

Long Thần Hàn cùng Mộc Tiêu thấy vậy, đều là cả kinh, đây chính là tím giai linh lực sư a, cư nhiên, liền... Liền như vậy bị người đã thương!

Không nhìn bọn họ, Thanh Phong đánh xe rời đi nơi này!

Nhìn xe ngựa rời đi, sắc mặt Long Thần Hàn biến đổi!

Long Nhất là tím giai ba cấp linh lực sư, có thể đã thương Long Nhất, tất nhiên là ở phía trên Long Nhất.

Tuy rằng là một giai đoạn, nhưng mỗi một bậc, lực lượng đều là phi thường cách xa, càng đừng nói một giai đoạn.

"Nhị hoàng tử, không cần đi..... Không cần đi trên chóc người nọ."

Đây là câu cuối cùng Long Nhất nói ra trước khi hôn mê.

Nam nhân kia quá cường đại, một người đánh xe đều cường đại như thế, càng đừng nói người trong xe ngựa!

Người nọ, Long Lăng Quốc vẫn là không nên trên chóc.....

Nghe Long Nhất cảnh cáo, Long Thần Hàn kinh ngạc không thôi, Long Nhất tâm cao khí ngạo hẳn biết đến, hiện giờ cư nhiên cảnh cáo hẳn không cần đi trên chóc, có thể nghĩ, Long Nhất là biết đối phương mạnh hơn hẳn quá nhiều.

"Nhị hoàng tử, hiện tại làm sao bây giờ?" Mộc Tiêu không cam lòng hỏi.

Có được Thần Quang tháp, chính là có thể thăng lên tím giai linh lực sư không xa, hẳn như thế nào có thể cam tâm để thịt đến miệng còn bay mất như vậy.....

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Nam nhân càng đẹp càng vô sỉ

Edit by Diệp Y Vi

"Trở về." Long Thần Hàn nhìn hẳn một cái, không có nhiều lời.

Mộc Tiêu nghĩ cái gì hẳn tự nhiên biết, nhưng người nọ chưa động thủ đã khiến Long Nhất bị trọng thương, bởi vậy có thể thấy được hẳn cường đại vô cùng.

Hắn vẫn là biết nặng nhẹ.....

Dòng suối nhỏ ở ngoài hoàng thành, Thanh Phong dựa ngói ở một bên, vì Già Lam tránh đường.

Già Lam từ trong xe ngựa đi ra, đối với Thanh Phong cung kính nói, "Vị tiểu ca này, vừa rồi đa tạ."

Tuy rằng không phải cực phẩm soái ca, nhưng là cũng là soái ca a.....

Thanh Phong hừ lạnh một tiếng, không nhìn tới nàng.

Khuôn mặt xấu muốn chết, cũng không biết chủ nhân như thế nào cho phép nàng lưu tại trong xe ngựa, chủ nhân không phải có thói ở sạch sao?

Già Lam thấy vậy, cũng không thèm để ý, xoay người liền muốn rời đi.

Người nam nhân này quá thần bí, liền lấy ngày đó người tới đuổi giết hẳn mà nói nói, liền không phải cái chuyện tốt gì, vừa rồi cũng là lên đại một chiếc xe ngựa, không nghĩ tới gặp được hẳn, về sau vẫn là không nên liên lụy tới nhau.....

"Thanh Phong, đem nàng ném vào cho ta."

Thời điểm Già Lam chuẩn bị rời đi, trong xe ngựa vang lên một đạo thanh âm trầm thấp, như là áp chế tức giận.

Thanh Phong nghe vậy, nhanh chóng di chuyển liền đến trước mặt Già Lam, không đợi nàng phản ứng lại đây, nắm nàng ném vào xe ngựa.

Lần thứ hai trở lại trong xe ngựa, Già Lam xoa xoa mắt, bất mãn hỏi, "Ta đã nói cảm tạ rồi, ngươi làm gì vậy?"

Mụ mụ, đau chết.....

Phượng Hoàng Viêm thấy vậy, hơi hơi khom lưng, hai tròng mắt nhìn nàng, không nặng không nhẹ nói, "Cởi quần áo bỏ tọa, xem hết thân thể bỏ tọa, người liền tưởng như vậy đi rồi?"

Già Lam nghe vậy, lập tức liền nhảy dựng lên, ai biết nhảy dựng lên liền đụng vào đỉnh xe ngựa, rơi vào đường cùng lại ngồi xổm xuống, hung tợn nói, "Ta bắt quả chính là cởi quần áo người, xem hết thân thể trên của người, đối với thân dưới người ta một chút cũng không thấy, người nói chuyện có đạo lý được không."

Như thế nào có nam nhân không đáng tin cậy như vậy.....

Bên ngoài Thanh Phong nghe vậy, khóe mắt co giật, như thế nào có nữ nhân không e lệ như vậy.

Từ từ, quần áo, thân trên, Thanh Phong ánh mắt lóe lóe, chẳng lẽ là nàng cứu chủ nhân?

"Vậy người muốn hay không cởi hết xem xong?" Phượng Hoàng Viêm nhướn mày.

Bên ngoài Thanh Phong nghe vậy, khóe mắt run rẩy lợi hại hơn, chủ nhân lạnh nhạt xa cách như thế nào còn có một mặt vô sỉ như vậy?

Già Lam cứng họng, lớn lên đẹp như vậy, sao lại vô sỉ thế?

"Không cần." Ngồi vào một bên, Già Lam vỗ vỗ tay, "Ngày đó thân thể người lạnh như hàn băng, ta làm như vậy cũng là vì cứu người."

Nếu không phải vì cứu hân, có quỷ mới đi thoát quần áo hân.

"Người cởi quần áo cứu ta?" Phượng Hoàng Viêm không chút để ý nói, "Lấy độ ấm của thân thể."

Kỳ thật đây là hỏi không, trong tay hân y phục dạ hành chính là chứng cứ tốt nhất.

"Đừng hiểu lầm, ta còn mặc một tầng quần áo." Muốn nàng cởi sạch quần áo cứu một cái nam nhân xưa nay không quen biết còn muốn giết nàng, trừ phi nàng đầu chứa đậu.

"Nga ~ ~" Phượng Hoàng Viêm cao thâm khó đoán gật đầu một cái, nở nụ cười, "Là yếm sao?"

"Ni muội." Già lam nghe vậy, trực tiếp tuôn ra một câu thô khẩu, quả nhiên nam nhân càng đẹp càng vô sỉ.

Nhìn thần sắc của nàng, Phượng Hoàng Viêm đậm đậm cười, "Xem như người bị hại, ta phụ trách thế nào?"

"Không cần." Già Lam trực tiếp cự tuyệt, "Ta cự tuyệt cùng người nhắc lên quan hệ."

"Vì sao?" Phượng Hoàng Viêm hỏi.

Già Lam nghe vậy, không hề nghĩ ngợi liền nói, "Bởi vì cùng người nhắc lên quan hệ, ta có một loại cảm giác tùy thời đều sẽ xong."

"Sẽ xong là có ý tứ gì?" Phượng Hoàng Viêm có một tia nghi hoặc.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Ăn phục nhan đàn

Edit by Diệp Y Vi

"Chính là sẽ chết." Già Lam lập tức nói, "Người quá mức thần bí, không phải cùng người giống nhau là người cường đại, tốt nhất không cần cùng người có liên lụy."

Nàng vừa tới nơi này, mệnh ngắn, còn tưởng sống lâu mấy năm, không nghĩ nhanh như vậy chết.....

"Ở bên người ta, ta hộ người chu toàn." Phượng Hoàng Viêm nhàn nhạt nói, trừ bỏ những người đó, còn không có người dám động tới người bên người hân.

"Chòn cấp gà chúc tết, bất an hảo tâm, người muốn cho ta làm cái gì?"

Bầu trời không có tự rớt xuống vàng bạc, điểm này, nặng so với ai khác đều rõ ràng.

"Trước hết hàn độc ta chưa có trị hết, người hộ ta an toàn."

Vừa nghe lời này, Già Lam xoay người liền hướng bên ngoài đi đến, nói giỡn, lần trước những người đuổi giết hắn đều là tìm giai linh lực sư, nàng hộ hắn an toàn, trừ phi nàng muốn chết.

Phượng Hoàng Viêm thấy vậy, duỗi tay, liền giữ nàng lại, bất ngờ bị giữ lại, Già Lam thành công ngã xuống trước mặt hắn.

"Người hoảng cái gì, ta chỉ là trúng hàn độc, không phải lực lượng không có."

Nghe lời này, Già Lam ngẩng đầu, cười tủm tỉm hỏi, "Vậy người muốn ta làm cái gì?"

Thật tốt quá, lực lượng còn, nàng có thể đi theo bên người nam nhân này chậm rãi tu luyện, sau đó đi thánh linh học viện tìm Thừa Phong bọn họ.

An nguy khi ở cùng người nam nhân này, bên ngoài không phải còn có một tùy tùng lợi hại sao, nàng không cần lo lắng.

Nhìn Già Lam đối trá tươi cười, Phượng Hoàng Viêm hận không thể đem nàng xé nát, khoe miệng hơi giờ lên, gọi lên một mặt cao thâm khó đoán tươi cười, "Người chỉ cần ở thời điểm hàn độc ta phát tác bồi ta là được."

"Chuyện đơn giản như vậy người vì cái gì muốn tìm ta?" Già Lam có chút nghi hoặc,

"Tùy tùy tiện tiện ở trên đường chọn một người, tất nhiên rất nhiều nữ tử nguyện ý bồi người, hơn nữa đều so với ta xinh đẹp hơn."

Phượng Hoàng Viêm cắn răng, luôn luôn không có biểu tình gì khuôn mặt có một tia tan vỡ, "Trên đường cái tùy tùy tiện tiện chọn một người, người đem bản tọa xem là cái gì?"

Bởi vì dung mạo hắn, những nữ nhân đó vừa thấy đến hắn hoặc là ngất đi rồi, hoặc chính là hoa si, hắn nhìn đều muốn giết người, vì cái gì tuyển nữ nhân này, là bởi vì nàng ở Tịch Nguyệt Lâm đã cứu hắn, hơn nữa không có cầu bắt luận hồi báo gì, lại không đối với dung mạo hắn phạm hoa si.

Bị hắn hỏi như vậy, Già Lam tức khắc ngậm miệng lại, sợ đại thần tức giận liền đem nàng từ trên xe xuống ra ngoài.

"Đem cái này ăn đi."

Thời điểm Già Lam ngậm miệng không nói lời nào, Phượng Hoàng Viêm từ bên trong một cái bình sứ lấy ra một viên đan dược, phóng tới trước mặt Già Lam.

Nhìn viên đan kia cùng phục nhan đan trên người giống nhau như đúc, Già Lam khoe miệng vừa kéo, "Đây là phục nhan đan?"

"Ân." Phượng Hoàng Viêm đáp nhẹ một tiếng, "Bên người bản tọa nếu đi theo một người xấu như vậy, chỉ sợ sẽ bị thế nhân giết chết."

"Người liền không thể hàm súc một chút sao?" Già lam có chút vô ngữ, trong lòng giận dữ hừ lạnh một tiếng, tóm cái gì tóm, lớn lên như vậy yêu nghiệt, nhất định là chịu.....

Phượng Hoàng Viêm nghe vậy, một tay chống đầu, dựa vào đệm mềm phía trên, lạnh nhạt hỏi, "Hàm súc? Đó là thứ gì?"

Già Lam hoàn toàn hết chỗ nói rồi, nàng cảm thấy, nàng quả thực chính là đang nói chuyện cùng một tên đầu heo.

Nhìn phục nhan đan trong tay, Già Lam trong nháy mắt chần chờ, dung mạo hiện tại ai cũng biết, Long Thần Hàn nếu còn sẽ đuổi theo nàng như lời nói, tất nhiên sẽ dựa vào dung mạo này tìm kiếm.

Ăn phục nhan đan, dung mạo sẽ thay đổi, đến lúc đó hắn cũng nhất định không thể nhận ra nàng, đây cũng là một chuyện tốt.

Không nghĩ nhiều, Già Lam không nói hai lời liền ăn phục nhan đan.....

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Khôi phục dung mạo

Edit by Diệp Y Vi

Sau khi nuốt xuống phục nhan đan, Già Lam liền cảm giác được khuôn mặt nóng rát đau, duỗi tay phải muốn sờ xem, lại nghe thấy một đạo thanh âm ôn

hòa.....

"Đừng nhúc nhích, nếu nguoi hiện tại động, mặt nguoi chính là thật sự huỷ hoại!" Phụng Hoàng Viêm nửa híp mắt nhìn nàng.

Lúc này, khuôn mặt nàng đang thay đổi, lực lượng hỷ nhan đan đang bị phục nhan đan chữa trị, ngàn vạn không thể động.

Già Lam nghe vậy, cắn răng nhìn xuống nóng rất đau kia, không có nữ nhân nào không yêu thích vẻ đẹp, bao gồm nàng, thời điểm dung mạo có thể giữ được thì giữ được càng tốt!

Không biết qua bao lâu, trên mặt cảm giác đau đớn mới biến mất.

Biết dung mạo khôi phục, Già Lam mở mắt ra liền nhìn thấy Phụng Hoàng Viêm ánh mắt nhìn nàng mang theo một mạt khiếp sợ.

"Như thế nào?" Già Lam nhướn mày, "Chẳng lẽ còn xấu như vậy?"

"Không phải." Phụng Hoàng Viêm đậm đậm cười, "Thực đẹp, rất giống một vị cổ nhân ta biết. "

"Cổ nhân." Già Lam cười, "Kỳ quái, nguoi cư nhiên sẽ cảm thấy ta giống cổ nhân nguoi."

"Bên ngoài có dòng suối nhỏ, chính nguoi đi xem đi."

Nằm xuống, Phụng Hoàng Viêm liền nhắm hai mắt lại, không nói chuyện.

Già Lam thấy vậy, cũng không hề hỏi hấn, đi ra xe ngựa.

Bên ngoài xe ngựa, Thanh Phong quay đầu lại liền nhìn thấy dung mạo của Già Lam, không khỏi cả kinh.

Nếu không phải hấn vừa rồi nghe được chủ nhân cho nàng ăn phục nhan đan, hấn thật sự sẽ cảm thấy nhất định là có tuyệt thế mỹ nữ nào đi làm đường.....

"Xấu nữ nhân, không nghĩ tới nguoi cư nhiên xinh đẹp như vậy." Thanh Phong là một gia hỏa thẳng thắn, tán thưởng, nhìn dung mạo nàng nghi hoặc nói, "Ta như thế nào cảm thấy nguoi lớn lên rất giống một người a?"

Già Lam nghe vậy, hơi hơi mỉm cười, "Chính là cổ nhân của chủ nhân nguoi?"

Dứt lời, liền hướng tới dòng suối nhỏ đi đến, nàng muốn nhìn thử, rốt cuộc là dung mạo thế nào làm một đôi chủ tớ đều kinh ngạc.

Trong xe ngựa, Phụng Hoàng Viêm mở mắt, hô, "Thanh Phong."

Ngồi ở bên ngoài xe ngựa Thanh Phong nghe vậy, lập tức đáp, "Chủ nhân, có chuyện gì sao?"

"Đi tra nữ nhân kia, nhất định phải tra ra lai lịch của nàng."

Thanh Phong nghe vậy cả kinh, tuy rằng nghi hoặc vẫn là rời đi nơi này.

Chủ nhân kêu hấn làm như vậy nhất định có lý do, bọn họ chỉ cần chấp hành.

Cảm ứng được Thanh Phong đi rồi, Phụng Hoàng Viêm cũng xuống xe ngựa, nhìn hướng Già Lam đang đi đến dòng suối nhỏ, nguy hiểm nheo lại đôi mắt.

Nguoi có biết dung mạo nguoi giống cực kỳ chữ nhân chết ở tru ma trận, nữ nhân khiến cho Thần Tộc, Linh giới người người sợ hãi.

Cho dù đã chết, bọn họ đều ở sợ hãi người đó!

Đi đến dòng suối nhỏ, Già Lam xuyên thấu qua dòng suối mơ hồ thấy dung mạo chính mình cùng trước kia không giống nhau, nhưng bởi vì nước lưu động, nàng xem không phải rất rõ ràng, chỉ là nhìn kỹ, có điểm giống dung mạo thế kỉ 21.

Nghĩ vậy, Già Lam dùng nước suối rửa mặt, dung mạo kiếp trước là bộ dáng gì nàng rất rõ ràng, trừ bỏ nữ nhân kia dung mạo có thể cùng nàng so sánh, không có người nào dung mạo có thể cùng nàng sánh vai.

Chỉ là nữ nhân kia không biết vì nguyên nhân gì, giữa trán có một đóa hồng liên sinh động như thật, hồng liên càng thêm quyến rũ, nàng cũng chính là thua ở mặt này.

Xoa xoa mặt, Già Lam liền trở về, không nghĩ tới lần này đầu liền nhìn thấy Phụng Hoàng Viêm đứng ở dưới ánh mặt trời.

Gió nhẹ nhàng thổi qua, y phục nhẹ bay, nhàn nhạt mùi hoa theo gió bay tới chóp mũi nàng, làm người vừa ngửi, liền say mê trong đó.

Cao quý cùng dã tính cùng tồn tại, trí mạng hấp dẫn người.

Già Lam cảm thấy, về sau đi theo người này, nàng cũng sẽ không thể đối với bất luận mỹ nam nào khác có hứng thú đi.....

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Tiến vào núi linh thú (1)

Edit by Diệp Y Vi

Cho dù có người có được dung mạo giống hần, cũng không thể có được loại khí chất cao quý lạnh nhạt, người nam nhân này, trời sinh là vương giả!

Bất cứ thứ gì trong thiên hạ cũng không thể lọt vào mắt hần.

Bước nhanh đi qua, Già Lam nhìn mọi nơi, phát hiện không thấy Thanh Phong, không khỏi có chút nghi hoặc, "Thanh Phong đâu, vừa mới còn ở nơi này, như thế nào không thấy?"

Phượng Hoàng Viêm xoay người, lạnh nhạt ném cho nàng mấy chữ, "Có việc, đi rồi."

Không lâu sau, một chiếc xe ngựa xuất hiện ở hư không, chậm rãi dừng ở trước mặt bọn họ.

Già Lam vốn dĩ muốn hỏi ai đánh xe, vừa thấy đến thiên mã tam thất tuyết trắng, lập tức ngậm miệng lại.

Có thiên mã, ai cũng không cần đánh xe!

"Đi lên."

"Nga." Già Lam nga một tiếng, liền lên xe ngựa.

Phượng Hoàng Viêm thấy nàng lên rồi, chính mình cũng liền theo lên.

"Đi thôi."

Mệnh lệnh vừa ra, thiên mã lập tức bay thẳng về hướng Tây.

"Chúng ta đi nơi nào?" Già Lam hỏi.

Tuy rằng đáp ứng đi theo hần, nhưng là đi chỗ nào vẫn phải hỏi rõ ràng!

"Phong Tây Quốc, núi linh thú."

"Đi nơi đó làm cái gì?" Già Lam có chút hồ nghi nhìn nhìn hần, núi linh thú bên trong tất cả đều là linh thú, nhưng là nàng thấy nam nhân này cũng không giống như thiếu thú sủng, đi đến đó làm gì?

Như là nhìn ra nàng nghi hoặc, Phượng Hoàng Viêm nhàn nhạt nói, "Nơi nào có hỏa chi tâm sẽ có giải dược chi nhất hàn độc."

Thì ra là thế, Già Lam không tiếp tục nói chuyện nữa, hàn độc.

Hần cường đại như vậy, rốt cuộc là ai có thể hạ hần độc dược kia.

Long Lăng Quốc cách Phong Tây Quốc khoảng cách rất xa, cho dù là thiên mã phi hành, cũng dùng hai ngày thời gian.

Hai người không có đi đến hoàng thành Phong Tây Quốc, mà là trực tiếp bay về phía núi linh thú, ở núi non phụ cận ngừng lại.

Xanh thẫm như bích, mây trắng quay cuồng.

Núi linh thú kỳ này thật là chỗ Phong Tây Quốc cùng Mạc Lâm quan hệ ngoại giao, cho nên lui tới nơi này có không ít cao thủ, có thợ săn tiền thưởng, có lính đánh thuê kết đội, muôn hình muôn vẻ người.

Dãy núi liên miên phẳng phồng, một vẻ tuyệt mỹ lạ thường, cùng một tòa thành trì nguy nga có thể so sánh hơn chứ không kém.

Già Lam hai người từ trong xe ngựa vừa ra tới, liền đưa tới rất nhiều ánh mắt.

Một bộ phận là bởi vì ngựa kéo xe bọn họ là những thú sùng họ chưa bao giờ thấy qua, mặt khác một bộ phận chính là dung mạo nàng cùng Phụng Hoàng Viêm.

Già Lam sờ sờ cái mũi, làm lơ ánh mắt mọi người, đối với Phụng Hoàng Viêm bên người nói, "Chúng ta hiện tại đi vào thôi."

Nếu là buổi tối tiến vào núi này sẽ càng nguy hiểm.

Nàng vừa rồi đã hỏi qua Phụng Hoàng Viêm, hóa chỉ tâm ở địa phương nào mới có thể tìm được, kết quả gia hỏa này liền cho nàng một câu, chỗ sâu trong núi.....

"Ân." Phụng Hoàng Viêm nhưng thật ra không để ý tâm tư nhỏ của nàng, gật gật đầu liền hướng phía trước đi đến.

Làm Già Lam không nghĩ tới chính là, bọn họ vừa tiến vào núi non, nguyên bản một ít người không có tiến vào cũng đi theo đi vào.

Đại đa số đều là một ít nữ nhân ăn mặc gợi cảm, còn có số ít nam nhân.

Đối với loại tình huống này, Già Lam căn bản là không thích, nhưng suy xét đến việc tiến vào núi non có rất nhiều nguy hiểm không biết trước, mà những người này có thể tới nơi này, thực lực tất nhiên cũng không kém đến chạy đi đâu, liền nói cái gì cũng không nói.

Phụng Hoàng Viêm làm lơ mọi người, phòng chừng ở hấn trong mắt căn bản liền không để vào những người này.

Núi linh thú liên miên pháp phòng, tuy rằng không phải núi linh thú nổi danh của đại lục rộng lớn, cũng không có được phong danh hào gì, nhưng chuyện bên trong núi này rất nhiều linh thú là sự tình không thể phủ nhận.

Cho nên vừa tiến vào núi non, Già Lam liền hết sức cảnh giác!

Bạn đang đọc truyện *Phụng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Tiến vào núi linh thú (2)

Edit by Diệp Y Vi

Vừa tiến vào núi linh thú, bởi vì đám người bọn họ tương đối nhiều, cho nên linh thú thất cấp trở lên hơi có chút trí tuệ đều sẽ lấy tự thân thực lực tới cân nhắc đối thủ, nếu không được liền chạy.

Linh thú dưới thất cấp, không có trí tuệ, đều là dựa vào bản năng mà tấn công.

Cho nên một đường này, những linh đánh thuê thật ra nhặt không ít chỗ tốt.

Cái gì thú hạch a, da lông a, ấu tể, có thể nói là chỗ tốt nhiều hơn.

"Đừng nhìn, cũng không phải của ngươi." Nhìn Già Lam hai mắt sáng lấp lánh, Phụng Hoàng Viêm ra tiếng dả kích nói.

Già Lam bĩu môi, thu hồi ánh mắt, những cái đó đều là tiền a, tiền a, có biết hay không.

"Cho dù ngươi có, ngươi để chỗ nào?" Phụng Hoàng Viêm từ trên xuống dưới nhìn nàng một cái, chính là không thấy vài địa phương nào có thể cất đồ.

Bị hấn như vậy nhìn chằm chằm, Già Lam trực giác tê dại, bất quá hấn nói cũng đúng, nàng không có nhẫn trữ vật, vài thứ kia nàng sẽ không dễ dàng ném vào bên trong kim đồng, nói cách khác, đến lúc đó tiểu hắc không chừng như thế nào cùng nàng nháo.

Ban đêm buông xuống, ánh trăng sáng treo ở không trung, chiếu rọi núi linh thú, mạ lên một tầng ánh sáng màu ngân bạch, tràn ngập thần bí.

Một chỗ bên dòng suối nhỏ, mọi người tự giác đốt lửa, ngồi vây quanh ở bên nhau.

"Vị công tử này, muốn uống nước không?"

"Vị công tử này, có muốn ăn một chút điểm tâm không?"

Từng tiếng thanh âm ân tình vang lên, Già Lam chỉ cảm thấy nổi da gà rớt đầy đất.

"Cho ngươi." Thời điểm Già Lam phun trào, một thiếu niên lớn lên thanh tú cầm một cái ấm nước đưa tới trước mặt nàng.

"Ngạch.....!" Già Lam có chút kinh ngạc, này hình như là người đầu tiên cho nàng nước đi.

Thiếu niên thấy nàng không tiếp lấy, hơi hơi cúi đầu nói, "Ta xem ngươi đi một ngày, cũng chưa uống chút nước, cho nên cho ngươi, thịt nướng chúng ta vừa mới nướng xong, cũng cho ngươi một ít đặt chỗ này."

Dứt lời, liền đem ấm nước đưa tới trước mặt Già Lam, cùng thịt nướng, ngay sau đó về ngồi cùng một đám lính đánh thuê bên trong.

Đám kia lính đánh thuê thấy vậy, lập tức đánh cười nói, "Tần Lạc, ngươi có phải hay không thích cô nương người ta a?"

Thiếu niên thanh tú nghe vậy, trên mặt hiện lên một tầng đỏ ửng khả nghi, nhỏ giọng nói, "Các ngươi nói bừa cái gì, ta..... Ta chính là thấy cô nương ấy một ngày không ăn không uống!"

Lính đánh thuê tính tình tương đối hào sảng, cho nên đại gia cũng không cảm thấy có cái gì.

Già Lam cầm lấy ấm nước cùng thịt nướng, hơi hơi mỉm cười, liền ăn.

Ngay sau đó, trong tay thịt nướng lại bị người khác nhanh như tia chớp lấy đi.

Già Lam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Phụng Hoàng Viêm chính cầm lấy thịt nướng người khác cho nàng mà ăn.

Thấy vậy, Già Lam sắc mặt liền đen, không hề để ý hình tượng tiểu thư khuê các, hô, "Ngươi có làm hay không."

Nhiều người cho hấn thức ăn, gia hỏa này không cần, cố tình đoạt đồ ăn trong tay nàng.

Nguyên bản nữ tử cấp Phụng Hoàng Viêm đồ ăn cùng thức uống cũng kinh ngạc một chút.

Duỗi tay, lấy thịt nướng trong tay một nữ nhân, Phụng Hoàng Viêm liền đưa cho Già Lam, "Trả lại ngươi."

Già Lam thấy vậy, nghĩ thầm dù sao đều là ăn, cũng liền không có tệp đục so đo, mà là cầm lấy thịt.

Thời điểm chuẩn bị ăn, nghe thấy mùi hương ở thịt nướng, Già Lam sắc mặt trầm xuống, đứng dậy, ưu nhả đi tới một chỗ địa phương, đem thịt ném xuống.

Mẹ nó, cao cấp ****, nữ nhân kia là muốn nam nhân đến điên rồi sao?

Sau khi trở lại, ngồi ở chỗ kia, Già Lam chỉ là hừ lạnh một tiếng, không hề nhìn hấn.

Phụng Hoàng Viêm thấy vậy, hơi hơi gọi lên khoe miệng, tâm tình rất tốt, trong miệng thịt cũng càng ngon!

Bạn đang đọc truyện *Phụng Hoàng Viêm Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Tiến vào núi linh thú (3)

Edit by Diệp Y Vi

Thời gian chậm rãi trôi đi, ban đêm ở núi linh thú tốt hơn hết không nên hành động đơn độc, bởi vì ban đêm, là thời gian cao giai linh thú đi ra ngoài tìm đồ ăn.

Cho nên, khó được, Phụng Hoàng Viêm không có yêu cầu Già Lam cùng hấn đi trước, mà là đi đến bên người Già Lam, dựa vào một cây đại thụ nhắm mắt dưỡng thần.

Một bên Già Lam thấy vậy, nghiêng đầu nhìn hấn.

Lông mi nồng đậm mảnh dài lộng lẫy che khuất mắt tím, dựa người vào cây, không biết vì sao, ánh mắt hơi không thể thấy nhú lại, tà áo có chút tán loạn, ánh trăng chiếu xuống, phụ trợ hấn tựa như nguyệt hoa chi thần, so với nguyệt hoa đều muốn lóa mắt hơn.

Những nữ tử kia, một đám đều không có nghĩ ngợi, mà là như vậy nhìn hấn, có mấy người đã trong bất tri bất giác chảy ra máu mũi.

Già Lam cảm thấy, thật sự không có gì, chủ yếu là nam nhân này quá yêu nghiệt!

Nghĩ vậy, trong đầu mặt đột nhiên xuất hiện ra nam tử sạch sẽ không giống người trần thế.

Thiên Sao, người sẽ luôn lưu tại Long Lăng Quốc sao?

Người như vậy, sao có thể chỉ ở một chỗ.....

Sáng sớm ngày thứ hai, Già Lam liền đứng lên, đối với Phụng Hoàng Viêm đang tựa vào cây nói, "Được rồi, không ngủ liền dậy, cần phải đi."

Phụng Hoàng Viêm nghe vậy, hơi hơi mờ mắt, sau đó từ trên mặt đất đứng lên, kỳ tích, trên người hần thể nhưng không có một hạt bụi, giống như có thứ gì đem cả người hần vậy quanh lại.

Già Lam thấy vậy, khóe miệng hơi trều, không có dừng lại, liền đi đến phía trước.

Cũng không biết núi này rốt cuộc có bao nhiêu sâu, ngày hôm qua lấy tốc độ bọn họ đi một ngày, thế nhưng còn ở bên ngoài, buồn bực!

Thời điểm hai người nâng bước muốn rời khỏi, bốn phía gió bí mật mang theo nhè nhẹ thanh âm vang lên.

Thực nhẹ, cơ bản không có gì không đứng, chỉ là gió thổi qua cỏ cây phát ra thanh âm.

Nhưng là, chính là thanh âm này, làm Già Lam thay đổi sắc mặt, quay đầu lại, hướng tới thiếu niên tới hôm qua cho nàng thịt nướng nhìn thoáng qua, Già Lam xoay người, bước nhanh đi qua.

Tuy rằng đêm qua thịt kia không phải nàng ăn, nhưng người ta tóm lại là lo lắng cho nàng, nàng không thể thấy chết mà không cứu.

Nhìn nàng xoay người đi về, Phụng Hoàng Viêm nheo nheo mắt, nói cái gì đều không có nói.

"Tĩnh tĩnh." Tới bên người thiếu niên kêu Tàn Lạc, Già Lam liền duỗi tay đẩy đẩy hần.

Động tác của Già Lam nháy mắt làm thiếu niên tỉnh lại, mặt khác những lính đánh thuê cũng tỉnh.

Vừa thấy là Già Lam, Tàn lạc hoàn toàn thanh tỉnh lại, hỏi, "Cô nương, có chuyện gì sao?"

Già Lam nghe vậy, sắc mặt khó coi nói, "Chúng ta bị vây rấn vậy quanh, các người mau đứng lên."

Thân là sát thủ, nàng khứu giác, thính lực, nhãn lực, cho dù không có linh lực, đều là nhất lưu, cho nên thời điểm vừa rồi tiếng vang nhè nhẹ kia vang lên, nàng mới cảm thấy không đúng.

Những người đó vừa nghe bị vây rấn vậy quanh, đều thanh tỉnh lại, bắt đầu phòng bị.

Ngay cả những nữ nhân kia còn có mấy thợ săn tiền thưởng cũng cảnh giác.

Thấy những người này đều tỉnh, Già Lam liền đi tới bên người Phụng Hoàng Viêm.

"Người có thể sử dụng linh lực không?" Già Lam hỏi.

Đôi mắt nơi đi qua, đã thấy được những con xà rất nhỏ.

Không sợ xà lớn, chỉ sợ nó nhỏ, không sợ xà độc, chỉ sợ nó là một đám.

Mà hiện tại vây rấn hoàn toàn phù hợp điều Già Lam lo lắng, vừa nhỏ vừa nhiều.

"Tập kết cùng nhau, lưng tựa lưng, phòng ngự xà." Già Lam nói xong, lỗ tai khẽ nhúc nhích, lắng nghe thanh âm bốn phía.

Này đó đều là xà nguyên thủy, không có tư tưởng, không có khả năng thành đàn tới công kích bọn họ, tất nhiên là có một loại linh thú cấp cao đang thao tác chúng nó.

Bạn đang đọc truyện *Phụng Hoàng Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Tiến vào núi linh thú (4)

Edit by Diệp Y Vi

Trong lúc mọi người đều nghiêm túc đề phòng, một đạo thanh âm không nhẹ không nặng truyền ra tới.

Vừa nghe đến thanh âm này, mọi người nguyên bản khẩn trương trở nên càng thêm cẩn thận.

Đột nhiên, một thân ảnh thật lớn nhanh chóng xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Xà, một con hắc xà thật lớn.

Một đôi mắt màu đỏ tươi tựa như đèn lồng lớn nhỏ, nước bọt ghê tởm một giọt rơi xuống trên mặt đất, liền biến cây cỏ trên mặt đất kia bị ăn mòn.

Thấy tình huống, tất cả mọi người đều có chút kinh ngạc, cửu cấp linh thú hắc nham xà.

Cửu cấp, không cao, thật sự.....

Nhưng những con rắn nhỏ bị khống chế này, cũng đủ bọn họ luống cuống tay chân.

Nơi này không có người vượt qua tím giai linh lực sư, cho dù có, không có kết giới sư, cũng không thể dựng nên kết giới an toàn, cho nên Già Lam nhất thời nửa khắc cũng tìm không thấy biện pháp công thủ tốt nhất.

Quay đầu nhìn nam nhân phía sau, Già Lam biết, lực lượng hắn đủ để đối phó hắc nham xà, nhưng nếu hắn không ra tay, liền có lý do của hắn, nàng cũng sẽ không buộc hắn động thủ.

Hắc nham xà vừa thấy bọn họ, liền lộ ra quang mang hưng phấn, tựa như thấy được mỹ thực.

Nhìn trong miệng nó chảy xuống nước bọt, Già Lam nhìn về phía Tàn Lạc một bên, hỏi, "Ngươi có hay không chủ thủ hoặc là đoán kiếm?"

Tàn Lạc ngẩn ra một chút, ngay sau đó gật gật đầu, từ nhẫn trữ vật bên trong lấy ra một thanh đoản chủy thủ đưa cho Già Lam.

Cầm lấy chủy thủ, Già Lam nhìn mọi người liếc mắt một cái, không nói gì, mũi chân nhẹ nhàng một chút, thân thể bay lên trời, khi rơi xuống, liền tới phía trước hắc nham xà.

Vừa thấy đã có người chủ động đưa tới cửa, hắc nham xà cúi đầu, liền hướng Già Lam tát tới, hận không thể một ngụm nuốt nàng vào bụng.

Già Lam thấy vậy, bước chân lui về phía sau mấy bước, nhảy lên, liền ở trên đầu hắc nham xà.

Nhìn Già Lam động, những người đó đều có chút kinh ngạc, đây chính là cửu cấp linh thú a.

Nàng cư nhiên một người chiến đấu với nó.....

Ở trên lưng hắc nham xà, Già Lam giờ cao chủy thủ, mang theo màu vàng quang mang liền hướng tới đỉnh đầu hắc nham xà đâm xuống.

"Đỉnh....."

Chủy thủ đâm xuống, vang lên một đạo thanh âm sắt thép va chạm vào nhau.

Thân thể hắc nham xà chỉ xuất hiện một đạo vết thương nho nhỏ, không thấy rõ ràng.

Già Lam thấy vậy, không khỏi có chút kinh ngạc.

Một đâm này, thế nhưng lại không làm bị thương được hắc nham xà, lại chọc giận nó thân thể bắt đầu kịch liệt lay động, muốn đem Già Lam từ trên đầu của nó ném xuống.

Một vùng, xác thật đem Già Lam quăng xuống dưới.

Dừng ở sau lưng nó, Già Lam nguy hiểm nheo lại đôi mắt, ánh mắt lạnh nhạt đảo qua thân thể nó, hắc nham xà toàn thân đều là một đồng đồ vật tựa như hắc thiết, cũng chính nhờ hắc thiết này tạo thành như một khiên giáp bảo vệ thân thể nó, nhưng là bảo hộ phần lưng nó, lại không có bảo hộ bụng nó.

Thấy được điểm này, Già Lam gọi lên một tia cười lạnh, tốc độ cực nhanh hướng tới bụng nó đâm xuống.

Không có sử dụng bất luận cái gì linh lực, không có sử dụng bất luận cái gì công pháp, nàng thân hình tựa như một mặt hư ảnh xẹt qua, làm người thấy không rõ.

"Đây là cái gì công pháp, tốc độ thật nhanh?"

Những người đó đều có chút kinh ngạc.

"Không tốt, xà đã bắt đầu công kích, chúng ta mau phòng ngự."

Không biết ai bắt đầu lên tiếng, mọi người đều rói ren lên.

Đừng nhìn những con xà rục rở này nhỏ mà chủ quan, chúng đều là vật kịch độc, chỉ cần bị cắn trúng một ngụm, nếu không lập tức ăn đan dược trị độc, phỏng chừng mệnh liền phải để lại chỗ này.

Thời điểm Gia Lam cùng mọi người luống cuống tay chân, Phụng Hoàng Viêm lại vô cùng bình tĩnh đứng ở nơi đó, bên người không có một con con rắn nhỏ dám bò qua.

Bạn đang đọc truyện *Phụng Hoàng Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Tiến vào núi linh thú (5)

Edit by Diệp Y Vi

Đối với điểm này, mọi người trong lúc hoảng loạn đều không có chú ý, tuy nhiên mấy người thợ săn tiền thưởng kia không thể nào không phát hiện.

Lập tức mấy người liền trao đổi ánh mắt.

Đối với động tác nhỏ của bọn họ, Phụng Hoàng Viêm một chút đều không thèm để ý, chỉ là lạnh lùng nhìn Gia Lam cùng hắc nham xà chiến đấu.

Không biết nàng dùng biện pháp gì, cư nhiên tốc độ cực nhanh tới trước bụng hắc nham xà, giờ tay, linh lực dồn vào chủy thủ, chỉ cần tìm được cơ hội liền đâm xuống chủy thủ.

Sau khi hắc nham xà phản ứng lại, Gia Lam cũng đã rời đi chung quanh nó, bị động bị thương, cái này làm cho hắc nham xà phi thường phẫn nộ, hắc chính là cửu cấp linh thú, bên ngoài cũng là cao cấp linh thú, khi nào lại bị người làm cho bị thương.

Nhìn quần áo bị ăn mòn một chút, Gia Lam mất tối sầm.

Hơi thở tử vong thuộc về sát thủ bắt đầu lan tràn, nhuộm đầm một phương, đó là sát khí bước qua vô số sinh mệnh người ngưng tụ thành, thuộc về địa vị cao lạnh nhạt, từ muôn vạn thi thể sờ sờ lẫn lộn sống sót mới có thể có được tử vong chỉ khí.

Giống như Tử Thần giờ lên cao lưỡi hái.

Nhìn Gia Lam như thế, Phụng Hoàng Viêm trong nháy mắt khiếp sợ, không biết vì sao, hắc cảm thấy nữ nhân trước mắt này chính là người kia, bởi vì không có một nữ nhân nào có thể giống nàng, vừa nhắc mắt một nhắm mắt phía trước toát ra khí phách như thế.

"Dám trêu chọc ta, ngươi phải trả giá đại giới." Lời nói lạnh băng vang lên, làm hắc nham xà càng thêm phẫn nộ.

Nó là cửu cấp linh thú, tuy rằng không thể nói chuyện, nhưng là đã có trí tuệ, nữ nhân này khiêu khích uy nghiêm nó, buồn cười, một nhân loại nho nhỏ, sao lại có thể cùng nó chống lại.

Biết Gia Lam phát hiện nhược điểm nó, cho nên hắc nham xà xoay quanh đứng lên, chỉ cao ngửa đầu công kích Gia Lam.

Như vậy bảo hộ nhược điểm nó, nhưng cũng giảm bớt độ linh hoạt của nó, chỉ có thể ngừng ở tại chỗ, dựa đầu công kích.

Thấy hắc nham xà xoay quanh thân thể, Gia Lam cười lạnh một tiếng, nghĩ đến lúc ở sâu trong rừng Amazon, nàng tay không giết một con cự蟒, ngay lúc đó nàng không có bất luận cái gì vũ khí, huống chi là hiện tại, còn không phải là hơn một chút loài rắn nguyên thủy không có lực lượng cùng trí tuệ sao?

Cản không được nàng...

Thân mình nhỏ nhắn di chuyển chung quanh hắc nham xà, bắt đầu tìm kiếm cơ hội tốt nhất để công kích.

Trừ bỏ cách đó không xa Phụng Hoàng Viêm, không có người nhìn thấy, Gia Lam còn chưa tới gần hắc nham xà, liền suýt bị nước bọt nguy hiểm ăn mòn.

Híp híp mắt, Phụng Hoàng Viêm tính tiến lên, lại đột nhiên nhìn thấy Gia Lam không biết lau thứ gì ở trên chủy thủ, chủy thủ nguyên bản là màu bạc tức khắc trở nên đen nhánh.

Kịch độc, kịch độc trí mạng.

Phụng Hoàng Viêm nhướng mày, đứng ở tại chỗ.

Nữ nhân này cư nhiên mang theo kịch độc, người khác tùy thân mang theo đan dược cứu mạng, nàng cư nhiên mang theo đồ vật độc được trí mạng.

Quả nhiên là kỳ quái.....

Thấy Già Lam đứng ở trước mặt nó vẫn không nhúc nhích, hắc nham xà cao cao ngẩng đầu, cúi người liền hướng nàng táp tới.

Vừa nhấc đầu, liền đem bụng bóng loáng bại lộ, thấy tình huống, Già Lam ánh mắt sáng lên, khom lưng, bước chân mượn lực linh lực, liền hướng tới dưới thân hắc nham xà.

Lúc này, chủy thủ liền hung hăng đâm vào bụng hắc nham xà, theo động tác nàng, chủy thủ cắm ở thịt hắc nham xà bị kéo thẳng một đường thật sâu.

Tức khắc, huyết tanh hôi văng lên thân nàng, mà bụng hắc nham xà bị cắt thành một miếng thật dài.

Thực thẳng, kéo dài xuống dưới, giống như là một cái thẳng tắp.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Tiến vào núi linh thú (6)

Edit by Diệp Y Vi

Nhìn thấy động tác của Già Lam, Phượng Hoàng Viêm có trong nháy mắt mê mang, chẳng lẽ nàng không sợ xà này ngã xuống đè nặng nàng sao?

Không có dừng lại, Già Lam buông lỏng ra chủy thủ, ngay tại chỗ lăn lộn một vòng, liền rời khỏi phía dưới thân thể hắc nham xà.

Thân rắn thật rắn sau khi Già Lam rời khỏi cũng ngã xuống trên mặt đất.

Vốn tưởng rằng chỉ là một miếng vết thương đơn giản, thân thể hắc nham xà nháy mắt bị ăn mòn.

Tốc độ ăn mòn này, so với nước bọt hắc nham xà còn nhanh hơn.....

Già Lam thấy vậy, lộ ra một nụ cười, không nghĩ tới trong bảo khố Mộc phủ trộm được độc được mạnh như vậy.

Nếu lúc ấy Đỗ Duyệt đối với nàng hạ cái này, phỏng chừng nàng chỉ có thể hóa thành một bãi nước.

Giải quyết hắc nham xà, Già Lam liền hướng tới Phượng Hoàng Viêm đi đến, những người này, nàng cũng coi như là cứu bọn họ, cũng không cần thiết ở cùng bọn họ cùng nhau đi tiếp.

"Cách xa một chút." Thời điểm cách hai mét, Phượng Hoàng Viêm lui về phía sau một bước, nhẩn nhẩn mày, "Trên người của người hương vị thực thối."

Già Lam đương nhiên biết thôi, bất quá hiện tại cũng không có khả năng nhảy đến dòng suối nhỏ bên trong đi tẩy, nơi này nhiều người như vậy, chỉ có thể chờ đi vào sâu bên trong một chút, tìm một dòng suối rửa sạch.

Nếu không phải bởi vì nhiều người như vậy không tiện, nàng cũng không muốn trên người thối như vậy.

"Người đi lên trước," Già Lam nói xong, liền ngừng lại phía sau hẳn.

Nam nhân này âm tình bất định, thực lực cao thâm khó đoán, vẫn là thiếu chọc tốt hơn, vừa rồi nhiều con rắn nhỏ như vậy, bên người hẳn cư nhiên một con đều không có, quái dị.

Phượng Hoàng Viêm khó được không có trả lời nàng, mà là đi ở phía trước dẫn đường.

Những người kia cũng hoàn hồn lại do dự không đi theo, mới ra ngoài liền gặp cứu cấp linh thú, nếu còn đi vào bên trong, còn không biết sẽ gặp phải cái gì.

Cho nên, dù có mỹ nam dụ hoặc, cũng không có quan trọng bằng tính mạng.

Có chút người bắt đầu trở về, mà có chút người vẫn như cũ bồi hồi không chừng.

Chỉ có mấy cái thợ săn tiền thưởng, nghĩ đều không có nghĩ liền đi theo.

Đi ở phía trước Phượng Hoàng Viêm tự nhiên là cảm giác được bọn họ đi theo, xoay người, nhìn Già Lam, lạnh lùng nói ra, "Người đi đằng trước."

Già Lam thấy vậy, không nói hai lời liền từ bên người hắn đi qua, hảo hảo, quý biết hắn như thế nào lại muốn đi phía sau.

Phía sau mấy cái thợ săn thấy hắn dừng lại, cũng làm bộ ngừng lại, duy trì một khoảng cách.

Nhìn ra Phụng Hoàng Viêm cường đại, nghĩ đi theo hắn nhất chỗ tốt, chỉ là, Phụng Hoàng Viêm thoát nhìn qua không phải người tốt như vậy, muốn cho bọn họ nhất được đồ tốt, trừ phi thiên hạ bị đại nạn.

Chờ Già Lam đi qua, Phụng Hoàng Viêm lúc này mới xoay người, đi theo sau, khóe miệng gọi lên một mặt cười lạnh.

Thấy bọn họ tiếp tục đi, mấy thợ săn tiền thưởng lại đi theo, chỉ là, không biết vì sao, ở địa phương vừa rồi Phụng Hoàng Viêm dừng lại, mấy người lại đụng phải một tảng đồ vật.

Nhìn không thấy, nhưng là sờ được.

Mấy người đuổi tay sờ sờ, liếc nhau, đều thấy được trong mắt kinh ngạc.

Kết giới, cư nhiên là kết giới, nam nhân kia là kết giới sư.....

Thiên, như thế nào sẽ có kết giới sư xuất hiện tại nơi này?

Nếu nói nguyên tố sư hi hữu, như vậy kết giới sư còn lại là cùng luyện được sư giống nhau hi hữu.

Bởi vì kết giới sư cần thiết phải có cơ sở linh lực cường đại, thấp nhất đều phải tím giai cao thủ, có thiên phú, mới có thể miễn cưỡng nhập môn.

Không thiên phú, liền tính là người là tím giai cao nhất cũng không thể nhập môn trở thành kết giới sư.

Kinh ngạc qua đi, mấy thợ săn cũng không dám đi tiếp, nam nhân kia kết hạ kết giới chính là không muốn cho bọn họ đi theo, nếu bọn họ không biết mặt mũi đi theo, không phải tìm chết sao!

Bạn đang đọc truyện *Phụng Hoàng Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Tiếng vào núi linh thú (7)

Edit by Diệp Y Vi

Đi được một đoạn, Già Lam nhìn nhìn mọi nơi, xác định không có ai, cũng không có gì nguy hiểm, mới đi tới bên dòng suối, đối với nam nhân phong hoa tuyệt đại cách đó không xa nói, "Không được nhìn lên."

Phụng Hoàng Viêm nghe vậy, lạnh lùng nhìn nàng, nàng rốt cuộc là nơi nào lấy ra tự tin hắn sẽ nhìn lên nàng?

Có bao nhiêu nữ nhân cầu hắn nhìn một cái hắn đều sẽ không nhìn, nữ nhân này thì hay, cư nhiên còn không cho hắn nhìn, tuy rằng hắn cũng không có hứng thú kia.

Xoay người, đưa lưng về phía Già Lam rồi đi nơi này.

Thấy hắn đi xa, Già Lam lúc này mới cởi quần áo, tiến vào địa phương sâu một chút, bắt đầu lau người.

Trên người hương vị thật sự quá nặng, máu đều dính vào tóc, khó chịu cực kỳ, khó trách hắn ghét bỏ như vậy.

Đem đầu cụp vào dòng suối nhỏ, một lát sau, Già Lam mới ngước lên, tóc đen nhánh giống như tơ lụa thượng đẳng, sau khi ướt nhẹp, tạo thành vẻ nhu thuận.

Sau khi ngâm mình mười lăm phút, trên người mùi vị tanh hôi mới biến mất.

Hương vị biến mất, Già Lam gương mặt cười, hít sâu một hơi, từ trong nước đứng lên.

Đồng thời lấy ra một đạo y phục đen sạch sẽ lau loát mặc lên, chỉ trong khoảnh khắc đã mặc xong.

Chờ mặc xong quần áo, Già Lam quay đầu lại, không có nhìn thấy Phụng Hoàng Viêm, liền hướng tới phương hướng vừa rồi hắn rời đi đi đến.

Tóc đẹp còn nhỏ nước, vừa đi, vừa dùng linh lực đem tóc hong khô.

Chờ đi đến bên mấy cây bạch quả, già lam liền thấy được hắt đứng ở dưới tàng cây.

Hiện tại vẫn là giữa hè, cây bạch quả lá cây vẫn như cũ màu xanh bóng, ngẫu nhiên có một ít biến thành màu vàng.

Dưới tàng cây, hắt lẳng lẳng đứng ở nơi đó, vẫn không nhúc nhích, một chút đều không chân thật.

Già Lam phát hiện, mặc kệ khi nào nhìn hắt, đều sẽ làm người kinh diễm không thôi.

Đồng thời, Phượng Hoàng Viêm cũng nâng lên đôi mắt nhìn về phía nàng ở đối diện.

Nàng sau khi khôi phục dung mạo thực mỹ, tuy rằng không phải tuyệt mỹ, lại cũng không có mấy nữ tử so được nàng, một đầu tóc đen nhánh không có được chải, nhu thuận rối tung, y phục đen đơn giản lưu loát, làm cả người nàng thoát nhìn nhiều vài phần anh tư tấp sáng, thiếu vài phần tiểu thư khuê các.

Nàng, có lẽ bản thân không phải cái gì tiểu thư khuê các đi, bằng không vừa rồi như thế nào sẽ hiển lộ ra khí phách như vậy, nếu là tiểu thư khuê các, lại như thế nào sẽ có được từ vong chi khí.

Kia không phải nữ tử bị dưỡng ở khuê phòng có được.....

"Nhìn cái gì mà nhìn, chưa thấy qua mỹ nữ a?"

Già Lam vốn là nghĩ nói có thể đi rồi, nhưng nghĩ đến vừa rồi tên gia hỏa này chỉ đứng xem náo nhiệt, không hỗ trợ, bằng không nàng cũng không đến mức bị phun hết huyết xà vào người.

Phượng Hoàng Viêm nghe vậy, chẳng những không có thu hồi ánh mắt, còn từ trên xuống dưới đánh giá nàng vài lần, ý tứ thật giống như là đang hỏi, "Mỹ nữ, ngươi là mỹ nữ sao?"

Già Lam thấy vậy, hận không thể tiến lên cho hắt mấy quyền, bất quá vẫn là nhịn xuống.

Hai người cũng không có tiếp tục dừng lại, mà là tốc độ ngày một nhanh hướng chỗ sâu trong núi đi đến.

Này dọc theo đường đi, thế nhưng không linh thú gì.

Có lẽ đi rồi một hồi không có linh thú là trùng hợp, nhưng từ buổi sáng đến buổi tối đều không có, này liền không phải trùng hợp.

Già Lam biết năng lực Phượng Hoàng Viêm, không khỏi nhìn nhiều hắt vài lần, cư nhiên có thể làm linh thú tránh xa, rốt cuộc là người nào?

"Ngày mai sẽ tiến vào giữa núi, tuy rằng còn không phải chỗ sâu nhất, ngươi cũng phải chú ý, ta không cứu phế vật."

Thời điểm Già Lam nhìn hắt, Phượng Hoàng Viêm nhàn nhạt mở miệng.

Nghe hắt nói, Già Lam không có phản bác, gật gật đầu, tỏ vẻ nàng đã biết.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Linh thú chuột lửa cấp mười ba

Edit by Diệp Y Vi

Hai người từ buổi sáng đến buổi tối đều không có đi đến chỗ sâu bên trong núi.

Già Lam không khỏi có chút vô ngữ, trong lòng có một loại cảm xúc buồn bực, nhìn nhìn Phượng Hoàng Viêm, Già Lam hỏi, "Còn cần bao lâu mới có thể thâm nhập chỗ sâu trong núi?"

Phượng Hoàng Viêm nhàn nhạt nhìn nàng, không chút để ý nói, "Nhanh."

Nắm tay thanh đảm rồi lại buông ra, Già Lam có một loại xúc động muốn đem tên nam nhân này dạy dỗ một trận.

Nhớ thời điểm lúc trưa nàng hỏi hắt, hắt cũng nói một chữ này.

Không tiếp tục nhiều lời, Già Lam lâm vào suy nghĩ, tự hỏi mấy ngày này đã phát sinh những chuyện gì, tuy rằng tiểu hắc không cần lo lắng, kỳ thật chính

nàng đều có chút lo lắng, sợ hãi phong ấn đột nhiên bị vỡ đưa tới phiền toái sẽ liên lụy đến Thừa Phong bọn họ.

Một đêm qua đi, lần nữa tỉnh lại đã là sáng sớm.

Bởi vì là chỗ sâu trong núi, cho nên ánh sáng không phải thực rõ ràng.

Đứng lên, Già Lam nhìn Phượng Hoàng Viêm sớm đã tỉnh, nói, "Đi thôi."

"Phía trước cách đó không xa chính là chỗ mục đích."

Nhàn nhạt một câu, làm Già Lam hơi hơi nhú mày.

Hắn nói qua, địa phương có hỏa chi tâm có linh thú bảo hộ, hơn nữa là cao cấp linh thú.....

"Lực lượng của ngươi còn, muốn đối phó một con linh thú không là vấn đề gì?"

Phượng Hoàng Viêm nhướng mày, khoe miệng gọi lên một mặt tà cười, "Nếu ta có thể đối phó nó, ngươi cho rằng ta sẽ chờ ngươi tỉnh lại sao?"

Già Lam nghe vậy, mày nháy mắt nhú chặt, "Ngươi sẽ không nói cho ta ngươi hiện tại không có lực lượng gì?"

"Thông minh." Phượng Hoàng Viêm tán thưởng nói, "Một phần mười."

Vừa nghe lời này, Già Lam quay đầu muốn trở về, một phần mười, vừa nghe liền thấy vô vọng.

Phượng Hoàng Viêm thấy vậy, khoe miệng vừa kéo, không chút để ý nói, "Ngươi hiện tại trở về, cũng bị linh thú khác công kích, chỉ bằng đi về phía trước, nói không chừng còn có thể nhặt được bảo vật."

Vừa nghe có bảo vật, Già Lam mới dừng bước, cân nhắc một hồi, mới cùng Phượng Hoàng Viêm cùng nhau hướng phía trước đi đến.

Trong lòng âm thầm thề, về sau người nam nhân này nói cái gì, chỉ có thể tin một nửa một nửa, quá khôn nạn.....

Hai người đi được nửa ngày, đột nhiên thấy được một sơn động, sơn động này không thể so với địa phương khác, cửa sơn động tản ra độ ẩm cực nóng, giống như núi lửa.

"Là nơi này sao?" Già Lam có chút không xác định hỏi.

Này chung quanh độ ẩm thật sự quá cao, hoàn toàn giống như là phía dưới núi lửa.....

"Àn." Phượng Hoàng Viêm gật đầu, xem như trả lời nàng.

"Nhân loại, mau chóng rời đi."

Thời điểm Già Lam tính toán vào động, một đạo thanh âm bén nhọn vang lên.

Không thể nói có bao nhiêu khó nghe, nhưng là tuyệt đối không tính là dễ nghe.

Già lam toàn thân cảnh giác, có thể mở miệng nói chuyện, nhất định là vượt qua thập cấp linh thú.....

Thập cấp, Già Lam nuốt nước miếng, âm thầm cầu nguyện, hy vọng không cần quá biến thái.

Thời điểm Già Lam cầu nguyện, một con chuột toàn thân phủ lửa thật lớn từ cửa động bò ra tới.

Không sai, chính là chuột, toàn thân mang lửa.

"Mười ba cấp linh thú, chuột lửa." Một bên Phượng Hoàng Viêm nhìn thoáng qua, liền đã biết cấp bậc chuột lửa.

Già Lam nghe vậy, thật sự cảm thấy chết chắc rồi, thú sùng cấp bậc chỉ có mười lăm cấp, hiện tại con chuột này cấp mười ba, mẹ mẹ, đây là hậu quả ra cửa không xem ngày sao?

"Chuột lửa, chúng ta lấy một thứ liền đi." Tuy rằng trong lòng phun trào, Già Lam lại không sợ hãi.

Nếu sợ hãi, nàng từ lúc bắt đầu sẽ không tiến vào sơn động.

Nàng, công kim bài sát thủ thế kỷ 21, từ điển không có hai chữ sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Linh thú chuột lửa cấp mười ba (2)

Edit by Diệp Y Vi

Chuột lửa nghe vậy, hừ lạnh một tiếng, "Muốn lấy đồ vật, trừ phi bước qua thi thể ta."

Dứt lời, quanh thân tỏa ra hỏa hồng sắc quang mang, bao phủ một phương không trung.

Bên trong thân mang liệt hỏa, Gia Lam hưng phấn cười, "Không hổ là mười ba cấp linh thú, cư nhiên có thể lấy hỏa vì mồi, khiến cho ta lĩnh giáo một chút lợi hại."

Không ché dẫu, Gia Lam mở ra hai tay, quanh thân đều bốc cháy lên ngọn lửa, tựa như phượng hoàng, rực rỡ trùng sinh.

Phượng Hoàng Viêm thấy vậy, lạnh lùng nâng lên mày, nữ nhân này đúng là tàng thâm bất lộ, hỏa hệ nguyên tố sư, thời điểm đối phó hắc nham xà đều không có sử dụng, hiện tại lại dùng tới, xem ra, là muốn toàn lực liều mạng.....

Gia Lam không có vũ khí thích hợp, cho nên là tay không, mà nàng luyện tập nguyên tố bất quá hơn một tháng thời gian, vốn không phải là đối thủ của linh thú chuột lửa mười ba cấp.

Cái trán mồ hôi từng viên nhỏ giọt, Gia Lam nửa tiếng cũng không kêu, hai tay nhanh chóng ngưng tụ ngọn lửa, hướng tới chuột lửa công kích.

"Không biết tự lượng sức mình." Chuột lửa hừ lạnh một tiếng, căn bản không đem công kích của Gia Lam để vào mắt, ngọn lửa này đối với nó, bất quá là để giải ngứa.

Miệng há ra, liền phun ra ngọn lửa lợi hại, cùng ngọn lửa của Gia Lam chống chọi, cuối cùng trực tiếp đánh vào ngực Gia Lam.

Phượng Hoàng Viêm thấy vậy, ánh mắt trầm xuống, một đôi mắt tím lạnh nháy nháy dọa người, giờ đây, năm ngón tay ngưng tụ một trảo, từng trận sấm sét rơi xuống.

Gia Lam quay đầu lại, rõ ràng nhìn thấy sau khi hấp thụ dụng linh lực, khoe miệng có máu đỏ tươi chảy xuống.

Đó là bị thương còn mạnh mẽ sử dụng lực lượng mới có thể tạo thành thương.

Thấy tình huống vậy, Gia Lam hít hít mắt, tại không gian đầy lửa này, nàng cư nhiên cảm thấy một tia hàn khí.

Hắn hàn độc phát tác?

Nhớ tới lúc trước đã nói sẽ hộ hắn an toàn khi hàn độc phát tác, Gia Lam đứng lên, một đôi mắt vẫn không nhúc nhích nhìn chuột lửa bị sấm sét ngăn trở.

Đôi mắt quỷ dị dưới ánh lửa chiếu rọi xuống thoáng hiện kim sắc quang mang, giấy lát lướt qua, lại khôi phục bộ dáng thuần hắc, phảng phất vừa rồi kim quang chỉ là một loại ảo giác.

Chậm rãi nhắm mắt lại, Gia Lam giờ hai lên cao, song chỉ bàn tay bên trong liền xuất hiện ngọn lửa, giống như là một đôi ngọn lửa bao quanh tay, bảo hộ chính mình, lại có thể công kích người khác.

Nàng có được huyết thống Ma Tộc, tuy rằng bị phong ấn, nhưng ở trong thân thể vẫn là còn tính hiếu chiến.

Thân hình chợt lóe, Gia Lam động.....

Đồng thời tới gần chuột lửa, hai tay đột nhiên vung lên, ngọn lửa giống như một con rắn lửa hướng tới chuột lửa đánh tới, còn bí mật mang theo màu vàng quang mang.

"Hừ, nhân loại nhỏ nhỏ, nếu chính mình muốn chết, cũng đừng trách ta." Chuột lửa nổi giận gầm lên một tiếng, ngay sau đó vung đuôi, liền hướng tới Gia Lam đánh đi, đồng thời nâng lên móng vuốt thật lớn, vung lên chém xuống.

Sau khi một trảo chuột lửa ngưng tụ tạo thành, tựa như một phen lợi kiếm, hướng tới gia lam mà đi.

Nhìn lợi kiếm kia, Gia Lam cắn răng, không lùi mà tiến tới, thật giống như là muốn cố ý đụng phải.

Nhìn động tác của Gia Lam, chuột lửa phát ra thanh âm quỷ dị, giống như đang cười nhạo Gia Lam không biết tự lượng sức mình.....

Nhưng mà, thời điểm lợi kiếm muốn xuyên thấu qua thân thể Gia Lam, thân thể nàng khom lưng chín mươi độ, cùng lợi kiếm khó khăn lắm cọ qua, chỉ là

cắt qua cánh tay.

Chuột lửa thấy lợi kiểm cur nhiên không đã thương đến già lam, cũng có chút kinh ngạc, bắt quá, linh thú cấp mười ba không phải thất cấp cửu cấp dễ đối phó như vậy.

Lập tức liền phun ra một đoàn ngọn lửa, tiếp tục công kích tới Già Lam.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Linh thú chuột lửa cấp mười ba (3)

Edit By Diệp Y Vi

Bị thương, Già Lam quỳ một gối xuống đất, hơi hơi ngẩng đầu, nhìn chuột lửa trước mắt, lồng ngực một trận huyết khí cuộn cuộn, linh thú cấp mười ba, có thể so với tím giai linh lực sư, quả nhiên không phải nằng một cái hoàng giai ngũ cấp linh lực sư có thể đối phó.

Liên tính là hòa nguyên tố càng không được.

"Công kích đôi mắt nó."

Lúc Già Lam đang tự hỏi làm sao để tìm ra nhược điểm của nó, bên tai vang lên âm thanh của Phượng Hoàng Viêm.

Thân mình di động, xẹt trên không trung một vòng cung duyên dáng, dừng ở trên lưng chuột lửa.

Lời nói vừa rồi, chuột lửa tự nhiên cũng nghe thấy, vừa thấy Già Lam nhảy lên lưng mình, chuột lửa liền dùng cái đuôi quất vào Già Lam trên lưng chính mình.

Chỉ là, mỗi một lần công kích đều thất bại, đều là đánh vào trên lưng mình, ngọn lửa bao bọc lấy thân thể xuất hiện từng đạo dấu vết, có lẽ là cảm thấy bộ dáng này đánh không được Già Lam ngược lại còn làm bị thương chính mình, cho nên chuột lửa liền dừng động tác, bắt đầu trên mặt đất lăn lộn.

Già Lam thấy vậy, nhanh chóng rời khỏi nó, lui lại một bước, phòng chừng suất nữa đã bị nó đè.

Thừa dịp nó lúc này mới vừa ngã xuống, Già Lam ngưng tụ lực lượng, một quyền đánh vào trên miệng chuột lửa.

Làm chuột lửa bị thương, cũng làm bị thương tay chính mình.....

Một quyền này vốn là đánh rất nặng, chuột lửa đau phát ra tiếng kêu quái dị.

Già Lam lại giống như không có cảm giác được tay chính mình cũng bị thương, một quyền tiếp một quyền, trong mắt tựa hồ không có nhìn đến đồ vật khác, cũng chỉ nhìn đến con chuột này, toàn tâm toàn ý muốn giết nó.

Sau khi hung hăng đánh mấy quyền, Già Lam giờ tay chuẩn bị đánh, liền nhìn thấy cái đuôi chuột lửa hướng tới chính mình quật tới.

Không chút nghĩ ngợi, mũi chân nhẹ điểm, liền rời khỏi vị trí.....

Vừa rời địa phương bị Già Lam đánh đều bị biến dạng.

Nhìn khuôn mặt chính mình bị đánh thành như vậy, chuột lửa hoàn toàn nổi giận, không giống vừa rồi, chỉ là dùng móng vuốt cùng cái đuôi công kích, mà là mở ra miệng rộng, hướng tới Già Lam phun ra ngọn lửa, Già Lam hướng địa phương nào trốn, nó liền hướng địa phương đó phun lửa.

Đến lúc này, Già Lam đã hao phí không ít linh lực, mà chuột lửa lại như không biết mệt mỏi.

Nơi xa Phượng Hoàng Viêm nửa híp mắt, nhìn hai tay Già Lam nhỏ xuống máu tươi, hư không liền đi tới bên người nàng.

Ngoài dự tính, một tay đem Già Lam đẩy ra phía sau, một đạo linh lực màu tím quang mang liền bay về phía chuột lửa.

Không nghĩ tới người nam nhân này sẽ ra tay, nhưng là vừa thấy màu tím quang mang, nó liền biết gặp phải cường địch.

Cùng với màu tím quang mang cường thế xuất kích, những cục đá lớn nhỏ không đồng đều trên mặt đất đều bị đánh nát.

Chuột lửa nổi giận gầm lên một tiếng, móng vuốt thật lớn vung lên một trào, cùng ánh sáng tím của Phượng Hoàng Viêm va chạm vào nhau.

Ánh sáng tím cùng ánh sáng hồng, nháy mắt bao phủ một phương.

Đứng ở sau lưng Phượng Hoàng Viêm, Già Lam rõ ràng nhìn thấy hai vai hắn đang run rẩy, mà nàng lại chỉ có thể tránh ở sau lưng hắn, loại cảm giác này làm người thực không thoải mái, nhưng là nàng cũng biết, chính mình hiện tại ra tay, đơn giản chỉ là cho hắn thêm phiền.

Hai lực lượng cường hãn chạm vào nhau, làm không khí một phương đình trệ trong nháy mắt.

Ngay sau đó, lực lượng uy áp hướng tới bốn phương tám hướng bay đi.

Nghịch lý lực lượng cường hãn chạm vào nhau nổ tung đối với nhân loại gây ra vết thương lớn nhưng đối với chuột lửa lại không có gì.

"Thiên phạt." Phượng Hoàng Viêm nguy hiểm nheo lại đôi mắt, nhân nhật học ra hai chữ.

Quả nhiên lực lượng không đến một phần mười, nói cách khác, hắn cũng không đến mức dùng đến thiên phạt.....

Thiên phạt hai chữ rơi xuống, quanh thân chuột lửa lần hai rơi xuống lôi điện, thật giống như là sét đánh xuống!

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Hoả chi tâm

Edit by Diệp Y Vi

Tia chớp không ngừng, vây công chuột lửa, rốt cuộc, một lát sau, thi thể chuột lửa ngã xuống trên mặt đất, chỉ là mở to một đôi mắt, không cam lòng nhìn hai người Già Lam.

"Không nghĩ tới ngươi.....!" Già Lam có chút hưng phấn, đang muốn nói không nghĩ tới ngươi biến thái như vậy, chỉ là lời nói còn chưa nói xong, Phượng Hoàng Viêm phun ra một ngụm máu tươi, liền hướng tới trên mặt đất ngã xuống.

Già Lam thấy vậy, tay mất lạnh lẽo bắt được hắn, thân thể cũng ở trong nháy mắt tránh cho cùng mặt đất thân mật, mà là ngã xuống trên người nàng.

Nhìn khuôn mặt áp sát trước mắt, Già Lam đã không còn tâm tình thương thức.

Hắn độc phát tác, mạnh mẽ vận dụng linh lực, làm cho hắn thương càng thêm bị thương.....

Hắn độc, tạm thời chỉ có thể đi vào trong hang động trước.

Già Lam đỡ hắn, tiến vào trong hang động.

Bên trong hắn là không có linh thú, bằng không vừa rồi liền sẽ ra hỗ trợ.

Chờ chậm rãi đến gần trong động, Già Lam nhìn thấy một màn đồ sộ.

Dung nham, tựa như một con sông dung nham, mà ở giữa dung nham, có một cục đá thật lớn, trên tảng đá, có một viên đá màu đỏ tản ra quang mang.

Già Lam không ngốc, giây lát liền đoán được đó chính là thứ Phượng Hoàng Viêm cần, hỏa chi tâm.

Chỉ là, cách dung nham xa như vậy, nàng phải qua đó như thế nào?

Đem Phượng Hoàng Viêm đỡ đến một bên, cách dung nham một khoảng, để tránh bị dung nham thương đến.

Lúc này đây, cũng không cần độ âm nhân thể, độ âm trong động cũng đủ cùng hàn khí trong thân thể hắn chống lại.

Đem hắn đặt ở trên mặt đất, Già Lam suy nghĩ biện pháp lấy hỏa chi tâm.

Ngự kiếm thuật, nàng không được, ngự quang thuật, liền càng không cần phải nói.

Dưới tình huống không còn cách nào, Già Lam cùng tiểu hắc trong không gian câu thông.

"Tiểu hắc, ngươi có thể hay không bay qua đi?"

Nháy mắt, trước mặt Già Lam liền xuất hiện một tiểu thú lớn bằng bàn tay, đúng là tiểu hắc.

Nhìn dung nham trước mắt, tiểu hắc trong nháy mắt có chút buồn bực.

Nó cùng chủ nhân đỉnh chính là vĩnh sinh khế ước, linh hồn chủ nhân bất diệt, nó liền có thể vẫn luôn tồn tại, nhưng vĩnh sinh khế ước cũng hạn chế lực lượng.

Lực lượng gà mờ hiện giờ của chủ nhân cũng là lực lượng của nó.

Nếu nói chỉ là bay qua thì không có vấn đề, nhưng vấn đề ở chỗ này dung nham bị một tầng kết giới bảo hộ.

"Chủ nhân, có kết giới, không qua được!"

Già Lma nghe vậy, nhấn lại mày vũ.

Bên ngoài chuột lửa bị giết chết hẳn là người thủ hộ, mà kết giới, chỉ sợ là người muốn chuột lửa trông coi hoá chi tâm bày ra.

Theo nàng biết, Long Lăng Quốc không có kết giới sư, Phong Tây Quốc cũng không nghe nói qua.

Như vậy, rốt cuộc là ai lại ở chỗ này bày ra kết giới, còn có thể ra lệnh cho linh thú cao cấp trông coi?

"Tiểu hắc, có biện pháp gì ó thể phá vỡ kết giới này không?"

Nếu không có cách nào, cho dù chờ Phượng Hoàng Viêm tỉnh lại, cũng bắt quá lại trọng thương một lần.

Chi bằng nàng nghĩ cách lấy được hóa chi tâm.

Tiểu hắc quay đầu lại, nhìn nam nhân kia, không biết vì sao, máu ở trong thân thể trong nháy mắt sôi trào, đó là cảm giác gặp được Thần tộc mới có.

Nhưng cũng chỉ là trong nháy mắt, máu sôi trào liền khôi phục bình tĩnh, tựa hồ vừa rồi chỉ là ảo giác trong nháy mắt.

Này cũng làm cho tiểu hắc có chút nghi hoặc, quay đầu lại nhìn Già Lam, khó hiểu hỏi, "Chủ nhân, vì cái gì nhất định phải cứu hắn?"

Già Lam nghe vậy, trong nháy mắt kinh ngạc, không nghĩ tới tiểu hắc sẽ hỏi như vậy, trầm mặc một hồi mới nói, "Ta nói rồi, trong lúc hàn độc, hộ hắn an toàn."

Nàng là người trọng hứa hẹn, nếu đã đáp ứng hắn, cho dù trả giá bằng cả tánh mạng cũng sẽ hộ hắn an toàn.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Hắc long

Edit by Điệp Y Vi

Tiểu hắc nghe vậy, bất đắc dĩ thở dài một tiếng, "Cũng không phải không có cách nào, nhưng hậu quả tương đối nghiêm trọng, một cái không cẩn thận người thân là chủ nhân sẽ biến ngốc."

Già Lam trực tiếp xem nhẹ câu nói kế tiếp, hỏi, "Biện pháp gì?"

Đêm tối bay đến bên cạnh dung nham, dùng móng vuốt vỗ vỗ, nói, "Chủ nhân, ta và nguoi là vĩnh sinh khế ước, ta có thể tạm thời tránh thoát khế ước, nhưng vĩnh sinh khế ước linh hồn cùng liên kết, cho nên ta tránh thoát là lúc sẽ bởi vì thương tổn chủ nhân chịu khế ước trừng phạt, mà chủ nhân nguoi linh hồn sẽ phải thừa nhận cảm giác xé rách đau đớn."

"Phá vỡ kết giới yêu cầu bao lâu?" Già Lam hỏi, hiển nhiên là đã cam chịu biện pháp này.

Tiểu hắc quay đầu lại, nói, "Rất nhanh, chỉ là không biết nguoi có thể chịu được hay không."

Cho dù thương tổn chủ nhân, hẳn cũng chỉ là bị khế ước trọng thương, nhưng nếu chủ nhân linh hồn bị xé rách, không chỉ phải thừa nhận thống khổ thật lớn, còn có nguy cơ bị biến thành kẻ ngốc.

Nửa ngày lúc sau, hai tay Già Lam nắm chặt buông ra, ánh mắt nhìn tiểu hắc, cắn răng nói, "Tiểu hắc, trông cậy vào nguoi."

Nàng không có quan hệ, nhưng là tiểu hắc, tiểu hắc nói, nó sẽ bị khế ước thương tổn, khế ước kia gây thương tổn nghiêm trọng thế nào nàng làm sao lại

không biết, nhưng tiểu hắc là vô tội, hiện giờ lại vì giúp nàng.....

"Chủ nhân, ta không có việc gì." Tiểu hắc bay đến trên vai nàng, dùng mặt cọ cọ gương mặt Già Lam, nó thật sự sẽ không có việc gì.

Già Lam gật gật đầu, khoanh chân ngồi xuống.

Thấy chủ nhân chính mình đã chuẩn bị tốt, tiểu hắc bay đến trước dung nham, bắt đầu chậm rãi tránh thoát khế ước.

Cái trán, một hình tròn ẩn ký lập lòe, chậm rãi hiện lên, mà ở giữa hình tròn, một giọt máu đỏ tươi dần dần bị buộc thoát ra.

"A.....!"

Cùng lúc đó, Già Lam khoanh chân mà ngồi bị thống hô một tiếng, hai tay ôm đầu, cảm giác toàn bộ đầu đều muốn bị phá vỡ.

Đau, thân thể không có bị thương, nhưng cái loại này còn đau hơn cả bị thương.

Cùng lúc đó, thân thể tiểu hắc nhanh chóng tăng trưởng, chờ đến khi hoàn toàn giải thoát, một con hắc long thật lớn xuất hiện ở động.

Lực lượng cường đại làm này làm mặt đất đều bắt đầu run rẩy, giống như là không chịu nổi lực lượng của hắn.

Núi, linh thú chỗ sâu trong núi bắt đầu điên cuồng hướng phía ngoài chạy đi, như vậy, giống như là đang chạy trốn.....

Thần tộc thủy nguyệt kính, ở trong nháy mắt rách nát, người giám thị thủy nguyệt kính, tức khắc sắc mặt tái nhợt, vội vàng chạy ra thủy nguyệt điện.

Thân thể hoàn toàn khôi phục, một giọt máu tươi trên trán tiểu hắc liền đi rớt xuống.

Một móng vuốt tiếp được máu, móng vuốt còn lại hung hăng cắm vào kết giới.

Tức khắc, răng rắc một thanh âm vang lên, có thứ gì bắt đầu rách nát.

Đã chịu uy áp của tiểu hắc, kết giới bên trong dung nham bắt đầu quay cuồng lên, quay đầu lại nhìn Già Lam đau chết đi sống lại, tiểu hắc lại lần nữa dùng sức, kết giới hoàn toàn vỡ vụn, thân thể nhanh như tia chớp bay qua, móng vuốt nắm lấy hỏa chi tâm trên thạch bàn liền quay đầu bay về phía địa phương Già Lam đang ngồi.

Một tay cầm máu, một tay bắt lấy hỏa chi tâm, tiểu hắc đành phải dùng hai chân sau bắt lấy Già Lam cùng Phượng Hoàng Viêm, mang theo bọn họ ra khỏi sơn động.

Thân thể nhanh chóng bay khỏi sơn động phụ cận, tiểu hắc mới đưa hai người đặt ở một chỗ tương đối ẩn nấp, cùng lúc đó, lập tức đem móng vuốt lấy máu đặt vào giữa hình tròn lập lòe trên trán, một vòng một vòng họa phù văn, cuối cùng, hình tròn lại mới tiếp nhận máu kia, vĩnh sinh khế ước khôi phục nguyên trạng, đau đớn của Già Lam cũng giảm bớt.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Tỉnh lại

Edit by Diệp Y Vi

Già Lam tuy rằng không còn đau đớn, nhưng khi tiểu hắc xác lập tức khôi phục nguyên trạng, đau đớn lại ập tới trên người nàng.

Già Lam thấy vậy, đau lòng không thôi, sắc mặt tái nhợt duỗi tay ôm lấy tiểu hắc, suy yếu hỏi, "Tiểu hắc, người thế nào?"

"Chủ nhân, ta..... Ta không có việc gì, đem ta phóng vào không gian, ta sẽ ngủ say một đoạn thời gian, không có việc gì." Tiểu hắc nói xong, liền nhắm lại đôi mắt to.

Trong lòng cả kinh, Già Lam tinh tế kiểm tra rồi một chút, cuối cùng đem tiểu hắc đưa vào không gian.

Cầm hỏa chi tâm, sờ sờ thân thể lạnh băng, Già Lam duỗi tay, đem hỏa chi tâm đặt vào trước ngực hắn.

Vừa rồi đau đớn quá mức, tuy rằng không có chịu ngoại thương, nhưng linh hồn lại chịu ảnh hưởng nghiêm trọng.

Một lúc sau, Già Lam cảm thấy đồ vật trước mắt đều bắt đầu mơ hồ, cuối cùng rốt cuộc chống đỡ không được, ngã xuống trên người Phượng Hoàng Viêm.....

Vừa rồi bị uy áp của tiểu hắc dọa, nơi này linh thú đều chạy đi ra ngoài, nói cách khác, hai người Già Lam lại là lành ít dữ nhiều.

Không biết qua bao lâu, Phụng Hoàng Viêm mới mở mắt, lọt vào trong tầm mắt, là một không gian dần chuyển sang đêm, mà chỗ ngực, lửa nóng, trên người tựa hồ còn đè nặng thứ gì.

Giật giật ngón tay, Phụng Hoàng Viêm không khỏi nguy hiểm nheo lại đôi mắt, đáng chết, lúc này trở về, hẳn tuyệt đối sẽ không bỏ qua những người đó.

Hắn độc phát tác đã qua, nhưng mạnh mẽ vận dụng lực lượng vẫn là bị trọng thương.

Nhìn đầu Già Lam ngã vào ngực chính mình, Phụng Hoàng Viêm ngẩn ra, trước khi hôn mê, hắn tựa hồ ngã xuống trên người nàng, vì sao hiện tại là nàng hôn mê bất tỉnh?

Nhìn nàng nhăn lại mày, Phụng Hoàng Viêm duỗi tay, vốn định vì nàng vuốt phẳng, rồi lại ngừng lại giữa không trung, duỗi tay, đem nàng đẩy ngã một bên, mới ngồi dậy.

Nàng sắc mặt thực tái nhợt, không hề huyết sắc, một đôi tay máu tươi, tuy rằng không có đổ máu, bất quá thoạt nhìn vẫn thấy ghê người.

Một bàn tay cầm một khối đồ vật màu đỏ.

Cục đá màu đỏ?

Phụng Hoàng Viêm cả kinh, duỗi tay lấy cục đá, mới vừa chạm đến liền cảm giác được một đạo lửa nóng.

Tinh tế nhìn kỹ, kỳ thật là một viên hạt châu, chỉ là bị nhân nhật hồng quang vây quanh, hơn nữa hạt châu hình dạng cũng không phải hình tròn, cho nên nhìn mới có điểm giống cục đá.

Cầm hạt châu, Phụng Hoàng Viêm trong nháy mắt kinh hãi, nàng cư nhiên bắt được hỏa chi tâm.

Giờ khắc này, tâm luôn bình tĩnh như hồ nổi lên gợn sóng, không biết là vì sao, nhìn khuôn mặt nàng tái nhợt, chính hắn cũng không biết chính mình cũng gât gao nhui mày.

Nhìn bốn phía, đây là đường bọn họ đi đến sơn động, nói cách khác bọn họ hiện tại còn ở trong chỗ sâu.

Nơi đây không phải địa phương nên ở lâu

Đứng dậy, khom lưng bế Già Lam trên mặt đất lên, mang theo ôn nhu chính hắn đều chưa từng phát hiện.

Nàng thân mình thực nhỏ, nhìn không ra tới thân mình yếu kém như vậy cư nhiên cất dấu thật lớn lực bạo phát, thời điểm đối phó chuột lửa, một quyền của nàng có thể so với sức lực nam nhân, thậm chí còn mạnh hơn.

Tiếp tục đi về phía trước.

Một đêm hành tẩu, sáng sớm đã đến, trong lòng ngực người như cũ không có dấu hiệu tỉnh lại.

Chẳng những không có tỉnh lại, còn sốt cao, cả người nóng bỏng.

Ôm nàng Phụng Hoàng Viêm cách quần áo đều phát hiện, rơi vào đường cùng đành phải ở bên dòng suối nhỏ ngừng lại, từ nhẫn trừ vật bên trong lấy ra một viên đan dược màu xanh lục, cho nàng ăn.

Hắn hiện tại có thương tích trong người, không có cách nào dùng linh lực cho nàng chữa thương, chỉ có thể dựa vào đan dược trị liệu!

Bạn đang đọc truyện *Phụng Hoàng Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Già Lam tỉnh lại

Edit by Diệp Y Vi

Nghỉ ngơi một chút, Phụng Hoàng Viêm liền mang theo Già Lam tiếp tục đi ra ngoài

Đi một ngày một đêm, suốt một ngày hai đêm, Già Lam đều không có tỉnh lại.

Vừa mới bắt đầu Phụng Hoàng Viêm còn cảm thấy nằng là bị trọng thương, đến sau lại tra xét rõ ràng, mới phát hiện là linh hồn bị thương, trong lòng tuy rằng nghi hoặc, nhưng lại yên tâm hơn rất nhiều.

Linh hồn bị thương chỉ là bị thương một hồi, qua đi hảo hảo dưỡng một chút là được.

Giữa trưa, Phụng Hoàng Viêm liền mang theo Già Lam xuất hiện ở cửa núi, không biết vì sao, chung quanh đều đứng một ít người, nhưng là đều không có đi vào.

Phụng Hoàng Viêm tự nhiên là sẽ không đi quản này đó, giờ tay, ở không trung về một cái phù văn, giống như là triệu hoán.

Ngay sau đó, không trung chợt xuất hiện ba con ngựa, hướng tới địa phương Phụng Hoàng Viêm đứng thẳng nhanh chóng bay tới.

Người chung quanh vừa thấy, đều có chút kinh ngạc, người đem linh thú triệu hồi ra đều cảm giác được kỳ quái.

Theo lý thuyết loại này ngựa là không có bao lớn lực công kích, nhưng những linh thú kia bắt đầu bò nằm ở trên mặt đất, giống như đang cung nghênh vương giả.

Động tác của những linh thú này, không khỏi làm những người đó suy đoán, này rốt cuộc là cái gì mà?

Sau khi ba con ngựa bay tới, Phụng Hoàng Viêm liền ôm Già Lam lên xe ngựa, ngay sau đó hạ lệnh, "Đi Phong Tây Quốc đô thành."

"Vâng." Trung gian một con ngựa đáp lời, ngay sau đó lôi kéo xe ngựa hướng không trung bay đi, rồi đi nơi này.

Chờ xe ngựa biến mất ở trong mắt bọn họ hồi lâu, một người mới nói, "Vừa rồi con ngựa kia mở miệng nói chuyện?"

"Ân." một người ở gần ngơ ngác trả lời nói, "Nói vâng."

Tất cả mọi người biết chỉ có thập cấp linh thú trở lên mới có thể nói chuyện, trong nháy mắt, không khí quý dị trầm mặc.....

Từng cơn gió nhẹ thổi qua, ánh mặt trời lộng lẫy, một mảnh an bình.

Đào mắt chính là ba ngày qua đi.

Trong mộng lung, nghe thấy có người nói chuyện, Già Lam lông mi run rẩy hai cái, ngay sau đó liền mở mắt.

Mở to mắt, Già Lam miễn cưỡng ngồi dậy, nhìn về phía bốn phía, lọt vào trong tầm mắt, là một ít đồ vật bày biện, quay đầu, liền thấy rõ đây là địa phương nào, một gian phòng tĩnh xảo.

Mà cửa phòng, một người nam nhân khoanh tay mà đứng, chắn cửa, bên ngoài còn có một người cùng hắn nói chuyện, chẳng qua bị hắn chặn lại không nhìn rõ người kia.

"Ta đã biết." Đưa lưng về phía Già Lam, Phụng Hoàng Viêm nhân nhật nói, "Người đi về trước, việc này ta tự chủ trương."

Chỉ nghe người nọ lên tiếng vâng, liền rời đi.

Quay người lại, nhìn Già Lam miễn cưỡng chống thân mình, Phụng Hoàng Viêm nhân nhật hỏi, "Tình?"

Ngước mắt nhìn hắn, Già Lam phát hiện hơi thở hắn ổn định không ít, không có như lúc ấy suy yếu, nghĩ đến hắn là khá hơn nhiều.

"Đây là địa phương nào?" Già Lam nhẹ giọng hỏi.

Nàng không hỏi ai đem nàng mang tới đây, bởi vì lúc ấy bên người nàng cũng chỉ có một mình Phụng Hoàng Viêm.

"Phong Tây Quốc thủ đô."

Vừa nghe là ở Phong Tây Quốc, Già Lam không tiếp tục nói chuyện, dùng linh thức xem xét một chút không gian, Già Lam phát hiện, tiểu hắc như cũ là trạng thái ngủ say.

Trong lòng hơi hơi căng thẳng, tiểu hắc nhất định bị thương thực nghiêm trọng đi.....

"Già Lam."

Thời điểm Già Lam dùng linh thức xem xét một hồi, Phụng Hoàng Viêm đã đi tới bên người nàng, ngồi xuống trên giường.

Ngồi xuống thân mình, tay thon dài phóng tới trán Già Lam.

Già Lam ngẩn ra, nhìn hắn, hơi hơi nhăn nhăn mày, lại không có nói chuyện.

Cảm giác được độ ẩm đã khôi phục bình thường, Phụng Hoàng Viêm liền lấy tay ra, khó được ôn nhu hỏi, "Thân thể còn có cái gì không khỏe không?"

Bạn đang đọc truyện *Phụng Hoàng Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Không thể trông mặt mà bắt hình dong

Edit by Diệp Y Vi

Cảm giác một chút, Già Lam mới mở miệng, "Đã không có việc gì."

"Linh hồn người như thế nào lại bị thương?" Phụng Hoàng Viêm nhíu mày hỏi.

Ngày đó rời khỏi núi, khản trương thương thế nàng liền không dừng lại, hai ngày này, nơi nơi đều truyền ra tin tức cũng là lúc hấn hôn mê, núi linh thú rất nhiều linh thú từ chỗ sâu trong chạy ra bên ngoài, một ít người ở bên ngoài hoạt động đã chết rất nhiều, một ngày kia, toàn bộ núi linh thú đều chấn động.

"Ta không biết."

Già Lam hạ xuống con người, tránh đi đề tài này.

Thấy nàng không muốn nói, Phụng Hoàng Viêm cũng liền không có hỏi nhiều, mà là nói, "Nếu người đã tỉnh, chuẩn bị chút, đi thánh linh học viện đi."

"Người muốn đi thánh linh học viện?" Già Lam có chút kinh ngạc.

"Bằng pháp châu ở thánh linh học viện." Phụng Hoàng Viêm nhàn nhạt nói.

Vừa nghe hấn nói như vậy, Già Lam liền minh bạch, hấn là cũng là giải được chi nhất đi, nói cách khác, lấy thực lực của hấn như thế nào sẽ đi thánh linh học viện.

"Có thể chờ một chút không?" Già Lam nhìn nhìn trên người quần áo, có chút bất đắc dĩ nói, "Thời điểm ta ra tới không có mang quần áo, ta muốn đi mua mấy bộ quần áo sau đó tắm rửa, liền phiền toái người chờ ta một chút."

"Đi thôi." Phụng Hoàng Viêm nhìn thoáng qua quần áo nàng, đứng dậy liền hướng ra phía ngoài đi đến.

Trải qua ba ngày tu dưỡng, thân thể đã không có chuyện gì, đứng dậy, mặc giày vào liền đi theo hấn đi ra phòng.

Ra phòng, Già Lam mới phát hiện đây là một nhà khách điểm, bên ngoài khách điểm, rường cột chạm trổ, tím sa vờn quanh, còn có nhàn nhạt hương vị mùi hoa truyền đến, tinh tế vừa ngửi, già lam liền đã biết đây là hương vị hoa gì.

Vị trí của bọn họ là tầng cao nhất của khách điểm.

Theo thang lầu đi xuống, chính là đại sảnh khách điểm, người ở đây dùng bữa không nhiều lắm, liếc mắt một cái đảo qua, Già Lam liền biết khách điểm này khách nhân đều là kẻ có tiền.

Nếu không phải nơi này ăn cái gì hoặc là mướn phòng quá mắc, như vậy khách điểm này cũng không cần trang hoàng tinh xảo như thế.

Đi xuống lầu, Già Lam liền hướng đại môn đi đến, lại bị Phụng Hoàng Viêm bắt được tay.

"Làm sao vậy?" Già Lam khó hiểu.

Nhìn cũng chưa nhìn Già Lam liếc mắt một cái, Phụng Hoàng Viêm trực tiếp lôi kéo nàng đến một cái bàn mà đi, để nàng ngồi trên ghế, nhàn nhạt nói, "Ăn trước."

Già Lam nghe vậy, khó được không có phản kháng, mà là gật gật đầu.

Vẫn luôn không có ăn cái gì, nàng cũng xác thật đói bụng.....

Chỉ là, người nam nhân này đứng là chuyện như thế nào?

"Người không ăn sao?" Già Lam có chút tò mò hỏi.

Chẳng lẽ nói hấn đã ăn qua?

"Ta không đói bụng." Ba chữ, phong bế miệng Già Lam.

Đợi một hồi, vài món đồ ăn tinh xảo liền bung lên, có thể nói là từ hương vị đến màu sắc đều tuyệt hảo.

Sau khi đồ ăn đều đem lên, Già Lam liền bắt đầu ăn, tuy rằng nổi tiếng không cuồng dã, nhưng là tuyệt đối không tính là văn nhả, chỉ có thể nói tốc độ tương đối mau.

Đứng ở một bên Phụng Hoàng Viêm thấy vậy, hơi hơi nhướn mày, mang theo không thể tưởng tượng.

Thanh Phong báo cáo thật có đúng không?

Lúc trước là tiểu thư Phiếu Miếu Phong, sau khi Phiếu Miếu Phong bị người liên thủ huyết tẩy, nàng bị Mộc Tiêu mang về Mộc gia, từ đó lấy thân phận Mộc gia tiểu thư sinh hoạt.

Chỉ là, mặc kệ là lúc ở núi linh thú phát ra sát khí, hay là bộ dáng hiện tại ăn cơm, không có một chút có thể thấy được tới bộ dáng tiểu thư.

Thật là không thể trông mặt mà bắt hình dong a.....

Một hồi sau, Già Lam liền ăn xong cơm, đối với Phụng Hoàng Viêm nói, "Đi thôi."

Nhìn khỏe miệng nàng dính dầu mỡ, Phụng Hoàng Viêm bắt đắc dĩ lấy ra một chiếc khăn gấm ném cho nàng, "Lau miệng."

Già Lam thấy vậy, nhận lấy khăn gấm lau miệng mình.

Bạn đang đọc truyện *Phụng Hoàng Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Hỏa bạo nữ lang

Edit by Diệp Y Vi

Từ khách điểm ra tới, hai người liền lập tức hướng Dệt Y Các mà đi, nơi đó là địa phương Phong Tây Quốc bán y phục tốt nhất.

Thấy hai người đến, cô nương ở Dệt Y Các đều dừng sờ tại chỗ, một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm Phụng Hoàng Viêm.

Bị người như vậy nhìn, Phụng Hoàng Viêm xoay người liền đi ra ngoài, lấy ra một trương ngân phiếu ném cho Già Lam.

Tiếp được ngân phiếu, Già Lam nhìn con số ở trên hơi hơi trừu khỏe miệng một chút.

Mệnh giá một ngàn đồng vàng, thực sự có tiền, thời điểm nàng lúc trước mua Say Nguyệt Lâu cũng dùng một ngàn đồng vàng, đó là toàn bộ gia sản của nàng, nam nhân thì ngược lại, tùy tiện ném một tờ đều là mệnh giá một ngàn đồng vàng.

Thẳng đến khi Phụng Hoàng Viêm đi ra ngoài, các cô nương bên trong Dệt Y Các mới hồi phục tinh thần lại.

Nhìn Già Lam một thân áo đen, những cô nương kia đều xông tới.

Mồm năm miệng cười hỏi, "Cô nương, người muốn mua quần áo gì, vừa rồi công tử kia là cái gì của người a? Kia công tử họ gì a?"

"Tránh ra." Thật sự chịu không nổi bên tai tạp âm, Già Lam nhíu mày quát chói tai một tiếng.

Quả nhiên đến nơi nào đều có hoa si.

Chỉ là, tình huống gặp được Phụng Hoàng Viêm này có phải hay không quá nghiêm trọng?

Những cô nương kia bị Già Lam rống, đều lui về phía sau một bước, hiển nhiên là không nghĩ tới thoát nhìn cô nương xinh đẹp như vậy sẽ lại dữ như thế!

Lưu loát chọn lựa vài món quần áo, Già Lam liền trả tiền chạy lấy người.

Cô nương tính tiền cùng cô nương sửa sang lại quần áo quý dị nhìn bóng dáng đi xa, nửa ngày lúc sau mới quay đầu lại nhìn về phía người bên cạnh, hỏi, "Nàng là nữ tử không sai đi?"

Mặt khác một người kinh ngạc gật gù đầu.

Cô nương sửa sang lại quần áo nói, "Các người tò mò cái gì a, còn không phải là cô nương người ta mua quần áo nam tử sao? Nói không chừng là vị công tử kia mua."

"Nói cũng đúng."

Thấy Già Lam dẫn theo tay nải ra tới, Phụng Hoàng Viêm từ nhẫn không gian bên trong lấy ra một cái nhẫn màu tím, nhân nhạ nói, "Xem như thù lao người lấy được hòa chi tâm."

Già Lam nhìn nhẫn, duỗi tay cầm lại, để lại một mặt linh thức, ngay sau đó đem tay nải bỏ vào bên trong nhẫn trữ vật, lúc này mới đối với Phụng Hoàng Viêm nói, "Đi thôi."

Hai người một đường hướng tới bên ngoài thủ đô Phong Tây Quốc mà đi, lại vào lúc này, phía sau truyền đến tiếng vó ngựa.

Quay đầu lại, Già Lam liền nhìn thấy một đoàn người cưỡi ngựa, kiêu ngạo hướng cửa thành đi đến.

Già Lam thấy vậy, hơi hơi nhíu mày, nhưng thật ra chưa nói cái gì, lại nghe đến một thanh âm phụ nhân khẩn trương vang lên, "Hài tử, hài tử."

Lúc này mới phát hiện, trước ngựa có một hài tử đột nhiên chạy đi ra ngoài, không kịp nghĩ nhiều, Già Lam nhanh chóng phi thân, phi lên trước ôm lấy hài tử tránh một bên.

"Hu.....!" Trên lưng ngựa nữ tử thấy vậy, kéo lại cườn, nhìn Già Lam đem hài tử đưa cho phụ nhân.

"Người không có mắt sao?" Nữ tử váy đỏ, ăn mặc kiêu ngạo lớn mật, dáng người là lướt hấp dẫn, bộ ngực lộ ra như ẩn như hiện thâm mường, trên mặt tươi đẹp yêu diễm, một đôi phụng nhân câu nhân hồn phách nửa híp, một tay lôi kéo cương ngựa, mặt khác một bàn tay cầm một cái roi hỏa hồng sắc.

Hỏa bạo nữ lang.

Già Lam trong đầu nháy mắt xuất hiện bốn chữ, nhượng mày, "Chỉ là một hài tử."

Dứt lời, không ở nhiều lời, hướng tới Phụng Hoàng Viêm đi đến.

"Dám đi?" Nữ tử thấy Già Lam lớn mật như thế, roi trong tay liền hướng Già Lam đánh tới.

Hỏa hồng sắc roi giống như xà giương nanh múa vuốt, hướng tới phía sau lưng Già Lam bay tới.

Hơi hơi nghiêng người, Già Lam một cái trở tay bắt được roi, lực độ lớn dọa người, thiếu chút nữa đem nữ tử trên lưng ngựa kéo xuống.

Bạn đang đọc truyện *Phụng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Ngẫu nhiên gặp được Phong Thiên Sao

Edit by Diệp Y Vi

Roi bị một trước một sau bắt lấy, nháy mắt kéo căng.....

Người đi theo nữ tử thấy vậy, đồng thời vây quanh Già Lam.

Người xem náo nhiệt đều chỉ chỉ trỏ trỏ nói, phần lớn đều là nói nữ tử áo đỏ kia không nói lý.

Rốt cuộc Già Lam vừa rồi là vì cứu hài tử nọ mới khiến ngựa nàg ta giật mình.

"Đều cảm miệng cho ta, bản công chúa giáo huấn người các người ở chỗ này nhìn cái gì." Nghe những lời này đó, nữ tử sắc mặt có chút khó coi.

Vừa nghe nàng tự xưng công chúa, tất cả mọi người đều lui về phía sau vài bước, này sẽ không phải là Cửu công chúa điều ngoa ương ngành, Phong Lăng đi?

"Tự xưng công chúa?" Già Lam cười lạnh một tiếng, trong tay lực độ tăng thêm, lập tức đem Phong Lăng từ trên lưng ngựa kéo xuống dưới, "Công chúa liền có thể như vậy không nói lý sao?"

Phong Lăng không nghĩ tới nàng sẽ đột nhiên tăng lớn lực độ, cũng may trong nháy mắt bị kéo xuống lưng ngựa nàng xoay người kịp thời, ổn định vững chắc dừng ở trên mặt đất.

"Công tử, phía trước có người chặn đường." Một chiếc xe ngựa bình thường từ bên ngoài cửa thành tiến vào, đánh xe nhìn phía trước rất nhiều người, liền hướng người trong xe ngựa hỏi.

"Để cho bọn họ tránh ra là được." Trong xe ngựa truyền ra thanh âm bình tĩnh, phảng phất như thanh âm gió thổi tới trên mặt hồ, phá lệ thoải mái.

"Là." Lái xe lên tiếng, giá xe ngựa đi qua.

"Đại gia nhường đường một chút."

Xe ngựa qua, nam tử đánh xe lên tiếng nói.

Lúc này xe ngựa không muốn sống đụng phải đi?

Những người ôm tâm tình xem diễn đều tránh đường ra.

Vừa nhường đường ra, người đánh xe liền thấy được Phong Lăng, không khỏi nghi hoặc ra tiếng, "Cửu công chúa, người như thế nào ở chỗ này?"

Phong Lăng giờ phút này đang nổi nóng, vừa nghe có người kêu nàng, xoay người nhìn về phía người nọ, liền muốn mắng chửi người, sau khi nhìn thấy người đánh xe, cao hứng hỏi, "Ành, người đã trở lại, hoàng huynh đâu? Có phải hay không ở trong xe ngựa?"

Ngay sau đó, một bóng người khom lưng từ trong xe ngựa ra tới.

Lúc nhìn đến người bên trong xe ngựa đi ra, Già Lam ngăn ra, buột miệng thốt ra hai chữ, "Thiên Sao?"

Đứng cách già lam chỉ có vài bước xa Phụng Hoàng Viêm tự nhiên là nghe được Già Lam kêu cái gì, trong lúc nhất thời, khóe miệng giờ lên một mặt cười lạnh, tiến lên, bắt lấy tay Già Lam liền mang theo nàng hướng cửa thành bên ngoài đi đến.

Đột nhiên không kịp phòng ngừa, Già Lam nhìn Phụng Hoàng Viêm đang nắm tay nàng lùi đi, hỏi, "Người làm gì?"

"Ta không có thời gian."

Một câu, ngăn chặn miệng Già Lam.

Quay đầu lại nhìn nhìn Phong Thiên Sao, Già Lam tùy ý Phụng Hoàng Viêm lôi kéo chính mình rời đi nơi này.

Ra khỏi thành, Phụng Hoàng Viêm liền gọi tới thiên mã, mang theo già lam rời đi nơi này.

Vừa lên xe ngựa, Phụng Hoàng Viêm mới buông tay Già Lam ra.

"Người phát điên gì vậy?" Già lam nhìn nhìn tay bị nắm đến hồng, có chút khó hiểu hỏi.

Phụng Hoàng Viêm nhú mày, không đáp hỏi lại, "Người nhận thức nam nhân kia?"

"Àn." Già lam gật đầu, "Ồ hoàng cung Long Lăng Quốc gặp qua."

Phụng Hoàng Viêm nhướng mày, không nói chuyện.

Người nọ vừa rồi không có nhận ra nàng, chứng minh thời điểm nhận thức nàng là dung mạo xấu nhan kia, hiện giờ khôi phục, chỉ sợ người nọ cũng không nghĩ tới.

Một bộ dáng hòa ái, làm người nhìn đều không thoải mái.

"Hoàng huynh, người còn đang nhìn cái gì?" Phong Lăng thấy hoàng huynh mình vẫn luôn nhìn cửa thành, không khỏi có chút nghi hoặc.

Vừa rồi nữ nhân kia kêu tên hoàng huynh, chẳng lẽ nàng nhận thức hoàng huynh?

"Không có gì, hồi cung đi." Phong Thiên Sao nhàn nhạt nói một câu, liền lên xe ngựa.

Tiến vào đến trong xe ngựa, Phong Thiên Sao ngồi xuống, đáy mắt có chút một tia ý cười, "Già Lam, lại gặp được người."

Bạn đang đọc truyện *Phụng Hoàng Viêm Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Thánh Linh học viện

Edit by Diệp Y Vi

Giờ khắc này gặp nhau, đó là lúc vận mệnh ba người mở ra.....

Xe ngựa liên tục phi hành nửa tháng, mới tới Thánh Linh học viện, trên đường vượt qua năm quốc gia, mà Phụng Hoàng Viêm trừ bỏ cho nàng ra ngoài ăn cơm, mặt khác thời gian đều ngồi trên xe ngựa lên đường.

Thánh Linh học viện, kỳ thật là một cái đảo khá lớn, cách đó có năm cái đảo nhỏ, mặt khác địa phương xa một chút còn có vô số đảo nhỏ, nhưng đều là do Thánh Linh học viện quản lý.

Năm cái đảo nhỏ, đem một cái đảo khá lớn vây quanh ở trung gian, mà năm đảo nhỏ này đều tản ra quang mang bất đồng, một cái màu tím, một cái màu đen, một cái màu đỏ, một cái lập loè năm màu sắc, còn có một chỗ là nhân nhạ màu lam, địa phương khác, tứ phía đều là biển, không đường có thể đi.

Muốn tiến vào Thánh Linh học viện, ngự kiếm thuật là điều cần thiết nhất.

Mà Già Lam lúc này đây có thể đi vào, là dựa vào thiên mã của Phụng Hoàng Viêm, không bằng nói, trừ phi chờ nàng học được ngự kiếm thuật.

Thiên mã không có ở bên trong đảo khác dừng lại, mà là ngừng ở một đảo nhỏ lập loè màu tím quang mang.

Ngừng ở trên đảo nhỏ, mới vừa xuống xe ngựa, Già Lam nhìn thấy một lão giả bạch y đi tới, đối với Phụng Hoàng Viêm cung kính, "Viêm thiếu gia, chúng ta chờ đã lâu."

"Người chính là người chủ quản của đảo linh lực?" Phụng Hoàng Viêm nhướng mày hỏi.

"Là." Lão giả lại lần nữa cung kính nói, "Lão hủ cũng là viện trưởng của học viện linh lực."

"Ừừừ." Già Lam nghi hoặc hỏi, "Đây là linh lực đảo, mấy đảo nhỏ còn lại là.....?"

Lão giả cười, nhu hòa nói, "Cô nương có điều không biết, lập loè màu tím quang mang chính là học viện linh lực, màu đỏ chính là học viện luyện dược sư, năm màu sắc là học viện nguyên tố, màu lam trận pháp cùng kết giới, phù văn ba hợp một học viện."

Già Lam nghe vậy, không khỏi có chút kinh ngạc, nguyên lai thế nhưng là tách ra, lợi hại như vậy, còn có địa phương chuyên môn dạy nguyên tố.

Đột nhiên, Già Lam tựa hồ là nghĩ đến cái gì, hỏi, "Kia đảo nhỏ màu đen quang mang là học viện gì?"

Mỗi cái đảo nhỏ đều phụ trách dạy một thứ, địa phương màu đen lại là địa phương nào?

Vừa nghe Già Lam hỏi địa phương ánh sáng màu đen, lão giả tươi cười thu lại, nghiêm túc nói, "Nơi đó cũng là học viện linh lực, chẳng qua, nơi đó học sinh đều là tím giai trở lên, tiến vào huyền cấp học sinh."

"Huyền cấp?" Cao thủ tím giai trở lên, này rốt cuộc là phân hóa cái gì?

Già Lam cảm thấy, đại não mình hoàn toàn không đủ dùng.....

Phụng Hoàng Viêm thấy vậy, lắc đầu, "Người nói nàng cũng sẽ không minh bạch."

Ở Long Lăng Quốc lớn lên, liền cho rằng tím giai là cảnh giới cao nhất.

Lại như thế nào sẽ biết tím giai bất quá là, thiên, địa, huyền, hoàng, cấp thấp nhất của giai đoạn hoàng cấp.

Ngoài ra, còn có Thần cấp trong truyền thuyết!

Lão giả nghe vậy, cười nói, "Tóm lại, nơi đó ngàn vạn không thể đi."

Dứt lời, liền mang theo Phụng Hoàng Viêm cùng Già Lam hướng trong học viện đi đến.

Già Lam nhìn tháp cao sừng sững màu tím, đại môn còn có vàng ròng sắc, không khỏi lo lắng, rốt cuộc khi nào mới có thể đi nguyên tố học viện?

Thở dài, bước nhanh hơn đuổi theo lão giả, hỏi, "Nếu người nói người là viện trưởng học viện linh lực, ta liền xưng hô người là viện trưởng, tốt không?"

Lão giả nghe vậy, quay đầu lại nhìn nhìn Phụng Hoàng Viêm không nói gì, cuối cùng gật gật đầu.

Thấy hấn gật đầu, Già Lam hỏi tiếp, "Viện trưởng, trong học viện gần nhất đã tới những người nào?"

Bạn đang đọc truyện *Phụng Hoàng Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 53: Nữ giả nam trang

Edit by Diệp Y Vi

Nàng cùng Thừa Phong Lả Lướt bọn họ đã tách ra lâu như vậy, cũng không biết bọn họ có tới nơi này chưa?

Viện trưởng vừa đi vừa nói chuyện, "Hài tử, ngươi là muốn tìm người?"

Đối với một tiếng hài tử này, Già Lam vẫn chưa cảm thấy có cái gì không ổn, mà là gật đầu nói, "Ta muốn biết có hay không ba người, một cái kêu Quân Lan, một cái kêu Quân Thừa Phong, còn có một nữ hài, kêu Lả Lướt?"

Viện trưởng ngẩn ra, Quân Lan cùng Quân Thừa Phong không phải là học sinh ban tím giai sao?

Ngay sau đó gật gật đầu, nói "Xác thật có, Quân Lan cùng Quân Thừa Phong ở ban bảy, bởi vì bọn họ đều là tím giai linh lực sư, mà ngươi nói cái nữ hài kêu Lả Lướt kia ta tạm thời không biết phân phối ở lớp nào."

"Cảm ơn viện trưởng." Già Lam cười nói.

Chỉ cần biết rằng bọn họ ở chỗ này thì tốt rồi.....

Sau khi tiến vào học viện, viện trưởng mang theo Phụng Hoàng Viêm cùng Già Lam đi đến phòng, đem những chuyện học viên cần chú ý nói cho bọn họ, lại mới đưa Già Lam phân tới lớp hoàng giai linh lực, cũng chính là tam ban.

Phụng Hoàng Viêm một tay chống đầu, chờ Già Lam tiến vào nội thất ra tới.

Bên trong nội thất, Già Lam từ nhẫn trữ vật bên trong lấy ra nam trang mua ở Dệt Y Các, nhanh chóng thay nữ trang trên người xuống, mặc lên nam trang, một đầu tóc đen nhánh như tơ lụa rơi xuống ở sau người, da thịt trắng hồng chậm rãi bị quần áo che đậy.

Mặc xong quần áo, Già Lam lấy ra một dây cột tóc màu lam, không giống Phụng Hoàng Viêm đem toàn bộ tóc cột lấy, mà là đem mỗi lọn tóc nhỏ hai bên cột về phía sau.

Quần áo to rộng, lại không mất khí chất, duỗi tay ở yết hầu di chuyển vài cái, liền xuất hiện một đồ vật thoạt nhìn giống hầu kết nam tử.

Như vậy, nguyên bản tuyệt thế mỹ nữ biến thành mỹ thiếu nam.

Thấy hết thầy đã chuẩn bị tốt, Già Lam liền đem y phục trên mặt đất thu vào nhẫn trữ vật, xoay người đi ra ngoài.

Cửa bị mở ra, Phụng Hoàng Viêm nguyên bản nhắm mắt dưỡng thần liền mở bừng mắt, thời điểm nhìn thấy Già Lam ăn mặc nam trang, đôi mắt không chớp mắt nhìn nàng, nửa ngày sau, nhú mày nói, "Cái dạng này còn ra thể thống gì?"

Hào hạo nữ tử, lại đi cải trang nam nhân.....

Già Lam nghe vậy, bước nhanh đi qua, nghiêng đầu nói, "Ta làm như vậy là có nguyên nhân, không phải chỉ là nữ giả nam trang thôi sao?"

Phụng Hoàng Viêm hiện tại rốt cuộc là tình huống gì nàng cũng không biết, hơn nữa ở chỗ này vẫn là không nên phô trương, Quân Lan đã từng nói qua, có một thế lực thần bí truy tung Thần Quang tháp, hơn nữa những người đó cũng biết là nàng là một nữ tử vô cùng xấu xí, nàng cố tình liền cho bọn hắn thấy một tuyệt thế mỹ nam.

"Nói như vậy, không bằng các ngươi hai người ở một gian ký túc xá đi." Vẫn luôn không nói gì, viện trưởng bỗng lên tiếng.

Già Lam nghe vậy, nhú mày, "Viện trưởng, ngươi vừa rồi không phải nói hai gian ký túc xá sao?"

Vì cái gì hiện tại biến thành nàng cùng Phụng Hoàng Viêm ở một gian?

"Hài tử, ngươi liền lý giải một chút đi, phòng của trường chúng ta là hai người một gian, nếu ngươi không muốn cùng Viêm thiếu gia ở một gian, ta cũng vì ngươi tìm một cái ký túc lại, nếu ngươi là nữ tử, ngươi hiện tại ở ký túc xá cũng sẽ có một nữ tử."

Nghe viện trưởng đem lời nói cho hết, Già Lam khước mắt co gập, "Nói cách khác ta thân phận mặc kệ là nữ nhân hay là nam nhân đều là hai người một phòng đúng không?"

Nhìn ánh mắt Già Lam buồn bực, viện trưởng nghiêm túc gật gật đầu.

Đưa lưng về phía Phụng Hoàng Viêm, Già Lam lại không thấy được nỗi hồ ly phức tạp khóe miệng hơi hơi giờ lên, thoát nhìn tâm tình cực tốt.

"Một khi đã như vậy....." Già Lam xoay người, đứng bên cạnh Phụng Hoàng Viêm, nói, "Ta liền cùng hân ở một gian đi."

Bạn đang đọc truyện *Phụng Hoàng Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Tiến vào lớp

Edit by Diệp Y Vi

Thấy Già Lam đáp ứng, viện trưởng đứng dậy nói, "Một khi đã như vậy, hiện tại ta mang các người đi tới lớp các người."

Già Lam vẫy vẫy tay áo liền đi theo viện trưởng hướng bên ngoài đi đến.

Phụng Hoàng Viêm thấy vậy, đứng lên, thần thái nhàn nhả đi theo đi ra ngoài.

Trong học viện, có bảy kiến trúc giống nhau, chỉ là mỗi một tòa kiến trúc đều có màu sắc phân phối.

Đi đến trước một tòa lầu các, viện trưởng dừng bước chân, nói, "Đây là tam ban, tầng thứ hai là địa phương các người học tập, hướng lên trên một tầng, là nơi lão sư xử lý sự tình, ở trên chính là ký túc xá, ký túc xá các người là ở tầng cao nhất."

Nghe xong viện trưởng nói, Già Lam ngẩng đầu, hướng tới lầu các nhìn lại, lầu các này có bảy tầng, mỗi một tầng đều phân phối tốt.

"Đi thôi."

Thấy Già Lam ngẩng đầu nhìn nơi này, viện trưởng vừa đi vừa nói chuyện, "Một khi tiến vào lục giai linh lực sư, sẽ bị phân đến ban thứ tư đi, cứ dựa linh lực mà phân ban."

Già Lam gật gật đầu, tỏ vẻ nàng đã biết, quay đầu lại nhìn nhìn Phụng Hoàng Viêm, Già Lam nhủ thầm, nhớ tới thời điểm lần đầu tiên nhìn thấy hân, nàng rất tò mò, người nam nhân này lực lượng rốt cuộc cường đại đến mức nào.

Thời điểm đối phó chuột lửa, người nam nhân này là nói thiên phạt không sai đi?

Thiên phạt, có thể lợi dụng thiên lực trừng phạt người hoặc là cái gì, mới bị xưng là thiên phạt.....

Giây lát, viện trưởng cũng đã mang đi nàng cùng Phụng Hoàng Viêm đi đến lớp học.

"Khụ... Khụ...!" Đứng ở cửa phòng học, viện trưởng nhẹ giọng ho khan hai tiếng.

Lão sư đang ở trong phòng học xem xét học sinh tu luyện thấy vậy, vội vàng đi qua, cung kính hỏi, "Viện trưởng, sao người lại tới đây?"

Ngày thường đều nhìn không thấy người, như thế nào hôm nay sẽ tới tam ban?

Hay là nói hân làm sai sự tình gì?

Đánh giá người trước mắt này, Già Lam thấy không rõ thực lực của hân, nhưng trong đầu nháy mắt lại xuất hiện hoàng cấp tím giai đỉnh.

Chóp chóp mắt, Già Lam cảm thấy có chút kỳ quái, nàng rõ ràng mới là hoàng giai linh lực sư, sao có thể nhìn ra tu vi của người cấp bậc cao hơn nàng vài giai đoạn?

Chẳng lẽ là do năng lực của kim đồng?

"Đây là học sinh mới tới, vị này chính là Già Lam, mặt khác một vị là Viêm thiếu gia." Viện trưởng chỉ chỉ bọn họ, giới thiệu.

Nghe được một câu Viêm thiếu gia, lão sư có trong nháy mắt kinh ngạc, bất quá thực nhanh liền bình tĩnh, vừa không nghiêm túc cũng không ôn nhu nói, "Một khi đã như vậy, mời vào!"

Già Lam gật gật đầu, cùng Phụng Hoàng Viêm cùng nhau đi vào.

Viện trưởng ở bên ngoài cùng lão sư nói cái gì, lão sư cũng không có lập tức đi vào.

Nhìn màu vàng quang mang, Già Lam khóe miệng gọi lên một nụ cười.

Chỉ thấy trong phòng học, những người đang tu luyện linh lực, sắc mặt mỗi người có chút mệt mỏi, lại có người sắc mặt có chút tươi tắn.

Đợi một hồi, lão sư mới đi đến, chỉ vào vị trí còn trống nói, "Các ngươi chọn một chỗ đi."

Già Lam gật đầu, đi tới bên cửa sổ, sau đó ngồi ở nơi đó.

Nhìn Phụng Hoàng Viêm, dù sao đều ở cùng trong một ban, nàng cũng không cần đi quản hấn.

Nhìn Già Lam ổn định vững chắc ngồi ở chỗ kia, Phụng Hoàng Viêm cũng đi qua, ở bên cạnh ngồi xuống.

Ngoài cửa sổ gió thổi tiến vào, đem sợi tóc hai người hơi hơi thổi bay, thời điểm rơi xuống, có vài sợi dây dưa cùng nhau.

"Ngươi không phải có thói ở sạch sao?" Già Lam nhìn hấn hỏi, ở chung hơn nửa tháng nàng đối hấn có một điểm hiểu biết, chính là gia hỏa này tuyệt đối ưa thích sạch sẽ.

"Ý của ngươi là nói ngươi không sạch sẽ sao?" Nhân nhật trả lời, lại làm khóe miệng Già Lam run rẩy.

Muội muội nhà ngươi, nàng không phải chỉ là có lòng tốt muốn hấn tìm vị trí khác thôi sao?

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Ra tay đả thương người

Edit by Diệp Y Vi

Không nói chuyện nữa, Già Lam đem đầu hướng phía bên ngoài cửa sổ.

Già Lam không biết chính là, nơi này cách nửa năm sẽ đến ngày học viện khảo hạch, mà ba ngày sau, chính thức khảo hạch.

Bọn họ sợ dĩ không cần khảo hạch, hoàn toàn chính là bởi vì Phụng Hoàng Viêm.

Bởi vì bọn họ trực tiếp tiến vào, cho nên những học sinh đó cũng không biết.

Nửa canh giờ sau, mọi người trên người quang mang mới phai nhạt đi.

"Các ngươi cảm giác thế nào?" Trên bục, lão sư nhân nhật hỏi.

"Lão sư, cảm giác lực lượng không qua được, vẫn luôn ở cấp ba."

"Àn, ta cảm giác cũng là như vậy."

Nghe mọi người nói, lão sư cười cười, "Các ngươi còn phải nỗ lực, tu luyện nếu dễ dàng như vậy, liền không gọi tu luyện."

"Là." Những người đó cùng kêu lên trả lời.

"Cho ta giới thiệu hai vị tân học viên." Lão sư nói xong, liền hướng tới chỗ Già Lam cùng Phụng Hoàng Viêm mà đi.

Chờ đi tới bên người bọn họ, lão sư giới thiệu nói, "Vị này chính là Viêm..., bên cạnh đồng học là Già Lam."

Nghe lão sư giới thiệu, Già Lam có chút hồ nghi nhìn Phụng Hoàng Viêm, vì cái gì, tên liền biến thành một chữ?

Chẳng lẽ là sợ người đuổi giết của hấn biết?

"Ta kêu Giang Du, các ngươi có thể kêu ta Giang lão sư." Dứt lời, lão sư đi trở về trên bục, nhìn học viên trong phòng nói, "Hôm nay dừng ở đây, có thời gian các ngươi hảo hảo tu luyện, tìm hiểu một chút vấn đề chính mình."

Sau đó đối với phương hướng Phụng Hoàng Viêm cùng Già Lam hơi hơi gật gật đầu, liền đi khỏi phòng học.

Sau khi Giang lão sư ra khỏi phòng, liền có một đám người đi tới Phụng Hoàng Viêm, người đứng đầu ngượng ngùng nói, "Cái kia... Viêm... Viêm đồng học, ngươi hảo, ta kêu Long Đêm Ca."

Một bên Già Lam nhìn nữ nhân trước mắt, khóe miệng hơi trều, Long Đêm Ca?

Kia chẳng phải là Long Lăng Quốc lục công chúa sao?

"Đêm Ca, nhân gia không muốn trả lời ngươi nga....." Một thanh âm yêu mị vang lên, ngay sau đó một nữ tử khuôn mặt gảo hảo đã đi tới, mà bên người nàng còn có một nam tử.

Thấy nam nhân kia, Già Lam cảm thấy, nữ giả nam trang thật là lựa chọn tốt, Long Lăng Ngọc cư nhiên ở chỗ này.

"Mộ Dung tỷ tỷ." Thấy nữ tử lại đây, Long Đêm Ca nhàn nhạt hô một tiếng, thân mình lại tránh ra đường.

Nhìn người che ở trước mặt chính mình, Phụng Hoàng Viêm không vui nhần lại mây vũ, lạnh nhạt cực kỳ nói ra một chữ, "Lăn."

Mọi người bị hoảng sợ, không tự chủ được lui về phía sau một bước.

Nhưng thật ra cái nàng Mộ Dung gì đó, chẳng những không lui lại, còn nhìn mắt tím Phụng Hoàng Viêm xuất thần, tay cũng không tự giác đuổi hướng đến khuôn mặt Phụng Hoàng Viêm.

Già Lam thấy vậy, hơi hơi nhướng mày, hảo dũng khí, phỏng chừng, sắp xong rồi.....

Quả nhiên, ngay sau đó một đạo lực lượng cường đại trực tiếp đem nữ tử Mộ Dung gì đó đánh tới đối diện.

Tất cả mọi người kinh ngạc, máy móc quay đầu lại, nhìn về phía Mộ Dung Thiển.

Chỉ thấy miệng mũi nàng đều chảy ra huyết, hiển nhiên là bị nội thương thực nghiêm trọng.

Nhìn cũng không nhìn đến Mộ Dung Thiển trên mặt đất, Phụng Hoàng Viêm liền đứng lên, đi ra ngoài.

Chờ đi được vài bước, quay đầu lại nhìn Già Lam còn ngồi ở chỗ kia, lạnh giọng nói, "Còn không đi?"

Già Lam vô ngữ, vì cái gì hắn đi nàng cũng phải đi?

Bất quá nhìn Phụng Hoàng Viêm sắc mặt khó coi, Già Lam không nói gì, mà là ngoan ngoãn đi theo hắn rồi đi phòng học.

Nhập học ngày đầu tiên liền đã thương đồng học, Già Lam cảm thấy, những ngày về sau thật khó khăn a.....

Chờ hai người bọn họ đều đi rồi, mọi người mới vây quanh lại Mộ Dung Thiển hỏi thăm, một vài người còn lại là đi thỉnh lão sư.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Huyết Thành chi chủ

Edit by Điệp Y Vi

Từ trong phòng học ra tới, Phụng Hoàng Viêm cũng không có đi nơi khác, mà là tới phòng chính mình.

Đi đến tầng cao nhất, đẩy ra phòng, Già Lam nhìn bố trí bên trong, hơi hơi có chút kinh ngạc, nơi này rõ ràng là mới được trang hoàng.

Chẳng lẽ là bởi vì bọn họ tới trang hoàng?

Tuy rằng đây mình nghi hoặc, Già Lam cũng không có hỏi Phụng Hoàng Viêm, hiểu biết càng ít càng an toàn, không phải sao?

Ngồi ở ghế, Phụng Hoàng Viêm lại không có chú ý Già Lam, mà là trầm tư hàn độc trong cơ thể.

Người kia lá gan thật là càng lúc càng lớn, dám hạ độc hắn, xem ra không sớm xử lý không được.

Tới phòng, hai người Già Lam không không có lại đi xuống, bởi vậy cũng không biết tình huống phía dưới.

Trong phòng học, Giang Du nhìn miệng mũi Mộ Dung Thiển đổ máu, nghiêm túc hỏi, "Đây là có chuyện gì?"

Nếu là người khác còn có thể giải quyết, Mộ Dung Thiển lại chính là cháu gái của trưởng lão thứ nhất trong tam đại hộ pháp của học viện linh lực.

Hơn nữa ba vị trưởng lão này một tuần nữa sẽ xuất quan, vì tháng sau tân sinh phải rèn luyện mà chuẩn bị.

Hiện tại ra loại chuyện này, đến lúc đó nên như thế nào cùng trưởng lão giải thích?

"Là do nam nhân kêu Viêm kia." Long Lăng Ngọc nhân nhạ nói, "Mộ Dung Thiên đuổi tay muốn sờ mặt hán, sau đó bị đánh thành như vậy."

"Àn." Những người khác cũng gật gật đầu.

Nghe lời này, Giang Du đau đầu, Viêm, tuy rằng hán không biết nam nhân kia là lai lịch gì, nhưng viện trưởng xưng hán là Viêm thiếu gia, bởi vậy có thể thấy được, thân phận của hán tôn quý phi phạm.

Một người là cháu gái của trưởng lão, một người là nam nhân lai lịch không rõ thân phận tôn quý.

Không hề nghĩ nhiều, Giang Du mang theo Mộ Dung Thiên liền hướng địa phương viện trưởng ở mà đi.

Giang Du tốc độ thực nhanh, không một hồi liền đến trước cửa phòng viện trưởng, cấp bách gõ gõ cửa.

Ngay sau đó, cửa liền tự động mở ra.

Thấy vậy, Giang Du mang theo Mộ Dung Thiên đi vào.

Trong phòng, viện trưởng đang xem thư thấy vậy, hơi hơi nhíu mày, "Đây là có chuyện gì?"

Giang Du đem Mộ Dung Thiên đặt ở một bên, đem nguyên nhân sự tình nói cho viện trưởng, sau đó hỏi, "Viện trưởng, này làm sao bây giờ? Tam đại trưởng lão còn có một tuần liền phải xuất quan."

Nghe Giang Du nói, viện trưởng xoa xoa ấn đường, nhân nhạ nói, "Đúng sự thật nói cho bọn họ, còn có, không cần đi trêu chọc Viêm."

Giang Du cả kinh, viện trưởng cư nhiên không màng trưởng lão bên kia, còn muốn cho bọn họ không cần đi trêu chọc Viêm, không khỏi hỏi, "Viện trưởng, người này có lai lịch gì, đến lúc đó trưởng lão bên kia cũng là phải biết."

Viện trưởng thở dài một tiếng, nói, "Giang Du, ngươi có biết Huyết Thành?"

Giang Du suy nghĩ một chút, mới trả lời nói, "Viện trưởng chính là nói có tử vong chi thành danh hiệu Huyết Thành?"

"Đúng vậy." Viện trưởng nhìn nhìn Mộ Dung Thiên đã hoàn toàn bất tỉnh nhân sự, lại mới nói, "Nam nhân kia là Huyết Thành chi chủ."

"Cái gì?" Giang Du giờ phút này tâm tình đã không thể dùng từ khiếp sợ tới hình dung.

Tử vong chi thành, đó là địa phương nào, nơi đó là địa phương nguy hiểm nhất của đại lục, có đến người từ các giới, cao thủ nhiều đếm không xuể, tự thành đầy đất, thần bí khó lường, mà Huyết Thành chi chủ chưa bao giờ từng xuất hiện.

Nam nhân kia thế nhưng là Huyết Thành chi chủ.....

Cái này kêu hán như thế nào có thể không kinh sợ.

"Mang Mộ Dung Thiên đi trị liệu đi." Viện trưởng vẫy vẫy tay, lại lần nữa nhắc nhở, "Nhớ lấy, không cần chọc tới nam nhân kia."

"Là." Giang Du trả lời một tiếng, mang theo Mộ Dung Thiên rời đi phòng viện trưởng.

Chờ Giang Du đi rồi, viện trưởng lắc đầu, trên mặt hiện ra một tia cười khổ, nhớ tới thần sắc thời điểm tổng viện trưởng nói cho hán, nỉ non nói, "Thân phận của hán há lại chỉ là Huyết Thành chi chủ đơn giản như vậy."

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Lớn lên xấu như thế còn là nam nhân sao

Edit by Diệp Y Vi

Sáng sớm hôm sau, tiếng chuông vang vọng học viện.

Già Lam luôn luôn cảnh giác lúc ngủ, nghe tiếng chuông liền tỉnh, mở to mắt, nhanh chóng đứng dậy, sau đó rửa mặt, hết thấy chuẩn bị xong, Già Lam mới phát hiện trong phòng thiếu một người.....

Khắp nơi nhìn nhìn, phát hiện đều không có thân ảnh hấn, Già Lam không có đi tìm hấn, mà là hướng phòng học đi đến.

Vừa mới đi đến phòng học, Già Lam liền nhìn thấy Phụng Hoàng Viêm

Không có tiến vào phòng học, mà là xoay người ở cửa chờ hấn.

"Sớm." Nàng vốn là muốn hỏi hấn đi đâu, bất quá lời nói đến bên miệng liền thay đổi.

Rốt cuộc hấn muốn đi nơi nào là quyền của hấn.

Phụng Hoàng Viêm nhàn nhạt nhìn nàng một cái, không nói gì liền đi vào phòng học.

Thấy hấn không nói chuyện, Già Lam bữu môi, cũng đi theo đi vào.

Một đường, Già Lam nghiêm túc nhìn quanh, trong mắt mọi người quai dị nàng cũng thấy rõ.

Sự tình hôm qua dọa đến bọn họ, hôm nay cũng không có người tới tìm Phụng Hoàng Viêm, mà Long Đêm Ca cũng là cách Phụng Hoàng Viêm rất xa.

Như vậy nàng cũng thanh tĩnh, chỉ là, người nam nhân này tối hôm qua rốt cuộc làm gì đi?

Cư nhiên đi học nhắm mắt dưỡng thần.....

Lông mi như hai thanh tiểu bàn chải che khuất mắt tím, ngũ quan điều khắc, không có chỗ nào mà không phải là tác phẩm kiệt xuất nhất của thượng đế, mỗi móng gọng cảm nhẹ nhấp, tóc tựa như tơ lụa thượng đẳng, một thân tử y cao quý ưu nhã.

Già Lam nhìn dung nhan hấn ngủ, khẽ cười cười, như thế nào sẽ có người ngủ rồi giống thiên sứ, lúc tỉnh liền giống ác ma?

Ngay sau đó, Phụng Hoàng Viêm liền mở mắt, hơi hơi nghiêng đầu, vừa vặn bốn mắt nhìn nhau.

Già Lam một chút xấu hổ nhìn lên đều không có, cười cười, "Vừa rồi bọn họ nói một tháng sau là lúc tân sinh rèn luyện, ngươi muốn tham gia không?"

Hấn là sẽ không tham gia đi.....

"Ân." Đáp nhẹ một tiếng, Phụng Hoàng Viêm không có nói chuyện tiếp.

Tối hôm qua địa phương nên tìm đầu tìm, một chút manh mối của băng phách châu đều không có.

"Nghe nói ban các ngươi có một nam nhân đã thương Mộ Dung Thiển?"

Bên ngoài phòng học truyền tiến vào một đạo thanh âm vui cười, ngay sau đó, người tới liền đi vào phòng học.

Bọn họ ăn mặc y phục màu trắng, mà tay áo lại thêu hoa văn đường cong màu tím, những hoa văn tản ra nhàn nhạt màu tím quang mang.

Già Lam thấy vậy, liền đoán được những người này là người ban bảy.

Bên cạnh người tới có một người chỉ địa phương của Già Lam, mấy người liền hướng tới chỗ bọn họ đi qua.

Nhìn người tới không có ý tốt, Già Lam không nói gì, người ban bảy, nói cách khác đều là tìm giai linh lực sư, nhưng là nhìn dáng vẻ là tới tìm Phụng Hoàng Viêm phiền toái.

Tìm giai linh lực sư thì như thế nào, Phụng Hoàng Viêm lúc trước chính là một chiêu xử lý bảy người, những người này hấn chỉ sợ xem đều lười xem đi.....

Chờ tới trước mặt Phụng Hoàng Viêm, người tới cười nói, "Lớn lên tuyệt sắc như thế, như thế nào lại là nam nhân đâu?"

Người đi theo nam nhân đều kiêu ngạo nở nụ cười.

"Lớn lên xấu như thế còn tính là nam nhân sao?" Lúc mấy người cười to, Già Lam nhàn nhạt nói một câu.

Vừa nghe lời này, nam nhân vừa rồi nói Phụng Hoàng Viêm liền phẫn nộ.

"Ngươi nói ai xấu? "

Già Lam nhìn hấn, cười hì hì nói, "Ai nhột thì là người đó!"

Người trong phòng học nghe vậy đều nhìn xuống cười khê lên, nam nhân này lớn lên xác thật không thể nào đẹp, huống chi cùng so sánh với Viêm, quả thực chính là một người trên trời một người dưới đất, nói hán xấu cũng là nói sự thật.

"Người tìm chết." Người nọ giờ tay, một đạo màu tím quang mang liền xuất hiện ở trong tay, linh lực áp bách thẳng đến.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Nhìn thấy lửa lướt

Edit by Diệp Y Vi

Cảm nhận được cảm giác áp bách của tím giai linh lực sư, Già Lam sắc mặt tức khắc có chút tái nhợt, người một bên xem diễn cũng lui về phía sau vài bước.

Phượng Hoàng Viêm giờ tay vung lên, một đạo lực lưỡng cường hân trực tiếp đánh vỡ uy áp người tới.

Người nọ hiển nhiên không nghĩ tới Phượng Hoàng Viêm sẽ có được lực lưỡng cường đại như vậy.

"Người.....!" Người nọ có chút không thể tin tưởng nhìn hán, phảng phất đang nhìn quái vật.

"Các người đang làm gì?" Thời điểm Phượng Hoàng Viêm đứng dậy chuẩn bị hướng tới nam nhân kia đi đến, thanh âm lạnh nhạt vang lên.

Mọi người quay đầu lại, liền nhìn thấy viện trưởng cùng Giang Du lão sư đứng ở cửa, giờ phút này hướng bọn họ đi tới.

Chờ đi tới trước mặt mấy người, cảm nhận được trong không khí tàn lưu hơi thở linh lực, lại vừa thấy người ban bảy ở chỗ này, viện trưởng liền minh bạch.

"Các người ở tam ban làm gì?" Viện trưởng nghiêm túc hỏi.

"Ta..... Chúng ta!" Mấy người kia áp úng nửa ngày, chính là không có nói ra.

"Giang Du, đem bọn họ mang đi giao cho lão sư ban bảy, cho hán hảo hảo quản bọn họ."

Vừa nghe lời này, mọi người đều cả kinh.

"Mẫu người các người, đi theo ta." Giang Du nghe vậy, cũng không nói nhiều, trừng mắt nhìn mấy người liếc mắt một cái liền hướng ra phía ngoài đi đến.

Trong lòng lại xem như thở dài nhẹ nhõm một hơi, bọn họ nếu đến chậm một bước, chỉ sợ mấy người này nửa chết nửa sống đi.....

Nhớ tới kết quả Mộ Dung Thiên bị mang đi trị liệu, Giang Du lắc đầu, đan điền bị phế, không thể chữa trị, không bao giờ có thể tu luyện linh lực.

Biến thành một phế vật!

Chờ sau khi bọn họ đi rồi, viện trưởng đem tất cả mọi người đuổi đi ra ngoài, lại mới đối với Phượng Hoàng Viêm nói, "Viêm thiếu gia, lão hủ biết người thân phận tôn quý, còn thỉnh Viêm thiếu gia thủ hạ lưu tình, dù sao họ cũng đều là học viên của thánh linh học viện."

Phượng Hoàng Viêm nghe vậy, cũng không có nói, chỉ là mắt tím bên trong rõ ràng hiện lên một tia lãnh quang.

Viện trưởng thấy vậy, trong lòng đổ mồ hôi, sẽ không như vậy liền đem hán chọc tới đi?

"Đừng tới quấy rầy ta."

Thời điểm viện trưởng lo lắng, Phượng Hoàng Viêm nhàn nhạt nói một câu, không cần hán ra tay, có thể, chỉ cần không tới quấy rầy hán, hán tự nhiên sẽ không vô duyên cớ vô cớ đối với những người đó ra tay.

"Lão hủ minh bạch." Viện trưởng hơi hơi mỉm cười, nhìn Già Lam liếc mắt một cái, nói, "Cáo từ."

Học sinh ngoài cửa nhìn viện trưởng ra tới, lại chính là không dám đi vào, sợ hãi Phượng Hoàng Viêm sinh khí, lấy bọn họ trút giận.

Già Lam thấy vậy, lắc đầu, đối với Phượng Hoàng Viêm nói, "Viêm, ta muốn đi nhị ban nhìn một chút."

Một câu lấy lệ, Già Lam liền hướng bên ngoài đi đến.

Nàng biết hần lười nói chuyện, cũng không chờ hần nói cái gì, liền ra khỏi phòng học.

Nhìn bóng dáng nàng rời đi, Phụng Hoàng Viêm có chút bức bối nhăn nhó mày vù, hần vừa rời cư nhiên không phải muốn đem nam nhân kia đá thương, mà là muốn giết hần.....

Hiện tại là thời gian tan học, Già Lam là người tam ban, thời điểm đi nhị ban những người đó đều có chút tò mò.

Hào tuần mỹ công tử.

Thời điểm Già Lam chuẩn bị đi vào phòng học, lại nghe thấy một câu.

"Lả Lurót, ngươi xem, hào tuần mỹ công tử."

Lả Lurót?

Già Lam quay đầu lại, quả nhiên thấy người nàng cần tìm

Thấy nàng, Già Lam cũng yên tâm rời đi.

Hiện tại bên người nàng còn có Phụng Hoàng Viêm, tạm thời không thể cùng Lả Lurót bọn họ tương nhận.

Thời điểm đi ngang qua bên người Lả Lurót, Già Lam nhân nhát nói một câu, "Bảo trọng."

Một tiếng này tuy rằng có tình đề thấp, nhưng người đi cùng Lả Lurót lại nghe thấy, nhìn bóng dáng Già Lam rời đi, người nọ vội kéo tay Lả Lurót, hỏi, "Lả Lurót, ngươi quen biết hần sao?"

Bạn đang đọc truyện *Phụng Hoàng Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Già Diệp

Lả Lurót nghe vậy, lắc đầu, "Không quen biết."

"Không quen biết như thế nào sẽ cùng ngươi nói chuyện?" Người nọ rõ ràng không tin.

"Ta là thật sự không quen biết." Lả Lurót có chút bất đắc dĩ, nàng cũng nghi hoặc.

Gặp được Lả Lurót, buổi chiều chỉ có một tiết, đơn giản chính là chính mình tu luyện linh lực, không chế, như thế nào vận dụng gì đó, cho nên Già Lam không có đi phòng học, mà là về tới ký túc xá.

Từ trên ký túc xá có thể nhìn thấy cảnh tượng phía dưới, thời điểm Già Lam chuẩn bị thu hồi ánh mắt, lại nhìn thấy Phụng Hoàng Viêm tán lười hướng phương hướng thấp tìm đi.

Tuy rằng tò mò, Già Lam vẫn là thu hồi ánh mắt.

Phụng Hoàng Viêm không ở đây, tuyệt đối là cơ hội tốt.

Một khắc, Già Lam liền biến mất ở trong phòng.

Trong kim đồng hồ không gian, Già Lam nhìn tiểu hắc còn đang ngủ say, thập phần áy náy.

Nếu lúc ấy không phải nàng khẳng khẳng muốn lấy hóa chi tâm, tiểu hắc liền sẽ không bị khế ước trừng phạt đi.....

Nhìn nhìn tiểu hắc, Già Lam liền bắt đầu khoan chân tu luyện, vô số linh khí tựa như gió, điên cuồng hướng thân thể của nàng mà đi.

Già Lam cảm giác được những linh khí tiến vào thân thể toàn bộ hướng đan điền tụ tập mà đi.

Linh khí ở gần mạch chạy quanh, cuối cùng lại mới đến đan điền.

Nhưng mà, Già Lam không có chú ý tới, dưới phong ấn, có nhè nhẹ hắc khí lan tràn ra.

Đó là ma khí.....

Cùng lúc đó, trong cung điện thần vương Thần Tộc, một đám người chờ ở nơi đó.

Đợi hồi lâu, một nam tử thân mặc áo choàng kim sắc mới đi ra, quần áo lỏng lẻo, tóc tùy ý rối tung, phờ phạc nhăn nhó dài hơi giờ lên, nhìn mấy người trước mắt lạnh nhạt hỏi, "Đợi mấy ngày, có chuyện gì liền nói đi, bốn vương rất vội, không có thời gian cùng các ngươi."

Một người tiến lên, cung kính nói, "Thần vương, nàng đã trở lại."

Nói thực nhẹ, lại làm người ở chỗ này đều có chút sợ hãi.

"Ai đã trở lại?" Thần vương hỏi.

"Già Diệp, đã từng là chiến thần Ma giới." Người nọ lại lần nữa nói.

Vừa nghe lời này, thần vương vốn dĩ không chút nào để ý lập tức sắc mặt nghiêm túc, hỏi, "Có căn cứ?"

Loại chuyện này cũng không thể nói bậy, nữ nhân kia, nữ nhân kia như thế nào lại trở lại.....

Bất quá chỉ mới bảy ngàn năm ngắn ngủi, nàng, nàng cư nhiên đã trở lại!

"Có." Người nọ cung kính nói, "Thủy nguyệt thần kính nát."

Vừa nghe lời này, người ở đây đều không có nói chuyện, trầm mặc thật lâu sau, thần vương mới hỏi nói, "Tìm được người đó chưa?"

Một vị lão giả đầu bạc tiến lên, nghiêm túc nói, "Thần vương, chúng ta không thể dựa vào vị kia, hấn hận chúng ta, cùng với người đó đều không thể tồn tại."

Vừa nghe lời này, ở đây người đều tỏ vẻ tán thành, dù sao bọn họ đã từng đối người đó làm ra chuyện quá mức như vậy, người đó mới là chân chính thần vương.

Thần vương nghe vậy, đợi một hồi mới nói, "Một khi đã như vậy, thừa dịp người đó còn không có khôi phục lực lượng giết hấn đi, mặt khác, nữ nhân kia, các ngươi phải tìm được nơi nàng rơi xuống, nhất định phải trước khi nàng trưởng thành giết nàng, bằng không, sẽ là tai nạn của Thần giới chúng ta."

"Là." Mọi người lên tiếng, đồng thời rời đi nơi này.

Chờ bọn họ đi rồi, nam nhân nguyên bản sắc mặt nghiêm túc cười lạnh một tiếng, Già Diệp nha Già Diệp, ngươi có phải hay không quá hận, cho nên đã trở lại?

Từng cơn gió nhẹ thổi qua, bên ngoài Thần Điện, mùi hương tam sinh hoa theo gió tiến vào.

Ngồi ở ghế trên, thần vương Quân Duyệt sắc mặt có chút khó coi, về Già Diệp, hấn không thể nói gì nữa, chính là người kia.....

Nếu thật sự giết người đó, Thần giới chỉ sợ không bao giờ là đối thủ của Linh giới!

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Giác mộng kỳ quái

Edit by Diệp Y Vi

Không biết qua bao lâu, Già Lam mới mở mắt, thu liễm hơi thở.

Dùng linh thức tra xét một chút, Già Lam ngạc nhiên phát hiện, nàng đã từ hoàng giai ngũ cấp tới thất cấp.

Trực tiếp nhảy vọt qua hai cấp.

Hưng phấn, Già Lam duỗi tay, trong tay xuất hiện một đoàn liệt hỏa, chỉ là không biết vì cái gì, màu sắc ngọn lửa có điểm đen!

Từ trong không gian ra tới, đã là hoàng hôn, Già Lam không nghĩ tới, nhanh như vậy đã là buổi chiều, mà Phượng Hoàng Viêm vẫn là không có trở về.

Đã tu luyện xong rồi, Già Lam liền ở trên giường nằm xuống.

Trong đầu, lại nghĩ đến lời nói của tiểu hắc.

Thần tộc, nàng là một người Ma tộc, rốt cuộc đã từng phát sinh chuyện gì, làm tiểu hắc cư nhiên chán ghét Thần tộc như thế?

Chậm rãi, Già Lam nhắm hai mắt lại, đã ngủ.

Trong lúc ngủ mơ, nàng mơ thấy một nữ nhân, nữ nhân thật xinh đẹp, nàng có một đôi mắt kim sắc xinh đẹp, phía khóe mắt có một đóa kim cát màu đen, tô lên đôi mắt kim sắc, có một loại cảm giác quý dị nói không nên lời, cực kỳ xinh đẹp.

Gương mặt kia, làm Già Lam đều cảm thấy xinh đẹp, hoàn toàn không phải nàng có thể so sánh.

Nàng vẫn luôn nhìn một phương hướng, như là đang đợi người nào, lại như là đang xem cái gì, nơi nàng đứng, mở ra rất nhiều đóa hoa màu đỏ, chỉ có hoa, không có lá cây, có điểm giống như tử vong chi hoa trong truyền thuyết, mạn châu sa hoa.....

Đây là một giấc mộng rất kỳ quái, nửa đêm tỉnh lại, Già Lam xoa xoa ấn đường.

Kỳ quái, nàng như thế nào lại mơ loại mộng này?

Nhưng là nữ nhân kia cũng có một đôi mắt kim sắc, là có cái gì quan hệ sao?

Sau nửa đêm Già Lam cũng không có nghỉ ngơi, mà là bắt đầu nghiên cứu hóa nguyên tố.....

Sáng sớm hôm sau, Già Lam thu thập một chút liên hướng phòng học đi đến.

Mà hôm nay đúng là ngày tân sinh khảo hạch.

Cho nên trong phòng học cũng không có lão sư, đều đi địa phương khảo hạch.

Đại sảnh khảo hạch là ở phía trước ban bảy, cho nên không có gì người đi vây xem, bởi vì nơi đó là địa bàn của người bảy ban.

Không có lão sư, Già Lam nhàm chán, chỉ là trước mặt công chúng nàng cũng không có khả năng đột nhiên biến mất đi, liền lấy ra một quyển sách, bắt đầu chuyên tâm nghiên cứu ngự kiếm thuật.

Ngự kiếm thuật cũng không phải trời sinh liền biết, nếu không muốn bay đến giữa không trung rơi xuống, phải nỗ lực học tập.

Thời điểm Phụng Hoàng Viêm tiến vào, nhìn thấy chính là trước mặt Già Lam thả vài quyển sách.

Chậm rãi đi qua, sau khi ngồi xuống, một bên Già Lam đầu đều không có nâng lên, vẫn như cũ cùng sách vở chiến đấu.

Bất mãn bị bỏ qua, Phụng Hoàng Viêm duỗi tay, từ tay nàng lấy sách qua, khi nhìn đến nội dung cuốn sách, khóe miệng hơi hơi vừa kéo, nàng cư nhiên đang xem sách ngự kiếm thuật.....

Già Lam thấy vậy, cũng không đoạt lấy, mà là lấy một quyển khác nhìn lên, dù sao cuốn kia nàng đã xem xong không sai biệt lắm.....

"Ta có thể dạy ngươi." Thời điểm Già Lam đang xem nhập thần, bên tai truyền đến thanh âm Phụng Hoàng Viêm nhàn nhạt.

"Thật sự?" Già Lam buông sách vở, lấy lòng hỏi.

Nếu Phụng Hoàng Viêm thực tế dạy nàng, so với xem sách mau hơn nhiều.

"Ân." Phụng Hoàng Viêm gật đầu, "Có điều kiện."

Vừa nghe lời này, Già Lam liền cầm lấy sách, "Ta vẫn là nên đọc sách đi."

Nam nhân đáng chết, cư nhiên nhỏ mọn như vậy, dạy một cái ngự kiếm còn có điều kiện.....

"Chỉ là nấu cơm cho ta ăn mà thôi." Phụng Hoàng Viêm cũng mặc kệ nàng có hay không nghe, "Một lần liền được."

"Thành giao." Một ngữ lạc định, Già Lam liền lôi kéo Phụng Hoàng Viêm hướng bên ngoài đi đến.

Ra khỏi phòng học, Già Lam vừa đi vừa nói chuyện nói, "Nói phải giữ lời, một lần."

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Ở tháp tím nhìn thấy khuôn mặt quỷ dị

Edit by Diệp Y Vi

Nhìn nàng lôi kéo tay chính mình, Phụng Hoàng Viêm trong mắt hiện lên một mạt ý cười.

"Ân, một lần."

Tới gần tháp tím bên kia, có một chỗ đất trống, hơn nữa không có gì người đi qua, cho nên Già Lam liền mang theo Phụng Hoàng Viêm tới nơi đó.

Chờ tới nơi đó, Già Lam lấy ra vũ khí trường học phân phát, đúng là một thanh kiếm.

Một thanh kiếm không tốt cũng không xấu.....

Nhìn vũ khí kia, Phụng Hoàng Viêm thật sự là không biết nói cái gì.

"Dùng linh lực khống chế kiếm, có thể cho kiếm lơ lửng ở không trung, sau đó ngời đến trên thân kiếm, khống chế kiếm phi hành là được." Phụng Hoàng Viêm nhân nhạ nói.

Già Lam đợi một hồi, vốn tưởng rằng còn có lời nói phía sau, ai biết hần không nói.....

"Không có?" Già lam có chút không tin hỏi, một câu như vậy, liền lừa nàng một bữa cơm.

"Không có."

Già Lam nghe vậy, trong lòng kêu một cái, lại vẫn là bắt đầu dựa theo hần nói đi làm.

Có lẽ thật là đơn giản như vậy cũng không chừng!

Rốt cuộc, sau khi té ngã ba lần, Già Lam cảm thấy, nhất định là Phụng Hoàng Viêm lừa nàng.

Nàng xác thật có thể làm kiếm ngừng ở không trung, nhưng là người vừa đi lên, kiếm liền không chịu nổi.

"Trong lòng có kiếm, mới có thể ngự kiếm, ngời trong lòng không có kiếm, đem nó làm như công cụ, tự nhiên là khống chế không được." Đứng ở một bên Phụng Hoàng Viêm nhìn nàng nói, mắt tím long lấy tựa như ngân hà xinh đẹp, mang theo lực hấp dẫn làm người không thể kháng cự.

Già Lam nghe vậy, khẽ cắn môi, tiếp tục thử lại.

Lúc này đây, không có giống như lần trước ngã xuống, mà là chậm rãi bay lên.

Vì thử xem độ cao, Già Lam liền bay lên địa phương càng cao một chút, chậm rãi, độ cao liền cùng tháp tím bằng nhau.

Nhìn tháp tím, Già Lam liền phi cao một chút, từ góc độ của nàng, vừa vặn có thể nhìn thấy đỉnh tháp tím.

Nhưng mà, vừa thấy, đem Già Lam hoảng sợ, đỉnh tháp tím, rõ ràng là tháp đỉnh, lại hiện ra một khuôn mặt khủng bố.

Bất luận kẻ nào dưới tình huống như vậy đều sẽ bị dọa đến, một cái mắt khổng lồ, kiếm lập tức rút xuống, đã không có kiếm, Già Lam cũng rút xuống.

Trước khi rơi xuống, Già Lam nhìn thấy, gương mặt kia đối với nàng cười, hơn nữa cười thực quỷ dị.....

Thấy kiếm rút xuống dưới, Phụng Hoàng Viêm phi thân lên, tiếp được Già Lam.

Vốn dĩ muốn hỏi nàng như thế nào lại rơi xuống, lại nhìn đến sắc mặt nàng có chút khó coi, vẫn luôn nhìn tháp tím.

Nhìn nhìn Phụng Hoàng Viêm, Già Lam nói, "Phụng Hoàng Viêm, cầu ngời, bay đến trên đỉnh tháp tím, ta có chuyện muốn xác nhận."

Không... Sẽ không nhìn lầm, xác thật là một khuôn mặt người, nhưng là đỉnh tháp tím rõ ràng là Tử Tinh, như thế nào lại có mặt người?

Nàng muốn xác nhận một chút.

Phụng Hoàng Viêm nhìn nàng, tuy rằng không biết nàng muốn xác nhận cái gì, vẫn là ôm nàng bay lên đỉnh tháp.

Chờ tới trên đỉnh, Già Lam vẫn thấy được, thấy được một khuôn mặt già nua đối với nàng cười.

Tay, không khỏi nắm chặt y phục Phụng Hoàng Viêm.

Cảm giác được nàng khác thường, Phụng Hoàng Viêm theo nàng ánh mắt nhìn lại, lại chỉ có Tủ Tĩnh trên đỉnh tháp, cái khác, cái gì cũng không nhìn thấy.

"Già Lam, Già Lam." Gương mặt kia miệng lúc đóng lúc mở, kêu ra tên Già Lam, thật giống kêu Già Lam đi qua.

Cùng lúc đó, nguyên bản tiểu hắc vẫn luôn ngủ say bỗng tỉnh lại, xuyên thấu qua đôi mắt Già Lam, tiểu hắc cũng thấy được gương mặt kia, trong lòng cả kinh, vội vàng dùng linh hồn truyền âm nói, "Chủ nhân, không được nhìn nàng, đó là người Quý giới."

Già Lam nghe vậy, lấy linh hồn chi âm nói, "Tiểu hắc, ngươi tỉnh, ngươi không sao chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Phụng Hoàng Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Quỷ Bà Bà

Edit by Diệp Y Vi

Tiểu hắc nhàn nhạt nói, "Chủ nhân, ta không có việc gì, không nên nhìn gương mặt kia, mau rời đi."

Già Lam tuy rằng không biết tiểu hắc vì cái gì không muốn nàng nhìn, nhưng vẫn là đối với Phụng Hoàng Viêm nói, "Chúng ta đi xuống đi."

Phụng Hoàng Viêm nghe vậy, ôm nàng rơi xuống trên mặt đất.

"Ngươi nhìn thấy gì?" Một khắc rơi xuống đất kia, Phụng Hoàng Viêm cũng không có lập tức đem nàng buông, mà là hỏi Già Lam vừa rồi nhìn thấy gì.

"Chủ nhân, nói cho hắn, hắn có thể bảo hộ ngươi." Trong không gian, vang lên thanh âm của tiểu hắc.

Già Lam nhăn nhó, nói, "Trên đỉnh tháp, ta nhìn thấy một khuôn mặt, nàng kêu tên ta."

Phụng Hoàng Viêm nghe vậy, đem nàng buông ra, nói, "Ta vừa rồi cũng không có nhìn thấy mặt gì."

"Là thật sự." Già Lam bình tĩnh nói, "Vừa rồi chính là bởi vì nhìn thấy gương mặt kia ta mới có thể đột nhiên rơi xuống, kêu ngươi dẫn ta đi lên cũng là vì xác nhận."

Nhìn bộ dáng nàng, Phụng Hoàng Viêm biết, nàng không nói dối, chỉ là vì sao chỉ có nàng mới nhìn thấy?

"Đi về trước, không nên một mình tới nơi này." Phụng Hoàng Viêm nói xong liền rời đi nơi này.

Già Lam thấy vậy, cũng không biết hắn có tin hay không, nhưng vẫn là đi theo rời đi.

Lúc muốn nâng bước đi, Già Lam lại nghe thấy bên tai truyền đến thanh âm quỷ dị.

"Già Lam, Già Lam." Một tiếng lại một tiếng.

"Chủ nhân, mau rời đi nơi này, không nên quay đầu lại." Tiểu hắc có chút sốt ruột nói.

Đáng chết, Quỷ giới, cư nhiên là người Quỷ giới.

Già Lam nghe vậy, cũng không quay đầu lại bay nhanh rời đi nơi này, tốc độ thậm chí vượt qua Phụng Hoàng Viêm đi ở phía trước, Già Lam gấp thoáng qua đều không có dừng lại.

Nhìn bóng dáng Già Lam, Phụng Hoàng Viêm dừng lại bước chân, quay đầu lại nhìn nhìn tháp tím kia.

Già Lam không có khả năng sẽ nói dối, như vậy chính là nàng thật sự nhìn thấy cái gì, hơn nữa, thứ nàng nhìn thấy rất có khả năng theo dõi nàng.

Trở lại phòng học, Già Lam mới yên tâm, ngay sau đó cùng tiểu hắc câu thông, hỏi, "Tiểu hắc, rốt cuộc là chuyện như thế nào, ngươi nói là người Quỷ giới, ngươi biết nàng là ai?"

"Biết." Tiểu hắc không nhanh không chậm nói, "Hắn là Quỷ Bà Bà mới biến mất không lâu của Quỷ giới, Già Lam ngươi sở dĩ sẽ nhìn thấy nàng là bởi vì kim đồng, bất quá chính là bởi vì kim đồng, nàng mới theo dõi ngươi."

"Theo dõi ta?" Già Lam có chút kinh ngạc, "Chẳng lẽ nàng muốn kim đồng?"

Không thể nào, kim đồng chính là đôi mắt nàng, chẳng lẽ bà bà giống quý kia muốn đem đôi mắt nàng móc xuống?

"Không." Trong không gian tiểu hắc nghiêm túc nói, "Ta nghĩ nàng là muốn đoạt xá thân thể của người." "

Đoạt xá, Già Lam biết chuyện này, sau khi người chết đi, linh hồn có thể đoạt xá thân thể của người khác, do đó chiếm cứ thân thể người kia, sau đó biến thành chính nàng.

Bất quá cũng chỉ thời gian một ngày.

"Nàng là quý, có khả năng ư?" Già Lam hỏi.

"Nếu nàng không chết, liền có khả năng bắt người." Tiểu hắc thờ dài, nói, "Tóm lại người gần nhất tận lực đi theo bên người nam nhân kia, không nên tới gần tòa tháp kia."

Nghe khẩu khí tiểu hắc nghiêm túc như thế, Già Lam nghiêm túc nói, "Ta đã biết."

Thật vất vả trọng sinh, nàng tuyệt đối sẽ không để bất luận kẻ nào đánh chủ ý vào thân thể nàng.

Thời điểm Phụng Hoàng Viêm trở lại phòng học, thấy chính là Già Lam vẻ mặt nghiêm túc, tựa hồ đang tự hỏi cái gì.

Vài bước đi qua, Phụng Hoàng Viêm ngồi ở vị trí của mình, nhàn nhạt nói, "Đừng quên chuyện người đáp ứng."

Già Lam vốn dĩ đang nghĩ sự tình nghe vậy, khóe miệng vừa kéo, "Đã biết đã biết."

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Phong Thiên Sao đã đến

Edit by Diệp Y Vi

Không phải một bữa cơm sao, nàng cũng sẽ không thiếu hẳn.

Nhưng vào lúc này, lão sư khảo hạch mang theo từng người học sinh hướng phòng học đi đến.

"Phong Thiên Sao, không nghĩ tới người cũng trở về." Nói chuyện không phải người khác, mà là Long Vũ Thanh, cái vị Tứ công chúa phi thường thích nam tử mỹ mạo, muội muội Long Thần Hân.

Phong Thiên Sao đã không còn là con tin của Long Lăng Quốc, đối với lời nói của Long Vũ Thanh, hẳn hoàn toàn không có trả lời.

Nhìn Phong Thiên Sao thần sắc lạnh nhạt, Long Vũ Thanh cười một tiếng, sớm hay muộn nàng sẽ có được hẳn.....

Đi cùng còn có vài vị hoàng giai linh lực sư, đều là lần này khảo hạch thu vào.

Giang Du đi ở phía trước, dẫn đầu đi vào phòng học, vài người mới đi theo đi vào.

Vừa tiến vào đến trong phòng học, Phong Thiên Sao liền thấy được Già Lam dựa cửa sổ mà ngồi, nét mặt biểu lộ một mặt ý cười.

Già Lam ngược mắt, cũng thấy được Phong Thiên Sao, hơi hơi có chút kinh ngạc, nàng như thế nào không biết hẳn cũng là hoàng giai linh lực sư?

Chỉ là, không riêng Phong Thiên Sao, nàng cũng thấy được cái người nàng không thích, Long Vũ Thanh.

Phụng Hoàng Viêm tự nhiên cũng chú ý tới tầm mắt của Già Lam, theo tầm mắt nhìn qua, liền thấy được nam nhân kia, hơi thờ sạch sẽ, không chút nào thua kém dung mạo hẳn.

Ánh mắt tối sầm lại, nhìn Già Lam, mới phát hiện nàng vẫn luôn đều nhìn nam nhân kia.

Không khí trở nên có chút quỷ dị.....

Giang Du ho khan một tiếng, để cho bọn họ chính mình tìm một vị trí.

Phụng Hoàng Viêm không cao hứng, người toàn ban đều nhìn ra, duy độc Phong Thiên Sao cùng Long Vũ Thanh nhìn không ra, hướng tới hai vị trí gần

bọn họ một chút đi đến.

Thời điểm đi ngang qua phía trước Già Lam, Phong Thiên Sao khẽ nói, "Già Lam."

Vẫn luôn đều nhìn hấn, Già Lam ngẩn ra, hấn nhận ra nàng?

Sao có thể, nàng hiện tại dung mạo cùng lúc trước có thể nói là một trên trời một dưới đất, sao hấn có thể sẽ nhận ra nàng, huống chi nàng hiện tại vẫn là nam trang.

"Cái kia.....!" Trên bực Giang Du vừa thấy bọn họ hai người hướng tới phương hướng Phượng Hoàng Viêm đi, vội vàng lên tiếng nói, "Các người tìm một chỗ ngồi khác đi, không nên đi nơi đó."

Phượng Hoàng Viêm không thích nữ nhân tới gần, nhưng là hôm nay sắc mặt của hấn tựa hồ không được tốt, vì không chọc tới hấn, vẫn là nên để bọn họ tìm một chỗ khác.

Long Vũ Thanh ngẩn ra, chính là muốn đi qua, lại nghe đến một đạo thanh âm, "Vũ Thanh, lại đây."

Long Lăng Ngọc sắc mặt trầm xuống, nói, muội muội này có tâm tư gì hấn thể nào lại không biết, Mộ Dung Thiên còn không có sờ đến khuôn mặt nam nhân kia đã bị hủy hoại, nếu nàng đã làm chuyện gì, phỏng chừng cũng chỉ có chết.....

Long Vũ Thanh tuy rằng không biết ca ca mình vì cái gì kêu nàng đi qua, nhưng là ngoan ngoãn đi qua.

Phong Thiên Sao lại giống như không có nghe thấy, ở phía sau Già Lam ngồi xuống.

Hấn vừa ngồi xuống, Phượng Hoàng Viêm mặt càng đen, khiến Giang Du kêu một cái hải hùng khiếp vía.

Ngồi ở bên cạnh Già Lam tự nhiên cũng cảm giác được Phượng Hoàng Viêm không thích hợp, mở miệng hỏi, "Người làm sao vậy?"

Phượng Hoàng Viêm nghe vậy chỉ là nhìn nàng một cái, không nói gì, mà là nhắm hai mắt lại.

Già Lam thấy vậy, cũng không hề hỏi nhiều.

"Già Lam." Phong Thiên Sao nhàn nhạt nói, thanh âm tựa như từng cơn gió nhẹ thổi qua mặt hồ, làm người nghe xong liền cảm thấy thả lỏng.

Già Lam ngẩn ra, quay đầu lại hỏi, "Chuyện gì?"

Nàng tin tưởng chắc rằng Phong Thiên Sao không có nhận ra nàng.

Phong Thiên Sao thấy vậy, thân mình hơi hơi hướng về phía trước, ở bên tai nàng dùng thanh âm cực nhỏ nói một cái Mộc tự.....

Nghe được hấn nói tự, Già Lam có trong nháy mắt kinh ngạc, sau đó hỏi, "Người, người như thế nào nhận ra được?"

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Vẫn luôn nhận ra

Edit by Diệp Y Vi

Phong Thiên Sao nghe vậy hơi hơi mỉm cười, nói, "Vẫn luôn nhận ra."

Phong Tây Quốc, Hay là hiện tại, hấn đều nhận ra.

Nghe lời nói hai người, Phượng Hoàng Viêm là một nhần lại nhần.

Sớm biết rằng sẽ thấy người nam nhân này hấn liền không tới chỗ này.

Một khóa buổi trưa, Phượng Hoàng Viêm sắc mặt đều không tốt, nhưng mà Già Lam lại không biết vì cái gì.

Ký túc xá của Phong Thiên Sao cũng an bài hảo, lầu sáu, ở phía dưới Già Lam bọn họ.

Sau khi tan học, Già Lam liền muốn rời đi, lại bị Phượng Hoàng Viêm ngăn cản.

"Người làm gì?" Già Lam nghi hoặc hỏi.

Hắn hôm nay uống lộn thuốc?

Từ lúc trở về học liền quái quái.....

"Ta đói bụng." Nhân nhặt một câu, như kiểu là đương nhiên.

Già Lam khước miệng vừa kéo, nói, "Đi thôi."

Đói bụng?

Trước nay đến nơi đây nàng liền không phát hiện hắn ăn qua đồ vật nào?

Hiện tại cùng nàng nói đói bụng.....

"Chúng ta đi bờ sông." Già Lam nhân nhặt nói, quay đầu lại nhìn Phong Thiên Sao, "Thiên Sao, người muốn đi không?"

"Àn." Phong Thiên Sao gật gật đầu, đi theo bọn họ cùng nhau đi ra ngoài.

Long Vũ Thanh nhìn Phụng Hoàng Viêm khuôn mặt ra thần, nhìn về phía ca ca chính mình, hỏi, "Đại ca, nam nhân kia là ai a? Hắn gọi là gì?"

Long Lăng Ngọc nghe vậy, đứng dậy nói, "Đừng trách ta không nhắc nhở người, Mộ Dung Thiên là cháu gái của một vị trưởng lão trong tam đại trưởng lão, nàng bởi vì nghĩ muốn sở mặt nam nhân liền bị phé đi, cho nên thu hồi tâm tư của người, người nếu là xảy ra chuyện gì cùng ta không quan hệ."

Long Lăng Ngọc nói xong, liền rời đi nơi này.

Đối với muội muội này, hắn nói, có nghe hay không chính là chuyện của nàng.....

Long Vũ Thanh lãnh hừ một tiếng, "Tất nhiên là quá xấu, mới có thể bị nam nhân kia đánh."

Một bên Long Đem Ca nghe vậy, nhân nhặt nói, "Tứ tỷ, người sai rồi, Mộ Dung Thiên xem như đại mỹ nhân."

"Người biết cái gì." Long Vũ Thanh nói xong, liền hướng tới bên ngoài đi đến.

Không nghĩ tới thiên hạ cư nhiên có nam nhân tuyệt sắc như vậy.

Nhìn đáng vẻ, hắn so với Phong Thiên Sao càng có hương vị, yêu nghiệt.

Mặt khác một bên, bởi vì tiểu hắc báo cho nàng, không thể tới gần tháp tím, cho nên Già Lam liền từ một phương hướng khác đi tới bờ sông.

"Viêm, người ăn cá không?" Già Lam lấy lòng nói.

Tương đối nàng gần nhất đều phải đi theo bên người hắn.

Nhìn hai người, Phong Thiên Sao không biết suy nghĩ cái gì, thật lâu sau mới nói, "Già Lam, người muốn bắt cá sao?"

Già Lam gật đầu, nói, "Àn, ta thật lâu cũng chưa ăn cá.....!"

Phụng Hoàng Viêm nghe vậy, khước miệng vừa kéo, vô nghĩa, trên đường tới nơi này đều ăn cá!

"Người muốn đi xuống bắt cá sao?" Nhìn bốn phía, Phong Thiên Sao nghi hoặc hỏi.

Trong sông này, giống như có hải thú a.....

"Không đi xuống." Già Lam lắc đầu, đối với hai người nói, "Các người lui ra phía sau một chút."

Phong Thiên Sao nghe vậy, quái quái lui ra phía sau, Phụng Hoàng Viêm vẫn đứng ở tại chỗ không có động.

Già Lam thấy vậy, đành phải đem hắn đẩy ra khoảng cách nhất định, bằng không gia hỏa này chờ một lát tuyệt đối sẽ tìm nàng tính sổ.

Cho hai người rời đi, Già Lam mới đi tới địa phương xa một chút, ánh mắt nhìn mặt sông sóng nước lóng lánh.

Đợi một hồi, Già Lam giơ tay, một đạo lực lượng liền đánh vào trong sông.

Đã chịu lực lượng công kích, nước sông đều bắn lên, trong đó còn có mấy con cá nhỏ.

Già Lam thấy vậy, trước khi chúng nó rút xuống, nhanh chóng bắt được.

Sau đó lấy ra chậu đã sớm chuẩn bị tốt, đem chúng nó thả vào bên trong, lại mới đối với hai người nói, "Các người chờ ta một chút."

Phượng Hoàng Viêm ưa sạch sẽ, nàng quả quyết không có khả năng đem cá bắt được đem về ký túc xá xử lý, chỉ có ở chỗ này xử lý, sau đó đem về đi.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Nhị trưởng lão

Edit by Điệp Y Vi

Phượng Hoàng Viêm thấy vậy, cũng đi theo đi qua, nhìn Già Lam lưu loát đem cá mổ bụng, sau đó ở đem đồ vật bên trong đào ra, vô cùng thuần thục.

Không một hồi, con cá đáng thương kia liền chết thẳng cẳng.....

Chờ lợm xong những cái đó, Già Lam đem chúng nó rửa sạch sẽ, mới phóng vào bên trong chậu.

Sau khi chuẩn bị tốt, ba người liền nhanh chóng về tới ký túc xá.

Phong Thiên Sao tự nhiên cũng đi theo.

"Người là gì của nàng?" Trong lúc nấu com, Phượng Hoàng Viêm cùng Phong Thiên Sao đối mặt ngồi, lời nói mới rồi, đúng là Phong Thiên Sao hỏi.

Hắn biết Già Lam vì cái gì sẽ ở nơi này, bởi vì Già Lam hiện tại là nam trang, cho nên người khác nhìn ra không vấn đề gì, nhưng chỉ có tên này biết Già Lam là nữ.

"Nam nhân." Phượng Hoàng Viêm khiêu khích trả lời.

Phong Thiên Sao nghe vậy, hơi hơi nhíu mày, không có hỏi lại.

Già Lam cùng người nam nhân này ở bên nhau hẳn là có nguyên nhân, hẳn đến lúc đó hỏi Già Lam là được!

Thấy Phong Thiên Sao không nói chuyện, Phượng Hoàng Viêm cũng không có nói chuyện, mà vẫn luôn nhìn hắn, hắn giống như cảm ứng được hơi thở gì đó, nhưng là lại giống như cái gì đều không có.

Xem ra Phong Thiên Sao này có vấn đề.....

Không một hồi, Già Lam liền làm tốt đồ ăn, sau đó nhát nhát bưng lên cái bàn.

Vì Phượng Hoàng Viêm thêm com, tự cấp Phong Thiên Sao thêm com, cuối cùng Già Lam mới cho chính mình thêm com, nội tâm kêu rên, vì cái gì gần đây nàng đều trở thành hạ nhân.....

Trong lúc ăn com, Già Lam nhìn về phía Phượng Hoàng Viêm hỏi, "Hương vị thế nào?"

Nàng trước kia mỗi lần làm xong nhiệm vụ đều sẽ chính mình nấu đồ ăn, còn đôi khi, tiếp được nhiệm vụ khá xa gì đó, chính nàng cũng sẽ nấu đồ ăn mang theo.

"Chẳng ra gì." Phượng Hoàng Viêm nhàn nhạt nói, chiếc đũa lại duỗi hướng về phía một mâm rau dưa xanh lục.

Già Lam thấy vậy, lo chính mình ăn com, cũng không ở hỏi hắn ăn ngon không.

Kỳ thật Phượng Hoàng Viêm muốn nói chính là, hắn đã không nhớ được bao lâu không có ăn qua loại com này.....

Trong nháy mắt, chính là ba ngày qua đi, hảo hảo bắt hảo, hôm nay đúng là ngày ba vị trưởng lão xuất quan!

Trong phòng học, Phong Thiên Sao cùng Phượng Hoàng Viêm đều không có ở đây, Già Lam liền một mình đi ra ngoài.

Trong phòng học, nhìn Già Lam đi ra ngoài, Long Lăng Ngọc cũng đi theo đi ra ngoài, chẳng qua đi chính là con đường ngược lại.

Bất tri bất giác, Già Lam liền đi tới rừng cây, nàng nhớ rõ Viêm vừa nãy là tới bên này, như thế nào trước tiên nhìn không thấy người?

Chẳng lẽ lại đi chỗ nào?

Tìm một vòng, Già Lam đều không có tìm được người, liền trở về phòng học, trong phòng học, Giang Du đã đang dạy học, thấy Già Lam trở về, Giang Du vẫn không nói cái gì.

Già Lam thấy vậy, bước nhanh trở về vị trí chính mình.

Nhưng mà, mới vừa trở lại vị trí, một lão giả đầu bạc liền vội vàng tới.

Thấy người tới, Giang Du mí mắt một cái, vội vàng ngăn ở người tới, cung kính hỏi, "Nhị trưởng lão, sao ngươi lại tới đây?"

"Giang Du, ngươi thật to gan, dám cản ta." Nhị trưởng lão vừa Giang Du ngăn cản hẳn, vốn dĩ sắc mặt liền khó coi càng thêm khó coi.

Giang Du thấy vậy, lập tức nói, "Không dám, chỉ là nhị trưởng lão tiến đến rốt cuộc có chuyện gì?"

Nhị trưởng lão đó là gia gia Mộ Dung Thiên, lúc này tới, chỉ sợ là người tới không có ý tốt.

Nhị trưởng lão này cũng bất hòa hẳn vô nghĩa, một phen liền đẩy hẳn ra, nhanh chóng di động liền đến trước mặt Già Lam.

"Ngươi là Già Lam?" Tới trước mặt Già Lam, nhị trưởng lão nổi giận đùng đùng hỏi.

"Là ta." Già Lam nhìn người tới trực tiếp hỏi nàng có phải hay không, liền biết hẳn đã sớm biết thân phận của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Bắt đi Già Lam

Edit by Diệp Y Vi

"Cái nam nhân kêu Viêm kia ở địa phương nào?" Nhị trưởng lão hỏi.

Già Lam ánh mắt ám ám, chuyện Mộ Dung Thiên là cháu gái của trưởng lão nàng nghe nói qua, hiện giờ lão giả này tìm Viêm, mà lão sư lại xưng hẳn là nhị trưởng lão, Già Lam nếu còn không biết hẳn vì cái gì mà đến thì chính là ngốc tử.....

"Ta không biết hẳn ở địa phương nào." Già Lam nhàn nhạt nói, nàng nói chính là lời nói thật, nàng xác thật không biết Phượng Hoàng Viêm ở địa phương nào.

"Không biết?" Nhị trưởng lão cười lạnh một tiếng, tay nhanh như tia chớp hướng Già Lam chớp tới.

Già Lam thấy vậy, thân mình nghiêng một bên, nguy hiểm tránh thoát tay hẳn, ngay sau đó nhảy mất lui về phía sau.

Nhị trưởng lão thấy vậy, lại không không buông tha vuron tay qua.

"Nhị trưởng lão, dừng tay." Giang Du thấy vậy trong lòng quýnh lên, liền tiến lên, muốn ngăn trở nhị trưởng lão kia.

"Giang Du, ngươi cút ngay cho ta." Dứt lời, một chưởng đánh vào trên người Giang Du.

Tức khắc, Giang Du bị lực lượng này đánh đến lui về phía sau mấy bước.

Nhị trưởng lão đã tiến vào đến huyền cấp, hẳn căn bản không phải đối thủ a.....

Giang Du không phải đối thủ, liền càng niền bàn Già Lam.

Thân mình đánh ngã trên tường, Già Lam còn không kịp phản ứng, đã bị nhị trưởng lão bắt được.

"Dám phản kháng." Nhị trưởng lão tức giận một chưởng đánh vào trên lưng Già Lam.

Tức khắc, Già Lam chính là một búng máu phun ra.

Thấy tình huống, nhị trưởng lão cười lạnh nói, "Nghe nói ngươi cùng nam nhân kia hay đi cùng nhau, bắt ngươi, ta cũng không tin hẳn không xuất hiện."

Dứt lời, nhị trưởng lão liền mang theo Già Lam hướng bên ngoài đi ra, thời điểm đi ngang qua bên người Giang Du, nói, "Nếu nam nhân kia trở về, nói cho hẳn, ta ở luận võ đài bên kia chờ hẳn, nếu hẳn không tới, người này cũng chỉ có chết."

Dứt lời, người liền ra phòng học.

Giang Du ánh mắt lạnh băng đảo qua phòng học, "Là ai đi nói cho nhị trưởng lão Già Lam cùng Viêm hay đi cùng nhau?"

Chuyện này, hẳn đã sớm nói qua không được truyền ra, cho dù có thì nhị trưởng lão cũng nên là tìm Viêm, như thế nào sẽ tìm tới Già Lam, tất nhiên là có người nói cho nhị trưởng lão, hơn nữa người này chỉ là người lớp bọn họ.

Mọi người nghe vậy, đều khẽ lắc đầu, tỏ vẻ không biết.

"Lão sư, ta vừa rồi thấy Già Lam đi ra ngoài, Long Lăng Ngọc cũng đi ra ngoài." Nói chuyện chính là nam nhân diện mạo không thể nào thu hút.

Long Lăng Ngọc này trước kia cùng Mộ Dung Thiên quan hệ hảo, không thiếu khi dễ hắn, lần này Giang Du hỏi, hắn tự nhiên liền nói ra.

"Lý Giang, ngươi đừng nói bậy, ta vừa rồi chỉ là đi ra ngoài hít thở không khí." Long Lăng Ngọc phản bác nói.

"Ngươi đi ra ngoài thông khí?" Giang Du quát chói tai một tiếng, "Ngươi thấu xong khí nhị trưởng lão liền tới?"

Lời này vừa nói ra, hiển nhiên là Giang Du hoài nghi hắn.

"Lý Giang, Trương Thành, Trương Lạc, các ngươi trông chừng hắn." Giang Du nổi giận dửng dưng nói xong liền rời đi phòng học.

Trương Lạc vẫn luôn xem sách nghe vậy, lấy ra thanh xà kiếm, chắn trước mặt Long Lăng Ngọc.

Giang Du sở dĩ kêu hắn cùng Trương Thành, hoàn toàn chính là bởi vì bọn họ đã là hoàng giai cửu cấp linh lực sư, lập tức liền đến lục giai, Long Lăng Ngọc muốn chạy trốn cũng đánh không lại bọn họ.

Long Vũ Thanh cùng Long Đêm Ca thấy vậy, liền muốn đi ban năm tìm Long Thần Hàn, chẳng qua bị người cùng lớp ngăn cản.

"Long Đêm Ca, ngươi đừng hại chúng ta, Viêm là cái dạng người gì ngươi cũng biết, nếu Long Lăng Ngọc thật là người nói cho nhị trưởng lão, đến lúc đó hắn chạy, chúng ta liền xui xẻo!"

Trong những người này, có rất nhiều người đều là người lúc trước Mộ Dung Thiên khi dễ, thời điểm Long Lăng Ngọc cùng Mộ Dung Thiên quan hệ tốt cũng không thiếu chèn ép bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Phượng Hoàng Viêm tức giận

Edit by Diệp Y Vi

Bị người ngăn cản, Long Đêm Ca cùng Long Vũ Thanh đều ra không được, càng miễn bàn tìm Long Thần Hàn.

"Tứ tỷ, làm sao bây giờ a?" Long Đêm Ca lo lắng hỏi.

Bộ dáng này, đại ca nói không chừng sẽ chết a!

"Các ngươi mau tránh ra cho ta, ta chính là công chúa Long Lăng Quốc." Long Vũ Thanh phẫn nộ nói.

Khi nào, ai dám chắn đường nàng.

"Công chúa?" Những người đó nghe vậy, chẳng những không sợ hãi, còn phá lên cười.

"Long Vũ Thanh, ngươi đầu bị nước vào sao? Đây là thánh linh học viện, không phải Long Lăng Quốc, không có thực lực, công chúa thì như thế nào." Nói chuyện chính là một nữ sinh diện mạo không tồi, tuy rằng Long Vũ Thanh mới đến ba ngày, nhưng nàng lại rất chán ghét nàng ta, cả ngày một bộ dáng ta đẹp nhất, nhìn đều ghê tởm.

"Đúng vậy." Mặt khác một người phụ họa nói, "Long Lăng Quốc không có cách nào cùng thánh linh học viện so sánh, có chút người chính là óc heo, Viêm đã thương cháu gái của trưởng lão, lão sư cùng viện trưởng đều áp xuống chuyện này, chứng minh Viêm thân phận cao quý, có người chính là không thức thời, muốn chính mình tìm chết, chỉ là, không nên đem chúng ta hại!"

Người nọ nói nói xong, mọi người đều tán thành gật gật đầu.

Long Lăng Ngọc giờ phút này mới phản ứng lại, chỉ là hấn biết nhị trưởng lão xuất quan sẽ tìm hung thủ, cho nên mới đi tìm nhị trưởng lão.

Nhị trưởng lão đáp ứng chỉ cần tìm được người đã thương Mộ Dung Thiên liền thu hấn làm đồ đệ, hấn mới có thể nói ra.

Một đường, Giang Du vội vàng vàng chạy đến phòng viện trưởng, cửa đều không kịp gõ liền xông vào.

Vừa vào, lại nhìn thấy Phụng Hoàng Viêm đang nơi này cùng viện trưởng, trong lúc nhất thời có chút kinh ngạc.

Viện trưởng thấy Giang Du xông tới, bất mãn nói, "Giang du, ngươi làm một lão sư sao lại có thể không lễ phép như thế?"

Chỉ là ánh mắt đảo qua, viện trưởng liền nhìn ra Giang Du bị thương, lại hỏi tiếp nói, "Ngươi như thế nào bị thương?"

"Viện trưởng, việc lớn không tốt." Giang Du vội vàng đem chuyện nhị trưởng lão bắt đi Già Lam nói ra.

Nghe xong Giang Du nói, viện trưởng kia kêu một cái khí a!

"Hấn hồ đồ a....." Nói xong, quay đầu nhìn lại, lại phát hiện bên người sớm đã không có bóng dáng Phụng Hoàng Viêm.

"Mau đi, lúc này xảy ra đại sự!" Viện trưởng nói xong, liền cùng Giang Du vội vàng hướng luận võ đài bên kia mà đi.

Trên đài luận võ, nhị trưởng lão đem Già Lam cột vào trên thiết trụ, dùng xích sắt buộc chặt, trong tay cầm một cây roi, mà trên roi kia có từng gai nhọn, giờ phút này nhị trưởng lão quát roi đánh vào trên người Già Lam.

"Lão nhị, trước dừng tay, ngươi đã đánh hấn mười tiên, nếu còn tiếp tục, chỉ sợ người nọ không có tới hấn liền đã chết."

Trên đài luận võ, còn có hai gã trưởng lão, nói chuyện, là đại trưởng lão, khuôn mặt cũng già nua, chẳng qua tóc vẫn là đen, mà một người tương đối tuổi trẻ không nói gì.

"Tìm chết." Đại trưởng lão lời nói mới roi xuống, Phụng Hoàng Viêm liền xuất hiện ở nơi này.

Nhìn Già Lam trên đài, luôn luôn bất động, hấn tức giận, sát khí bắt đầu tản ra bốn phía.

Trên đài Già Lam bị nhị trưởng lão đánh đến máu tươi nhỏ xuống, y phục mặc trên người là đồng phục, là màu trắng, cho nên mỗi một đạo miệng vết thương đều tràn ra máu tươi, đem áo bào trắng nhiễm hồng.

Phụng Hoàng Viêm lên tiếng phản nộ, tự nhiên kinh động tới học sinh tím ban cách đó không xa, tất cả mọi người đều chạy tới, muốn nhìn một chút phát sinh sự tình gì.

Người tím ban toàn bộ ra tới, người lớp khác cũng đều hướng tới bên này, chỉ có người nhất ban cùng nhị ban không có tới.

Mọi người tụ tập, Phong Thiên Sao mang theo Long Lăng Ngọc tới nơi này, đi theo còn có ba người Giang Du hạ lệnh trông coi!

Bạn đang đọc truyện *Phụng Hoàng Viêm: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Hấn phải chết

Edit by Diệp Y Vi

Trong khoảng thời gian ngắn, toàn bộ dưới đài luận võ đều tụ đầy người.

Đơn giản chính là một ít người muốn nhìn náo nhiệt, muốn nhìn một chút rốt cuộc là ai là gan lớn như vậy dám cùng tam đại trưởng lão đối nghịch?

Phong Thiên Sao tới nơi này, vừa nhìn thấy Già Lam bị trói trên đài, sắc mặt lạnh lùng, muốn tiến lên, lại bị Giang Du ngăn cản, Giang Du lo lắng nói, "Thiên Sao, lúc này ngươi không nên động thủ."

Giang Du sắc mặt có chút khó coi, hôm nay muốn xảy ra đại sự.

Phong Thiên Sao liếc liếc đôi mắt, nhàn nhạt nói, "Bọn họ đáng chết."

Dứt lời, mặc kệ Giang Du ngăn trở, liền hướng tới trên luận võ trên đài đi đến.

Hắn tốc độ không có nhanh bằng Phụng Hoàng Viêm.

Một cái hư ảnh hiện lên, Phụng Hoàng Viêm liền xuất hiện ở trên đài luận võ, năm ngón tay trong hư không một trào, bầu trời trong xanh rơi xuống từng đạo tia chớp, thẳng đánh xuống tam đại trưởng lão.

Phía dưới viện trưởng thấy vậy, sắc mặt trắng bệch, hư không trào lên, đây là thiên phạt trong truyền thuyết a.....

Hắn cư nhiên nắm giữ thiên phạt, người nam nhân này rốt cuộc có bao nhiêu khủng bố.

Không nghĩ tới sẽ hư không rơi xuống tia chớp, tam đại trưởng lão kinh ngạc một chút, ngay sau đó bắt đầu né tránh lóe điện.

Mà ở bên trong lóe điện, Phụng Hoàng Viêm sắc mặt lạnh băng, bước một bước hướng tới Già Lam mà đi.

Khi tới trước mặt nài, ngón tay thon dài mang theo màu tím quang mang vung lên, xích sắt trói chặt Già Lam toàn bộ đứt gãy, mà Già Lam cũng hướng hắn ngã xuống.

Duỗi tay tránh miệng vết thương nàng tiếp được nàng.

Già Lam ngược mắt, nhìn đầy mắt hắn lo lắng, mỉm cười nói, "Phụng Hoàng Viêm, ta bởi vì ngươi chịu xui xẻo."

Tuy rằng lời nói trách cứ, nhưng là Già Lam lại đang cười, không có một chút ý tứ trách cứ.

Thấy nàng cái dạng này, Phụng Hoàng Viêm nhàn nhạt nói, "Ta cho ngươi báo thù."

Nghe được lời này, Già Lam vẫn không nói gì.

Hai người liền như vậy đứng thẳng, bởi vì Phụng Hoàng Viêm hoàn toàn chặn thân thể Già Lam, cho nên bọn họ nhìn không thấy hai người bọn họ đang nói cái gì.

Thật lâu sau, Già Lam thở dài một hơi nói, "Hai người khác là vô tội, tìm lão nhân đầu bạc là được."

"Bọn họ làm ngươi bị thương." Một câu, biểu lộ ý nghĩ của hắn.

"Nhưng là bọn họ không biết tình hình thực tế." Già Lam lắc đầu, "Bọn họ vẫn chưa đối với ta ra tay."

Trên người nàng có miệng vết thương, đều là nhị trưởng lão lấy roi đánh, hai người khác cũng không có đối với nàng động thủ.

"Ta đã biết." Nhìn khuôn mặt nàng tái nhợt, Phụng Hoàng Viêm cuối cùng vẫn là thỏa hiệp.

Xoay người, bên trong lóe điện, Phụng Hoàng Viêm ôm Già Lam phi thân xuống luận võ đài, đi tới trước mặt Phong Thiên Sao.

"Mang nàng rời đi nơi này." Lời nói lạnh băng, bí mật mang theo tuyệt đối sát khí.

Phong Thiên Sao nghe vậy, tiếp nhận Già Lam trong lòng ngực hắn, gật đầu, xoay người rời đi nơi này.

"Viêm thiếu gia, chúng ta....." Viện trưởng vốn dĩ muốn nói có thể hay không hảo hảo thương lượng, Phụng Hoàng Viêm một ánh mắt ngăn trở câu nói kế tiếp của hắn.

"Hắn phải chết." Không cùng viện trưởng nhiều lời, Phụng Hoàng Viêm xoay người liền đi lên luận võ đài, nhìn hai người khác nói, "Các ngươi đi xuống cho ta, ta chỉ tìm lão nhân này."

Đại trưởng lão cùng tam trưởng lão, hai mặt nhìn nhau, không biết nên hay không đi xuống.

"Các ngươi còn không mau xuống dưới." Viện trưởng quát chói tai một tiếng, đáy lòng đỏ mồ hôi, sự tình hôm nay chỉ sợ là tổng viện trưởng tới cũng không có biện pháp.

Có thể giữ một người liền giữ, huống chi Viêm không có giận chó đánh mèo người khác, chỉ tìm nhị trưởng lão, nhị trưởng lão này giữ không nổi đã là chuyện chắc chắn.

Huyết Thành chỉ chủ hã là người mà hắn có thể khiêu khích, đó là nhân vật mà tổng viện trưởng đều phải nhường đến ba phần, một phần viện trưởng lão, cư nhiên dám đi động người bên cạnh hắn, rõ ràng tìm chết a!

Bạn đang đọc truyện *Phụng Hoàng Viêm Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Huề nhau?

Edit by Điệp Y Vi

Trên luận võ đài, hai vị trưởng lão thấy viện trưởng lo lắng như thế, liền phi thân xuống luận võ đài, chỉ còn nhị trưởng lão cùng Phụng Hoàng Viêm ở luận võ trên đài.

Nhìn Phụng Hoàng Viêm, nhị trưởng lão sớm đã không phải thái độ cuồng vọng vừa rồi, mà là nghiêm túc, khiếp sợ.

Chuyện Phụng Hoàng Viêm hư không triệu hoán lôi điện khiến cho hắn khiếp sợ quá lớn, trừ bỏ lôi hệ nguyên tố sư, không có gì công pháp hoặc là linh lực sư có thể trực tiếp triệu hoán lôi điện, duy độc triệu hoán thiên phạt trong truyền thuyết.

Chỉ là mặc kệ hắn là lôi hệ nguyên tố sư hay là người nắm giữ thiên phạt, chỉ cần có một trong số đó, ông đều không phải là đối thủ của hắn.

"Người phé đi cháu gái ta, ta đánh người kia, chúng ta có thể huề nhau." Nhị trưởng lão nói.

Người phía dưới nghe vậy có chút không thể tin được, nhị trưởng lão không ai bì nổi cư nhiên nói muốn huề nhau?

Chẳng lẽ trời muốn đổ xuống hồng vũ.....

"Huề nhau?" Phụng Hoàng Viêm cười lạnh một tiếng, "Người là ai, cùng ta nói huề nhau?"

Thiên hạ này không ai dám nói với hắn loại lời nói này, ngay cả những người đó gặp được hắn đều phải dùng toàn lực, một kẻ hèn không biết tên dám cùng hắn nói huề nhau.

Nghe Phụng Hoàng Viêm nói, nhị trưởng lão đem ánh mắt hướng về phía viện trưởng, hy vọng hắn có thể ra mặt điều giải.

Thấy nhị trưởng lão nhìn chính mình, viện trưởng lắc lắc đầu, tỏ vẻ chính mình cũng không có thể ra sức, không phải ai cũng đều có tư cách đi khiêu chiến Huyết Thành chi chủ, ít nhất, hắn không có.....

Thấy viện trưởng lắc đầu, nhị trưởng lão là thật sự luống cuống, nói rõ Phụng Hoàng Viêm sẽ không bỏ qua hắn.

Không cùng hắn vô nghĩa, Phụng Hoàng Viêm giơ tay, trong tay xuất hiện một cây roi màu tím, tựa như ánh sáng, bàn tay trắng vung lên, roi màu tím liền hướng tới nhị trưởng lão bay đi.

Nhị trưởng lão thấy vậy, vội vàng né tránh.

Chỉ là hắn vừa tránh thoát, nguyên bản còn ở bên cạnh luận võ đài một chút Phụng Hoàng Viêm liền đến trước mặt hắn.

Tay nhanh như tia chớp, hướng tới ngực hắn một roi, cùng lúc đó, một đạo màu lam quang mang theo ngón tay Phụng Hoàng Viêm tiến vào thân thể nhị trưởng lão.

Nhị trưởng lão đang phản kháng toàn thân đột nhiên giống như bị điện giật, khởi xương run, sau đó rơi xuống đất.

Trên cao nhìn xuống, Phụng Hoàng Viêm nhàn nhạt nhìn hắn, giơ tay, một đạo màu tím linh lực liền đánh xuống trên người nhị trưởng lão.

Linh lực rơi xuống, bao phủ thân thể nhị trưởng lão, thời điểm quang mang biến mất, nơi đó thứ gì cũng không có, chỉ có một kiện quần áo, đúng là quần áo nhị trưởng lão mặc khi này.

Mọi người dưới đài, đồng thời lui về phía sau một bước, ngay cả mấy người ngày đó đi tìm Phụng Hoàng Viêm phiền toái cũng bị dọa không dám ra tiếng.

Người nam nhân này mấy chiêu như vậy liền giết nhị trưởng lão, hắn rốt cuộc là có bao nhiêu khủng bố?

Đại trưởng lão cùng tam trưởng lão đều là cả kinh, cuối cùng là minh bạch viện trưởng vì cái gì muốn bọn họ xuống dưới.

Liên tính là không xuống dưới, bọn họ ba người liên thủ thì cũng không thể thắng người nam nhân này.

Thực lực của hắn, quá xa so với bọn họ.

Lúc này đây, Phụng Hoàng Viêm không có sử dụng thuận di, mà là đi từng bước, dưới chân hắn, nở rộ đóa hoa xinh đẹp, tất cả mọi người đều không biết đó là thứ gì, nhưng viện trưởng lại nhận ra được, đó là trên sách cổ ghi lại, đó là tam sinh hoa chỉ sinh trưởng ở Thần giới,

Chẳng lẽ người nam nhân này là Thần tộc?

Chính là thoát nhìn cũng không phải a.

Tới trước mặt viện trưởng, gấp thoáng qua, đi tới trước mặt Long Lăng Ngọc, mắt tím lộng lẫy bình tĩnh không gọn sóng, phảng phất không phải đang xem một người sống, mà là người chết.

Long Lăng Ngọc bị hấp nhìn như vậy, sợ tới mức lui về phía sau vài bước, hoảng sợ nói, "Ta chỉ là nói cho nhị trưởng lão hần là bằng hữu ngươi, mặt khác ta cái gì cũng chưa nói."

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Công pháp linh giới phệ linh

Edit by Diệp Y Vi

Phượng Hoàng Viêm nghe vậy, vẫn không cùng hần nói gì, giờ tay, một đạo màu tím quang mang liền xuất hiện ở trong tay.

Mọi người thấy vậy, nao nao, hần đây là muốn giết Long Lăng Ngọc a.....

"Chờ một chút." Mắt thấy ánh sáng tím liền muốn rơi xuống, một đạo thanh âm vang lên.

Long Thần Hàn từ trong đám người ban năm đi ra, nhìn Phượng Hoàng Viêm nói, "Vị đồng học này, còn thỉnh ngươi đại nhân không nhớ tiểu nhân, buông tha đại ca ta."

Gương mặt lạnh nhạt, lại không sợ hãi Phượng Hoàng Viêm.

Phượng Hoàng Viêm chỉ là nhìn hần một cái, trong tay màu tím quang mang liền muốn rơi xuống.

"Nhị đệ, cứu ta." Long Lăng Ngọc vừa thấy Phượng Hoàng Viêm màu tím quang mang trong tay chẳng những không có biến mất còn gia tăng, không khỏi kinh hoàng hô lên.

Mọi người nghe vậy, đều khinh thường nhìn hần.

Mắt thấy ánh sáng tím liền muốn bao phủ Long Lăng Ngọc, một bên Long Thần Hàn như là hạ quyết tâm, nhanh chóng ra tay, một đạo màu lam nhạt quang mang tràn đầy cùng ánh sáng tím đối kháng, cơ hồ là không phân cao thấp.

Dần dần, hai ánh sáng đều triệt tiêu nhau, ngược lại biến mất không thấy, chỉ chừa lại Long Lăng Ngọc sợ tới mức run rẩy ở nơi đó.

Phượng Hoàng Viêm lúc này mới nhìn về phía Long Thần Hàn, ánh mắt nửa mỉ, câu môi cười, "Có chút ý tứ."

Dứt lời, liền không hề đi quản Long Lăng Ngọc, mà là hướng phòng học đi đến.

Công pháp Long Thần Hàn dùng, Phượng Hoàng Viêm nguy hiểm nheo nheo mắt, công pháp linh giới phệ linh.....

Không một hồi, Phượng Hoàng Viêm liền về tới ký túc xá, lại ở cửa thấy được Phong Thiên Sao đứng ở bên ngoài, không khỏi hơi hơi nhú mày, "Nàng đâu?"

Phượng Hoàng Viêm không thích nói chuyện, phần lớn thời điểm đều là nhắm mắt dưỡng thần, bằng không chính là biến mất không thấy, hần trời sinh tính cao ngạo, phảng phất thời gian hết thấy đều cùng hần không quan hệ, đối với này đó, mấy ngày nay Phong Thiên Sao cũng thấy rõ ràng, cho nên đối với thái độ Phượng Hoàng Viêm hần cũng không đi so đo.

"Già Lam tự cấp được trên miệng vết thương."

Người ngoài nhìn Già Lam là nam, nhưng hai người bọn họ biết Già Lam là nữ, lúc cấp được miệng vết thương, tự nhiên sẽ không đề hần một, người nam nhân ở bên trong.

Phượng Hoàng Viêm cũng nghĩ đến điểm này, nhìn Phong Thiên Sao nói, "Ngươi trước nhìn nàng."

Ngay sau đó, xoay người rời đi ký túc xá.

Ở dòng sông lớn, Phượng Hoàng Viêm đón gió mà đứng, gió từ từ thổi qua, đem sợi tóc hần thổi bay lên, hần lại không có để ý, mà là nhìn sông rộng lớn trước mắt, tựa hồ suy nghĩ cái gì.

Đợi một hồi, một bóng người từ nơi xa tới gần, sau đó quỳ xuống phía sau hần.

"Chủ nhân, có chuyện gì."

Người này một đầu tóc thiên lam, cùng Thanh Phong Thanh Mạt có khác nhau rất lớn, nhưng không thể phủ nhận chính là, diện mạo hắn cũng là nhất đẳng.

"Lam Nhất, đi tra nhệ đệ Long Lăng Ngọc là người nào." Phụng Hoàng Viêm nhàn nhạt nói.

"Chủ nhân vì sao lại tra một người không liên quan?" Lam Nhất có chút nghi hoặc, hơn nữa chủ nhân không có kêu Thanh Phong cùng Thanh Mạt đi, lại triệu hoán hắn, tất nhiên là chuyện tương đối nguy hiểm.

"Hắn có công pháp Linh giới phệ linh, cho nên ta muốn người đi tra xem, hắn có phải hay không cùng Linh giới có quan hệ."

Vừa nghe đến Linh giới, Lam Nhất có trong nháy mắt kinh ngạc, nhưng là thực mau liền khôi phục nguyên trạng, cung kính nói, "Là."

Sau đó, Lam Nhất lại lần nữa nói, "Chủ nhân, Thần giới đã phái người điều tra nơi Già Diệp, còn có....."

Câu nói kế tiếp, Lam Nhất không biết nên nói như thế nào.

Phụng Hoàng Viêm quay đầu lại, "Còn nơi ta rơi xuống phải không?"

Những gia hỏa Thần giới liền thiếu kiên nhẫn như thế sao?

Cư nhiên muốn một lần giải quyết hắn cùng Già Diệp, ăn uống sớm một chút!

Bạn đang đọc truyện *Phụng Hoàng Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Ký ức

Edit by Diệp Y Vi

"Chủ nhân, muốn phái người chặn giết bọn họ sao?" Quỳ trên mặt đất, Lam Nhất hỏi.

Thần giới khinh người quá đáng, lúc trước thừa dịp thời điểm chủ nhân tu luyện thiên phạt đánh lên chủ nhân, còn lợi dụng lực lượng chủ nhân đi đối phó Già Diệp, làm Già Diệp hận thấu chủ nhân, dưới sự giận dữ, trở lại hoàng tuyền thành, điều binh tấn công Thần giới, chỉ là, Già Diệp, đến cuối cùng đều luyện tiếu không nở xuống tay, bằng không bằng vào một con rối làm sao có thể đã thương đến chiến thần Ma giới.....

"Không cần." Phụng Hoàng Viêm nhàn nhạt nói, "Không cái nào tất yếu, làm cho bọn họ đi lẫn lộn là được."

Chuyện lúc trước hắn tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha bọn họ như vậy.....

"Là." Lam Nhất đứng dậy rời đi nơi này.

Thở dài một tiếng, trong đầu một đoạn ngắn hiện lên.

Hoàng tuyền hà, mạn châu sa hoa nở yêu diễm, một nữ tử đứng ở nơi đó, chờ hắn đã đến, mà phía sau nàng là chúng ma thần.

"Nói vậy ngươi chính là thần vương các hạ đi." Nàng lãnh diễm cười, "Ta là Già Diệp, thay vương cung nghênh thần vương."

Ồ Thần tộc, mọi người sợ hãi hắn, chưa từng có người dám nhìn thẳng hắn như vậy, Già Diệp là người đầu tiên.

Bởi vì nàng cường đại, lực lượng nàng thậm chí áp đảo Ma Vương lúc đó.

Cho nên Già Diệp, cũng là người duy nhất dám khiêu khích người của hắn, chỉ là sau lại.....

Nghĩ vậy, Phụng Hoàng Viêm trong ánh mắt hiện lên một đạo lạnh lẽo quang mang, ngay sau đó rời đi nơi đó.

Thời điểm trở lại ký túc xá, Già Lam đã thượng dược xong, hôn mê đi.

Phong Thiên Sao ngồi ở một bên, lặng lẽ chờ đợi nàng.

Già Lam, bao giờ ngươi mới có thể nhớ lại.....

"Người đã trở lại?" Nhìn Phụng Hoàng Viêm trở về, Phong Thiên Sao đứng dậy liền hướng bên ngoài đi đến, thời điểm tới cửa mới nói, "Già Lam liền giao cho người chiếu cố!"

Ngay sau đó rời đi nơi này.

Phụng Hoàng Viêm đi qua, nhìn người hôn mê.

Nàng cũng không giống Già Diệp, Già Diệp giống như hoa nở rộ ở hoàng tuyền hà hấp dẫn người, mà Già Lam không có dung mạo của Già Diệp, không có đôi mắt kim sắc, không có đóa cánh hoa kim cát dưới khóe mắt, như vậy, người rốt cuộc có phải hay không là nàng?

Già Lam tỉnh lại, đã là chuyện hai ngày sau, trong hai ngày này, trong học viện đối với chuyện của nàng là không người nào không biết, Long Lăng Ngọc sau khi được Long Thần Hân cứu bị buộc rời khỏi Thánh Linh học viện, không được bước vào học viện, đối với chuyện nhị trưởng lão, tất cả mọi người đều đề ở đây lòng, không có người dám nói, viện trưởng chính là đã cảnh cáo bọn họ.

Cùng thời gian, mọi người cũng suy đoán Phụng Hoàng Viêm rốt cuộc có lai lịch gì, thế nhưng đến viện trưởng nói chuyện cũng phải khiêm nhường.

Thời gian chậm rãi trôi đi, trong nháy mắt chính là một tháng đi qua, cũng chính là tới ngày tân sinh khảo hạch.

Già Lam một tay chống đầu, nhìn về phía ngoài cửa sổ, khảo hạch a, muốn đi chỗ nào khảo hạch?

Giang Du từ bên ngoài đi đến, đối với mọi người nói, "Ngày mai chính là ngày ban chúng ta khảo hạch, hôm nay không cần học, sáng mai, tập hợp tại tháp tím, người vắng, có thể coi là thôi học."

Giang Du nói xong liền rời đi phòng học.

Mà già lam còn lại là chán kinh rồi, tháp tím, nơi nàng tránh đi, hiện giờ lại muốn đưa tới cửa, này rốt cuộc là chuyện gì a.....

"Già Lam, bằng không chúng ta thôi học đi." Thanh âm tiêu hắc vang ở trong đầu.

Một tháng qua, hắn đã hoàn toàn không có việc gì.....

"Không được." Vừa nghe thôi học, Già Lam lập tức phủ quyết, "Ta còn muốn đi nguyên tố học viện bên kia nhìn xem, không thể hiện tại thôi học."

"Vậy người tìm nam nhân kia hỗ trợ, hắn khẳng định có biện pháp cho người không đi cũng không cần thôi học." Tiêu hắc bất đắc dĩ nói.

Bạn đang đọc truyện *Phụng Hoàng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Tiến vào tháp tím

Edit by Diệp Y Vi

Già Lam nghe vậy, nhìn nhìn Phụng Hoàng Viêm bên cạnh, ấp ủ thật lâu cũng chưa nói ra.

"Tiêu hắc, ta nghĩ ta còn là chính mình vào đi thôi."

Nếu nàng không đi, cho dù không cần thôi học, cũng sẽ có người nói ra vào, huống chi nàng hiện tại đã là hoàng giai bát cấp linh lực sư, đến lúc đó nếu thật sự có chuyện gì, vẫn là có thể tự bảo vệ mình, gần đây cũng thực liều mạng luyện tập hỏa nguyên tố.

"Một khi đã như vậy, vậy sau khi người đi vào không thể cắt đứt liên hệ cùng ta, đến lúc đó có nguy hiểm gì ta sẽ dạy người làm như thế nào." Tiêu hắc nói.

Già Lam nghe vậy, tỏ vẻ vô ngữ, thời điểm nguy hiểm đương nhiên là đánh không lại bỏ chạy a, còn có thể làm như thế nào.

Lời tuy như thế, Già Lam vẫn là nói, "Yên tâm đi."

Tiêu hắc so với nàng biết nhiều hơn, đến lúc đó nói không chừng thật sự có thể hỗ trợ.

Sáng sớm hôm sau, tam ban tất cả mọi người tới trước tháp tím.

Già Lam luôn luôn không sao cả lần này thế nhưng tránh ở sau lưng Phụng Hoàng Viêm cùng Phong Thiên Sao.

Phụng Hoàng Viêm nhăn nhăn mày, một tay đem nàng đẩy tới phía trước.

"Đi lên cho ta, ta cũng không tin trong tháp có cái gì có thể ăn người."

Già Lam nghe vậy, vô ngữ sờ sờ chớp mũi, kỳ thật nàng muốn nói, là thật sự có.....

"Già Lam, trong tháp có thứ gì làm người sợ hãi sao?" Phong Thiên Sao hỏi.

"Không có." Già Lam lắc đầu, không muốn Phong Thiên Sao vì nàng lo lắng, dù sao chuyện kia thật sự quý dị, chỉ có nàng nhìn thấy khuôn mặt, nói cho người khác nghe e là đều sẽ không tin tưởng đi!

Đội một hồi, viện trưởng cùng hai vị trưởng lão còn có Giang Du đi tới nơi này.

Kiểm kê nhân số, phát hiện không có ai vắng, Giang Du liền nói, "Các người đều là hoàng giai linh lực sư, cho nên lần này khảo hạch các người chỉ cần đến tầng thứ ba là được, đến lúc đó ở tầng thứ ba các người đều sẽ nhìn đến một thứ, đem đồ vật này đó lấy ra, liền có thể chứng minh các người đến qua tầng thứ ba, nếu không tới tầng thứ ba liền rời khỏi, trường học sẽ trừng phạt, các người hiểu chưa?"

"Minh bạch." Mọi người lớn tiếng đáp.

Viện trưởng lúc này mới gật gật đầu, đối với hai vị trưởng lão nói, "Đem cửa mở ra đi."

Hai vị trưởng lão nghe vậy, cùng viện trưởng cùng nhau mở ra cửa tháp tím.

Đại môn mở ra, mọi người một đám đều đi vào.

Già Lam ba người ở phía sau, đi vào, Già Lam liền kinh ngạc.

Lớn, không gian rất lớn, nhưng là trống rỗng, cái gì đều không có, càng kỳ lạ chính là vừa rồi người tiến vào đều biến mất, trừ bỏ ba người bọn họ, một bóng người cũng chưa nhìn thấy.

Phía sau bọn họ, đại môn chậm rãi đóng lại, duy nhất một tia ánh sáng cũng bị cắt đứt.

Cũng chính là vào lúc này, Già Lam nghe được bốn phía tiếng đánh nhau, còn có màu vàng linh lực lập loè, nhưng bọn hắn nói là đối phó linh thú, chính là nơi này một con linh thú đều không có a, chẳng lẽ bọn họ tiến vào ảo cảnh?

Phượng Hoàng Viêm xoay người liền hướng lầu hai đi đến, Phong Thiên Sao cùng Già Lam cũng đi theo đi tới.

Nếu bọn họ không có ở tầng thứ nhất nhìn thấy ảo giác, đã nói lên tầng thứ nhất vậy không được bọn họ.

Bọn họ chỉ cần đi tầng thứ hai là được.

Chỉ là, thời điểm tới tầng thứ bảy, Già Lam buồn bực.....

Phượng Hoàng Viêm thực lực đến tầng thứ bảy nàng là không lời gì để nói, Phong Thiên Sao nói không chừng là ẩn tàng thực lực, chính là, nàng một cái hoàng giai linh lực sư như thế nào cũng đi theo lên đây?

Nàng cũng không che dấu thực lực a?

"Già Lam, Già Lam....."

Thời điểm Già Lam buồn bực, bên tai lại lần nữa vang lên lời nói nói quý dị kia.

Từ tiến lúc vào tháp tím, Già Lam liền không có nghe được cũng không có nhìn thấy, còn tưởng rằng không tồn tại, không nghĩ tới hiện tại cư nhiên nghe được, lập tức cả kinh!

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Rơi xuống nước

Edit by Diệp Y Vi

"Ai?" Già Lam quát chói tai một tiếng, "Ta hiện tại ở trong tháp tím, có can đảm đừng tránh ở chỗ tối, ra đây."

Nghe Già Lam nói, Phong Thiên Sao cùng Phượng Hoàng Viêm đều có chút nghi hoặc.

"Già Lam, nơi này cũng chỉ có chúng ta ba người a." Phong Thiên Sao nhíu mày nói, chẳng lẽ Già Lam nhìn thấy ảo giác?

"Không." Già Lam lắc đầu, khẳng định nói, "Có người kêu ta."

Nàng biết bọn họ nghe không được, thời điểm một lần nàng nhìn thấy gương mặt kia, Phượng Hoàng Viêm cũng không phải nhìn không thấy sao.....

Phong Thiên Sao nghe vậy, ở bốn phía nhìn lại, nhưng là người nào cũng không nhìn thấy.

Phượng Hoàng Viêm cũng là giống nhau.

Không thấy người, trong bóng đêm, ở sau lưng Già Lam, một bàn tay khô khốc vươn ra.

Phượng Hoàng Viêm ngăn ra, xoay người liền đem Già Lam kéo đến bên người chính mình, nhìn về phía địa phương vừa rồi Già Lam đứng thẳng, lại phát hiện cái gì cũng đều không có.

Sẽ không sai, vừa rồi ngoại trừ ba người bọn họ, tuyệt đối còn có người khác.

"Cẩn thận." Phong Thiên Sao hô to một tiếng, tiến lên một bước chặn công kích.

Một đạo màu xanh lục quang mang công kích.

Phượng Hoàng Viêm thấy vậy, đối với Già Lam nói, "Người liền ở chỗ này, chúng ta đi qua nhìn xem."

Già Lam nghe vậy, gật gật đầu, "Các người cẩn thận một chút."

Phượng Hoàng Viêm cùng Phong Thiên Sao mới vừa vừa ly khai, phía sau liền truyền đến thanh âm Già Lam.

Phượng Hoàng Viêm thấy vậy, bước đến bên người Già Lam, hai người cùng nhau biến mất ở trong tầm mắt Phong Thiên Sao.

"Già Lam." Phong Thiên Sao có chút sốt ruột hô, thanh âm quanh quẩn ở tầng thứ bảy, nhưng không ai trả lời hắn.

Mặt khác một bên, Phượng Hoàng Viêm ôm Già Lam, một bàn tay dùng sức, hướng tới sau lưng Già Lam liền đánh đi.

Chỉ nghe kêu lên một tiếng, có thứ gì rớt xuống.

Một lát sau, Già Lam nghe được thỉnh thoảng hai tiếng tiếng nước chảy.

Ngay sau đó toàn thân chợt lạnh, miệng mũi đều bắt đầu có nước thâm nhập.

Đây là, rớt trong nước?

Phản ứng lại đây, Già Lam tiện tay chân cùng sử dụng hướng lên trên bơi đi, lại nhìn thấy Phượng Hoàng Viêm thân thể vẫn luôn chìm xuống.

"Đáng chết, chẳng lẽ hắn không biết bơi?" Già Lam trầm nghĩ trong lòng một tiếng, lại nhanh chóng bơi xuống.

Tới bên người Phượng Hoàng Viêm, Già Lam mới phát hiện không phải vấn đề bơi lội, mà là hắn đã hôn mê.

Không nghĩ nhiều, Già Lam một tay bắt lấy hắn, một tay hoa động, hướng lên trên bơi đi.

Chờ tới trên mặt nước, Già Lam mới hít sâu một hơi, kéo Phượng Hoàng Viêm lên.

Vừa lên bờ, Già Lam sờ sờ nhiệt độ cơ thể hắn, tuy rằng bị nước làm ướt, nhưng là nhiệt độ cơ thể còn hơi nhiệt, không phải hàn độc phát tác, sao lại thế này?

Chẳng lẽ là thật sự không biết bơi?

Nghĩ vậy, già lam có chút hết chỗ nói, nam nhân này nhìn đáng vẻ uống lên không ít nước, chỉ có hô hấp nhân tạo.

Già Lam liền cúi đầu, tính toán làm hô hấp nhân tạo, lại phát hiện Phượng Hoàng Viêm sớm đã mở hai mắt.

Không khỏi có chút kinh ngạc, ngay sau đó nói, "Người đừng hiểu lầm, ta là thấy người ngất đi, tính toán cứu người."

Phượng Hoàng Viêm nghe vậy, nhướn mày, "Ta khi nào ngất đi?"

Vừa rồi cảm giác áp bách trong không gian gấp phải khi bọn họ rớt tới xuống trong nước, nơi này nước là nước trong, cho nên hắn nghĩ ngâm một chút, không nghĩ tới nữ nhân này cư nhiên sẽ cho rằng hắn hôn mê.

Bất quá hần cũng không nghĩ tới nàng sẽ lặn xuống đem hần kéo lên.

"Không sao liền đứng dậy đi." Già Lam vô ngữ đứng lên, nhìn nhìn bốn phía, mới phát hiện địa phương bọn họ ở pho ra một đường đá xanh, liếc mắt một cái không thấy cuối.

Mà nước trong chỉ là một cái đầm, ở đường phiến đá xanh, không có bao lớn.

Mặt trên, đen như mực, cái gì cũng không có, không có con đường từng đi qua, cũng không có đường có thể trở về.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Nơi thần bí (1)

Edit by Diệp Y Vi

Phượng Hoàng Viêm đứng lên, dùng linh lực hong khô tóc cùng quần áo, lúc này mới nhìn về phía trước.

Giống như Già Lam, Phượng Hoàng Viêm hơi hơi có chút kinh ngạc, nơi này rốt cuộc là địa phương nào?

"Còn không đi." Già Lam quay đầu lại nhìn Phượng Hoàng Viêm còn đứng ở nơi đó, có chút bất đắc dĩ.

Không có đường trở về, phía trước lại chỉ có một đường này, loại đường liếc mắt không thấy điểm cuối này, đi đến khi nào a.....

Phượng Hoàng Viêm nghe vậy, sắc mặt biến hóa, cái gì cũng không nói, mà là nâng bước hướng phía trước đi đến.

Mà giờ phút này tầng thứ bảy, Phong Thiên Sao nguy hiểm đứng ở nơi đó, nếu không phải suy xét đây là Thánh Linh học viện, hần đã sớm một chương huỷ hoại nơi này.

Con người nguy hiểm nheo lại, mắt đen bên trong có huyết hồng quang mang, một thân áo bào trắng bắt đầu bắt tri bắt giác chậm rãi biến đen.

Nếu nói Phong Thiên Sao âm áp như là thái dương, thì hiện tại hần chính là anh túc trong đêm tối, trí mạng hấp dẫn người.

Đợi thật lâu, Phong Thiên Sao mới biến trở về bộ dáng cũ, không nhanh không chậm hướng phía dưới tầng thứ bảy đi đến.

Thời điểm đi đến tầng thứ ba, Phong Thiên Sao nhìn thấy đã có không ít người người tới tầng thứ ba.

Lặng yên không một tiếng động trà trộn vào bên trong bọn họ, thuận tay lấy đồ vật phát sáng giống nhau liền hướng tầng thứ nhất đi đến.

Mà mặt khác một bên, Già Lam cùng Phượng Hoàng Viêm ở địa phương kỳ quái kia đi hồi lâu đều không có đi đến cuối.

"Nơi này rốt cuộc là địa phương quý quái gì?" Già Lam nhìn về phía nước biển bốn phía, ánh mắt hơi hơi híp lại.

Nàng vừa rồi không biết vì sao giữa biển mênh mông lại pho ra một con đường, nhưng là hiện tại đã biết, nếu không có con đường này, bọn họ căn bản là không thể đi qua.

"Nơi này là ngầm của phân viện Thánh Linh học viện." Phượng Hoàng Viêm nhàn nhạt nói.

Nhìn nước biển này đó sẽ biết.....

"Ta biết là ngầm." Già Lam vừa đi vừa nói chuyện nói, "Ta là muốn hỏi ngầm vì cái gì sẽ có một chỗ như vậy, hơn nữa nơi này có một con đường, hiển nhiên là cho người đi, nhưng là lúc chúng ta tiến vào tháp tím, viện trưởng cũng không có nói cho chúng ta biết phía dưới tháp có một chỗ như vậy."

Phượng Hoàng Viêm nghe vậy, cũng trầm tư, chỉ sợ viện trưởng phân viện cũng không biết phía dưới tháp tím có một chỗ như vậy, đến nỗi người, chỉ sợ cũng là người Già Lam nhìn thấy kia.....

Không biết đi bao lâu, rốt cuộc xuất hiện một cánh cửa.

Nhìn cánh cửa kia, Già Lam vài bước đi tới phía trước Phượng Hoàng Viêm, nói, "Ta mở cửa."

Dứt lời, duỗi tay mang theo đề phòng đẩy ra đạo môn.

Phượng Hoàng Viêm nhìn nhìn động tác nàng, hơi hơi nhướng mày, nàng đây là bảo hộ hần sao?

Đại môn bị mở ra, phát ra thanh âm cọt kẹt.

Theo đại môn bị mở ra, một tòa cung điện thật lớn xuất hiện ở trước mặt hai người.

Trong cung điện, nổi lơ lửng mấy chục viên dạ minh châu, đem không gian lớn trong cung điện nhất nhất chiếu sáng lên.

Mà ở trên mặt đất cung điện, tùy ý có thể thấy được bảo vật.

Già Lam kiếp trước là sát thủ, đối với hoàn cảnh không biết miễn cảm nhất, giống như là hiện tại, địa phương thoát nhìn chỉ có bảo vật này cho nàng một loại cảm giác thật không tốt.

Trực giác..... Nơi này nguy hiểm!

"Phượng Hoàng Viêm, ngươi ở phía sau ta." Già Lam nghiêm túc nói, "Ta biết ngươi cường đại, nhưng là không có khả năng chỉ có nơi này, mặt sau nguy hiểm còn muốn dựa vào ngươi, phía trước liền giao cho ta."

Nghe Già Lam nói, Phượng Hoàng Viêm khó được không có phản đối, mà là khẽ lên tiếng.

Hai người một trước một sau đi vào cung điện.

Già Lam nhíu mày hướng vách tường bốn phía nhìn lại, lại nhìn thấy trên vách tường bốn phía đều điêu khắc một ít thú, bộ dáng gì đều có, không biết là linh thú hay là ma thú hoặc là thần thú, đều cho người ta một loại cảm giác áp lực.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Nơi thần bí (2)

Edit by Diệp Y Vi

Trong đó một con rắn chín đầu hấp dẫn ánh mắt Già Lam.

Bởi vì những con thú khác đều như nhau không có một tia không khí sôi động, nhưng là con rắn chín đầu này lại làm người cảm thấy nó chính là sống.

Già Lam dừng lại bước chân, đột nhiên bắt lấy Phượng Hoàng Viêm phía sau, giống như gió hướng tới đại môn tận cùng bên trong cung điện chạy tới.

Phượng Hoàng Viêm còn không có phản ứng lại, liền cảm giác được dưới chân cung điện đang run rẩy.

Già Lam tốc độ thực nhanh, đó là một loại chạy nhanh không muốn sống.

Thời điểm Già Lam lôi kéo Phượng Hoàng Viêm sắp tới cửa, một mồm bồn máu to hướng tới bọn họ cắn tới.

Già Lam quay đầu nhìn lại, lập tức đem Phượng Hoàng Viêm ném tới địa phương cách cửa gần nhất.

Mà chính nàng còn lại là hướng phía trước chạy tới.

"Phượng Hoàng Viêm, ta đi dẫn dắt nó rời đi, ngươi nghĩ cách đem cửa mở lên." Già Lam nói xong, bước chân trên mặt đất vừa trượt, liền né tránh một cái đầu rắn.

Mẹ nó, cư nhiên là sống, rắn chín đầu, rắn chín đầu.....

"Tiểu hắc, tiểu hắc."

Một bên trốn tránh mồm to của rắn chín đầu, Già Lam một bên liên hệ tiểu hắc, chỉ là không biết vì cái gì, mặc kệ nàng như thế nào kêu gọi đều liên hệ không được tiểu hắc, liên hệ giữa nàng và tiểu hắc giống như là bị cách trở.

Mặc kệ, Già Lam mặt mày lạnh lùng, liền lấy ra thanh kiếm Phượng Hoàng Viêm xem như là phế vật cầm lên.

Mà ở cửa đá, Phượng Hoàng Viêm trước tiên cũng có chút sốt ruột, nếu là hần đối phó rắn chín đầu hần sẽ không lo lắng như vậy, vấn đề là hiện tại là Già Lam.

Nàng chỉ là một hoàng giai linh lực sư, đối phó với cừu cấp ma thú rắn chín đầu liền không phải giống như linh thú chuột lửa đơn giản như vậy.....

Cừu cấp ma thú thực lực hoàn toàn mạnh hơn so với linh thú mười ba cấp, huống chi rắn chín đầu này còn có chín đầu rắn.

Vì cái gì ngăm này lại có ma thú?

Một bên tự hỏi, Phụng Hoàng Viêm một bên tìm kiếm cơ quan mở ra cửa đá.

Không đến ba phút Già Lam liền thiếu chút nữa bị cắn được.

Không được, tiếp tục như vậy tuyệt đối không được, nàng căn bản là không thể đến gần thân thể nó, chín đầu rắn có thể thay phiên công kích, nhưng nàng chỉ có một, một người trốn tránh chín đầu rắn công kích, linh lực tiêu hao quá nhanh.

Hơn nữa, rắn chín đầu này căn bản là không sợ hãi ngọn lửa.....

"Không thể hoảng, không thể hoảng." Già Lam tránh thoát một kích, ở trong lòng yên lặng nói.

Cùng lúc đó, Phụng Hoàng Viêm đã đem toàn bộ cửa đá sờ soạn xong, đều không có tìm được cơ quan.

Đột nhiên, Phụng Hoàng Viêm ngẩng ra, nhìn về phía ghế dựa hoàng kim trên đài trong cung điện.

Nhanh chóng hướng tới ghế dựa đi qua, khi nhìn thấy một viên châu ngăm trong đầu rồng, không có nghĩ nhiều, trực tiếp đánh nát nó.

Ngay sau đó, cửa đá chậm rãi mở ra, đồng thời rơi xuống còn có một ít cát.

Phụng Hoàng Viêm thấy vậy, đối với Già Lam nói, "Mau."

Nếu hấn nghĩ không sai, cửa đá này một khi hoàn toàn đi lên, liền sẽ rơi xuống.

Già Lam tự nhiên cũng thấy được cửa đá mở ra, giờ phút này nàng đã là mồ hôi đầy đầu.

"Người đi trước, ta lập tức liền tới."

Phụng Hoàng Viêm nghe vậy, nhanh chóng đi qua, hấn mới qua đi, cửa đá cũng đã thu lên xong rồi, bắt đầu đi xuống.

"Nữ nhân, mau một chút." Phụng Hoàng Viêm nhìn cửa đá bắt đầu hạ xuống, tâm, bất tri bất giác lo lắng.

Nàng còn ở bên kia.....

Già Lam lại như là không có nhìn thấy cửa đá hạ xuống, tiếp tục tránh né công kích.

Cừu cấp ma thú, đã mở ra linh trí, nó cũng tuyệt không để Già Lam đi dễ dàng như vậy, chín đầu càng thêm ra sức công kích tới.

Một con đều không có cắn được Già Lam p, cũng hoàn toàn chọc giận nó.

Cùng lúc đó, cửa đá đã hạ xuống một nửa.....

Bạn đang đọc truyện *Phụng Hoàng Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Nơi thần bí (3)

Edit by Diệp Y Vi

Luôn luôn có thói ở sạch, Phụng Hoàng Viêm giờ phút này cũng bất chấp trên mặt đất dơ hay không dơ, nửa ngồi xổm thân mình, nhìn thân ảnh Già Lam, mang theo nôn nóng chính hấn đều không có phát hiện, "Già Lam, mau tới đây."

Già Lam cảm kích, đôi mắt rắn chín đầu, trong lòng lại tính toán.

Thời điểm rắn chín đầu lại lần nữa công kích, Già Lam dùng lửa bao vây kiếm trong tay, dùng sức vùng.

Hỏa kiếm liền hướng tới đầu rắn chính giữa mà đi.

Ngay sau đó, không muốn sống phát ra vài đạo công kích, xoay người liền hướng tới cửa đá chạy tới.

Bị Già Lam dùng linh lực cùng hỏa kiếm ngăn trở một hồi, chờ ngăn những linh lực đó, rần chín đầu liền bò nhanh hướng Già Lam đuổi theo.

Giờ phút này cửa đá đã hạ xuống qua một nửa.

Nàng còn không mau lại đây.....

Phượng Hoàng Viêm tay nắm thành nắm, liền phải thừa dịp cơ hội cuối cùng qua đi.

Mười, chín, tám, bảy, sáu.....

Già Lam yên lặng đếm, cũng không đi quân rần chín đầu phía sau, ngay sau đó đem linh lực ngưng tụ ở hai chân, một cái mượn lực, toàn bộ thân mình giống như vắn trượt, nhanh chóng chạy về phía cửa đá.

Nghìn cân treo sợi tóc hết sức, thân mình Già Lam dán sát cửa đá sắp rơi xuống trượt qua.....

Già Lam vừa qua khỏi, rần chín đầu cũng liền đuổi tới phía trước cửa đá.

Giờ phút này cửa đá còn có một chút khe hở, nhưng lấy thân thể rần chín đầu, tuyệt đối quá không được!

Già Lam vừa rồi là toàn lực, lập tức hướng qua cửa đá, Phượng Hoàng Viêm cũng chưa kịp bắt lấy nàng.

Cũng may Già Lam chính mình nghĩ cách dừng, chậm rãi đứng lên.

Phần lưng nóng rát, Già Lam biết, nàng hiện tại toàn bộ phần lưng tất nhiên trầy da, nhưng là, không đau, so với vừa rồi thiếu chút nữa bị rần chín đầu ăn luôn, chút thương này không tính là gì.

Nhìn nàng hoàn hảo không tổn hao gì đứng ở trước mặt chính mình, Phượng Hoàng Viêm tâm giống như treo tảng đá lớn hạ xuống!

Đáy lòng có một đạo thanh âm vang lên.

"Thật tốt quá, nàng không có việc gì."

Bên kia cửa đá, truyền đến thanh âm rần chín đầu công kích cửa đá.

Chỉ là mặc kệ nó như thế nào công kích, cửa đá đều không phá được.

Nhìn Phượng Hoàng Viêm, Già Lam hơi hơi mỉm cười, vừa rồi lời nói lo lắng của hắn nàng nghe được!

"Đi thôi, nói không chừng đây mới là cửa thứ nhất."

Phượng Hoàng Viêm nói cái gì cũng chưa nói, đi theo nàng về phía trước.

Nơi này, bất đồng với cung điện vừa rồi hoa lệ, ngược lại, cùng với cung điện, nơi này có vẻ có chút khó coi.....

Đi ở bên người Già Lam, Phượng Hoàng Viêm nhân dịp nói, "Người từ lúc bắt đầu liền nhìn ra rần chín đầu kia là sống?"

Hắn lúc ấy cũng thấy, chẳng qua cũng không có chú ý.

"Àn." Già Lam gật đầu, "Không biết vì sao, chính là cảm thấy cùng thú khác không giống nhau."

Phượng Hoàng Viêm chỉ là nhìn nhìn nàng, không nói chuyện.

Bởi vì biết nguy hiểm, cho nên mới lôi kéo hắn chạy không muốn sống như vậy,

"Đợi lát nữa nếu có nguy hiểm không cần cậy mạnh, ta sẽ đối phó."

Già Lam nghe vậy, ngẩng đầu nhìn hắn nói, "Không được, phía sau rốt cuộc có bao nhiêu nguy hiểm chúng ta còn không biết, mà hàn độc trong cơ thể người lại là không biết bao nhiêu, không đến dưới tình huống bắt buộc dĩ dưới không cho người ra tay, vạn nhất người hàn độc phát tác, ta một hoàng giai linh lực sư như thế nào bảo hộ người, đến lúc đó chẳng phải là chúng ta hai người đều phải treo ở nơi này?"

Nàng nói, hắn đều minh bạch, nhưng là, không có người biết thời điểm vừa rồi cho rằng nàng qua không được, hắn có bao nhiêu khẩn trương.

"Rất nguy hiểm." Phượng Hoàng Viêm không có nói cái khác, chỉ nói như vậy một câu.

"Ta không phải không có việc gì sao." Già Lam cười nói.

Kỳ thật vừa rồi lúc hấn giữ cửa mở ra nàng liền ở tính toán, bởi vì nàng nếu liền chạy tới như vậy, tốc độ tuyệt đối so với rắn chín đầu không hơn bao nhiêu, chờ lúc cửa đá không sai biệt lắm, rắn chín đầu cũng sẽ cho rằng nàng không qua được, sau đó sẽ thả lỏng công kích, mà nàng, chờ chính là cơ hội tốt nhất!

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Nơi thần bí (4)

Edit by Diệp Y Vi

Phượng Hoàng Viêm nghe vậy, không nói chuyện.

Đi qua nơi khó coi này, hai người cũng không có gặp được nguy hiểm gì, chỉ là, thời điểm trở lại chỗ cũ, Già Lam cùng Phượng Hoàng Viêm mới phát hiện không thích hợp.

Khó trách nơi này không có nguy hiểm, mục mục, bọn họ tiến vào trận pháp.

Trận này, trận vậy rất cường đại, nếu không muốn cả đời dài ở chỗ này.....

"Chúng ta tiến vào trận pháp." Già Lam nói, "Ta không phá được trận pháp."

Đáng chết, sớm biết rằng sẽ gặp được loại sự tình này, nàng lúc trước liền nên bù lại trận pháp.

"Cứu cung vây trận." Phượng Hoàng Viêm nhàn nhạt nói, "Đi theo ta."

Già Lam nghe vậy có chút kinh ngạc nhìn hấn, trong lòng nghi hoặc, chẳng lẽ hấn biết cách phá trận?

Trong lòng tuy rằng nghi hoặc, Già Lam vẫn là đi theo hấn.

Chỉ chớp lát, Già Lam liền phát hiện, bọn họ hiện tại đi con đường này cùng cảnh tượng vừa rồi nhìn thấy hoàn toàn không giống nhau.

Vòng đi vòng lại một hồi, Phượng Hoàng Viêm liền mang theo Già Lam đi ra trận pháp.

"Nguyên lai người thật sự phá được a." Già Lam hưng phấn nói.

Phượng Hoàng Viêm nghe vậy, chỉ là ngó nàng liếc mắt một cái, nếu hấn không phá được loại đồ vật này, hấn hiện tại cũng không biết chết qua bao nhiêu lần.....

Thấy hấn không nói lời nào, Già Lam hừ lạnh một tiếng, nam nhân quả nhiên đều là giống loài bất thiện.....

Chỉ là, vì cái gì vừa tiến vào nơi này liền liên hệ không liên hệ được tiểu hắc?

Ra trận pháp, Già Lam quay đầu nhìn lại, địa phương khó coi lại biến thành một rừng cây, quả thực là đi vào nhìn thấy không giống nhau, ra tới nhìn đến lại không giống nhau.

Phượng Hoàng Viêm không có dừng lại, hấn nhưng thật ra rất tò mò là ai kiến tạo nơi này.

Vẫn luôn đi về phía trước, hai người thực nhanh thấy được một tòa nhà gỗ nhỏ.

Quý dị không phải cái nhà gỗ nhỏ kia, dù sao nơi này có cung điện, có rắn chín đầu, có một tòa nhà gỗ nhỏ cũng chẳng có gì lạ.

Kỳ quái chính là nhà gỗ nhỏ kia có khói bếp, nhìn đáng vẻ như là có người ở nấu cơm a.....

Già Lam nhướng mày, địa phương quý dị như vậy còn có ai ở sao?

Phượng Hoàng Viêm đã hướng tới nhà gỗ nhỏ đi qua, Già Lam thấy vậy, cũng chỉ đi theo.

Đi tới trong viện, người trong phòng tựa hồ cũng phát hiện có người, mở cửa đi ra, cảnh giác nhìn bọn họ.

Già Lam giống bốn phía nhìn nhìn, phát hiện phụ cận nơi này cũng có nước biển, chẳng qua nước biển thực bình tĩnh, giống như là không có dòng nước đi ra ngoài, cũng không có dòng nước tiến vào.

Mở cửa chính là một nữ tử, nàng có một đôi mắt màu thủy lam thực xinh đẹp, lông mi cong vút, tóc vàng xinh đẹp, mỹ lệ động lòng người, Già Lam đều nhìn nhập thần, nữ tử kia hiện tại cảnh giác nhìn bọn họ.

"Các người là ai?" Nữ tử thanh âm rất êm tai, đồng thời cũng lời Già Lam đang suy nghĩ trở lại.

"Cái kia..." Già Lam có chút nghi hoặc hỏi, "Người là ai, như thế nào lại ở chỗ này?"

Tựa hồ là nhìn ra Già Lam không có ý tứ thương tổn nàng, nàng kia nói, "Ta đã ở chỗ này 300 năm."

Già Lam nghe vậy ngẩn ra, 300 năm?

Có làm hay không, 300 năm nàng còn trẻ xinh đẹp như vậy?

Hoàn toàn giống như là thiếu nữ mười sáu tuổi,

"Người không phải Nhân tộc." Phượng Hoàng Viêm nhân nhậ nói, không phải hỏi, mà là khẳng định.

Nàng kia nghe vậy cả kinh, có chút nói lắp nói, "Người..... Người dựa vào cái gì nói ta không phải Nhân tộc, nhân loại chỉ cần tu luyện đến trình độ nhất định, cũng là có thể giữ được dung nhan bất lão không phải sao?"

Già Lam nhìn nàng thần sắc khản trương, cái trán rớt xuống tam căn hắc tuyến, chẳng lẽ nàng thật sự không phải Nhân tộc?

"Tóc vàng, mắt lam, đây là đặc thù thủy tộc." Phượng Hoàng Viêm không chút để ý nói, "Nếu không sai, người hẳn là người hoàng thất thủy tộc."

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Nơi thần bí (5)

Edit by Diệp Y Vi

Thủy tộc?" Già Lam có chút kinh ngạc nhìn nữ tử trước mắt, "Chẳng lẽ người là mỹ nhân ngư?"

Mỹ nhân ngư, kia chính là con của thượng đế a, cùng tinh linh giống nhau, là đồ vật đẹp nhất trên thế giới, ở thế kỷ 21 cũng có rất nhiều mỹ nhân ngư, chẳng qua, nàng chưa thấy qua.

Phượng Hoàng Viêm cũng là con dùa thượng đế, bằng không một dung mạo như thế nào sẽ khuynh quốc khuynh thành như vậy.

"Người là làm sao mà biết được?" Nàng kia nhìn Phượng Hoàng Viêm hỏi, "Chẳng lẽ người đi qua thủy tộc?"

Phượng Hoàng Viêm không nói gì, thủy tộc sao?

Hắn là đi qua, còn không ngừng một hai lần.

Già Lam nghe nàng nói như vậy, liền biết nàng xem như thừa nhận, không khỏi có chút tò mò, "Người nếu là mỹ nhân ngư, như thế nào sẽ sinh hoạt ở loại địa phương này?"

Mỹ nhân ngư xinh đẹp không phải hẳn là sinh hoạt ở đáy biển sao?

Hơn nữa nghe Phượng Hoàng Viêm nói, nàng là hoàng tộc, loại địa phương này nhưng không giống như là địa phương hoàng tộc sinh hoạt.

Nàng kia nghe vậy, trong mắt nổi lên nước mắt, nước mắt theo khóe mắt rơi xuống, rơi xuống liền biến thành trân châu.

Già Lam kinh ngạc, nước mắt mỹ nhân ngư thật là trân châu a.....

Thời điểm Già Lam kinh ngạc, nàng kia mở miệng, "300 năm trước, ta tự mình từ đáy biển ra tới, trên biển phiêu bạc thấy trên đảo nhỏ có kiến trúc thật lớn, vốn dĩ muốn tới gần nhìn xem là cái gì, lúc ta ta muốn xem, một cỗ cường đại lực lượng bắt được ta, nước biển cũng bắt đầu không xong, có một cỗ lực lượng như là hấp thu nước biển, ta bị bắt theo nước biển tiến vào tới nơi này, sau lại không cẩn thận ngã vào một cục đá, sau đó ngất đi, chờ ta lại tỉnh lại liền ở chỗ này."

Nữ tử nói xong, nước mắt rơi lợi hại hơn, "Ta thấy có nước biển, liền nghĩ từ nơi này trở về, ai biết, mặc kệ như thế nào tìm, đều ra không được đường ra, giống như là có đồ vật trong suốt đem nơi này cùng ngoại giới ngăn cách!"

"Trước đừng khóc." Già Lam sinh ra an ủi, "Chúng ta hiện tại không phải cũng ở chỗ này sao!"

Trần châu a, kia chính là trần châu, nàng có thể hay không yêu quý một chút, còn vẫn luôn khóc.

Nghe xong Già Lam nói, nàng kia quả nhiên dừng lại khóc thút thít, chớp chớp mắt, hỏi, "Các người là như thế nào đi vào nơi này?"

Nói cái này, Già Lam kêu một cái buồn bực, nàng có thể nói nàng trên tầng cao nhất của một tòa tháp, sau đó bị một đồ vật không biết tên bắt lấy tới nơi này sao?

"Đứng rồi." Nghĩ đến tháp tím, Già Lam cả kinh, nhìn về phía Phụng Hoàng Viêm, hỏi, "Viêm, người biết Quý giới Quý Bà Bà không?"

Tiểu hắc biết, chứng minh cái kia Quý Bà Bà hẳn là có điểm danh khí, Phụng Hoàng Viêm nếu biết quý tộc, nói không chừng cũng biết chuyện Quý giới.

Vừa nghe Già Lam nhắc tới Quý giới, Phụng Hoàng Viêm ngây hiềm nheo lại đôi mắt, "Người như thế nào biết Quý giới Quý Bà Bà?"

Già Lam bắt quả người Phiếu Miếu Phong, sau lại bị Mộc Tiêu mang đi.

Nhân loại biết Quý giới không kỳ quái, rốt cuộc Quý giới tồn tại rất sớm liền có người biết, nhưng là Già Lam như thế nào lại biết Quý Bà Bà đã từng là Đại Tư Tế của Quý giới.

Già Lam ngẩn ra, trầm mặc một hồi, nói, "Tiểu hắc nói cho ta."

"Tiểu hắc là ai?" Phụng Hoàng Viêm tiếp tục hỏi.

Biết Đại Tư Tế Quý giới, chứng minh người nọ không đơn giản.

"Tiểu hắc là..... Tiểu hắc là một bằng hữu của ta." Già Lam bập bẹ nói.

Nàng tổng không thể nói cho Phụng Hoàng Viêm biết tiểu hắc là một con ma thú.

Nếu là như vậy, Phụng Hoàng Viêm còn không bóp chết nàng, kia chính là ma thú, bất đồng với rắn chín đầu, tiểu hắc là ma thú của nàng, nàng là cái gì, nàng là ma, Phụng Hoàng Viêm một khi biết tiểu hắc là thú sủng của nàng, thân phận nàng là ma cũng liền giữ không nổi.

Bạn đang đọc truyện *Phụng Hoàng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Nơi thần bí (6)

Edit by Diệp Y Vi

"Bằng hữu của người?" Phụng Hoàng Viêm cười lạnh một tiếng, "Ta thế nhưng thật ra không biết người còn có một vị bằng hữu lợi hại như vậy, cư nhiên biết người đã từng là Đại Tư Tế của Quý giới."

Thông minh như Già Lam, sao có thể nghe không ra lời nói châm chọc của hắn.

Cười gượng hai tiếng, Già Lam quay đầu nhìn về phía nàng kia, hỏi, "Người tên là gì?"

Nàng kia nghe vậy, nói, "Lư Li."

"Lư Li?" Già Lam nỉ non một câu, "Tên hay."

Phụng Hoàng Viêm thấy nàng kéo ra đề tài, cũng không hề rối rắm đề tài này, mà là nói, "Ý của người là người nhìn thấy chính là Quý Bà Bà, mà nơi này rất có khả năng là địa phương nàng kiến tạo?"

Xác thật, nếu là đã từng Đại Tư Tế, kiến tạo nơi này không phải cái gì chuyện khó khăn, mà Quý Bà Bà cũng xác thật biến mất hơn ba trăm năm.

"Tiểu hắc nói là nàng." Già Lam nói, "Ta không biết nàng, cho nên không xác định."

Phụng Hoàng Viêm nhìn nàng một cái, thần sắc của nàng không giống như là nói dối, xem ra thật là vị bằng hữu kia nói cho nàng.

"Hiện tại không phải vấn đề có biết hay không, mà là phải rời khỏi nơi này." Phụng Hoàng Viêm nhàn nhạt nói, "Không muốn chết ở chỗ này liền đi theo chúng ta rời đi."

Thủy tộc người hoàng tộc, thủy tộc chỉ vương cùng hần có chút giao tình, nếu không phải người này là hoàng tộc, hần mới lười đến quân nàng.

Lưu Li nghe vậy, trong nháy mắt kinh ngạc.

Già Lam thấy vậy, khẽ lắc đầu, tiến lên một bước, lôi kéo tay nàng, "Người muốn rời đi nơi này liền đi theo chúng ta đi."

"Àn." Lưu Li lúc này mới phản ứng lại, thật mạnh gật gật đầu.

"Các người chờ ta một chút." Lưu Li nói xong, liền chạy vào nhà.

Không một hồi, nàng ôm một cái hộp gỗ đi ra.

"Cái này..... Tặng cho người."

Già Lam nhìn hộp kia, có chút kinh ngạc nói, "Đây là cái gì?"

Lưu Li hít sâu một hơi, nói, "Này đó đều là nước mắt ta, nước mắt biến thành trân châu, nghe nói nhân loại có thể lấy trân châu bán lấy tiền, ta lưu trữ cũng không có gì dùng, cho nên cho người đi."

"Vậy cảm ơn người." Già Lam cũng không có thoái thác, lấy hộp gỗ cất vào bên trong nhẫn trữ vật Phượng Hoàng Viêm cho nàng.

Cứ như vậy, hai người đi biến thành ba người đi.....

Đi qua một đoạn đường thật dài, mấy người Già Lam tại đây thấy được một tòa cung điện.

"Ta đi mở cửa." Già Lam nói xong, liền muốn đi qua.

"Không cần." Lưu Li sắc mặt hoảng sợ kéo lại tay Già Lam, sợ hãi nói, "Không nên đi vào, bên trong nguy hiểm."

"Lưu Li." Già Lam hơi hơi nhíu mày, "Người đi vào bên trong rồi sao?"

"Ta không có." Lưu Li lắc đầu, "Nhưng là ta nghe được bên trong có người đang cười, người bên trong muốn ta giúp nàng mở ra tòa đại môn này, lúc ấy ta sợ hãi, không có mở ra."

Già Lam nghe vậy, hơi hơi nhíu mày, hướng tới đại môn đánh giá.

Đại môn này bất đồng với lúc trước nhìn thấy, trên cửa lớn, có hai cái hình dạng sư tử, hai con sư tử phân biệt điêu khắc ở một phiến trên cửa, đầu đối với đầu, mặt đối mặt, bộ mặt biểu tình đều phi thường hung ác, mà ở giữa bọn nó, một viên hạt châu dán sát ở hai cánh cửa.

Chợt vừa thấy, có điểm giống hai con sư tử tranh đoạt viên hạt châu kia, ai cũng không nhường ai, đều phi thường hung ác.

"Viêm, người có hay không cảm thấy đại môn này có điểm quỷ dị?" Già Lam hỏi.

Không biết vì cái gì, nàng tổng cảm thấy có thứ gì đang nhìn bọn họ.

"Không phải môn quỷ dị, là người bên trong." Phượng Hoàng Viêm nói xong, hai tay liền đẩy ra đại môn.

Một khắc đại môn mở ra kia, cảnh tượng bên trong cũng xuất hiện ở trước mắt ba người.....

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Quái vật biển sâu, Dư

Edit by Diệp Y Vi

Đây là một địa phương so với cung điện kia còn lớn hơn, nhưng là bên trong cái gì đều không có, trống rỗng, cho người ta một loại cảm giác áp bách.....

Phượng Hoàng Viêm dẫn đầu đi vào, Già Lam cùng Lưu Li theo sát sau đó.

Một khắc ba người đều tiến vào kia, đại môn chạm vào một tiếng đóng lại.

Lưu Li dù sao cũng là công chúa, đến nơi đây về sau cũng không có gặp được cái gì nguy hiểm, cho nên thời điểm nhìn thấy đại môn đóng lại, có chút sợ hãi bắt lấy tay Già Lam.

Già Lam thấy vậy, an ủi vỗ vỗ tay nàng, ý bảo nàng không cần sợ hãi.

Trong cung điện, chỉ có tiếng bước chân ba người bọn họ, mặt khác cái gì đều không có, nhưng là Già Lam cảm giác nguy hiểm.

Chính giữa cung điện, có một cái hồ nước lớn, rất lớn, chiếm cứ một nửa cung điện.

Nhưng vào lúc này, nước trong hồ bắt đầu quay cuồng, thật giống như có thứ gì muốn ra tới.

Không một hồi, một con quái thú liền xuất hiện ở trước mặt ba người.

Đỉnh đầu trường giác, thân mình lớn như trâu, nhưng là trên tứ chi lại bao trùm vảy thật dày, tựa như khối giáp bảo hộ tứ chi nó.

Mà chỗ cái đuôi nó, không phải một cái đuôi, mà là ba cái, tựa như ba dây thừng.

"Là... Là Dư.....!" Lưu Li sợ hãi nói, nàng sắc mặt trở nên tái nhợt.

Thấy nàng sắc mặt như thế, Già Lam nhanh chóng ở trong đầu tìm tòi tư liệu về Dư.

Nghe đồn, chỗ sâu trong biển rộng, không chỉ có nhân ngư xinh đẹp, còn có ma thú hung ác cùng với linh thú, mà Dư, chính là ma thú truyền thuyết ở Bắc Hải, vẫn luôn ở tại biển sâu hải uyên, chưa từng rời đi Bắc Hải, là ma thú ăn thịt người cùng linh thú, quái vật hung ác.

Thủy tộc càng sợ hãi nó.

Chưa từng rời đi Bắc Hải?

Vô nghĩa, không có rời đi, như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này?

Lưu Li là thủy tộc, cũng khó trách sợ hãi nó như vậy.

"Già Lam, đi đối phó nó." Một bên Phụng Hoàng Viêm vân đạm phong khinh nói.

Già Lam nghe vậy, tức khắc kinh ngạc nhìn về phía hắn.

"Phụng Hoàng Viêm, ngươi vui đùa cái gì vậy?" Già Lam nhìn nhìn quái vật, ngay sau đó nói tiếp, "Nó tuy rằng là thủy ma thú, nhưng là cũng là ma thú a, hơn nữa vẫn là quái vật nhất tộc."

"Ngươi không đi chẳng lẽ muốn ta đi?" Phụng Hoàng Viêm nhìn nàng, "Hay là nói ngươi muốn Lưu Li đi?"

Già Lam nghe vậy, cắn răng hướng Dư bên kia đi tới.

Vừa rồi vũ khí nàng lúc đối phó rắn chín đầu bị hủy diệt rồi, hiện giờ con quái vật này so với rắn chín đầu lợi hại hơn, cư nhiên muốn dùng bàn tay trần.....

Theo Già Lam tới gần, kia Dư cũng hướng tới Già Lam mà đến, nên bước nhàn nhả, hiển nhiên không đem Già Lam để vào mắt.

Thời điểm sắp tới gần Dư, Già Lam thân mình lảng không nhảy, liền ổn định vững chắc dừng ở trên lưng nó, ngay sau đó điều động linh lực điên cuồng hướng tới phần lưng nó công kích.

Mà Dư cũng cảm thấy đau, nó trên lưng lại không có vảy, lấy Già Lam loại này đầu pháp, ai cũng đều sẽ cảm thấy đau.....

Thân thể thật lớn bắt đầu lay động, muốn đem Già Lam từ trên lưng nó hất xuống.

Thật vất vả rơi xuống trên lưng nó, Già Lam sao lại dễ dàng để nó đem nàng lay động ngã xuống.

Hai tay gát gao bắt lấy lông nó, tùy ý nó lay động.

Có lẽ là biết như vậy không đem Già Lam hất xuống được, Dư cũng đành chỉ lay động, ngược lại vận dụng cái đuôi nó hướng tới Già Lam đánh đi.

Ba cái đuôi tựa như ba chiếc roi.

"Lưu Li, giữ chặt cái đuôi nó." Một bên Phụng Hoàng Viêm nói, ánh mắt lại ở khắp nơi lưu chuyển.

Đáng chết, rốt cuộc tránh ở địa phương nào?

"Là." Lưu Li nghe vậy, hai tay hướng tới nước trong hồ vung lên, nước liền hình thành một tấm chắn, chặn đuôi Dư.

Chương 81: Lưu lại

Edit by Diệp Y Vi

Thủy tộc cái khác không được, nhưng là khống chế nước lại rất lợi hại.

Nhưng vào lúc này, một đạo lực lượng màu đen lại đánh nát tấm chắn mà Lưu Li dùng nước biến hóa mà thành.

Phượng Hoàng Viêm thấy vậy, mặt mày lạnh lùng, năm ngón tay thành trảo, hướng tới nơi đó vung lên.

Giữa không gian, một đạo hắc ảnh phiêu ra tới.

Nhìn thấy bóng đen kia, Phượng Hoàng Viêm cười lạnh một tiếng, "Thật đúng là Quỷ giới Đại Tư Tế a."

"Già Lam, cẩn thận."

Đã không có tấm chắn, ba cái đuôi toàn bộ đánh vào trên lưng Già Lam.

Phượng Hoàng Viêm thấy vậy cả kinh, liền muốn đi qua, lại bị hắc ảnh ngăn cản.

"Người vừa rồi giết thú bông duy nhất của ta, ta còn không có tìm người tính sổ." Thanh âm hắc ảnh thực tiêm tể, dưới mũi màu đen, một ít đầu tóc tuyết trắng phiêu ra tới.

"Ta không chỉ giết thú bông người, ta còn muốn giết người." Dứt lời, liền chuẩn bị động thủ.

"Ha ha ha....." Quỷ Bà Bà cuồng tiếu hai tiếng, "Tuy rằng ta không biết người là ai, nhưng ta biết người trúng độc, hiện tại người căn bản là không phải đối thủ của ta cùng Dư, chỉ cần lưu lại Già Lam, ta liền nói cho các người biện pháp rời đi nơi này, như thế nào?"

"Lời này là thật?" Một bên Già Lam ngẩng đầu hỏi, một khuôn mặt vô biểu tình, quanh thân sát khí bốn phía.

Đây mới là khí tức của Già Lam, kim bài sát thủ chân chính.

"Tự nhiên, chúng ta có thể thề, một khi thề, sẽ có quy tắc rơi xuống, người cường đại cũng không thể vi phạm quy tắc, không phải sao?"

Phía sau lưng máu vẫn còn đọng, tuy rằng chỉ là chịu ba đuôi của Dư quất vào, nhưng là phần lưng Già Lam xác thật huyết nhục mơ hồ, bởi vì thời điểm từ chỗ rắn chín đầu ra tới, năng cũng đã trầy da toàn bộ phần lưng.

"Kia hảo, ta.....!"

"Nữ nhân chết tiết, người nếu dám thề, ta liền trước giết người." Phượng Hoàng Viêm nguy hiểm con người gắt gao nhìn nàng.

Vì để cho bọn họ rời đi, nàng thề nhưng muốn thề lưu tại cái địa phương quỷ quái này sao?

Già Lam nghe vậy, nhàn nhạt nhìn hắc ảnh một cái, cũng không có nói.

Kia Quỷ Bà Bà thấy Già Lam không nói, liền bay tới bên người Già Lam dụ hoặc nói, "Già Lam, hẳn là biết mục tiêu của ta ngay từ đầu chính là người đi, bọn họ đều là dư thừa, người nếu đáp ứng lưu lại nơi này, ta sẽ cho bọn họ đi, Già Lam, người hảo hảo ngâm lại."

Già Lam nghe vậy, trong lòng phỉ nhổ, ngẫm cái rắm.

Cho thấy bản thân giống như một bộ đang tự hỏi, không nghĩ tới, nàng đang ở tập kết linh lực.

"Ta....." Già Lam ngẩng đầu, hơi hơi mỉm cười nói, "Ta, không muốn lưu lại."

Dứt lời, linh lực cường đại trong tay liền đánh vào trên lưng Dư, cùng lúc đó, Già Lam cả người giống như là thiêu đốt, hướng tới Quỷ Bà Bà đánh tới.

Già Lam toàn lực một kích đều không phải là nói giỡn, ngay cả Dư cũng đau đớn nhảy dựng lên.

Nhìn Già Lam hướng tới chính mình đánh tới, Quỷ Bà Bà có chút không phản ứng kịp, lập tức đã bị Già Lam ôm lấy.

Tức khắc, ngọn lửa trên người Gia Lam liền thiêu đốt cả người nàng ta.

Quý Bà Bà thấy vậy, bàn tay vung lên, liền đem Gia Lam đánh xuống trên mặt đất.

Phượng Hoàng Viêm thấy vậy, ánh mắt lạnh lùng, một đạo cường hãn màu lam quang mang liền hướng tới Quý Bà Bà đánh đi.

Giờ phút này Quý Bà Bà vội vàng dập tắt lửa, lại không chú ý tới công kích của Phượng Hoàng Viêm.

Cũng may Dư bị Gia Lam đánh đau thay nàng ta chặn lại công kích.

Sau khi chặn lại công kích của Phượng Hoàng Viêm, Dư ngã xuống trên mặt đất, hiển nhiên đã bị trọng thương.

Lưu Li thấy vậy, nhanh chóng chạy đến bên người Gia Lam.

Trên người Gia Lam lửa đã dập tắt, cả người đều ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Từ biệt tại đây

Edit by Diệp Y Vi

Lưu Li thấy vậy, lo lắng không thôi, liền ôm lấy nửa người trên của Già Lam.

Một bên Quý Bà Bà phẫn nộ nhìn Già Lam, thanh âm khó nghe đến cực điểm hỏi, "Người đây là hỏa gì?"

Hỏa hệ nguyên tố sư dùng linh lực tạo ra lửa liền có thể dập tắt, nhưng cái này nha đầu chết tiệt kia lửa cư nhiên dập tắt không được.

Phượng Hoàng Viêm nhìn nhìn Già Lam, cũng phát giác khác thường, Già Lam là hỏa hệ nguyên tố sư, hẳn biết, lúc bắt đầu ngọn lửa của nàng cũng thực bình thường, chỉ là hiện tại này rốt cuộc là chuyện như thế nào?

Nhìn bộ dáng Quý Bà Bà luống cuống tay chân, Phượng Hoàng Viêm không tiếp tục nghĩ nhiều, Song Thủ Kết ấn, một cái phù văn quý dị xuất hiện ở trước mặt hắn, bàn tay vung lên, phù văn liền hướng tới Quý Bà Bà mà đi.

Thấy phù văn kia, Quý Bà Bà trong lòng cả kinh, đã từng thân là Quý giới Đại Tư Tế nàng đương nhiên biết phù văn này đại biểu cho lực lượng gì, trong lúc nhất thời kinh ngạc không thôi, người nam nhân này cư nhiên là.....

Ở trong cung điện, Phượng Hoàng Viêm hơi hơi giơ tay, một đạo kim sắc quang mang lập tức hướng tới Quý Bà Bà mà đi.

Quý Bà Bà thấy vậy, vội vàng muốn ngăn trở, chỉ là, lực lượng nàng lại như thế nào sẽ là đối thủ của Phượng Hoàng Viêm.

Thời điểm kim sắc quang mang biến mất, Quý Bà Bà hai mắt mở to, phảng phất không cam lòng liền như vậy chết đi.

Nhưng vào lúc này, trong hồ nước một đồ vật trôi nổi lên.

Phượng Hoàng Viêm vừa thấy đồ vật kia, trong lòng hơi hơi có chút kinh ngạc.

Băng phách châu, cư nhiên là băng phách châu.

Khó trách hắn vẫn luôn đều không có ở trong học viện tìm được, cư nhiên ở chỗ này.

Vài bước đi qua, duỗi tay tiếp nhận băng phách châu, Phượng Hoàng Viêm lại mới đi đến bên người Già Lam.

Đem cả người nàng ôm lên, khi ánh mắt nhìn đến trên lưng nàng, giơ tay, một đạo linh lực đánh vào trên người Dư.

Bộ dáng lãnh tình kia đem Lưu Li hoảng sợ.

Không nhiều lời, Phượng Hoàng Viêm liền lấy ra một viên đan dược màu tím, cho Già Lam ăn.

Lưu Li cũng không biết đó là đan dược gì, nhưng một lát sau, nàng phát hiện miệng vết thương trên lưng Già Lam tốc độ bằng mắt thường nhìn thấy bắt đầu khép lại.

Ngay cả miệng vết thương bị Dư dùng ba cái đuôi quất lên cũng bắt đầu khép lại.

Bé Già Lam lên, Phụng Hoàng Viêm mặt vô biểu tình nhảy xuống hồ nước.

Lưu Li thấy vậy, cũng không nghĩ nhiều, cũng đi theo nhảy xuống.

Tiến vào trong nước, Phụng Hoàng Viêm bốn phía liền xuất hiện một kết giới màu lam nhạt.

Mà Lưu Li bản thân là nhân ngư, ở trong biển có thể hô hấp.

Qua mười lăm phút, Phụng Hoàng Viêm liền đến cửa kết giới.

Nhìn kết giới mặt trên lập lòe màu lam lưu quang, Phụng Hoàng Viêm khước miệng giờ lên một mặt cười lạnh.

Nguyên lai là chính mình ra không được, là phong ấn Linh giới.

Chỉ là người Linh giới vì gì muốn bắt công đem Quý giới Đại Tư Tế nhốt ở nơi này?

Nhìn nhìn kết giới, Phụng Hoàng Viêm bắt đầu ở mặt trên viết cái gì, sau khi hết thấy chuẩn bị tốt, bàn tay ở kết giới đánh một chuông.

Tức khắc, kết giới mà Quý Bà Bà dùng vô số phương pháp đều không mở được liền như vậy rách nát mở ra.

Lưu Li phảng phất không thể tin được.

Tầng đồ vật này bị phá, liền đại biểu cho nàng có thể về nhà.....

300 năm, rốt cuộc có thể về nhà!

Phụng Hoàng Viêm không có nhìn nàng, chỉ là ôm Già Lam nhanh chóng rời đi nơi này.

Lưu Li thấy vậy, đối với bóng dáng Phụng Hoàng Viêm rời đi, tay vẽ ra một vòng cung thật lớn, cảm tạ bọn họ cứu nàng.

Ở đáy nước bơi không một hồi, Phụng Hoàng Viêm liền mang Già Lam lên bờ.

Nhìn nhìn người trong lòng ngực, Phụng Hoàng Viêm môi mấp mí, một đôi mắt tím lộng lấy thâm thúy, làm người vừa thấy liền sẽ bị hấp dẫn.

"Già Lam, từ biệt ở đây." Phụng Hoàng Viêm ní non một câu, đem nàng nhẹ nhàng đặt trên mặt đất.

Ngay sau đó triệu hoán thiên mã, một khắc ngồi trên xe ngựa kia, một đạo linh lực ở tháp tím trên không nổ mạnh, cùng lúc đó, thiên mã phi thân rời đi nơi này.....

Bạn đang đọc truyện *Phụng Hoàng Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Thanh giai

Edit by Diệp Y Vi

Thấy phương hướng linh lực lập lòe, Phong Thiên Sao nhanh chóng hướng tới phương hướng kia mà đi.

Thời điểm đuổi tới nơi đó, Phong Thiên Sao liền thấy được Già Lam nằm trên mặt đất, trong lòng nghi hoặc không thôi.

Bọn họ ở trong tháp biến mất, vì sao Già Lam lại ở chỗ này?

Phụng Hoàng Viêm lại ở chỗ nào, hẳn không phải cùng Già Lam cùng nhau biến mất sao?

Có quá nhiều quá nhiều nghi vấn.

Đi đến phía trước, nhẹ kêu hai tiếng, Già Lam đều không có trả lời hắn.

Thấy tình huống vậy, Phong Thiên Sao đành phải ôm nàng về tới ký túc xá.

Ba ngày sau, một trận thanh âm nói chuyện ở bên tai vang lên, Già Lam mở mắt, vừa mở mắt ra, liền thấy được viện trưởng cùng Phong Thiên Sao còn có Giang Du lão sư, duy độc không có nhìn thấy hắn.....

"Hắn đâu?" Hôn mê ba ngày, không uống một chút nước, thanh âm Già Lam thực khàn khàn.

Phong Thiên Sao đứng ở bên giường nằn, đem tình cảnh ngày đó nhìn thấy nói cho nàng.

Nghe xong lời nói của Phong Thiên Sao, Già Lam thực bình tĩnh, chỉ là nhàn nhạt nói một câu, "Đi rồi a.....!"

"Già lam, rốt cuộc gặp được sự tình gì, ngươi cùng Viêm như thế nào sẽ đột nhiên biến mất?" Viện trưởng nghiêm túc hỏi.

Rốt cuộc học sinh ở trong tháp tím biến mất, này vẫn là một vấn đề nghiêm trọng.

Huống chi, lúc bọn họ xuất hiện là ở bên ngoài, cửa tháp không mở, bọn họ lại là từ địa phương nào ra tới?

Già Lam nghe vậy, nhìn về phía một cái bàn, gian nan nói, "Trước... Trước cho ta nước."

Phong Thiên Sao vừa nghe, vội vàng đi tới cái bàn phía trước, đổ một chén nước đi qua.

Uống nước xong, Già Lam mới đem sự tình dưới mặt đất phát sinh nói cho bọn họ, đương nhiên, chuyện của Lưu Li nàng không có nói.

"Còn có chuyện như vậy." Viện trưởng thở dài một tiếng, nói, "Già Lam, ngươi trước hảo hảo dưỡng thương, chờ lúc ngươi muốn đi học lại đi học."

"Ân." Già Lam nhìn bóng dáng bọn họ rồi đi khẽ lên tiếng.

"Già La,, ngươi trước nghỉ ngơi, ta đi chuẩn bị một ít ăn." Phong Thiên Sao nói xong, đứng dậy liền hướng bên ngoài đi đến.

Chờ tất cả mọi người đi rồi, Già Lam mới từ trên giường ngồi dậy.

Duỗi tay, sờ sờ phần lưng, một mảnh bóng loáng, không có máu gì đó, duy độc chỉ còn cảm giác đau đớn.

"Chủ nhân." Thanh âm của tiểu hắc vang lên.

Già Lam ngẩn ra, vội vàng hỏi, "Tiểu hắc, ngươi không sao chứ?"

"Chủ nhân, ta không có việc gì, lúc trước ngươi không biết đi địa phương nào, ta liên hệ không được ngươi." Tiểu hắc thanh âm vô cùng lo lắng.

Già Lam nghe vậy hơi hơi mỉm cười, "Không có việc gì."

Đã qua đi sự tình, không cần thiết lại làm tiểu hắc lo lắng.

Kể tiếp một tháng, Già Lam đều không có đi học, ban ngày nghỉ ngơi, ban đêm tiến vào không gian, điên cuồng tu luyện.

Sự tình dưới gầm, nặng quá mức vô dụng, liền chính mình đều bảo hộ không được.

Thu tay lại, bình ổn hơi thở.

Già lam dùng linh thức tìm kiếm một chút, khi nhìn thấy mỏng manh thanh sắc quang mang, mặt không biểu tình mới lộ ra một nụ cười.

Tiến vào thanh giai, thật sự là quá tốt!

"Chủ nhân, nghỉ ngơi một chút đi." Tiểu hắc cầm quả trái cây đi tới.

Mấy ngày này theo chủ nhân lực lượng biến cường, thực lực của hắn cũng lớn một chút.

Già Lam lắc đầu, dùng ý niệm ngưng tụ ra ngọn lửa, một khấc ngọn lửa xuất hiện kia, giữa trán Già Lam có một ấn ký ngọn lửa xuất hiện lại biến mất, nhanh chỉ ở trong nháy mắt, đó là tiêu chí hòa hệ nguyên tố sư.

Già Lam nhìn ngọn lửa trong tay, tổng cảm giác có điểm quái quái.

"Tiểu hắc, ngươi có hay không cảm thấy ngọn lửa này có điểm kỳ quái?" Già Lam hỏi.

Nàng lúc trước liền phát hiện màu ngọn lửa biến thâm, nghĩ bình thường, cũng không có đi quản nó, nhưng hiện tại, nàng như thế nào cảm thấy ngọn lửa này càng ngày càng hồng a?

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: Hồng Liên nghiệp hỏa

Edit by Diệp Y Vi

Tiểu hắc nghe vậy, thoáng suy nghĩ, nửa ngày qua đi, sắc mặt kinh hãi, cư nhiên nói chuyện cũng trở nên nói lắp.

"Chủ, chủ nhân..... Ngươi như thế nào biến thành hồng liên nghiệp hỏa?"

Làm sao mà, hỏa hệ nguyên tố sư, lại tu luyện ra lửa địa ngục, hồng liên nghiệp hỏa.

"Hồng liên nghiệp hỏa?" Già Lam có chút nghi hoặc, "Đó là thứ gì?"

Tiểu hắc nghe vậy, chớp mắt, chớp mắt, lại chớp mắt, lúc này mới nhớ tới nó chủ nhân hiện tại là một người cái gì cũng không biết

Ở bên người Già Lam ngồi xuống, tiểu hắc mới nói, "Hồng liên nghiệp hỏa cùng thái dương chân hỏa là ngọn lửa trong thiên địa chí ác chí thiện, cũng là lửa lợi hại nhất, hồng liên nghiệp hỏa, là ngọn lửa Ma giới mười tám tầng địa ngục do A Tu La chường quản, xưng là địa ngục chí hỏa, là ngọn lửa chí ác, mà thái dương chân hỏa còn lại là do thần vương Ngọc Hà chường quản, là ngọn lửa thuần nhất, hấp thu thiên địa linh khí, được xưng là chí thiện chí hóa."

Già Lam nhướng mày, "Vì sao đồ vật của A Tu La lại xuất hiện ở trên người ta?"

Tiểu hắc lắc đầu, "Ta cũng không biết, A Tu La địa ngục chí hỏa cũng thực trân quý, chủ nhân ngươi cũng không thể tùy tiện lấy ra được."

"Tiểu hắc, ta xem biểu tình ngươi cũng không cao hứng, ngọn lửa này có chỗ nào không tốt sao?"

Nếu là thứ tốt, tiểu hắc đã sớm cao hứng nhảy dựng lên, nhưng là nó về mặt buồn bực, chứng minh thứ này có điểm khó giải quyết.

"Ân." Tiểu hắc gật đầu nói, "Hồng liên nghiệp hỏa là dùng để đối phó những phạm nhân tử hình, thiên địa chi gian, trừ bỏ Quỷ giới, mặt khác đồ vật đều có hồn, mà hồng liên nghiệp hỏa có thể đem người lẫn hồn đều thiêu hủy, bởi vì như vậy, có rất nhiều người đều muốn đoạt được hồng liên nghiệp hỏa, mà người Thần tộc, còn lại là phi thường thống hận hồng liên nghiệp hỏa, cho nên chủ nhân, lấy lực lượng của ngươi hiện tại, có thứ này quả thực chính là một quả bom hẹn giờ."

Nếu chủ nhân giống như trước cường đại, hồng liên nghiệp hỏa tác sẽ là một trợ lực lớn, nhưng là hiện tại, quả thực.....

Già Lam nghĩ trăm lần cũng không ra, "Dang êm đẹp như thế sao lại biến thành hồng liên nghiệp hỏa?"

"Chủ nhân, ngươi đừng nhúc nhích, ta kiểm tra một chút rốt cuộc là địa phương nào có vấn đề." Tiểu hắc nói xong, liền dùng linh lực tìm kiếm gân mạch Già Lam.

Khi nhìn thấy bên trong tĩnh mạch Già Lam lan ra nhè nhẹ hắc khí không rõ, tiểu hắc cả kinh, thu hồi linh thức.

Già Lam thấy bộ dáng hấn kinh hoảng, hỏi, "Làm sao vậy?"

"Ma khí." Tiểu hắc nghiêm túc nói, "Thời điểm chủ nhân ngươi tu luyện ngọn lửa, ma khí chạy đến bên trong ngọn lửa đi, hơn nữa ngươi huyết thống đặc thù, ma khí cũng cùng ma không giống nhau, cho nên mới luyện thành hồng liên nghiệp hỏa."

"Ma khí?" Già Lam có chút nghi hoặc, "Không phải bị phong ấn sao?"

"Hẳn là phong ấn buông lỏng." Tiểu hắc nói, "Tóm lại tạm thời không nên dùng ngọn lửa kia."

Già Lam nhướng mày, "Ý của ngươi là ta hiện tại không thể vận dụng hỏa nguyên tố?"

Tiểu hắc vừa thấy biểu tình của Già Lam, tàn nhẫn gật đầu, "Ân".

Già Lam vô ngữ, nàng phỏng chừng là người xui xẻo nhất, thân phận là hỏa hệ nguyên tố sư lại không thể khống chế ngọn lửa, cái loại này quả thực liên không thể hình dung.

"Còn muốn đi nguyên tố học viện nhìn thử, hiện tại xem ra cũng là không có khả năng." Già Lam nói xong, liền lập tức ngã xuống.

"Nén bi thương, nén bi thương." Tiểu hắc an ủi nói, "Chỉ là không thể dùng, thời điểm nguy hiểm vẫn là có thể dùng."

"Ai.....!" Già Lam thở dài một tiếng, thật sự không muốn nói chuyện.

Nàng hiện tại tâm tình phi thường khó chịu!

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Ta phải rời khỏi một thời gian

Edit by Diệp Y Vi

Tiểu hắc thấy chủ nhân mình không cao hứng, cũng không biết nói cái gì.

Vì thế một người một thú liền như vậy ở trong không gian đợi.

Sáng sớm hôm sau, một tháng không có đi học, Già Lam bước vào phòng học.

Một khắc mọi người nhìn thấy nàng đều có chút kinh ngạc, còn tưởng rằng nàng không ở trong học viện, không nghĩ tới cư nhiên còn ở, lại còn có tới đi học.

Long Vũ Thanh vừa thấy Già Lam liền cảm thấy, dù sao đại ca bị buộc rời đi nơi này, chính là cùng hắn có liên quan.

Không để ý đến ánh mắt mọi người, Già Lam lập tức đi tới vị trí phía trước, ngồi ở nơi đó.

Theo sau tiến vào, Phong Thiên Sao thấy vậy, cũng đi qua, ở bên cạnh Già Lam ngồi xuống.

Già Lam quay đầu đi, nhìn nhìn hắn, cũng không có nói.

Này một tháng qua, Phong Thiên Sao thực chiều cổ nàng, cứ việc nàng nói không cần hắn giúp nàng chuẩn bị đồ ăn, nhưng Phong Thiên Sao vẫn là sẽ giúp nàng chuẩn bị, Phong Thiên Sao đối với nàng thực tốt, tốt đến nàng mê mang.

Tựa hồ, bọn họ lúc ban đầu tương ngộ, bất quá là nói mấy câu.

Tuy rằng không biết Phong Thiên Sao vì cái gì sẽ đối với nàng tốt như vậy, nhưng nàng biết, Phong Thiên Sao không có tâm tư hại nàng.

Nhưng vào lúc này, một nữ tử áo đỏ đi đến, hiện tại là thời gian tan học, lão sư cũng không ở đây, cho nên mọi người cũng đều là cho rằng đây là học sinh lớp khác.

"Già Lam, ta đi ra ngoài một chút." Phong Thiên Sao nói xong, liền đứng lên hướng tới bên ngoài phòng học đi đến.

Sau khi hắn ra khỏi phòng học, nữ tử áo đỏ tiến vào kia cũng đi theo đi ra ngoài.

Già Lam thấy vậy, hơi không thể thấy nhần nhần mảy, có một loại cảm giác rất quái dị, nhưng là nàng lại không thể nói tới rốt cuộc là nơi nào quái dị.

Địa phương không người, nữ tử áo đỏ quỳ một gối xuống đất, nói, "Vương, thỉnh trở về, đã xảy ra chuyện."

Đơn giản mấy chữ, lại đem biểu hiện lo lắng đều hiện ra tới.

Trầm mặc thật lâu, Phong Thiên Sao cũng không kêu nữ tử đứng dậy, cũng không nói gì.

Gió thổi qua, không khí thực quỷ dị.

"Ta thực nhanh liền sẽ trở về, ngươi trước rời đi."

Nữ tử áo đỏ nghe vậy ngẩn ra, nghĩ đến nàng vừa rời ở bên người vương nhìn thấy người kia, nàng không biết những người khác có biết hay không, nhưng là nàng đã nhìn ra, đó là một nữ nhân, nhớ tới biểu tình của vương, nữ tử nói, "Vương, nữ nhân là độc dược."

"Làm càn." Phong Thiên Sao quát chói tai một tiếng, "Thập Thạng, ngươi cho rằng chuyện của ta ngươi có thể quản?"

Nữ tử tên Thập Thạng vừa nghe lời này, hai chân đều quỳ xuống, "Vương, Thập Thạng không dám."

"Chính mình trở về lĩnh phạt." Phong Thiên Sao nhàn nhạt nói, ngay sau đó rời đi nơi này.

Thập Thạng thấy vậy, trong lòng tuy rằng thương tâm, vẫn là ngoan ngoãn rời đi nơi này.

Trở lại phòng học, đây là thời gian dạy học, nhưng Giang Du vẫn không nói gì Phong Thiên Sao, tuy rằng người nam nhân này cho người ta một loại cảm giác ấm áp, nhưng có một chút chính là, người này tuyệt đối không phải dễ trêu chọc.

Thấy Phong Thiên Sao trở lại chỗ ngồi, Già Lam chỉ là nhìn nhìn hắn, cũng không có hỏi hắn đi làm gì.

Cũng không biết Phượng Hoàng Viêm hàn độc giải đã giải chưa.....

Già Lam cả kinh, giải hay chưa giải có cùng nàng quan hệ đâu, nàng như thế nào sẽ đột nhiên nghĩ đến gia hỏa kia.

Lắc đầu, hướng tới ngoài cửa sổ nhìn lại.

Phong Thiên Sao thấy nàng biểu tình có chút ưu sầu, liếc liếc đôi mắt.

Thời gian một khoá cũng không dài lắm, bảo ngắn cũng không ngắn lắm, thực nhanh liền tan học.

Sau khi tan học, tất cả mọi người đều đi ra ngoài thông khí, ngay cả Long Vũ Thanh cũng đi ra ngoài.

"Già Lam" Phong Thiên Sao nhẹ gọi một tiếng.

Già Lam nghe vậy, quay đầu nhìn hắn, "Làm sao vậy?"

"Ta phải rời khỏi một thời gian, ngươi phải hảo hảo chiếu cố chính mình." Phong Thiên Sao nói mang theo một tia bất đắc dĩ, hắn không muốn rời khỏi nàng.

"Đi đâu?" Già Lam hỏi xong mới phát giác chính mình nói không quá thỏa đáng, vì thế giải thích nói, "Thiên Sao, chúng ta là bằng hữu đúng không?"

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Kinh ngạc

Edit by Diệp Y Vi

Phong Thiên Sao nghe vậy, hơi hơi mỉm cười, "Chúng ta đương nhiên là bằng hữu."

Nhìn hắn tươi cười, Già Lam cảm thấy có một loại an tâm lan tràn, trên mặt cũng bất tri bất giác tươi cười.

"Nếu là bằng hữu, ta có thể hỏi ngươi muốn đi đâu, đúng không?"

Phong Thiên Sao bật cười nguyên lai là muốn biết hắn muốn đi đâu.

"Về nhà." Phong Thiên Sao nhẹ giọng nói, "Già Lam, ta chỉ là về nhà."

Già Lam nghe vậy ngẩn ra, nói, "Như vậy vừa rồi người kia là do Phong Tây Quốc phái tới sao?"

Phong Tây Quốc.....

Phong Thiên Sao trong lòng xẹt qua một mặt tự trách, ngay sau đó gật gật đầu, "Àn, tới tìm ta trở về."

Già Lam, xin lỗi, ta hiện tại còn không thể nói cho ngươi thân phận ta.

"Một khi đã như vậy, vậy ngươi liền an tâm trở về đi." Già Lam cười nói.

Khi tái kiến hắn lần nữa, Già Lam như thế nào cũng sẽ không nghĩ đến, hắn cư nhiên dùng thân phận như vậy xuất hiện ở trước mắt nàng.....

Sáng sớm hôm sau, Già Lam liền nhìn theo phương hướng Phong Thiên Sao đưa tiễn rời khỏi nơi này.

Nhìn Phong Thiên Sao đi xa, Già Lam thở dài một tiếng, hiện tại nàng lẻ loi một mình.

Tỉnh, buổi tối trở về tìm Thừa Phong cùng đại ca bọn họ đi.

Không chờ đến buổi tối, thời điểm buổi chiều Già Lam liền đi đến bảy ban, dù sao Long Thần Hàn còn ở nơi này, cho nên Già Lam làm một ít nguy trang mới đi bảy ban.

Vừa đến cửa phòng học bảy ban, Già Lam nhìn quanh một vòng, liền thấy được Thừa Phong cùng Quân Lan ngồi ở cùng nhau.

Vừa lúc, có một người muốn đi vào, Già Lam vội vàng cười nói, "Vị đồng học này, người giúp ta kêu Quân Lan cùng Quân Thừa Phong được không không?"

Bị nàng bắt lấy, là một nam tử lớn lên tương đối thanh tú, nhìn nhìn nàng, nói, "Người chờ một chút."

Già Lam nghe vậy, gật gật đầu, buông lỏng ra tay bắt lấy hắn.

Sau khi người nọ đi vào, liền cùng Quân Thừa Phong bọn họ nói có người tìm bọn họ, còn chỉ chỉ Già Lam bên ngoài.

Quân Lan thấy vậy, cùng Quân Thừa Phong cùng nhau đi ra.

Sau khi ra tới, Quân Lan vốn dĩ muốn hỏi nàng là ai, nhưng Già Lam liền xoay người đi.

Quân Lan thấy nàng xoay người đi, liền đuổi theo.

Thời điểm đuổi tới nàng, Già Lam nhỏ giọng nói một câu, "Ta là Già Lam, đi theo ta."

Quân Lan vừa nghe, kinh ngạc một chút, ngay sau đó mang theo Quân Thừa Phong cùng Già Lam cùng nhau đi ra.

Bên trong rừng cây nhỏ, Già Lam đứng ở nơi đó, phía sau là Quân Lan cùng Quân Thừa Phong theo tới.

Quân Thừa Phong nhanh chóng đi qua, có chút không thể tin được hỏi, "Tỷ, thật là người a, mặt người.....?"

Già Lam nghe vậy cười, xé xuống nguy trang trên mặt, nói, "Đây mới là ta."

Vừa thấy dung mạo Già Lam, Quân Lan cùng Quân Thừa Phong liền càng kinh ngạc, hai tháng trước phát sinh chuyện kia bọn họ cũng có nhìn thấy, dung mạo này, không phải là học sinh ban năm Già Lam sao?

Bọn họ lúc ấy cũng hoài nghi qua, chẳng qua hắn là nam, cho nên bọn họ cuối cùng cũng đánh mất hoài nghi.

"Người, người là... người năm ban kia?" Quân Thừa Phong có chút không thể tin được hỏi.

"Àn, là ta." Già Lam cười cười, "Nam nhân tương đối tiện, cho nên ta liền nữ giả nam trang."

Đối với dung mạo Già Lam, Quân Thừa Phong cùng Quân Lan cũng không kinh ngạc kinh ngạc, dù sao Quân Thừa Phong đã từng đưa Già Lam một viên phục nhan đan, tuy rằng Già Lam ăn chính là được Phượng Hoàng Viêm cấp, nhưng là đều giống nhau, đều là phục nhan đan.....

"Người bên người người là ai?" Nhớ tới ngày đó người kia mấy chiêu liền đem nhị trưởng lão giải quyết, Quân Lan có chút nghi hoặc, bên người Già Lam khi nào có người cường đại như vậy?

"Hắn a.....!" Già Lam tươi cười chậm rãi biến mất, biểu tình trở nên bình tĩnh, trầm mặc thật lâu sau mới nói, "Hắn là một người cứu ta, đều có nguyên nhân, bất quá hắn hiện tại đã đi rồi."

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Có người giám thị

Edit by Diệp Y Vi

Nhìn bộ dáng Già Lam, Quân Lan biết nàng không muốn nhiều lời, vì thế liền thay đổi một đề tài khác.

"Già Lam, có hay không người nào đuổi giết người?"

Quân Lan hỏi như vậy cũng là có nguyên nhân, Thần Quang tháp ở trên người Già lam, lại có một cỗ thần bí thế lực truy tìm Thần Quang tháp, hắn lo lắng những người đó tìm được Già Lam

Già Lam làm sao lại không biết đại ca vì sao lại hỏi như vậy, vì thế lắc đầu, nói, "Bởi vì hiện tại dung mạo cùng dung mạo lúc trước khác quá nhiều, hơn nữa ta lại là nam trang, không ai biết ta chính là người kia."

"Mặc kệ thế nào, người đều phải chú ý." Quân Lan nói.

Già Lam nghe vậy, gật gật đầu, "Ta sẽ chú ý."

Không có người nào so với người chết qua một lần càng yêu quý sinh mệnh.

Ba người hàn huyên một ít việc vặt, lại mới từng người trước sau rời đi nơi này.

Sau khi Già Lam đi rồi, một lão giả đầu bạc đi ra, mò chuột tai khi, vừa thấy liền không phải cái gì người tốt.

Cười lạnh một tiếng, "Mộc Già Lam, người quá không cẩn thận."

Dứt lời liền xoay người rời đi nơi này.

Sau khi hân đi rồi, Quân Lan cùng Quân Thauwf Phong rời đi phía trước đều quay đầu lại nhìn nơi đó liếc mắt một cái.

Già Lam vừa rồi nói có người giám thị bọn họ, mà nàng sờ đi đem bọn họ hai người đưa tới nơi này chính là muốn người nọ biết Thần Quang tháp ở trên người nàng, hảo dẫn dắt người đó rời đi.

Sáng sớm hôm sau, Già Lam đi học, luôn cảm giác có một tầm mắt dừng ở trên người nàng.

Nàng biết, người đang giám thị nàng chính là người luôn giám thị Quân Lan cùng Quân Thừa Phong ở bảy ban.

Phảng phất giống như không có phát hiện, Già Lam lo chính mình đi học, lo chính mình tu luyện.

Thoạt nhìn là người đó ở trong tối, Già Lam ở trong sáng, kỳ thật là Già Lam ở trong tối, bọn họ ở trong sáng.

"Chủ nhân, để cho bọn họ đi theo người như vậy sao?" Không biết khi nào tiểu hắc ra tới hỏi.

Già Lam lắc đầu, nói, "Ta tính toán ba ngày sau rời đi nơi này, chỉ có ta rời đi, Thừa Phong bọn họ mới có thể không bị giám thị."

Nàng đã cùng viện trưởng nói, viện trưởng là người thông minh, nhìn ra Phụng Hoàng Viêm ngày đó vì nàng giết nhị trưởng lão, cho nên cũng không nhiều lời liền đồng ý, còn nói về sau có thể lại trở về.

Kỳ thật Già Lam rất vô ngữ, nàng là rất muốn nói cho viện trưởng biết nàng cùng Phụng Hoàng Viêm một chút quan hệ đều không có.

"Chủ nhân, đi ra ngoài nơi này người tính toán đi nơi nào a?" Tiểu hắc hỏi.

Phụ cận có người giám thị, cho nên nó cũng không có mở miệng nói chuyện, mà là lấy linh hồn chỉ âm nói.

"Ta muốn trở về Long Lăng Quốc, nơi đó, còn có người phải thu thập."

Mộc Tiêu, nàng tuyệt đối sẽ không bỏ qua, còn có Đỗ Duyệt.

"Ân." Tiểu hắc gật gật đầu, "Chờ người xử lý tốt những chuyện đó, chúng ta liền đi Ma giới thế nào?"

"Đi Ma giới?" Già Lam có chút kinh ngạc, trầm mặc nửa ngày mới nói, "Tiểu hắc, người cảm thấy ta hiện tại đi Ma giới có nơi sống sao?"

"Cũng có thể." Tiểu hắc có chút vô ngữ, "Có chút ma xác cường đại thích ăn thịt người.....!"

Chuyện này nó vẫn luôn đều thực phản đối, nhưng ma chính là ma, trời sinh liền có ma tính, thế nào cũng đều khắc chế không được.

"Tính, chuyện về sau thì để về sau nói, trước tiên về Long Lăng Quốc đi." Già Lam nói xong, liền đi đến bên cửa sổ, đem cửa sổ đóng lại.

Tiểu hắc thấy vậy, cũng ngoan ngoãn trở về không gian.

Sáng sớm hôm sau, Già Lam liền đi bảy ban, nói cho Quân Lan cùng Quân Thừa phong chuyện nàng phải rời khỏi.

Quân Lan biết, liền tính là bọn họ ngăn trở, Già Lam vẫn là sẽ đi, cùng với như vậy, còn không bằng đưa nàng rời đi.

Nghĩ vậy, Quân Lan nói, "Già lam, người muốn đi, chúng ta không ngăn cản người, nhưng là để chúng ta đi đưa người vẫn là có thể đi?"

Già Lam trầm mặc, nửa ngày mới nói, "Có thể là có thể, nhưng là không cần nói cho nha đầu Lã Lướt kia, để cho nàng an tâm học tập đi."

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Hiệp hội lính đánh thuê

Edit by Diệp Y Vi

Nếu nha đầu Lá Lướt kia biết, thời điểm nàng rời đi, nàng ấy khẳng định sẽ khóc.

Quân Lan nghe vậy, cười gật gật đầu, "Àn, chúng ta sẽ không nói cho nàng."

Ba ngày sau, Quân Lan cùng Quân Thừa Phong tiễn Gia Lam rời đi Thánh Linh học viện.

Sau khi rời khỏi học viện, Gia Lam liền sử dụng ngự quang thuật tới Lôi Nguyệt Quốc gần Thánh Linh học viện nhất.

Mà ngự quang thuật tốc độ tuy rằng so với ngự kiếm nhanh hơn, nhưng là tiêu hao linh lực tương đối nhiều.

Cho nên Gia Lam dừng lại ở hoàng thành Lôi Nguyệt Quốc.

Trong khách điểm, Gia Lam một thân nam trang ngồi ở chỗ kia, nhàn nhã đang ăn cơm, uống chút rượu, không hề có cảm giác khẩn trương của người bị giám thị.

Mà người phụ trách giám thị Gia Lam liền thăm, ăn một bữa cơm đều là khẩn trương hề hề, sợ Gia Lam chạy.....

Cơm nước xong, Gia Lam liền ra khách điểm.

Những người đó thấy Gia Lam đi ra ngoài, cũng muốn đi ra ngoài, lại bị chướng quây ngăn cản.

"Khách quan, các người còn không có trả tiền cơm."

Hai người thấy vậy, nói, "Vừa rồi người đi ra ngoài kia cũng không phải chưa trả tiền sao? Người như thế nào không đi ngăn cản hắn."

Chướng quây nghe vậy, giận sôi máu, thanh âm cũng cao lên, "Công tử người ta trước khi ăn cơm liền thanh toán, hắn trả tiền còn dư hơn một bữa cơm."

"Cho cho cho." Mặt khác một người lấy ra một ít tiền đưa cho hắn, ngay sau đó lôi kéo người còn lại nhanh chóng đi ra ngoài.

Sau khi bọn họ đi ra ngoài, nơi nào còn có thân ảnh Gia Lam, đã sớm không thấy.

Hai người thấy vậy, người nhìn xem ta, ta nhìn xem người, cuối cùng quyết định tách ra đi tìm.

Lúc này Gia Lam hướng đến phương hướng hiệp hội lính đánh thuê đi đến, Phượng Hoàng Viêm lần trước cho nàng tiền còn dư rất nhiều, mọi người cũng đưa cho hắn một ít, nhưng loại đồ vật như tiền này, nhiều điểm không có chỗ dùng.

Đại lục này mỗi cái quốc gia đều có hiệp hội lính đánh thuê, mà lính đánh thuê, là đi hiệp hội tiếp nhận nhiệm vụ, sau đó thời điểm nhiệm vụ hoàn thành, tới đổi đồng vàng.

Thời điểm tới hiệp hội lính đánh thuê, Gia Lam một thân hắc y, áo đen rộng thùng thình bao phủ thân mình nhỏ xinh, đeo một cái màn sa đen, che đầy dung mạo.

Ăn mặc thành cái dạng này, lập tức đưa tới không ít ánh mắt, bất quá mọi người cũng chỉ là nhìn nhiều hai lần liền dời đi tầm mắt, nơi này là hiệp hội lính đánh thuê, hình thù kỳ quái nhiều, người này có lẽ là mặt xấu xí mới có thể ăn mặc như vậy.

Chờ tới trước thanh nhiệm vụ, Gia Lam đem ánh mắt lướt qua mặt trên nhiệm vụ, thú hạch cửu cấp linh thú thiên nữ hai mươi cái.

Gia Lam nhìn chỗ nhiệm vụ liếc mắt một cái, liền hướng địa phương đăng ký tiếp thu nhiệm vụ đi đến.

"Ta muốn tiếp nhận nhiệm vụ thứ ba của đầu bảng." Gia Lam nói.

Người đăng ký chính là một người nam tử, thấy Gia Lam như vậy, cũng không có dùng ánh mắt khác thường nhìn nàng, mà là nói, "Thỉnh đưa ra lệnh bài lính đánh thuê."

Lệnh bài lính đánh thuê?

Gia Lam rồi rầm, lúc này mới nhớ tới, trên đại lục lính đánh thuê đều có một khối lệnh bài lính đánh thuê do hiệp hội phát, mà trên mỗi cái lệnh bài, đều khắc tên người trở thành lính đánh thuê kia.

Thật đáng tiếc, nàng không có.....

"Ta không có lệnh bài." Già Lam đứng sững nói.

Nam tử kia nghe vậy, có chút ngượng ngùng nói, "Nhiệm vụ chúng ta là chỉ có lính đánh thuê mới có thể tiếp."

Nguy ý chính là Già Lam không phải lính đánh thuê, không thể tiếp.

"Muốn thế nào mới có thể trở thành lính đánh thuê?" Già Lam suy nghĩ một chút, vẫn là hỏi ra.

Nam tử chỉ chỉ một địa phương rất nhiều người đứng, nói, "Người đi sang đó đăng ký một chút tên họ người, giao mười đồng vàng liền có thể đăng ký trở thành lính đánh thuê."

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Trở thành lính đánh thuê

Edit by Diệp Y Vi

"Cảm ơn." Già Lam nói xong, liền đi qua.

Chờ tới nơi đó, Già Lam mới phát hiện, ở nơi này nam tử đại đa số đều là công tử, mặc trên người cũng là quần áo thực đáng giá, vừa thấy liền không giống như là tới đăng ký lính đánh thuê.

Thật vất vả đi vào, Già Lam đối với nữ nhân trước mắt có vẻ quyến rũ nói, "Ta muốn đăng ký lính đánh thuê."

Nàng kia nghe vậy, từ trên xuống dưới đánh giá Già Lam liếc mắt một cái, nói, "Hảo, cùng ta tới."

"Hong Ngọc cô nương, hẳn đây là chen ngang." Những công tử kia lập tức làm âm ỉ lên.

Nữ nhân tên là Hong Ngọc nghe vậy, nói, "Chen ngang? Rõ ràng là các người đều đem đường chặn, các người nhìn xem chính mình, thân thể nhu nhược, vẻ mặt tinh khí không đủ, pháo hoa liếc hém đi nhiều, còn dùng danh hiệu lính đánh thuê tới đánh chú ý bọn tiểu thư, cũng không nhìn xem các người được hạnh như thế nào."

Hong Ngọc nói xong, liền lôi kéo Già Lam đi vào.

Già Lam khoe miệng vừa kéo, Hong Ngọc này nói chuyện rất độc, bất quá nàng thích, tính cách sang sảng.

Tới bên trong, thời điểm Già Lam điền tư liệu sừng sốt một chút, dùng tên Già Lam này tự nhiên là không được, vậy dùng Dạ Túc đi.

Nghĩ vậy, Già Lam viết xuống tên.

Nhìn tên trên tư liệu, Hong Ngọc nói, "Dạ Túc, người là nam a?"

"Ân." Già Lam nhẹ gật đầu, vui đùa nói, "Hay là Hong Ngọc cô nương cho rằng ta là nữ?"

Hong Ngọc lắc đầu, "Vừa rồi cho là vậy, hiện tại không phải."

Không một hồi, một vị nam tử liền cầm một khối lệnh bài đi ra, lệnh bài mặt trên điêu khắc hai chữ to, đúng là Dạ Túc.

Hong Ngọc lấy lệnh bài, đưa cho Già Lam, nói, "Đây là lệnh bài lính đánh thuê của người."

"Đa tạ." Già Lam cúi tay cầm lệnh bài, liền đi ra ngoài.

Nhìn lệnh bài trong tay, Già Lam lại mới hướng địa phương đăng ký nhiệm vụ đi qua.

Lúc này đây, có lệnh bài, đăng ký thuận lợi rất nhiều, thời điểm viết đến cuối cùng, nam tử chỗ đăng ký hỏi, "Thật sự không tính toán tổ đội sao?"

Già Lam nghe vậy, biết hẳn cũng là lo lắng nàng, mới có thể hỏi như vậy.

"Không quan hệ, ta một người có thể."

"Hảo." Nghe Già Lam chính mình đều nói như vậy, người nọ cũng không nói thêm cái gì, mà là đi đăng ký.

Sau khi đăng ký, người chỗ đăng ký để cho người đi đem nhiệm vụ kia gỡ xuống.

Vốn dĩ có một cái dong binh đoàn tính toán tiếp nhiệm vụ, vừa thấy đến nhiệm vụ bị gỡ đi, đoàn trưởng dong binh đoàn Trương Hồ hỏi "Nhiệm vụ này có người tiếp?"

"Àn." Nam tử đem nhiệm vụ lấy xuống nói, "Người đã hướng rừng linh thú đi."

Nam tử cũng không có nhiều lời, chỉ là nói như vậy một câu liền đi.

"Mẹ nó." Trương Hồ tức giận mắng một tiếng, "Rốt cuộc là cái gia hỏa nào dám cùng lão tử đoạt nhiệm vụ."

Người nọ rời đi nghe vậy quay đầu lại nhìn hắn một cái, khẽ lắc đầu, nếu không phải Trương Hồ này là cháu trai của nhị trưởng lão hiệp hội, lúc trước lại đi cầu thiếu chủ, ai sẽ để hắn trở thành lính đánh thuê.

Rừng linh thú.

Già Lam đứng ở bên ngoài rừng rậm, nhìn đại thụ cổ xưa thô tráng, thở dài một tiếng, "Hết thấy đều là vì tiền."

Trong không gian tiêu hắc nghe được Già Lam thở dài, lập tức liền xem thường.

Rõ ràng chính là muốn mượn cơ hội này huấn luyện chính mình, còn hết thấy vì tiền.....

Nâng bước, một mình một người tiến vào rừng rậm.

Vừa mới bắt đầu từ bên ngoài đi vào, Già Lam chỉ là nhìn thấy một hai động vật nguyên thủy, còn linh thú, lông cũng chưa nhìn thấy.

Càng ngày càng đi sâu, Già Lam liền giải quyết mấy linh thú cấp ba bốn.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Nghịch Thiên Hạ: Chiến Thần Sát Thủ Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.